

శ్రీరామాయనము.

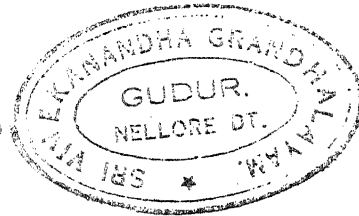
శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

శ్రీ గుడ్డెటి వీరస్వామిశాస్త్రి
వేదవ్యాస

వాదిలికొలను సుబ్బరాయ ప్రోటోము: 1903-1991.

ఇది

శ్రీమద్వినిగడప, ఉండ్రాజవరములోనగు తాలూకాల జమీన్ దారులైన
మహారాజరాజుశ్రీ

శ్రీరాజా నెల్లంకి వేంకటరామారావు బహద్దర్ గారిచే

గౌరవనశంబున దోలుతల బకటితమై

చెన్నపురి,

సోల్లక్ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపబడినది. ఏప్రిల్ ౧౯౨౯

మూడవ కూర్పు.

1929.

[All rights reserved.]

RECEIVED ON THE DATE
Date... 22.8.95

035,1VV,1
F29

035,1VV,1
F29

SRI VENKATESWARA
CENTRAL LIBRARY &
RESEARCH CENTRE.
Acc. No ... 23167
Date.....
TIRUPATI.

మొదటికూర్పు వీరిక.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయ మను నీకావ్యమును హూణశకాబ్దము ౧౮౯౪-వ సంవత్సరము మార్చి నెల ౧౬-వ తేదీకి సరియైన విజయ సంవత్సర ఫాల్గున మాస శుద్ధపక్ష ౧౦ శుక్రవారంబున గడపమండలమందలి రాజంపేటతాలూకా యోజలి గ్రామము గణకవరుండగు బ్రహ్మశ్రీ గౌరవరము చెంచయ్యయ్యచే నిర్దిష్టమైన శుభముహూర్తంబున మాతృప్రేరణంబునను మిత్రబోధంబునను బ్రారంభించి, ౧౮౯౪-వ సంవత్సరము నవంబర్ నెలకు సరియైన జయసంవత్సర కార్తికమాసంబున సాంతంబుం గావించితి. ఇది యస్మన్నిత్రులకు నివ్విదితము. అప్పుడు కడపమండలమునందలి రాజంపేట తాలూకాలోని పొత్తపి నాటిలోఁజేరిన టంగుటూరును గ్రామమునందుఁ బ్రథమరైవిన్యాసపరీక్షకుఁడు (రివిన్యూ ఇన్స్పెక్టర్) గ రాజకీయోద్యోగంబున నుంటిని. దీని వ్రాతప్రతిని గృతిపతియగు భద్రాచలరిఘుపతికి సమక్షంబున సమర్పించి పదంపడి ప్రకటింప నెంచి వెంటనే ముద్రింపఁ బూననైతిని. అనంతరము సంప్రాప్తమైన స్రభూతప్రత్యూహావశంబునను, తుయఘపీడాజనితజీవనవిపర్యాసంబునలనను, నాకోరిక నెఱవేఱదయ్యె. “అన్యథాచిన్వితం కార్యం, దైవమన్యత్ర చిన్తయే” త్తనుట నున్న సిద్ధమే కదా ఇట్లుండ భగవదనుగ్రహమువలనను, మ-రా-రా-శ్రీ, సమర్థి రంగయ్య శ్రేష్ఠి. బి.ఏ., ఎఫ్. యమ్. యు., గారి సాహాయ్యమువలనను, నీ తిరువల్లిక్కిణియందుండు హిందూపాఠశాల యధ్యక్షుల కరుణను, నేనీ యుపాధ్యాయోపజీవికాను సారి నైతినిగాని ప్లవ యంతయు నా కుష్పష్టకాదియ యయ్యె. పెక్కుమాటలేల, నాజీవుం డెన్ని వారంబులో నాకద్వారకవాటనోద్యమపరుం డయ్యెంగాని తద్వారరక్షకులచే విఫలీకృత ప్రయత్నండుయ్యె. ఎక్కటి నిట నిట్టి యిక్కట్ల నుండ “మిత్ర మాపత్సుజానీయా” త్తనునానుడి సరిదాఁక నస్మన్నిత్రులగు బ్ర||శ్రీ మ-రా-రా-శ్రీ, లంకలపల్లి వేంకట సుబ్బయ్య ఎం. ఏ. గారును బ్ర||శ్రీ. మ-రా-రా-శ్రీ, క్రొత్తపల్లి వేంకట పద్మనాభ శాస్త్రిగారును నొనర్చిన నిర్నిద్రసాహాయ్యంబునన యొడలఁ బ్రాణంబు లెట్టెట్టా చిక్కింబట్టియుండితింగాని తుద కది దుస్సాధమనియెంచి యవివాహితకన్యవోలెనున్న యీకావ్యకన్యంగాంచి దైవకృపరాదాయె దీని న్ముద్రించి కనులారఁగాంచు భాగ్యంబు లేదాయె, నని చింతించి మీఁదఁ జేర్కొనిన మిత్రులకు దీని మీఱు మైత్రికారణంబునన నాయనంతరము ముద్రింపించి ప్రకటింపుఁ డని యప్పుగించి జీవజీవనంబులపై నాశ చాలించి నాయభిజనం బగుకడపకుఁబోయితి. ఆహా! దైవతంత్రము!!

“యచ్చిన్వితం తదిహ దూరతరం ప్రయాతి
యచ్చేతసా నగణితం తదిహాభ్యుపైతి.”

కం. సుఖపుగ నగు నని యెయ్యది
దలఁతుమొ యది యేగు మిగుల ♦ దపుదవ్వగుచుం
గలలోనే నెది యగు నని
తలఁపమొ యది యప్పు డగును ♦ దైవవశమునకా !

అచ్చట దురుష్కృతమకులసంభవుండును, శాంత్యైదార్యాది సుగుణగణ
విభవుండును, బ్రతిఫలాపేక్షారహితమనీషాభేషజప్రదానకళామానసీయభిషగ్వరుం
డును, నగు నన్నేమియ్యా నాపాలిజియ్యగ నెయ్యంబున నన్నుఁ గ్రమంబునఁ బున
ర్జీవితం గావించె.

నేనెట్టి యాపన్నదశ నుండ నిట బ్ర॥ శ్రీ. వేంకటపద్మనాభశాస్త్రులుగా రీకృతి
సాంతంబుగఁ బఠింప నెంచి యెడపాడడపా చదువుచు నా సమయమున నీ పట్టనము
నకు విజయము చేసియుండిన వీరిప్రభువురాలును, శ్రీమశ్శ్రీ లంక వీరవరములోనగు
తాలూకాల జమిందారురాలును, నగు మహారాజరాజశ్రీ శ్రీరాజారావు చెల్లయ్య
మ్మారావు బహద్దరువారి దర్శనార్థమై వారి సన్నిధానమునకు వెళ్లుచు దీని వెంటం
గొని చనిరఁట. అప్పు డచ్చట శ్రీరాజా రావు చెల్లయ్యమ్మారావు బహద్దరువారి
సోదరులును, శ్రీమద్వినిగడప ఉండ్రాజవరములోనగు తాలూకాల జమిందారులును
నగు మహారాజరాజశ్రీ. రాజా వెల్లంకి వేంకట రామారావు బహద్దరువారును, వారి
భాగినీయులును శ్రీమత్పీఠికాపురసంస్థానప్రభువులును నగు మహారాజరాజశ్రీ శ్రీరాజా
రావు వేంకట కుమార మహిపతి సూర్య రావు బహద్దరు జమిందారువారును నుం
డిరఁట. ఆప్రభుయుగం బది యేమి గ్రంథంబని యడిగెనఁట. శ్రీకౌసల్యాపరిణయం
బనుడుఁ గొంత చదువుఁ డనియన వేంకటపద్మనాభ శాస్త్రులుగారును గొంత చదివి
రఁట. పిమ్మట రాజా వెల్లంకి వేంకటరామారావు బహద్దరువా రిది యెక్కడఁ గొన
నగునని యడిగి యముద్రితంబని తెలిసికొనిరఁట. పదపడి యొకనాఁడు వారు మైలా
పురిలోనుండు తమవసతికి శాస్త్రులవారిని బిలిపించి యీగ్రంథము సాంతంబుగఁ జది
వించి విని డీనికి ముద్రాభృతి మే మొసఁగెదము దీనిముద్రింపఁ బ్రయత్నింపుఁ డన నిది
జీవత్కవికృత మనియు, నాకవిగారి సమ్మతి నొందెద ననియు శాస్త్రుగారు చెప్పిరఁట.
ఈనిషయమంతయు ౧౯౦౧-వ సం॥ అక్టోబరునెల ౧౯-వ తేది గల లేఖామూలక
ముగ శాస్త్రులవారు నాకుఁ దెలియపఱిచిరి. నేనును శుభోదర్శనంబున కిది యంకు
రార్పణంబుగ నెంచి యట్ల కావింపుఁడని ప్రత్యుత్తర మిడితి. వారును దీనిని బహు
ప్రయాసమున కోర్చి ముద్రింపించిరి. మహారాజరాజశ్రీ రాజా వెల్లంకి వేంకట
రామారావుబహద్దరు జమిందారువారిని నాపాలివేల్పుపురిగొల్పెనని నెమ్మది నమ్మెద.
కాకున్నచోఁ గడపమండలవాసి నే నెక్కడ? కృష్ణామండలస్థులగు నీప్రభువుగారె
క్కడ? ఎన్నియో యుత్తమగ్రంథములం బఠించిన వీరికి నాకృతి రుచించు తెట్లు?
నేటికాలపుఁబ్రభువులకు నాంధ్రవిద్యాభిమానముండు తెట్లు? ఉండెఁబో దానికై

ధనవ్యయముచేయ సాహసికు లగుటెట్లు? అయిరిపో యయాచితంబుగ నన్యులకృతికి ముద్రాభృతికై వందలు వెచ్చించు నుదారు లగు టెట్లు?

ఈ కావ్యకన్య జన్మప్రభృతి శ్రీరామచంద్రునకు మన్మనోద త్తయయ్యు నప్తమ వర్షంబునఁ గాని వివాహయోగ్య గాదని కాబోలు నేటివఱకు నావేల్పు బాహి రంబుగ దీని నంగీకరింపక యుండె నని తోచెడి.

ఇంతకాలము నన్ను సెలవుపైనుంచి యిప్పుడు నా దేహంబు స్వస్థతఁ గాంచుట వలన మరల హిందూపాఠశాలాధ్యక్షులు నాయం దుదయగలిగి నన్ను నీకొలుపునఁ బ్రవేశపెట్టిరి.

ఇట్టి మహిమాపకృతులు నా కొనరించినపైనుకృతుల కొక్కరికేని నే నెట్టి పత్రి కృతియుఁ జేయఁ జాల. ఇన్నిదుష్కరంబుల సుకరంబులుగ నొనర్చిన యఘటన ఘటనాచాతుర్ధురీణుం డగు శ్రీరామచంద్రుడే వారి యోగక్షేమభారంబు వహిం పఁబోరిం బారి నాదైవంబుఁ బ్రార్థించుచున్నవాడ.

ఆ. నె. దైవకృతము లిప్పుడు ♦ భావింప విష మయ్యు

మీఁద నామతమున ♦ మేల యిచ్చు.

అని నే నేనాఁడొ వ్రాసిన దానికి శ్రీకౌసల్యాపరిణయము కరణి. శ్రీకౌసల్యాపరిణ యంబు లక్ష్యమై పరిణమించెను. రాల నీటఁ జేలించిన మేటి కసాధ్య మెయ్యది?

శ్రీకుమారాభ్యుదయము వ్రాసి ముగించిన పిమ్మట నొక్కనాఁడు రాజంపేట లో నేను “శిరస్తాదాక్” పదవియందు నుండుతఱి నాజనయిత్రి తాను గోటటిక మనకు వచ్చిన క్రొత్తలోఁ బిన్నవయసున నున్న నాపితృవృత్తులు మహారాష్ట్రభాష లోని కౌసల్య పెండ్లికథను జదువుచుండఁ దాను వింటిననియు, జరకాలమున వినికి యగుటఁ గథయంతయు మఱచితి ననియు, దానిం గృతిగా నొనర్పు మని యందదు కులుగఁ గొంతకథ చెప్పెను. విన్నంతవఱకు నది వింతగ నుండుట సంపూర్ణంబుగ దాని నెఱుంగఁగోరి యప్పుడు నాయెఱింగిన మిత్రులకును, బండితులకును, సంస్కృతాంధ్ర పుస్తకవిక్రేతలకును, వ్రాసితిఁగాని మనోరథము మాత్రిము సఫలము గాద య్యె. ఇట్లుండ ౧౮౯౩-వ సంవత్సరమున శ్రీకుమారాభ్యుదయముం బ్రకటించితి. తదనంతరము వేంకటగిరిలోనున్న బ్రాశ్రీ. మ.రా.రా.శ్రీ లంకలపల్లి వేంకటసుబ్బయ్య గారు లేఖాపరిచితులగుట వారికి నాసంకల్పంబెఱింగింప వారు దామామహారాష్ట్ర గ్రంథంబుఁ బఠించితిమని యాకథాంశంబు లేఖామూలకమున నెఱింగించిరి. ఆ యుత్తరమును మాతృకగాఁ గొని నే నీకృతి రచియించితి.

ఇందలి కొన్నివర్ణనములం దిప్పుడు కొంచె మప్రస్తుత మగవడుచున్నదని తోఁ చెచేసి యవిగ్రంథ విరచనకాలమునకు ప్రస్తుతములుగా నుండెనని చదువరులు గ్రహింతురుగాక.

నా వ్రాతప్రతిలోని రమారమి ౧౦౦ పద్యములు క్లిష్టముగ నుండుటచేత బూర్వవర్ణనాసామ్యము నొందియుండుటచేతను నీముద్రితప్రతియందుఁ దొలఁగిపోని గాని యాటవ యాశ్వాసమునఁ గడపటఁ గొన్నిపద్యము లెక్కువగఁ జేర్చితి.

౩-వ యాశ్వాసంబున * గుర్తుగల పద్యముల కన్నింటికీ నప్రస్తుతంబున రామాయణార్థము గలదు.

ప్రత్యాశ్వాసాంతపద్య ప్రథమపాదప్రాసాక్షరంబులఁ గ్రమంబుగఁ జూచినచో “కౌసల్యావివాహం” “రామార్పణమస్తు” అని యేర్పడును.

శ్రీకుమారాభ్యుదయంబునకు మత్కర్తృత్వము నొకానొకఁడు సంజేహించి కారణముననట్టికుశంకల కెడమీయకుండుటకై ౧౨-వ పుట ౧౮౫-వ పద్యంబునను ౩౮-వ పుటలో ౧౯౮ చక్రబంధపద్యంబునను, ౫౩-వ పుట ౧౧౩-వ పద్యంబునను ౧౧౩-వ పుట ౫౧-వ పద్యంబునను, నింకఁ గొన్నిపద్యంబులను నాపే రిమిడ్చితి. ౫౧-వ పుట ౮౩, ౫౧-వ పుట ౮౭, ౮౯, ౯౨-వ పుట ౭౮, ఇట్టిపద్యముల కర్థమ కాదినవేత్త్యాది సంఖ్యా సూత్రంబులంబట్టి గ్రహంపవలయును.

అంధభ్రామసితి యిప్పుడు కొంచె మభ్యుదయోన్ముఖ మగుచున్నట్లు తోచుచున్నది గాని

“కం. వెలయాండురెండత్తైనను

గులకాంతకు నీడుగారు కువలయమండుక

బలువిద్య లెన్నియైనను,

గులవిద్యకు సాటి రావు ♦ గువ్వలచెన్నా”

యన్న యనచూనవాక్యమును మఱవక తమదేశము నభ్యుదయంబునకు నొనరదమయైహికాముష్మిక లాభంబులకును, నిదానమైన మాతృభాషకు, సంపూర్ణగ్రామముఁ జూపుబుద్ధి భగవంతుఁ డెప్పు డాంధుల కొసంగునో.

నే నీకృతి రచించిన పిమ్మట నాపరిచితు లొకరు, శ్రీపాద వేంకటాచలనివాస ప్రాంతమైన శ్రీకౌసల్యాపరిణయంబును ౫-వ ఆశ్వాసముల గ్రంథమొం డిదివఱకే యున్నదని యొకముద్రితప్రతి నంపిరి. దానింజూడ దానికిని దీనికిని గృతిపేరునను, నాంబుకా నాయకనామములను, మాత్రము సామ్యముండెనుగాని కథావిషయంబున నించుకంతయు సంబంధములేదు. మఱియొక కౌసల్యాపరిణయ మనుయక్షగాన ప్రబంధము ప్రకటనమును వార్తాపత్రికలంజూచి దానిం గొని చదివితని గాని యది కథయందు మాత్రము కొంచెము సామ్యము గలదై యుండెను.

శ్రీకుమారాభ్యుదయమును బ్రకటించినపిమ్మట దానిం జదివిన పరిచితాపరిచితులగు పండితమిత్రులు నది మిక్కిలి కఠినశైలిఁ బండితైక వేద్యంబుగ వ్రాయఁబడినదనియు, నీతూర్వావాయంబడు గ్రంథమును గాలానుగుణముగఁ గొంచెము సులభశైలి రచించియుంపుమనియు, బోధించిరి. పారి హితబోధ మనునరించి సులభశైలిని నీకృతి నిర్వహించితి. ఇంతకు సులభశైలి కావ్యములకు రుచింపదని తలంచెదను.

అయినను దీనిపై సజ్జనాభిప్రాయ మెటులుండనో యారసి వలసినచో నికమీద దాని ననుసరించెద.

వర్ణనాంశములయందు సాధ్యమైనంతవఱకు బ్రకృతి ననుసరింపఁ బ్రయత్నించితిఁ గాని యాయుద్యమ మెంతవఱకు సఫలమయ్యెనో చదువరులకే యెఱుక. యవతి ప్రత్యంగవర్ణనాదుల కిందు వలసినంత యవకాశ మున్నను బ్రకృతకాలమునం దవి రుచింపకుండుట యటుండ నవి పాపావహంబనియు నెంచి వానిని మానితి.

ఈకావ్యమునకు మూలగ్రంథం బీపేర నెసఁగుచున్న దని వినుటచేతను, బరిణయమే కథ కంతకును బీజభూతంబగుటను, దీనికి శ్రీకౌసల్యా పరిణయం బనుపేరిడి నను బరిణయభాగము మాత్రము మిక్కిలి యల్పమైయున్నది. (మృచ్ఛకటికవలెనిది యెంచంబడుం గాక.) కావునఁ బరిణయనామమాత్రమున శృంగారవర్ణనాభూయిష్ఠమని తలఁచి యెవ్వరేని గర్హింపకుందురు గాక.

పూర్వకపీశ్వరులు ద్రొక్కనిత్రోవలును, నూహింపనివిషయములును, లేవు. అయినను సాధ్యమైనవఱకు నూతనవర్ణనములే వ్రాయఁ బ్రయత్నించితి. నేనుగ్రాత్రిగ నూహించి వ్రాసినాఁడ ననియనుకొన్న వర్ణనములు కొన్ని పదపడి సంస్కృతాంధ్ర కావ్యములంజూచి యట్టివానినెల్లఁ దొలఁగించితి. ప్రమాదంబున నికను నట్టివి తప్పి యుండిననుండవచ్చును. ఈనియమము పద్యశైలియందును నవలంబింప సాధ్యమైనంత వఱకుఁ బ్రయత్నించితిని గాని గుణపక్షపాతంబును దుర్భేద్య చిరతరపతనాపరిచయ బలకారణంబునను గొన్ని యెడల దీనిం బాటింపమి నెఱుంగుదు.

ఈగ్రంథమునందలి గుణగుణవిమర్శలకు సమచిత్తులగువిపశ్చిత్తులే శరణము. సజ్జనులు స్వభావముగ గుణగ్రహణపరాయణులగుట వారప్రార్థితు లయ్యు గుణమునే గ్రహింతురు. అట్టివారికి విధేయుఁడనైనమస్కరించుచున్నాఁడను. “ప్రమాదో ధీమతా మపి” యనియుండ నిక నాయట్టి కించజ్ఞానకాప్రమాదము లేక యుండును.

ఈగ్రంథమునుబ్రకటింపఁగలుగుటకై ధనసాహాయ్య మొనర్చిన మహారాజరాజ శ్రీరాజా వెల్లంకి వేంకటరామారావు బహద్దరుజమిందారుగారికి నాయురారోగ్యై శ్వర్యాద్యభ్యుదయంబు లొసంగ భగవంతునిఁగూర్చి యిట్లు ప్రార్థించుచున్నాఁడ.

పంచరత్నములు.

సీ. శ్రీకరుణామధుఁగ్రీమీఱుపుష్పవఁద్యిస్ఫురన్మేత్రాబ్జవిలసితుండు
పూతధీనిత్యవిభూతిదానవినిద్ర, పద్మానిమేషాక్షిఁప్రాణవిభుండు

మాకుతనుతనరమావల్లభులకు న, మర్త్యత్వమొసంగినమానధనుడు
గౌతమప్రియవధూఘనజాడ్యహనుడగు, నతభవామయతాపహృతిచణుండు
రాజు వెల్లంకి వేంకటరామరాయ, బహదరంకితుఁబెంపాలబహితగోత్రు
రేయుఁబవలును బ్రోచుతశ్రీచిరాయు, రతులితారోగ్యవిభవసంగతునిఁ జేసి. ౧

తే. క్షీరనిధిజాత, యిందీర, ♦ శ్రీవధూటి, భుననమాత, రమాదేవిపూర్ణకృపను
రాజకులజాతవేంకటరామరాయ, మందిరావాస యగుత న ♦ క్తందివంబు. ౨

ఉ. శంకయొకింతలేక యనిశంబు విరోధివహాధినీహృదా
తంకకరంబు, స్వాశ్రితసుదర్శన మైనసుదర్శనంబు వె
ల్లంకి కులాభిసోము, నకలం. కనుజాతనుజాతసంగతుఁ
వేంకట రామరాయ పృథివీపతి విశ్రుతకీర్తి బ్రోవుతఁ. 3

సీ. రాజకులాంభోధిరాకాసుధాంశు భా, ప్రకశీలగుణజాలు ♦ సుకలుఁ బెంపు
చెలఁగ సంతతబుధాశీర్వచనకలితో, ల్లాసమానసు, దయాభాసమాను
యదుకులప్రవరపాదాంబుజాసక్తస, మ్మానితచరితు దుర్మానరహితు
రాజత నిర్జరాంధ్రకళాభిమ ధనభ, ప్రకసుధాస్వాదనపూతచిత్తుఁ
జేమ వెల్లంకి వేంకటరామరాయ, మహిషవర్మని ననమానమహిముఁగాఁగఁ
బ్రోచుఁగావుత నిరతంబుబుధవినుతుఁడు, చుట్టుగైదుపువలమురిఁబట్టుప్రోడ. ౪

సీ. విశ్రుతసత్కీర్తిపెదరామ రాయఁడే, పూతచరిత్రునితాతతాత
ఘనతరసమ్మానధనుడు మల్లారావు, ధాత్రీశుఁడేప్రభుతాతతండ్రి
విబుధసంస్తవనీయవేంకటకృష్ణరా, యండేదయాశీలుతండ్రితండ్రి
గణనీయగుణుడుజగన్నాథరాయఁ డే, దానశీలాత్మునితండ్రి యట్టి
రామపదభక్తు వేంకటరామరాజ, విభవరేణ్యునిబ్రోవుతవిశ్వధర్త
భక్తశుభకర్త నతలోకపంకహర్త, జానకీభర్త కరుణచేసంతతంబు.

లియవల్లిక్కేణి }
1902 సం॥
మే ౧౭ 4-తేది.

సుజనవిధేయుఁడు,
వావిలికొలను సుబ్బరావు.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

ప్రథమాశ్వాసము.

❦ ఇష్టదేవతాస్తుతి. ❦

నారాయణవిత్తముక్తశుభగోష్ఠీసభ్యతావాప్తికి
ధ్యానితుం జతురాత్ము, సంసరణవిస్తారాభినిస్తారకుఁ
శ్రీనాదాత్మకు, శ్రీనివాసు, హరి, నిశ్చింతాప్తి నాత్మోద్భవా
స్తానాశోద్యమవైరిసంహరణకౌశల్యాయన౯, రామునిఁ.

సీ. ఏసతిశీలంబు ♦ హృదయంగమంబునై, రాము నిస్తులయశోధాముఁ జేసె
నే రమణీమణిఁ ♦ గూరిమి లోదాల్చి, పాంసుల రత్నగంభీర రహించె
నేకరుణాలయ ♦ హింసింప నెంచి, పలువ కిప్పించె నవ్యయసుఖంబు
నేభ క్తవగ్గుల ♦ యేపారుకరుణచే, జెనఁటికాకము చిరజీవి యయ్యె

త. నాపిపీలికాజ ♦ మేపురంఁగిలీల, యేమె శ్రితులఁ బ్రోవ ♦ నెదురుపోవు
నట్టిమాత, త్రిజగదవగీర్ణ గుణపూత, సీత నన్ను ధన్యుఁ ♦ జేయుఁగాత.

సీ. మూఁడువేదంబులు ♦ ముప్పిరి నల్లిన, వేణితోఁ గృతిఁదాల్చు ♦ పాణీతోడ
వెన్నెల ట్లరియించు ♦ వెల్లనివలిపంపు, ట్లెల్లెతోఁజిన్నిజా ♦ విల్లితోడఁ
జేదోడువాదోడు ♦ చెల్వారుముద్దల, చిలుకతో మురిపెంపుఁబలుకుతోడ
సరిగమపధనిస ♦ సధపమగరిన య. స్వితో నిర్జీ ♦ క్షేణితోడ

తే. వ్రాలువిరిచూలునిల్లాలు ♦ పూలనాలు, దాల్చుప్రోయాళికేరాలు ♦ వేల్పుచాలు
నేలు విద్దెలజవరాలు ♦ మేలుగ్రాలఁ, జాల నాపాల నిల్చి నన్నేలుఁగాత.

మ. ధవు సర్గాప్రతిభాత్ముఁ గాంచి నిజమధ్య, స్వాదునిశ్వాస, స
చ్చవి, లావణ్య, నితంబసామ్య మొనరం ♦ జల్పంగ బోధించిన౯
దివి, వాతా, గ్నిపయఃకుచక్రములఁ దా ♦ నిర్మింప శాలీమండై
నపువాణిం గవుఁగింటఁజేర్చు నజు స్వాంతంబందు భావించెద౯.

ఉ. నీరసయ్యక్తిరక్తిను ♦ నీమధుధర్మము నిర్మలత్వముం

బేరువసించుమేనఁ బ్రభువించుటయుం గన సాటి యెవ్వరే

- బోరన గొరినిదలను ♦ బూనంగ నాపగ నేర్తు నెట్లు మై
జేరుపనంచుఁ దా నవతిచేడెల నొక్కట నూటడించు సం
సారి హరుండు నాబహుళ♦సంకటముల్ హరియించుఁ గావ్రతఁ.
- ఉ. వైరిగదా మరుండు మగువా! తగవౌనె తదంకపాఘలం
జేరుప నంగపాళి మదిఁజింతిల కింత? యనం గపాలితోఁ
గూరిమిఁ గూర్పఁగా మనలఁ ♦ గుంటెనకాఁ డగు నాయనంగుఁడు
వైరియె? యంచు నవ్వెడుభ♦వాని దయన్ శుభవాణి నిచ్చుతఁ.
- తే. ఎవని ముదలార నేవింతు ♦ రెల్లవిబుధు, తెవనిముద లారసి చరించునెల్లనట్టి
మొదటితలయారిశ్రీసేన♦మొదలియారి, మీఱునుద్భవములఁద్రుంచు♦మేలు వెం
ఉ స్వాంతమునన్ భ జింతు గుణ♦వంతు, మహాబలవంతు, దైత్యశు
ద్ధాంతతమాలపత్రఘటితాంతుని, దాంతుని, శాంతు, దుష్కృత
ధ్వాంతఖరాంశుమంతు, వసు♦ధాతనయాఘనశోకశాంతు, ధీ
మంతు, దయానిశాంతు, హను♦మంతు, నతాయవనీవసంతునిఁ.
- కం. సకలకళాధారు శర, త్సకలకళాధామరుచిని ♦ సైంధవగళునిఁ
శకలీకృతసైంధవగళు, సకలు న్ననుఁ జేయ భక్తి♦సన్నతియింతున్.

* ❦ సంస్కృతాంధ్రకవీంద్రవినుతి. ❦ *

- ఉ. భారతి యేమహామహుని ♦ వాక్కనురంగమునందు సద్యశో
భారతినాట్యముం జలిపెఁ ♦ బాత్రమునాఁ దొలుదొల్త హర్షశో
భారతి మీఱ నందెలర♦వంబులు కర్ణరసాయనంబుగా
నాఋషి నేఁ దలంతుఁ గవి♦తామరశైవలినీతివిక్రమున్.
- కం. భేదముఁ దొలగింపంగ స, మ్రోదము ఘటియింప భోగ♦మోక్షశ్రీ లా
పాదింపంగఁ జాల్పించమ, వేదము రచియించు నపర♦విధు నేఁ గొలుతున్.
- తే. కాళిదాసకవీశ్వరుఁఘనుని దండి, పండితుని దండి, జయదేవుఁబాణు, సూఘుఁ
జోరుని, మయూరు, భవభూతి♦భారవి, మది, సుకవిలోకేశులనుగొల్తు♦సూక్తులొద
ఉ. భీముని, నన్న పార్వ్య, నెఱ♦ప్రెగ్గడఁ, దిక్కన, నాయధర్వణున్
సోము, ననంతుఁ, బెద్దనను ♦ సూరన, భాస్కరుఁ. బోతనత్కవి
న్రామ కవీశు, వెండి సిరి♦నాథుని, దిమ్మనఁ, బిన్నవీరనన్
రామనృపాలభూషుఁ, గవి♦రాజుల నెంతుఁ బ్రశస్తసూక్తికిన్.
- కం. సాధునికరవంద్యుల నే, నాధునికకవీశులన్ మ♦హాత్ముల మది నా
రాధనకయి తెలుతున్ గం, గాధునికాభంగభంగ♦గంభీరోక్తిన్.

వ. అని దేవతావందనంబును, బుర్రాతనా ధునాతనసత్కవీశ్వరానందనంబునుగాంచి
జన్మసాఫల్యంబుగనొక్కపుణ్యకార్యంబురచియింపఁదలంపుచేంగలింపనుద్యమించి.

చం. కవియును నర్తనాంగనయుఁగట్టము లెంతలు గల్గియున్న న
య్యవి వెలిదోఁపనీక వెలయన్ వలయున్ వెలినాడు నత్తజ్జీ
భువిపయిఁ జూపఱు ల్లనఁగఁబోరు హృదంతరవర్తివేదనన్
నెనమిడి లోపమే దెగడ ఁ నేర్తురు నిఘరవాక్పరంపరన్.

౧౬

సీ. చిత్తమా యూదరాఁయత్తమై గ్రాలదు, పాత్త మాయాదరాఁవృత్త మగుటఁ
గరము విచక్షణాఁకరములు గానియ, క్కరముల వ్రాయు నాఁకరము లెపుడు
పాదము ల్లర్కశఁపాదకంటకశిలా, క్షోదముల్ యూతనాఁపాదము లగు
దేహంబు రోగసంఁదోహంబుబలిమి మం, దేహంబు బ్రదుకె సంఁదేహ మగును

తే. ఇట్టిననుబోఁటిమానిసిఁకెట్టులొదవు, విబుధహృదయంగమాలాపఁవివిధచతుర
నటన ఘటనాపటు స్ఫుటఁకటకపటల, కమఝూళంఝుళారావఁకావ్యకన్య. ౧౭

సీ. సరసుల సద్గోష్ఠిఁ ఁ దిరిగెడు కవిరాజ, హంసలఁ బదరాగ ఁ మరుదు గాదు
విబుధులసంగతి ఁ విహరించు రుచివిధా, శుకవుల నొప్పారు ఁ శుద్ధసూక్తి
బహుళభోగాభోగఁపటిమనైన యహీనుఁ, డోపెడి బహురీతుఁలొప్పుఁ బలుక
విషయానుభవయుక్తి ఁ వెలసెడివారికి, భావజాత్యున్నతుల్ పలుక సుభువు

తే. కంజదృక్కుంజలోచనాఁకంజరేడ్ల, మంజుమంజీరశింజానఁపుంజ మింటఁ
బుంజగొనియున్న భోగముల్ పొదలుచున్న, లలితకవితావిలాసినియలరుటరుదె?

సీ. కలమెత్తివాయంగఁగడఁగితి నా గ్రామ్య, వచనభూయిష్ఠంబుఁవ్రాయసంబు
వీను లొగ్గి యొకింతఁవినియెద నందునా, బండుబూతులె చెవిఁనిండుచుండుఁ
గన్నులు విచ్చి నేఁగనుఁగొందునందునా, కంటకతరదరు ఁ ల్లానఁబడును
స్వచ్ఛందవృత్తినిఁజరియింతు నందునా, ధర నాధవంతుఁడఁదిరుగరాదు

తే. కాన నానాన నసమానఁమానభాస, మానసదర్శివర్ణనాఁమాధురీణ
భావనానూననూత్నసంభావనార్హ, శారదాదేవి యెటులుండుఁసంతసమున. ౧౮

వ. కావ్యరచన దైవపూజావిశేషంబుగ మనీషులు భాషించుటఁ గృతికృత్యంబునఁగృ
తకృత్యుండ నయ్యెద నని తలంప నయ్యది పూర్వకృతా పూర్వసుకృతాధిక్యం
బునంగాని నిరంతరాయంబుగఁ గొనసాగనేర దని సంఁదేహమంఁదేహుండనై
ఁదోలాందోళితమానసంబున నెయ్యదియుం దోఁపమి శ్రీరామధ్యానంబు సలుప
నెయ్యదిహృదయగోచరం బగు నద్దానిం గరణీయంబుగ నాచరించెఁ దత్కచుణా
నిదర్శనంబులనేకంబులు హృద్గతంబు లయ్యు జంక నేలయని దృఢచిత్తుండనై శ్రీరా
మ సాన్నిధ్యంబుఁగల్పించుకొని నర్థనిమిలితలోచనుండనై ధ్యానించుచున్న
సమయంబున.

౨౦

- సీ. రాహుగ్రహస్యనిర్గళదబ్జమండలం, బన నొప్పు నెమ్మొముహరువ్రతాడ
గ్రీష్మసాయాహ్వానః దృశ్యమానం బగు, తనులతః దనులతః దారసింప
నపహిమాత్యయవేళ ♦ నలివాయుకంజాత, ముల కన్నుకన్నులుపురుషుచూఁ
గాననకృత్రిమగర్తవినిర్గత, కరిణినా నిజ యానకలన మమరః
- తే. జెలగికుటుమాపుచీరకుచ్చెట్లు గునిసి, యాడవూఁగాల్లఁ, గొనగోల్ల ♦ ననుచ్చు
చెదలువెండ్రుక; లొయ్యనఁజేసవచ్చి, నిలిచె నొకలేమ మామక ♦ నికలుచేసు.
- వ. ఇట్లు మదీయోపకంఠంబుఁ జేరినయక్కలకంఠి నుపలక్షించి.
- ఉ. ఆవిరి గప్పుగా మినుకుటద్దమొకో, నునుమంచు సోకి పో
వావిరిఁ దాటి తేలు సితఃవారిజమొక్కొ, దినాంతవేళలక
బోవుచునుండ నెండ పరిపూర్ణసుధాకరబింబమో, యనం
గా విరిఁబోణినెమ్మొగము ♦ కారణమేమియె నాడి తేతెక్షి?
- సీ. దయ నాకు సిరు లీయఁదయచేసినట్టి యా, లచ్చియందునొ మేమపచ్చగా
పద్యముల్ నానోరఁ ♦ బ్రోశిమై బలికించు, వాణినాఁ బుస్తకపాణి గాదా
జగతి భక్తులఁ బ్రోచునగజాత యందునా, రుదురాకపేరు పేరెదను లేదా
మదనమోహిని యని ♦ మదిలోనఁ దలఁతునా, చిత్తవిభ్రమ మెట్లుచేరదు నన
- తే. మహినిమహిళయందిట్టిమహిమయున్నె? వేల్పుగన్నియకెట్టులీవెతలుగలుగు?
ననుచుదలపోసి యిట్లంటిఁనతినతోడ, నైజనుగురుభావంబునయము మోలిను
- ఉ. ఎవ్వతెవమ్మ నీవు? కత ♦ మేమి యొక్కో యరుదేర? నీమదిక
నెవ్వగ సూరియున్నగతి ♦ నీదుస్వరూపమె చెప్పెడుం గటా
నొవ్వగ నేరు పల్కిరి నినుక? నను ధన్యునిఁ జేము తెల్లనా
గువ్వలయెక్కిరింతగలఁకొమ్మవో? యమ్మవో తమ్మిచూలికి?
- వ. అని తనయమానుషం బైన తేజోవిశేషంబుకతన భయభక్తి సంభ్రమంబుల
ముప్పిరిగొనమోడ్పుఁగేలునమిగులమాటాడనేరని నన్నుఁగనిసాదరంబుగ నాయం
యిట్లనియె.
- తే. అన్న! కన్నులవిల్తునియన్నయన్ను, గాఁగ నన్నెన్నుమినిన్నుఁగానఁ గాను
ముచ్చటైనను వచ్చితిఁముచ్చటింతుఁ, గలదు నాదీనదశకునుగారణంబు.
- ఉ. మాసరచింత లొంది విషమవ్యసనావిలచిత్త నొట సం
తోసములేమి నెట్లు పరిశోషముకల్పిఁ జరింతునో? యనా
శ్వాసితదుఃఖతే మనసి ♦ సర్వ మసహ్య మటన్నపల్కు వి
శ్వాసము గాదె? శోకసమశాత్రవుఁ డుండునె వేతొకం డిలక.

తే. ఆరురుక్షుండు క్రోధంబు నణచుభంగి, నల్లి బడ బొగ్గి దనలోన నాచినట్టు
లాఠిమదిలోన నాదుకుంతలచింత, నననిపై బుత్ర ! యిటు నడయాడుదాన.

ఉ. ధారణే గృష్ణరాయలు తుండ న్దలయాంధ్రరసాధినాథులక
గారవమార నన్ను గనఁగా ఘనగౌరవవృత్తి నుంటి ము
న్నీరస నిష్ప డన్యగతి నీరస మొప్పఁగ జూడ నాప్రజల్
నీ సరూప మొప్పె ధరణీసురసత్తమ ! యేమిచెప్పమన్. 30

తే. ఆధ్రునాథునిపాలితంబైనయట్టి, యంధ్రదేశంబునందలియాంధ్రులెల్ల
నాదులయలఁగా నెంత మోదమొప్ప, నాంధ్రభారతి నే నొటనవనిబుధ.

కం. రాజన్యలచే బూర్వము, పూజలుగొనువాగు నాదుపుత్రకు లయ్యో !
రాజుల సేవకు లగు ని, క్షేమం గొలిచెదరు నేను దీనత్వమునన్.

వ. అదియైనను సజ్జనసేవయా యందువేని. 31

కం. అధములు మతిగుణవిద్యలఁ, గ్రుధ సాధుల నేచ బ్రహ్మకొడుకులు సుమి వా
రధికారులు గావుననో, యధికారులఁగా జరింతును జీవులకన్. 32

చ. కఱకునిలోకనంబుల నెఁగాదిగఁ జూచు, హసించు, నంచునన్
గొఱలినవారి గాంచి కొఱుకన్ రదమల్, నగుఁబాటుఁ జాటఁగాఁ
జాటుకన నాడు, వ్రాయు, మఱిచూచును, లేచును దాచ నిద్రి హా!
యుఱవగునన్ని పాతగుఁమో, యధికారపిశాచవేష మో. 33

సీ. ధరణీప రాగంబుధరణీపరాగంబు, నమ్మితిరుగఁగరాదుసుమ్మి పతులఁ
బతిసుహృదరము లప్రతిసుహృదరములు, తబ్బిబ్బులొ మదినుబ్బె నేని
వరచంద్రహాసంబువరచంద్రహాసంబు, మెలఁకువ గలిగియమెలఁగవలయు
నధికారకొచితియాధికారకచిత్తి, దూరంబునంచె తాఁదొలఁగవలయు

ఆ. బలుక రాదు నిజముఁబలుకక పోరాదు, పోవరాదు మించిబుద్ధినుంచి
చిక్కనేని మిగులఁ జక్కల నిడుదురు, కూళిజనులకొలుపుచాలబళువు. 34

కం. ఇట్టిడుములఁ బడుటను నా, యిట్టిగు లగుపట్టు లేమియెంతచదివినన్
గుట్టుగ నున్నారకటా, గట్టిగ ననఁ బట్టులేమిఁ గడుకొని కావన్. 35

కం. ఈవిధి శ్వవృత్తిఁ దిరిగెడి, సేవకులే గాక మఱి యశేషజనంబుల్
నానలను చూడ రోసిరి, నే నగచెద దాని కెదనునిరతముఁ బుత్రా. 36

కం. అదం బగుకొఱజాబిలి, ముందలఁ గద మెఱయు నాకుమును పెప్పడు, నేఁ
డెండెందుఁజనిన మెడపై, నొండెండ గద యర్ధచంద్రయోగం బకటా. 37

సీ. నాపుత్రులే న న్ననాదరించుటఁ జేసి, యాహారముల మీఁదియాశ లేదు
నాకు గూర్చునుతొవీణ నుండమి గాంచ, నగలు మై సవరింపవగపుకలుగు

శతవాదపరులై సహృదయములను గన్న, నగ్గిలేకయే కడుపుభగ్గు మనును
దామనంబున చేరితమలోనఁ గలహించు, తనయులఁ గన్ననుమనము పొగులు
తే. నాయనా! యేమియందును నాయవస్థఁ బొలిచెఁ దలగడ యగుదు నాపుస్తకంబు
కొమరువీణియచేయూతఁగోలయయ్యె, సుతసమూహంబులిటునేయనుబ్బరాయ!
తే. కురుల నైనను లెక్కింపఁదరముకాని, యలవిగాదయ్య నాపుత్రకుల గణింపఁ
బరఁగఁదల వెండ్లుకలయంతఁబలఁగముండి, దలకుబోసెడిది క్కేదితలఁపబుత్ర.

తే. ఆంధ్రులెల్లెడ నన్యకాభారతిని,

గులముఁ గులవిద్య మఱవఁగఁదలఁచి తలఁచి

వెతలు గుఱుచుచు నే నున్నవిధము గాంచి,

తెలుఁగురాయఁడు జడనుయ్యెదిగులు చెంది.

౪౨

చ. కరము వసంతకాలికఃకన్వరచారుపికన్వరైకభా

స్వర మగునాగళస్వరము సంతతముం బన మేళనంబుగాఁ

బరఁగెడి, నేడు మందమయిభాసల దయ్యె నుభేతరస్థితిఁ

వరఁబెడివార లేడఁ? బ్రతిభాయుతవాక్కు శలత్వ మేడనో?

౪౩

చ. తలఁగఁదల మా వదనతాలమె, మూర్ఛన లొందె మూర్ఛ. నిం

పలఁగఁ జేయఁజాల్గయ లయంబును బొందెను, గ్రామ మక్కటా

చెలఁగెను గ్రామపర్యటనశీలత, నాదు తనూరుజావళుల్

వెలచెలి పాడుజావళులు విశ్రుతిఁగాంచె మహాన్నతస్థితిఁ.

౪౪

తే. మదిని నన్నింత తలఁచెడిమానవుండు, గానరాడయ్యె గొన్నాళ్లుగాన నేను

మూర్ఛలను స్రుక్కిసంచారములనుదక్కి, రూపుచెడియుండితినిజమ్మిక్రూరదశను

కం. అటుపిమ్మట నటమటఁ గవు, లటనిట మహాదాశ్రయంబు లలవడ కున్న

వటియింపకుండఁ బిమ్మట, ఘటియించుచుఁ గావ్యములనుగొచిరి నన్ను.

౪౬

కం. తక్కినవారికి నే ననఁ, గ్రక్కినకూ డైతి నేమిక్కర్మమె? యిది నీ

కొక్కింత దెలియుఁ గద నా, కెక్కడిముద మొదవు, సొగసులేటికి నింక.

చ. కనదురుబంధబంధురముకావ్యమటన్నను రజ్జుబంధమా?

యనుదురు; సద్ధవుల్లునములంచు వచింపఁగ గంఠజాతరా?

యనుదురు; రలంకృతు ల్బహుళమన్నను ద్రాటనుగూర్చి కట్టెనా?

యనుదురు? నేటియాంధ్రులహాహా బవిసాతెఁ దెలుంగుబాసకు.

౪౮

కం. చదివినమూర్ఖుని కంటెను, జదువనిమూఁగుండుమేలుచర్చింపఁగ దు

ష్పదముల నన్ను ద్రొప్పెను, చదివినమూర్ఖులను వశమె? చక్కంబెట్టె.

౪౯

- కం. మార్గం బెఱిగియుఁ గడు దు, ర్నార్గంబునఁ జనుటకన్న మానమే మేలౌ
దుర్గంధసుమముకన్నను, నిర్గంధసుమంబుమేలునిక్కం బరయన్. ౫౦
- సీ. పాదముల్ దీర్ఘముల్ ఛేదించవలె నండ్రు, నాకు విశ్రమ మేలనడవ? నండ్రు.
కొఱసున్నమునువీడఁగొడువ యేమిట? నండ్రు, వర్ణసంకరవృత్తి వలయునండ్రు
సద్వృత్తిప్రతులఁ జాలసంకట మండ్రు, సద్వృత్తులదలయేరు సలుపు నండ్రు
శృంగార మేటికిఁజీడఱకా? యండ్రు, ప్రౌఢోక్తు లతిగూఢభావ మండ్రు
- తే. వరశకుంతల ముద్దిచ్చిపటలె ననఁగ, బల! సకుంతల ముడ్డిచ్చిబడలె నండ్రు
నేటి నవనాగరికకవుల్ నూటి దప్పి, పద్యనియమంబు నందు నాభానులగుచు.
- సీ. బంధము ల్పాప్రీతిబంధంబు లండ్రు శృంగ, గారంబు లెల్ల వికార మండ్రు
గర్భంబు వేదనామర్శాన మని యండ్రు. మధురతామలరుచిమధ్య మండ్రు
వాక్యచాతుర్యంబుభావవక్రత యండ్రు, యమకంబు దుష్పథగమక మండ్రు
బహువిధాలంకృతుల్ భారమాత్రం బండ్రు, ప్రాసయోగంబు బీభత్స మండ్రు
- తే. వరపదన్యాసకుశలునిబంగు నండ్రు, చిత్రకవితావినోదంబుఁగీ యటండ్రు
మత్సపత్న్యపలాళితమత్తనయులు, భవ్యధీర్ఘదర్శితాభావు లగుచు ౫౧
- సీ. ప్రత్యక్షరక్లేషపటిమచే జెన్నారు, వాసవదత్త కేవాసి తఱిగె?
యమకంబు నిండారఁగొమరై నకాళిదా, సునళోదయమున కేనాబగు దప్పె?
గూఢభావనిరూఢిఁగూడికర్మశవాక్య, భరితనైషధ మెట్టి వన్నె వాసె?
సకలకవిత్వకాశల్యంబుఁ జూపిన, మాఘున కేయవమాన మొదవె?
- తే. గటకటా! యింతదలచకఁకుటిలయుక్తి, దేరతేరకు నాదుకుమారకులను
దూఱుచుందురు బహువిధదోషములను, దీని కేనేమివచ్చియుండుదానజెప్పుమ?
- ఉ. సాధులుగాని వెక్కలులఁజల్పితముల్ గొని జాతివాక్యముల్
గా ధరణిసువర్వ! కృతిగా నొనరించిన లెస్స యండ్రు; దు
ర్రేధను నట్టిఁజ్ఞాకవికిమేలిధనంబు లొసంగుచుండు రా
రా! ధనికుల్; మదీయగతియయ్యయ్యె యెంతకు వచ్చెఁ జూచితే. ౫౨
- తే. నేను దుర్దశఁజెందినదాన ననుచు, శ్రౌఢకవితల నావృద్ధి దరఁగదనుచు
రచ్చకూతలెమిగులస్వాఽరస్యమనుచు, బలుకుచుందురుమితిమిఱిఁబివసిమాలి.
- తే. శబ్దశాస్త్ర నిషిద్ధోక్తి సాధువగును, వినఁగను వినోదమైయుంట ననెదరేని
రతిసుఖంబునకైఁకుఁహితమొసలుప? సిరులకొఱకునుజౌర్యంబుఁచెల్లునొక్కొ?
- మ. ప్రతిశబ్దంబు మథించి దానఁ గలస్వాఽరస్యంబునుం జూచి య
ప్రతిమానూనవిలాసచాతురి రహింపన్ సౌప్యవస్థుర్నిమై

- గృతిరత్నంబు ఘటింప భాష నవసుశ్రీకాంతి శోభిల్లుఁ గా
క తలంపం బొడిజల్లిమాట లన నెక్కాలంబున న్వృద్ధియా. ౫౭
- ఆ. వాక్యసరణి వేటు ♦ భావకాశల్యంబు, సరణివేటు; రెంటిసరస మైన
కవిత కవితగాక ♦ కడమ యేదైనను, సుకపు లెంచబోరు♦శుద్ధ మనుచు. ౫౮
- కం. పామరతత్తికై వ్రాసిన, సామాన్యపుంగధలు ప్రకృతిశాస్త్రము లుండె
సామము సుఖమై; నగరే, ధీమహితులు కావ్యములను♦దీర్చిన నట్టుల్? ౫౯
- తే. చాలనరులకు లెస్స పాంచాలి సుమ్మ, తఱచుపురుషోత్తములకు వై♦దర్శిలెస్స
యార్యజనులకుగొడిసా♦ఖ్యంబుఁగొలుపు, లోకులిలభిన్నురుచుతోట♦ప్రాకటంబ.
- చ. తలఁచు చిప్రబంధక♦తల్ రచియింపఁగ రా దటం చెడక
సలలిత కావ్యసంఘటన♦సారసనేత్రనమస్య గాడె? ని
శ్చలసుమనః ప్రకల్పితబి♦నప్రసవాదికిరూపపద్యముల్
నలిననివాసినీహృదయ♦నాథున కప్పనసేయ దోషమే?
- ఉ. కావున వీరివారివలె♦గానిపథంబులఁ బోకు మయ్య! నక
ద్రోవలు దప్పనీడ్చుచును ♦దొందర పెట్టకు మయ్య! పూర్వ లే
త్రోవను బోయి రా తెఱఁగు♦దోషము లెంచకు మయ్య! నేర్పుమై
భావనసేయ వయ్య! బహు♦భంగుల నీకు యశంబు చేకులుక. ౬౦
- వ. అంతెరాయభయంబునను భిన్నదర్శను లగులోకుల నెల్ల నెట్లు మెచ్చింప వచ్చు
ననియు తీచ్చవడి యున్న నిన్ను హెచ్చరింపఁ జనుడెంచితి. లోకంబునంతయు
నేకాకృతి మెప్పింప దైవంబు వలనఁ గాదన నీ వన నెంత. కావున నిర్భయుండవై
యుత్సాహంబు వాటించి నిరాఘాటంబుగఁ గృతీఁబ్రారంభింపు మని దయాపా
షణ మనస్తాపణ చింతాశోషణ శంకాపేషణ మృదుమధుర భాషణంబుల భాషా
యోషారత్నంబు సంభాషించి తిరోహితయైనఁ దెలిసి యది యవ్వుహాదేవి యె
వోకగాఁ దలంచి. ౬౧
- కం. చింతామణిరూపిణివై, చింతామణివేదికపయి♦జెలువలరెడు శ్రీ
కాంతామణి! భక్తోత్కర, చింతామణి ఎనుచు వినుతి ♦చేయుదు వాణీ. ౬౨
- కం. భళిరే! త్వన్నామాప్తిని, దళమే నిర్వక్రవాగ్వి♦ధానక్షమమాఁ
దలమే త్వత్కరుణాకం,దళ మేనరు సోకు నట్టి ♦ధన్యుని బొగడక? ౬౩
- ఉ. నీరజపీఠవాసరమణీ! రమణీయమణీమయేద్ధమాం
జీరకకింకణీనికర♦శింజితఝాళఝుళంఝుభార్వటుల్
దోరముగాఁగ నిస్తులిత♦ధోరణి మీఱ నవారణంబుగా
నా రసన న్నటించుచు ఘనంబుగఁ గూర్పఁగదమ్మ శ్రేయముల్. ౬౪

మ. సనయుల్ పూర్వకవీశు లాడని వచఃశ్చాతుర్యమా లేదు; నే
జననీ! వచ్చియు రాక యాడిన మహిష్మతీతి యొప్పార నొ
య్యనఁ ద్వత్కంఠగభవ్యకావ్యసుమణీహారంబునం గ్రిందునై
కన నొప్పావతకంబుచందమున మత్కావ్యంబు లాలింపవే. ౬౭

వ. అని ముకుళితకరుండనై యుప్పుహదేవింఁచుర్చి నమస్కరించి హర్షపులకితగాత్రుం
డనై దశకంఠరమదసింధురవరసింధురవరమేచకకంఠరాంగ సమర్పితంబైన మామ
కీనప్రబంధంబు గుణబంధురపదధురంధరంబై వసుంధర నమంధరగతిఁ గవి
యుగంధరహర్షారం బగుననితలంచి మదీయాత్మారాముఁడగుశ్రీరాముని శుద్ధాం
తరంగశుద్ధాంతరంగసంగతుంజేసి మోక్షఫలాపేక్షఁ దత్కమలాక్షు న్నృత్యుతికి
నధ్యక్షుఁగాఁదలంచుచుఁ దదుచితకథా న్యేషణపరుండనై యున్న సమయంబున.

కం. మాయమ్మ కనికరమ్మన, మాయమ్మయ, యవగుణంబుమామమ్మగుఁ జ
మ్మాయమ్మయందు, నడవడి నాయమ్మిక, నమ్మక మ్మయమ్మ గుణమ్మిక్.

కం. కనకమ్మ సద్గుణంబులఁ, గనకమ్మ మదాభులకునుగనఁ గమ్మ తెఱం
గునఁ గొమ్మలలో వెలయుటఁ, గనకమ్మ యనంగఁ గాంచెఁఘనవిఖ్యాతిక్. ౭౦

ఉ. అయమ యొక్కనాఁడు భరతానుజరామసమేతరామమా
యో యన డాయవచ్చి తనముల్ దనయుల్లముఁ బల్లవింపఁగాఁ
జేయ విధేయలై స్తుపలుచేరువఁ జేర వినోదవైఖరిక్
హాయిగ ముచ్చటించెను సమంచితపుణ్యకథా ప్రసంగముల్. ౭౧

వ. వారెన వెవఁనిన నేనును నాయనుజుడు. ౭౨

ఉ. రంగనయాంతరంగమె హొరంగని స్నేహితు లెల్ల మోద మూ
రంగన, వేంకటేశపదరంగనటన్మతియై మనీషిసా
రంగనయప్రసంగ మలరంగ నయాంగఁగిజ్ఞుఁ డైనమా
రంగన; నాటి వానికి ధరం గన సాధుగుణానుషంగునిక్. ౭౩

ఉ. పూతయశోవిశోభితుఁడుభూనుతకంచనపల్లివంశవి
ఖ్యాతుఁడు నాదుమామ ధుతకల్పషహృన్నభినీనమర్చిత
శ్రీతరుణీశవద్యుగకుశేశయవేంకటసుబ్బరావు శ్రీ
సీతమ వీరియాత్మభవశిష్టవణాయితశీల రంగయుక్. ౭౪

వ. నా మఱదలు. ౭౫

అ. పాలవాయి వంశభవుఁడు గంఢీరావు, నరసమాంబయ నెడుతరుణియందుఁ
బ్రేమఁగాంచినట్టిరెండవకూతురు, రంగమ సుగుణగణరంగమ యన. ౭౬

వ. అట్టిసమయంబున. ౭౭

కం. కనుఁగొనల దయాఁసము, లునగునలాడఁగ నడిమిఁకొమరుఁముగురం

దును గనుఁగొని సుబ్బన్నను, నను సుగుణవతీమతల్లిఁనాతల్లి య నెక.

చ. తెలియఁగ వింటిఁ బుత్ర! భవదీయపితృవృత్తులు పిన్ననాటఁ బా

టిలిన మరాటబాసను బఁతింపఁగఁ గోసలరాజపుత్రఁ దా

నలరుచు బంతిదేర్లయొడఁయండు వివాహము నాడఁబూన వా

రల కుదయించు వెన్నుఁ డని ధ రావణుఁడు నెన వారి నేచుటల్.

కం. వినిన స్నీవాకథల, నివినిపింపుము నాయనా! సఁవిస్తరముగ నా

విని యెఱుఁగ నేను డల్లి మును దీని నదెట్లు పలుక ధ మొనయుదు ననినెక.

తే. రాదుగా నాకు నా మహాఁరాష్ట్రభాష

పెద్దకాలంబు నందలిఁవినికి గలదు

దాన దిజ్ఞాత్ర మెఱిఁగించుదానఁ గొంత

బుధులవలనను దెలియుముపూర్ణముగను.

వ. అని యించుకించుక వచించుటయు నిట్టి నిస్తులప్రశస్తకథాప్రపంచంబు నుచున్నది

నవిస్తరంబుగ నెఱుంగ బద్ధదీక్షుండనై విచారించుచున్నెడ.

సీ. శ్రీరామచంద్రపదారవిందార్చనా, నిస్తులశేముషీనిధి యెవండు

ప్రాకటలంకలపల్లెనద్వంశస, స్మహాసీయమాక్తికమణియెవండు

ద్రావిడహూణాంధ్రదేవభాషాదిష, డ్భాషావిధిజ్ఞమనీషి యెవఁడు

ధీరవీరాసామిసూరిప్రమోదమ్, ర్ధనశీలశీతలధాముఁ డెవ్వఁ

తే. డట్టివేంకటసుబ్బయ్యఁడార్యహితుఁడు, గోర వాల్మీకునకు మున్నుఁదారమండ

పోలె నెఱిఁగించి పెరరేచెఁజాలఁగనను, రమణ నీకావ్యవీరచనాఁరంభమునను.

వ. ఆయనకు.

ఆ. కులము దానితోడు ధ చెలువారె బాండితి

వన్నెదెచ్చె రెంటి ధ కెన్నగుణము

పోక లాకు లున్నఁ ధ బొలుపారఁ దాంబూల

మునను వన్నె సున్నఁమునను గాదె.

అయోధ్యాపురీచరిత్రము.

శా. ప్రాజ్ఞగ్రామణీ యాతఁ డిట్టులను సాభ్రాత్రంబుపెంపార నో

విజ్ఞానవ్రీయ! పుణ్యతీర్థముల సేవింపంగ మున్నే మహా

విజ్ఞాల్ దోడయిరాఁ జరించునెడలం ధ బ్రీతిం గనుంగొంటి రా

మాజ్ఞం బాలితమై రహించిన యయోధ్యక దేవతారాధ్యనుక.

తే. ముక్తిదాయకపట్టనములను మొదలఁ

గొలువఁబడు నెద్ది యపరవైఁకుంత మెద్ది

చూడఁజూడంగ మఱియింతఁ చూడఁజూడ

వలయునని యాస నెయ్యదిఁ గొలుపుచుండు.

౮౭

వ. అట్టి యయోధ్యాపురి చరిత్రం బించుక వచించెద విను మని యిట్లనియె. ౮౮

కం. శ్రీరాములు వైకుంఠముఁ జేరం జనుటయును బిదపఁ జిత్రము! సరయా

నీరము లయోధ్య ముంచిన, వారావృత మగుట విన్నవాడవుగావే. ౮౯

కం. ఆపగిదిని బహువర్షము, లాపగనీట న్మునింగి యవిదిత మయి

ట్టాపురి చెలంగ నుజ్జయ, నీపురవల్లభుఁడు సర్వసీతిపరుండు.

౯౦

ఉ. ఖండితశాత్రవోత్కరుఁ డఖండపరాక్రమశాలి క్షోణిపా

ఖండలమూర్తి సర్వనవఖండయుతావనిమండలప్రజా

మండలరక్షణాత్తశుభమండనకీర్తివిహారి విక్రమా

ర్కుండనుధారిణీశుఁ డొకరుండు రహించె గదా యతం డెదఁ.

౯౧

మ. సకలోద్విస్థితిదైవతీర్థనగరీందర్యనోత్సాహియై

యకలంకప్రతిభావిశేషమున దివ్యక్షేత్రతీర్థాపగా

నకరాతీకనలోలుండై చనుచు నన్వేషించె నిద్దానికై

యకటా! రిత్తత్రమంబె గాని కనలేడయ్యెం బురీర్తుము.

౯౨

తే. శాస్త్రచోదిత మైసట్టిస్థల మదెల్ల, జలనుయంబయి యుండుటఁజాలవగచి

తెలిసి పెద్దలవలననుగల తెఱంగు, ధైర్యనిజ్జతకాంచనాహార్యుఁ డవును. ౯౩

కం. ఏతాదృశ మగుక్షేత్రము, భూతలమునఁగానకుంటపోలునె? జనతా

పాతకనిపాతనార్థము, ఖ్యాతి యెసంగినను మృత్యువైనను మేలౌ. ౯౪

కం. అని నిశ్చయించి నారా, యణుఁగూర్చి తపస్సమాధి నతిస్థిం జరిం

చినఁ బెక్కుహాయనంబులు, జనపాలునిఁ జూచి శౌరి సదయుం డగుచు. ౯౫

వ. భవదీప్తితంబెయ్యది? వేడుమనుటయుదేవా! భవదీయరామావతారంబున నయో

ధ్య యెట్టులుండె నట్టివిధంబున లోకంబునకు న్నోచరింపవరంబొసంగ వేయనవుడు.

కం. శ్రీకాంతుఁడెట్టు లను నో, భూకాంత! త్వదీప్తితంబుపొసంగ దొసంగ

ఈకాంతు విడుపు మనఁగ ర, మాకాంతునితోడఁ బల్కుమానవవిభుండు. ౯౬

కం. అనువుల నైనను నీ కడె, యొసఁగెదనే కాని విడువనోర్తునె కోర్కె

వ్యసనం బైనను రానీ, యస మైనను గాని విడువనాశయ మనినె.

మత్తకోకిల. అంత సాహస మేల యయ్య ధరాధిపా! విను మొండు నీ

స్వాంతపీఠిని జూడ నెయ్యవి యాశచేసెదొ యట్టిచో

తైంతయుం గన నిచ్చు నించుక యిచ్చగించిన నీధునీ

కాంత నా జనపాలవర్కుడు యిచ్చచేసెను గొన్నిటిక.

౯౯

వ. అవి యెయ్యవి యనినఁ గైకయ్యాకోపభవనంబును, శ్రీరామజననస్థలంబును, గాంచన సీతయు, గోప్రతారం బనురామనిర్యాణఘట్టంబును, హనుమాన్ గడియు, నాగేశ్వరాలయంబు ననుకొన్ని ప్రదేశంబులు నేటికిని దృశ్యమానంబులై విక్రమార్కయశ స్తంభంబులుం బాలె నొప్పుచున్న యని. వానిపెంపుసొంపు వర్ణింపవలంతినేయని మఱియు.

౧౦౦

కం. అహోష్టు విడిచి సరయువు, విచ్చేయుటకతన నేడు యిచ్చింపగనౌ

నచ్చుఁజందురు రేకన, మెచ్చులుగొలుపుచు బురీస యిచ్చమునందుక.

౧౦౧

తే. స్వామినిర్యాణఘట్టవీక్షణముచేతఁ, గనుల నీరూర కుండినఁ గాఁడు నరుడు
కైకయ్యాకోపభవనవీక్షణమునల్పి, యామె దిట్టనిమానవుఁడవని లేఁడు.

౧౦౨

ఉ. క్రాలెడి నెట్లు కాళి మఱి కర్ణిక, యజ్జయనీపుర్ణి మహా

కాళనికేతనం బెటులు యిచ్చితివహించెనొ, నైమిశాటవిక

వాలెడుఁ జక్రవాపి యెటు యిచ్చితివహించెనొ, నైమిశాటవిక

గాళుల నుత్తమోత్తమమునై శుభదం బగు గోప్రతారముక.

౧౦౩

ఉ. వేలుపుటలపాలనగఁ వెల్లియొ? కాదు; ద్రవించిపాటు తా

రాలలనామనోహరనిరశ్శులరాశియొ? కాదు; సత్కుధా

జాలమొ? కా దిక్రమనినఁ జారుతరం బగుక్రొత్తముతైపు

స్థిలలతేట గావున ధునీజలముల్ సికతాళి తారచూ

ణాళి గట్టి గనంగ నగు నందు నమేయపు లోతు గల్గియుక.

౧౦౪

కం. కాంచనజనకాత్మజ రేఁ, గాంచగ నగుఁగాని పగలఁ యిచ్చరా దెటులే

నెంచగఁ దమా సీతా, చంచలనయనామరీచింప త్తతులక.

౧౦౫

కం. రంగగుహారతి సీతా, మంగళదేవత కొసంగ యిచ్చిగణదీప్తి

బంగారొడలయినం దమ, యంగంబుల మఱచుచుందు రయ్య దిదృక్షుల్.

౧౦౬

మత్తకోకిల. వేయిగన్నులు గోరితిం బృథివీసుతం గనువేళల

స్వేయి జిహ్వలఁ గోరితిం ధరణీసుత వినుతింపగా

వేయిశిర్షము లాసచేసితి యెండి ధ్యానము చేయఁగా

వేయి నేటికి జన్మమేటికి యేదిజం గనకుండినక.

౧౦౭

కం. హనుమాన్ గడిని విచిత్రము, వినమా వివరింతు వినగ యిచ్చులవింఁచా

గన మానస ములరదొకో, ఘనమానమువానరాళిగల దచ్చుటక.

౧౦౮

కం! అటవీచరాళికొఱకై, విటపులదట్టంబునైన యిచ్చినమె గల ద

చ్చుట నుండు మొండితోకలఁ, జటులతరాకారములను యిచ్చామృగముల్.

౧౦౯

చం. అసమానప్రతిపత్తి నైన, విపులాన్లదంబుచే నైన, బా
యసముఖ లోకులు సంఘటించికొని రా ధాండాలతో వానరుల్
విసుమానంబుగ బారుతీరి నియమావిచ్ఛిత్తిమై బోరకే
లసమానం బగుకీతిఁ గైకొనెడులీలల్ నిత్యదధ్యోదన
గ్రసనాభ్యాసులు వైష్ణవుల్ గుడిని నేరం జాల రో మిత్రమా! ౧౧౦

చం. అనంగననంగ మాటలు తమంతటనే విరమించు; బాష్పముల్
గనంగనంగ మోదమునఁ ధాల్వలువాటును గంటఁ; దత్కథ
వినంగవినంగ వీనులకు ధిం దయి పొందుగ విస్తరిల్లు; నే
మనఁగ! మనంగనేల నగరాద్భుతలీలలు చూడకుండినా? ౧౧౧

కం. రామప్రసూతిగృహముం, గామించి యెఱునఁ జూడఁగా నోవినచో
భూమిఁ బ్రసూతిగృహంబును, గామించియ యైనఁ జూడఁగా నోవఁ డయా.

మ. తతశృంగారకళానిధాననగరీధౌతాబ్జదృగ్గేహినీ
ధృతరత్నాయితమంగళాయతనసుశ్రేణుల్ దగు న్నేటలై;
పతకంబో యన సూర్యవంశభవభూపాలావళీసంతతా
ర్చితనాగేశ్వర దేవతాయతన ముచ్చీ మించు మధ్యంబునా. ౧౧౩

వ. అవి వచియించె నిట్లు మదీయజనయిత్రీపేరణంబున సుహృదీరితంబగు శ్రీకౌస
ల్యాపరిణయకథను బ్రబంధంబుగ రచియింపఁ గొతుకాధీనమానసుండనై. ౧౧౪

కం. కారయిత రాముఁ డట న, తస్మరమతిక శ్రోత రామచంద్రుం డట నా
నేరమి నేరం బగునే? కారాకూరంబులేలకడఁగెదఁ గృతికి. ౧౧౫

చం. అరయఁగ మాత్పురాకృతమహాసుకృతంబు లనెట్టివో యహా?
ధరణిని లభ్య యయ్యె విబుధప్రకరస్తుతమంజువాణి నా
కరుదుగ, దాని నే జనకుఁడై హానణిలుట ధారహాసెడక
వరహితధర్మ దానగుణభాసితకీర్తికి రామమూర్తికి. ౧౧౬

ప. అని తత్ప్రసాదపరిలబ్ధికై యతనిసన్నిధానంబుఁ గల్పించుకొని నుతించెద. ౧౧౭

శ్లోకృతిపతినుతి. శ్లో

తే. ధరణి దోగాడుచును బోవఁ ధల్లి జేరఁ
గాలుసేతులు డస్సిన ధి నేల బొజ్జ
సోకఁగఁ బగుండి తలయెత్తి ధి చూచుచిన్ని
చూపులను నేడు నన్నిట ధి చూడవయ్య. ౧౧౮

చం గునగునఁ దప్తతప్తపటకుఁగుల్ చెలఁగం బరు వెత్తుచుం దటా
లుస మెడఁ గొంగిలింప నొడిలో నెగఁబ్రాణఁగ ముద్దునెట్టుచు

జ్ఞనని యిదేమి నాయన! యన్ మురిపెంబున “నమ్మ! పాయి” యం
చనియెడు ముద్దునెమ్మెగమునందముఁ జూపఁగదయ్య రాఘవా! ౧౧౯

చం. మురిపెపుఁజక్కబొట్టు, నునుముంగురులల్లినపింపిణీజడల్
పరఁగఁగ ముద్దుగూర్చు జనఁపాలును, సొంపగుపాలబుగ్గలు
స్తరహాసితంబు, వక్షమాన ఁ నాణెపుజందెము నొప్ప మానితో
సరసతఁ దోడుఁగూడిచనుఁచారుతరాకృతిఁ జూపు రాఘవా! ౧౨౦

చం. బుగ్గిలెడు సూర్యపుండ్రమును ఁ బుగ్గను జక్కయుఁ, గమ్మవాసనల్
నిగనిగలాడు హారములు ఁ నీ టగుపోగులు, వల్లెవాటు, మే
ల్యగల పచ్చదోవతులు ఁ పాదములం బనుపంటు లత్తుక
ల్నగుమొగ మొప్పు పెండ్లిహోయఁలం గనిపింపర జానకీశ్వరా! ౧౨౧

సీ. తలఁబాలు దోయిటఁదాల్చియొండోరులను, మీఱు నుత్సాహంబుఁ మేరిమీఱు
శిరమునఁ బోయుచోఁగరముసోఁకఁ జెమర్చు, మేనుల సర్ధసఁమిలితంపుఁ
గనులఁ బరస్పరంఁబును జూచి చూడక, యరివాణ మది రిత్తఁదగుటయైనఁ
దెలియక కేల్సాచిఁతెలిసి లోఁ గొడుకుచు, నాస్యబింబంటులఁనావరింపఁ
తే. బనుపుపొడి హరిదళమూనుఁపాత్రములన, ననుపమానవిలాసవిహారలై న
శ్రీవధూవరులార! మీఁచెలుపుచూప, నాకుసాక్షాత్కరింపుఁడిననుపుమెఱయ.

మ. తలఁబాల్ దోయిట దోయిలించి తలమీఁదం బోయుభూపుత్రికో
జ్వలశోభాయుతబాహుమూలములపైఁ ఁ బార్శ్వస్థభామాళిపైఁ
జెలియూరుస్తలిపై సభాసదులపైఁసీతాస్యపద్మంబుపైఁ
దెల్పెఁ బాతరలాడుచూపులఁ బ్రసాదించం గదే రాఘవా! ౧౨౩

తే. చెలఁగి యుద్వాహవీరీ వసించువేళ, నూతనాభ్యంతరచార్యఁనోదములను
నెదురుకోలాడు మీసిగ్గు ఁ కుదురుబెదరు, కలికిచూపుల నామ్రోలఁగులుకరాదె

మ. దరహాసాంకుర మొప్పు మోవిపయిఁ బ్రోద్యతోధవహ్ని చ్చటా
శృంగుణీభూతము లై ననేత్రములతోఁజ్యోక్తప్రబద్ధాంగుళి
వరవిన్యాసముతోడ, భార్గవుని నిర్భర్తింప నీవును ని
ఘ్నరబాణాన్ని మదీయదుర్గతికిఁ గూర్చు భస్మసాత్కారమున్. ౧౨౫

చం. అడవికిఁ బోర కాల్పడ, రయంబునఁ గట్టర నారచీర లి
ప్పుడ యని కైక వల్కిననుఁబోణిమి వాసెనె? యశ్రు లూరెనే?
తడబడెనే పదాళి? ధృతిఁదప్పెనే? యేమియు మోము వాడెనే?
చెడెనే కడంక? యట్టి యతిఁచిత్రపుఁదాలిమి నా కొసంగరా. ౧౨౬

శా. రామా! రామయ! రామచంద్ర! రఘువీరా! యంచు వాపోవుచు
నామాపూరుష బాలకావళులు కాంతారప్రవేశోన్మతిన్

రా, మీవెంట గృహంబు నూరు విడి యాఁరా వారి పంచించితో
స్వామీ! మీ వెనువెంటఁ బర్వ లిడుమఁతాస్వంతంబు నూరార్పవే! ౧౨౭

ఉ. ప్రాణమువోలె నిన్ను నెడఁబాయని సత్ప్రకృతీధభార్య, య
గ్లానిని గొల్వ శేషగుణలక్ష్మణుఁడ౯, వన మున్నిపట్టుగా
జానగుటం గదా వనికిఁసాగితి వర్చిలి; నేవిభూతియం.
దేనియు నీకు వేటు గలదే విభవంబు వచింపు తత్త్వముకా? ౧౨౮

ఉ. దాసరితప్పు లన్నియును దండముతో సరినాథ! వీడు మీ
దాసతఁ గాంచె నిష్టభయదాన మొసంగఁగ నర్హమంచుఁ గా
కాసురు సాపరాధుఁ గృపఁగావఁగఁ బల్కితి పట్టు వీడు మీ
దాసులదాసుఁ డెట్లభయదాన మొసంగెదొ తల్లి! జానకీ! ౧౨౯

చం. కలుగునటయ్య రామ! ధరఁగాంచనవర్ణమృగం? బదేమి ధీ
కలిలమొ; యాస దోసమెటుఁగం గలదా? విను నీదుమాయయే
యలమెనె నిన్ను? ముప్పనిఁదనయ్యలజన్నిద మయ్యవారి కక
పలుకు యథార్థ మయ్యె నెటుపాలనసేసెదొ నన్ను మోహితుకా, ౧౩౦

చం. తెలివి దొఱంగి నీవు డెఁటిట్టితి వందురు నీమఱందినిక
దెలియనివారు, రాక్షస తితిక వధియింపఁగఁ బ్రాణనాథుఁడుం
బలికినబాస దీర్ప నటుపన్ని తుపాయముఁ గాక నీకునుం
గలుగునటమ్మ సీత! యొకకాలమునకా భ్రమ మాననంబుకా. ౧౩౧

తే. దండ్యులే లేరు నా కని ధరణితనయ
తన్ను భర్తించుదైత్యకాంతలను మనిచె
శరణున్నను బ్రోతు నకాశపథ మూని
గుడ్డుఁ బెకలించితివి కాకిగోడుకుడువ
సేవ్యతరు లేరొ మీలోనఁ దెప్పవయ్య? ౧౩౨

శా. లీలాలోకనమాత్ర లోకములఁ గల్పింపకా హరింపంగనా
లీలామూర్తవింపామరు, బలెనె జాలిం బొంది తేలా కడుకా?
ఏలా క్రోతుల నాశ్రయించితివి తండ్రి! కట్టి తావార్ధి? స
చ్చీలా! ధాత్రిని గర్భయోగమ యనుపేయంబుగాఁ దెల్పనో. ౧౩౩

ఉ. కర్మము భుక్తమైన మఱిగాని లభింపదు ముక్తి యన్న యా
కర్మకవాక్యపద్ధతులఁ గాతీయఁ జెందితిఁ గాని రామ! నీ
వర్చిలిఁ బక్షిరాజునకు దక్షయసౌఖ్యము లీయఁ జూచి నే
శర్మద మైనమీదయ కసాధ్యము లే దని నిశ్చయించితికా. ౧౩౪

ఉ. గాటపుభక్తిఁ జిత్తమునఁజ్ఞాతనయాప్రమదైకఁ హేతువున్
నాటుచు సేతువున్ దనుజఁనాయకపట్టనధూమకేతువున్
జీటికిమాటికి హృదయఁసీమ ధరించి భజింతు నాధను
హ్నోటిని బాపశైలశతఁకోటిని మక్తివధూటివీటిని.

౧౩౫

ఉ. పక్కికి మోక్షమున్ దనుజఁవానరినాథులకుం బ్రభుత్వము
ల్లిక్కున నీవి నీదయకు ఁలక్ష్యము లందుచు, తేర కిచ్చితే?
యెక్కటిపోరఁ బ్రాణముఁనీయఁ గడంగరె? యేమిలేని యీ
బక్కగువాగుబోతునకుఁభద్రమఁ గూర్చునఁగాదె నాక్ష్యమా.

౧౩౬

ఉ. తమ్ములు బిడ్డలున్ సఖులు ఁదానవనైదియ రాముఁ డన్నఁ గో
పమ్మున రజ్జులాడి దశఁవక్తుఁడు నాటంగ మేను నిండ నీ
యమ్ములు విశ్వతోముఖముఁలై మఱి విశ్వమయుండ వంచుఁ జి
త్తమ్మునఁ జూచె నంత్యదశఁధన్యత నట్టిది నా కోసంగుమీ.

౧౩౭

సీ. వసుధఁగల్గినమేలిఁనన్నెపుత్తడిబొమ్మ, దానగుణాకల్పఁధరణిజాత
రత్నగర్భాగర్భఁరాజితసురమణి, రామనీలఖచితఁహేమభూష
దనుజారిరామశతఁతఘ్నికి జానకి, నతఁపంకప్రక్షాళఁనచణసీత
నాథవత్సస్థలీఁనవ్యయోజనగంధ, భక్తసంఘాతంబు ఁపట్టుఁగొమ్మ

తే. దైత్యకులవల్లికాకోటిఁదళనకమల, జనకధరణీతలేశ్వరఁనవనఫలము
మైథిలీదేవి మోక్షసంఁషడలదీవి, నాకు నాక్షాత్కరించుతఁనాథుఁగూడి.

౧౩౮

సీ. వాసవమణినీలఁభాసురగాత్రుండు, చారువీరాసనఁసంస్థితుండు
వామజానుస్థితఁవామకరాజుండు, జ్ఞానముద్రాంకాపఁసవ్యకరుండు
మణిమయకోటీరఁమండితశీర్షుండు, శ్రీవత్సకొస్తుభఁఁహితుండు
రాణియై జానకి ఁరాణింప డాపల, శేస్తనీరేజాతఁహస్త యగుచు

తే. వెలసి, తమ్ములుఁబావని ఁకెలనఁ గొల్వ, లోకములనేలు నతజనఁశ్రీకరుండు
రమ్యగుణకీర్తి పట్టాభిఁరామమూర్తి, వాయక వసింపు నామనఁపద్మపీఠి.

౧౩౯

ఉ. అన్న యటంచు నమ్మి పరఁమాపదఁ బాపినతమ్ముఁగుట్ట న
నన్న పాకాలుమంటి, వతివంచును సత్యరతుండ వంచులో
నున్నకఠోరగర్భవిపిఁనోర్విని ద్రోసితి వంచనన్ సతి,
గన్నసుతాళి వీధులనుఁగాధలఁ జెప్ప విసంగసైచి తే
మున్నదొయింక నాదుగతి ఁయుల్లమున న్నిను నమ్మియుండుటన్.

౧౪౦

ఉ. క్రోఁతిగఁ బుట్టియైన నినుఁగొల్వకపోయితి; గ్రద్దనాచు సం
ప్రీతిని బ్రాణ మియ్యఁగనుఁమేకొననైతిని; భూజమూషికం

బై తగుసాయముం జలుపఁనైతిని; బోయత నాచు సాపడఁ

జాతిఫలంబు లీయ; నెటుఁసార్థకమానో మదీయజన్మముఁ.

౧౮౧

చం. అడవిని రాయినైన, గహఁనాంతరమందలి గ్రద్ద నైనఁ, గా

అడవిని దుష్టకాక మయి యాఱడివెట్ట, నయోధ్య వీధిలో

మిడికెడుకుక్క నైనఁ, దమిఁమీఱఁగ దండక నృక్షమైన, దం

దడి నిల జన్మ మెత్తునుగదా భవదాస్య విలోకనాప్తిచో.

౧౮౨

సీ. దొరకునే నాబోటిఁవిరసమానసునకుఁ, దావకీనపదాబ్జఁ నేవనంబు

వెలయునే నావంటిఁవిషసమేధునకును, దావక భక్తిసుధారసంబు

చలుపునే నాయట్టిఁజాత్యైకమానియుఁ, ద్వజ్జన్మవేళ నభ్యర్చనంబుఁ

గలుగునే ననుఁబోలుఁఘనతమోంధునకును, దావకీనముఖేందుఁదర్శనంబు

తే. ఏది గతి నాకు రక్షకుంఁడెవ్వఁ డయ్య, నీ వనాదృతిచేసిన ఁ నీరజాక్ష !

యన్యమేదియుఁ గోర నొనఁటుగాని, చాలు నీపాదభక్తి నొనంగి తేని.

౧౮౩

మ. అవతారంబులు లేవె యవ్వి ఖలసంహారంబునుం జేయవే

యవి నీనామసదాఽవ్యయాభిరుచి నేలూ పొందవం చాత్మలోఁ

దవలం జింతన సేసిచేసి కలతఁత్వంజెల్ల నేఁ గంటి రా

ఘవ! దివ్యామృతలబ్ధజన్మ మొనరంఁగా లేమినిం గాదొకో.

౧౮౪

సీ. క్షోణీసురాత్మజాఁసుప్రదామోదక, యని యన్న భవభయంఁ బణఁగిపోవు

నీ నబ్బసుఖము నిఁపి ద్రతఁజేసెద; వనిన నిత్యశ్రీలఁ నమరు సుఖము

ధీరామలగుణవిఁహారా యటన్నను, బాపసంఘవిభంగఁపటిమఁ బ్రాఁతె

యమితనయాన్వితాఁశ్రమవర్ధనా యన్న, నిత్యవిభూతిని నెగఁడఁజల్లు

తే. శరణు శరణంటి రామ! నీఁబిరుదములను, మామకాఖ్యాన్త సంఖ్యాకఁధామసంస్థ

వర్ణములఁ ద్రోసిచదివినఁనిర్ణయ మగు, నఱయొనర్చిననన్ను నీఁయపయశంబుఁ

సీ. అవతారములు లేవె యాబాలగోపాల, మును ముక్తిఁ జేర్పంగఁగనవు గాక

మంత్రము ల్మహి లేవె ఁ మననీయమహనీయ, తారకఖ్యాతికఁ ఁ దగవుగాక

సత్యవాదులు లేరె ఁ సాతత్యవైయాత్య, రామవాక్యాభిఖ్యఁ రాదుగాక

కరుణాపరు లేరె ఁ శరణన్న సుర లెన్న, వైరిసోదరుఁ బ్రోవఁలేరుగాక

తే. ప్రతులుధరలేరె యేకభాఁర్యాప్రతస్థు, లేచటఁ గనరారుగాక ని ఁ న్నెన్నఁదరమె

భక్తరక్షణనిస్తంద్రఁపార్థివేంద్ర! రమ్యగుణసాంద్రపట్టాభిఁరామచంద్ర !

౧౮౫

సీ. బాజాటిజనములుఁనీజాఱ గోఁజాడ, బేజాఱుపడినట్టిఁవిలముతోడ

తహశీలుదారులఁతహతహపాటులఁ, గలతఁచెందినబుద్ధియలతతోడ

గ్రామైకరాత్రంబుఁగా దివసైకభు, క్తంబుగాఁ బడుప్రయాఁసంబుతోడ

క్షయము కారణముగ ఁ స్వర్ధ్వారవ్యంత, గమనాగమనభవఁశ్రమముతోడఁ

తే. బలుకఁ గడఁగితి నీమాతృపరిణయంబుఁ

జెడుగునుడుగుల నుడిపి నానుడులఁ గృతిని

గడఁగనంగను జేయుమా ధీకరుణమీఱ

రక్షితామరలోకేంద్రరామచంద్ర!

౧౪౭

సీ. పట్టనిగొడుగులుపవలింటిమబ్బులు, కరదీపికలు తటిద్గణము లిరులఁ

గైవారములు మేటిఁఘంటాపథంబులు, పటకుటీరంబులు ధిపాదపములు

పాకశాలలు వృక్షపారమూలంబులు, పచ్చడిమెతుకులే ధిపాయసములు

తోటితలారులుఁత్రోవతోడులు నెడతీయనిచర్చ మాదిగలరచ్చ

తే. గాఁగ నోరంతప్రాద్దేదోకారణముగఁ, బొట్టకొఱకునుదిరుగునాబోటు లేడ ?

నిన్నుఁ గావ్యముఖంబునఁనెన్ను లేడఁ, దావకీనకృపాదృష్టిదవుల కున్న? ౧౪౮

సీ. సత్త్వభక్తిక్షీరసంక్లిన్నమై నిర, తామలశ్రద్ధాసుహృద్య మగుచు

నమరుకౌసల్యాహృదాలవాలంబున, విష్ణుపదధ్యానబీజ మెసఁగ

నా జిదోహదకారుఁడను వేలరక్తి సుధాభిషేకంబునఁననువుపఱుప

నంకురమై గాఢిజావితమై యేచి, మృదులసీతాలతావృతము నగుచు

తే. నలువముక్కుంటిపట్టుఁగొమ్మలకుఁ బ్రాణైకమలజాతాండకర్పరకాయమాన

మొరసియవ్యయఫలదమైయొప్పురామ, కల్పమిడుఁగాక నామనఃకాంక్షితములు.

ఉ. ఆసురశిక్ష భూమితనయాగ్నిప్రవేశము కాకరక్షణం

బాసరమాధవాభయమునంబుధిబంధన మాంజనేయసే

వాసుకృతంబు పుష్పకనివాసము కార్ముకభంజనంబు మే

ధానుభగత్వ మోక్షదకథల్ దిగధీశవిధిన్మరేళుల

వాసవతూళి వ్రాసి యతిభక్తి భజించెడి రాముఁ గొల్చెదన్.

౧౪౯

చం. క్షితిపయిఁ బుత్రభిక్ష శచికిం, బతిభిక్ష సురప్రవంతికా

సతికిని, జీవభిక్ష దివసప్రభుసూతికి, గౌతమర్షికి

హితగతిఁ బత్నిభిక్ష, ద్విదివేశుల కస్థలితాన్నభిక్ష, నా

యతమతి నిచ్చు వేల్పు పరమాత్ముడు నా కిడు మోక్షభిక్షమున్.

౧౫౦

తే. రామచంద్ర! నుతుండు ముగ్ధరాగమునను

బాడ నీజన్మకథనంబు ధివాఁడు వినితి

రామచంద్రసుతుం డనురాగమునను

బలుకునీమాతృకథ మది ధియలర వినుము.

౧౫౧

కథాప్రారంభము.

కం. శుకుని న్వరితకట్యం, శుకుని ముఖకాంతిహసితః శోణమరీచ్యం

శుకుని న్యాయమునీశశి, శుకునిం గని యనియెఁ బార్థః సూనునిసుతుఁడున్. ౧

చం. అడిగెడువారి కేమి యనఁయంబును జెప్పెడివారు గల్గఁ దా

రుషుగక ప్రశ్న సేయ నగు యనఁకొను టంతియ కాదె? వేసటన్

బడలక చెప్పఁగా వలదె యవారనిప్రేమ; ధనైకకాంక్షచే

నడిగెడియాచకుండు దెలియంగ సమర్థుడె దాతృకష్టమున్? ౨

కం. అట్టుల కావున నిన్నా, శ్లబ్ధిట్టును గడలనీక యడుగఁగ మీరుం

బట్టుగఁ బ్రేమం జెప్పటఁ, బుట్టెను మఱిమఱియు నడుగ యుద్ధియు నాకున్. 3

చం. హరి జనియించి తా దశరథావనినాథతనూజుడై తనుం

బోగొను నంచు రావణుడు యుద్ధమే విన్నియుఁగల్గి కంసువై

ఖరి మహితాంతరాయములఁ గల్పన సేయక యున్నె? చెప్పమా

ధరణిపుజన్మకర్మచరిత్రల్ హరి యాతనియందుఁ బుట్టుటల్. ౪

కం. నాచెవులు హరికథ ల్విన, వాచినయవి యానతివెవాచపు లొలుకన్

వాచంయమివర్యా! నీ, వాచరితము రవికులోద్భవః వాచరితంబున్. ౫

ఆ. అనుచుఁ దన్ను వేడునభిచున్యసుతుఁ జూచి, చిలుకజోగి కరుణఁచిలుకఁ బలికె

నీదుప్రశ్న చూడఁనిఖిలోత్తరం బయ్య, రాకుమార! యుత్తరాకుమార! ౬

కం. చిత్రము దశరథుసచ్చా, రిత్రము వినుమా యరీణఁరీతి నిన్వినుతున్

గాత్రము గగ్గురుపొడువఁ బ, విత్రము భవపకమృతిపవిత్రం బగుటన్. ౭

కం. సాధువిరోధులు జనధన, మేధాబలముల నదెంత యిటుచు నున్నన్

సాధింపలేరు సుజనుల, సాధువుల న్నాధపుండునంరక్షించున్. ౮

ఉ. అందనిమానిషండు కడుఁ హ్రాస్వనకున్, భృశనీచలోభి కిం

పొందుయశంబు, మందునకును త్తమసాహితి, పాపజాతికిన్

డెందమునందు బల్దయ, కడిందిపనుల్ నిటుపేద, కెట్లటం

చుందురు వైర్యసాధ్యును నయోధ్యును లోకులు శత్రుకోటికిన్. ౯

తే. నేల గలయంతపట్టును నేలఁ గలిగి

కోచలై నృపు లరగట్టఁ గోసలపురి

భూజనములకు నైలింపభూజ మనంగ

రమణ విహరించు రఘుధరాఽరమణుఁ డధిప.

౧౦

వ. నిరఘ్నుఁ డైన యారఘ్ను మొక్కనాఁడు సర్వతంత్రస్వతంత్రు లగుమంత్రులును, బర
మవనుక్షీ కాతువులగుకాతులును నుచితానుచితవివేకులగుప్రాడ్వివాకులును, నాగా
మికశుభాశుభవిజ్ఞు లగుదైవజ్ఞులును, సకలకళాధారు లగుధీరులును, నిజప్రతాపహా
సితసూరు లగుశూరులును, వినయరసామంతు లగుసామంతులును గొల్వఁజేసోల
గంబున నున్నయెడ దౌవారికుం డరుదెంచి.

౧౧

కం. ఊఁకు విదర్భాపురమట, వారు పురోహితులట జనవరుఁ డనుపంగం

గూరిమిని వచ్చినారట, వారికి మీదర్శనంబువలెనట దేవా.

౧౨

కం. దేవర! వచ్చితిఁ దెలుప ని, దే వరమతి యొప్పు నిలిపి ధీహతికడ నే

దౌ వారికి సెల వెయ్యది, దౌవారికునకును ముదలదయసేయుఁ డనన్.

౧౩

వ. తరణికులాభరణం బాదరణంబున వారల రాని మృనుటయు వారలు చనుదెంచి
యాశీర్వచనపూర్వకంబుగ

౧౪

స్వాగతము. తాఁసెల్లి యఁదారనభంబుల్, గారవించువడి గ్రావముల న్ని

చారుక్షీర్తి; సుఖసంపదయే? యం, చారయంగ నృపుఁస్వాగత మిట్టుల్.

౧౫

వ. రఘుమహారాజును వారల నుచితసత్కారవిధుల మన్నించి యర్హాసనాసీనులం
జేయఁబనిచి తదాగమననిదానం బశుగుటయు వారలు

౧౬

కం భోజుఁడు యాచకనిర్జర, భూజుఁడు మాదాంధవైరిపుష్కరజాతాం

భోజుఁడు జనసుతనన్దణ, భూజుఁడు మీసేమ మశుగఁ బంపే నృమ్మున్.

౧౭

వ. అతండు తనయనుజాత యగునించుమతి స్వయంవరమహాత్మనంబునకు
కం. న్నావంతులు సౌందర్యర, మావంతులు విక్రమమహిమామంతులు స

న్నావంతులు కులగుణసుష, మావంతులు రండు శౌర్యమావంతులరేన్.

౧౮

వ. అని యందఱునృపాలురకుం దెలియఁ బడిచి మమ్ము మీకడ కీకమ్మనిచ్చి పుచ్చిన
వచ్చితి మనుటయుఁ దమకమ్మగ్రమ్మ నక్కమ్మఁ గరమ్మనఁ గరమ్మనికరమ్మగు
కనికరమ్మనఁ గొని కని తిదాహ్వనమ్మనకు మనమ్మన సమ్మతించి వారలఁ
బోవంబంచి తనయంచున రమాకుమారు మాకుమారు గుమారు మాఱుపఱుచు
వేషమనీపాబలవిశేషంబుల మీఱుచు

౨౦

కం. తన యాకారము దోవఁగఁ, దనయాకారంబుతోడుత నయాకృతి శ్రీ

తనయాకృతివిలసిల్లెడు, ఘను నజనిం జూచి పలికె గారవ మారన్.

౨౧

ఉ. వీరలవాక్యముల్ వినితెవీరుల కియ్యది యాత్మపౌరుషో

దారవిహారభంగి నరుదారఁ బొగడ్తు నెక్కు వేళ; దో

స్సారముపేర్చి నీవు నవసారసలోచనఁ గొంచురమ్మువు
త్రా! రహిమిఱునీబల ముదాత్తయశంబు జగం బెఱుంగఁగఁ,

౨౧

ఉ. సారముదంబుపేర్చి నవశారమనోజ్ఞ గ్రహింప విప్రతీ
సారముమీఱఁ దారు భుజసారమున న్నృపవర్యకో ట్లహం
కారముతోడు మన్మథవికారముఁ గూడఁగ దుష్ట మాక్రియా
కారము లుగ్గడించి ప్రతికారము సేయఁగఁ జూతు రాత్మజా.

౨౩

ఉ. ఘోరచమూసమూహములుఁఘోటు లవారణవారణంబు లే
పార నపారమైన భటవర్గ మనర్గళరీతిఁ గ్రాలఁగాఁ
జేరి విదర్భరాజపురిఁజెన్నుగఁ గన్నియఁ గొంచు నిర్భర
శ్రీ రహిమిఱ రమ్ము జయశీలుఁడవై తనయా! రయమ్మునఁ.

౨౪

కం. విను తనయా! వినుతనయా, వనిత నయముమీఱఁ చెమ్మిభద్రం బనుచున్
సనయముగా దీచించుచుఁబనివిను మని పనిచెఁ దోడుఁపడ సైన్యంబుల్.

౨౫

వ. ఇట్లు పంచిన నజుండును

౨౬

—అజమహారా జిందుమతీస్వయంవరమునకుం బోవుట. —

కం. ఇందుమతి లేని సౌఖ్యము, పొందొకపొందే తలంపఁబూరుషమణికిన్
ఇందు మతి లేని సౌఖ్యము, పొందొకపొందే తలంపఁబూరుషమణికిన్.

౨౭

వ. అని సముత్సాహంబున

౨౮

మ. చని కాంచెన్ వసుధేశనందనుఁడు భాస్వచ్ఛారువీచీశిఖా
యనశీతాంచితవాతఁడోలితసుఁడోలాబ్జబ్జఁడోలాంతఁడో
లవలీలాప్రవిఘ్నూర్ణమానవరటాఁలాస్యన్నిళిందాంగనా
కనదక్షిణజనేక్షణక్షణదదీక్షాశర్మదన్ సర్మదన్.

౨౯

ఉ. సర్మదఁ గాంచితే యనుఁగునర్మద! నిర్మదలోక పాళికిన్
శర్మద, దృష్టిమాత్రకువిచారజనాఘవిదారణక్రియా
ధర్మద, స్నానలోలజనతాశమనేష్వపహాసిహాదినీ
వర్మద, శీతవాతతట ధర్మనునర్తనజాతఘర్మదన్.

౩౦

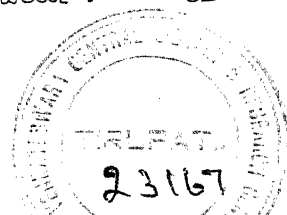
వ. అని చెలికానికిం జూపుచు డాయం బోయి

౩౧

కం. నీవారము గ్రసియించుచు, నీవారిని గొనినవానినిర్జరయువతుల్
నీవార మనుచు నుందురు, నీవారము గావు మమ్ముఁనిండాగుదయన్.

౩౨

శా. ఆమందాకినిసంగమంబు మదిలోనాసించునే? యెంచునే
శ్యామాంగ న్యమునాప్రవంతిని? సరస్వత్యావగం దేవకు

నామంబొప్పు రహఃప్రవర్తనల నానందించునే యబ్ధిముఖ ?

నీమందానిల మింత సోఁకుతటి మేనిం బూర్వభాగీరథీ!

౩౩

కం.తనమనుమరాలి వగు నిజ

దనమనము విరాళిఁ దూలఁ దహతహఁ గను నీ

తనుమహిమయొ యటుగాక య

తనుమహిమయొ రేవ ! నిజము దలఁప జలధియున్.

౩౪

— అజునిసేనపై వనగజంబు గవియుట. —

వ. అని యజ్జవాలుపడగదొరయొజ్జ బొజ్జ బుజ్జగించు నజ్జలధిపతికజ్జలవతి వినుతించుచు
ముజ్జగంబులకర్మరజ్జువులు నజ్జనజ్జగ నుజ్జగింపంజాలు నజ్జలంబుల నజ్జకంపు నజ్జన
నజ్జనపతి పరిషజ్జనంబులతో మజ్జనాదికంబు లొనర్చి యాయజ్జన నాపజ్జ నాక
సజ్జహజ్జలంబులసెజ్జ నున్న నట్టియెడ నట్టియగుట్టు చుట్టుపడ నెట్టన మిన్నముట్టి
నదిట్టరూపంబునఁ గుట్టారంబులు పదఘట్టనంబుల నట్టిట్టు బిట్టుకొట్టుకొనియాడ
దట్టిందిన రట్టనఁ జెట్టులెల్ల నొక్కపెట్ట మొదలుముట్టఁ బట్టుచెడి నేలమట్టంబుగ
వ్రాలఁ, గావలంబునకుఁ దావలం బైనయొక మదావిలమదావళంబు హేరాళం
బుగ రొదాళంబంతరాళంబు వగుల సరాళంబుగఁ గవిసి పాళెంబు వేళాకోళం
బుగా విచ్చులవిడిఁబెచ్చు పెరిగి పొచ్చెంబులేక హెచ్చిన నచ్చుపుమచ్చరంబున
సేనఁజొచ్చి క్రచ్చుటవచ్చి కచ్చునఁ బైవచ్చిన పెచ్చార్చులు పిచ్చులింపఁ గ్రచ్చు
యు గాటంబుగ వాటంబుగ నాటిన గూటంబులఁ గట్టుటఁ గొట్టాడుఘోటంబుల
కూటంబులఁ గూటంబులతోడఁ గరహాటంబులఁబాలె నిరాఘాటంబుగఁ బీఁకి నాపా
టంబుగఁ బాటనంబుసేసియు నఖండ కాండోద్దండవేదండ ప్రకాండదండంబుల
తుండంబుల శుండదండంబునఁ బ్రచండంబుగఁ బట్టి చండరవపిచండిదిజ్జండలంబు
ఖండఖండంబులుగ నేలఁ జమరుచుఁ జూపఱు సంచలింప సంచరింప బంచబంగా
ళమైనపంచమంగళంబులును బచ్చముపాడైన నిగిడారుగుడారులును గలిగి వాఁడి
దటిగి వాడఁబాటినసేనం జూచి

౩౫

కం.తామరకొలనిదెఱంగునఁ, బామరజనములను గజము ద పటుగతిఁ గలఁచెన్

ఏముఱఁ దగునే సేనల, కీమఱుకువఁ బావలదె ద హితమతి నగుచున్.

౩౬

కం.ఏనిక మదసహితం బగు,నేని కడిమిఁ గలనఁదక్కఁనీతరతలములన్

తేనికినిఁ జంపరా దన, నే నిక సైన్యమును దంతియేపడఁగించున్.

౩౭

వ. అని

౩౮

కం.వాలెము నాతఁడు వైచిన, వాలెముకలఁ దూఱ నేలఁవ్రాలుచు జముప్రోల్

పాళెముఁగొనెఁ గరి; నరపతి, పాళెము సంతోషముననుబరివర్తింపన్.

౩౯

వ. ఇట్లు జడిపింప బెడిదంబుగ నడిదంబున నడిచిన గజంబు వుడమిం బడుటయు నక్క
డిందిమగండు డెందంబునం గుందుచు ౪౦

కం. వెఱగొన నడిగమువైచిన, మొఱయిడుచుం జచ్చె గజము ♦ ముఱకంబఱగాఁ
బిఱునుచెడి పిడుగుతాఁకున, నొఱగిలఁబడినట్టి గట్టా♦కో యని తోడ౯. ౪౧
ఉ. కారణమేది వారణని♦కారణకారణ మైనయియనం

స్కారభవాఘమిట్టులు నికారవిధంబున వచ్చె గా; ప్రతీ
కారము సేయు టెట్లు? నుడి♦కారముచే నఘమాటునే? నిజా
గారముఁ జొచ్చుటెట్లు? నను ♦ గన్నఘనుం గను టెట్లు పాపిన్దై? ౪౨

మ. అనుచుం గూఱినవంత వందురుచు నున్నంతం గడున్ వింతయై
వనకుంభీంద్రతనూవినిర్గతమహా♦భాస్వత్ప్రభాజాలముల్
ఘనమై దిక్కులఁ బిక్కుటిల్లె, జనసంఘం బొప్ప నిశ్చేష్టమై
కనరాఁగ న్నడుమంత్రమందు నొకయా♦కారంబు తోరంబుగ౯. ౪౩

కం. భగ్గున వెలుంగుదోచిన, ధిగ్గుని చూపఱకు మనము ♦ దిటచెడఁ గాంతి౯
దిగ్గున మ్రాఁగన్ను వడ, న్నిగ్గునఁ దరతరమచూడ ♦ నిపుణతి నందు౯. ౪౪

సీ. నగు మోముగలవాఁడు ♦ నగధామహిమధామ, వరధామమైయొప్పు ♦ వపువువాఁడు
తఘకుఁజూపులవాఁడు ♦ తతహీర మణిహార, పదహారికంధరా ♦ పదమువాఁడు
సాగియురూపమువాఁడు ♦ సురరాజరవిరాజ, దీప్తిరాజిత మైన ♦ తేజువాఁడు
హైమచూపమువాఁడు ♦ హరిహేతిరుచిభూతి, బరిభూతియొనరించు ♦ వాలువాఁడు

తే. ఇంబుమీఱినమణికిరీ♦టంబువాఁడు
కంబు జిగిబిగినవృకం♦కంబువాఁడు
డంబు వెలసినవిఫలవ♦క్షంబువాఁడు
చూడఁజూడంగఁ దోచె నా♦చూపఱులకు. ౪౫

వ. ఇట్లొక దివ్యపురుషుండు దోచి యజనిం జూచి ౪౬

కం. ఏను బ్రయంవదుఁ డనియెడి, గానకళానిపుణుడైన ♦ గంధర్వుండం
గాన కెద మీఁదుమిక్కిలి, మానీంద్రు మతంగుఁ జెనక ♦ మాననికిమక౯. ౪౭

కం. ఆయన చుఱచుఱ నను నౌ, రా యనుచును జూచి మదిని ♦ రాజుగఁ గోపం
బోయన మత్తుడవై యిటు, సేయుట నేనుంగురూపుఁ ♦ జేకొను మనియె౯. ౪౮

ఉ. తిట్టిన బిట్టకోపమునఁ ♦ దెల్వీ వహించి స్మయాంధకారముం
దొట్టినయట్టికన్నులకుఁ ♦ దోరపుబీతు వెలుంగుఁ జూపి నా
కట్టెడిసేత నిట్టు లొడి♦గట్టితిఁ జెట్ట నటంచు నన్ను లోఁ
బట్టుగఁ దిట్టుకొంచు ముని♦వహ్యనిపాదయుగంబు వట్టుచు౯. ౪౯

కం. కొడుకులు దొడిబడిచేసిన, దుడుకులకుం దండ్ర లిట్లు ♦ దుటుకునఁ జంపం
గడఁగుట కటకట కాదే, కడఁగుటను నెనరు చిలుకఁ ♦ గనుమా! తండ్రి. ౫౦

తే. ఆచరించితి నీకు మహాపరాధ

మైన దయఁజూడుమా నన్ను ♦ మానివర్య!

తండ్రి తనవక్షమును గాలఁ ♦ దన్ను శిశువు

ముద్దులాడునొ నేలపై ♦ మోచి చనునొ? ౫౧

కం. దరమున వేడఁగ నిటు లా, దరమునఁ గని యనియెఁ గొన్ని ♦ తరముల మీఁదం

దరము ననరానియజుఁ డీ, దరిఁ దఱియ వ్యచ్చు నట్టి ♦ తఱి నీవు నెనక. ౫౨

కం. అరవాయి గొనక నీ వా, తరవాయిని దాఁకుమా! బెదర వాయిని నిక

దరవారిఁ ద్రుంచు నాతఁడు, సరివాయును నంత ఘోరఁశాపం బనుటక. ౫౩

వ. ని న్నయోధ్యాధీశ్వరుం డగురఘువుతనూజు నజుంగా నెఱుఁగుదు, నాదు చిన్న

విన్నపం బొండు కలదు వినుతు వినుము ౫౪

కం. ఉపకారికి నుపకార మ, చపలమతిం జేయవలయు ♦ శక్తుఁడు గాఁడే

నుపకృతినిఁ దగదు మఱవఁగ, శ్వపచుఁడుగద మేలుమఱచుఁజడమతి యధిపా.

ఉ. రక్తిమెయి న్వచించెద ధరాధవనందన! విన్ను నాయథా

శక్తి, భవత్కృతంబునకు ♦ సాటిగ నే నొనరింప నేర, నా

స్త్రీని నస్త్రరాజ మిది ♦ సంగరరంగమునక జయంబు ను

వ్యక్తముగా నొసంగునది ♦ యాదృతి నిచ్చెద వే గ్రహింపుమి. ౫౬

కం. సమ్మోహన మనఁబడు నిది, సుమ్మి హననంబునేయు ♦ సూడులతుటుముల్

గ్రమ్మిన నాహవమునఁ; నై, కొమ్మా కొమ్మను గొనంగఁ ♦ గొమ రగు నీకుక.

వ. అని సమ్మోహనాస్త్రంబుఁ బ్రయోగోపసంహారక్రమంబులతోడ సకలకసమంత్ర

కంబుగ నొసంగి చనుటయు ౫౭

కం. అటు విక్రమంబు వెలుఁగం, బటుతరసంరంభ మొనర ♦ మార్తాండకులుం

డట వడిఁ జనిచని కనె నా, దటఁ గ్రథకై శికపురంబు ♦ దర్శింజ్జ్వలుడై. ౫౮

కం. దుర్భర శాత్రవభీష్టద, నిర్భరలక్ష్మీనివాసఁ నిస్తులితమణి

గర్భామణికుండలసం, దర్భరుచిం జెలఁగు నావిదర్భం జొచ్చెక. ౬౦

వ. అప్పు డప్పురంబున

౬౧

— ఇందుమతీస్వయంవరమహోత్సవము. —

సీ. ఘోటకవరనిరాఁఘాటకర్కశఖుర, స్ఫటితపాంసులాఁస్తాకరజము

సారసామజసువిస్తారసాగరమదా, సారసారస్యవిశాలపథము

- స్వంతఃసవేగసుఃస్పందితభూస్థలీ, స్రవంతితారకాఃసంచయంబు
భటకదంబకసముద్భటకహకహమహా, ర్భటబధిరితదిశాభద్రగజము
తే. లోకనేహాసమాగతాః, లోకలోక, లోకసురభీకృతానిలాఃటికనంబు
మారుధాటికనల్లక్ష్యమహిమజూపే, బరమహర్షదమై స్వయంఃపరమహంబు
౧౦. ఇందుమతి స్వయంనరమున, బొందుమతి న్మూఁగియున్నభూపుల డాక
న్నందును స్పందనమును మది, యందు నిరాశతయుఁ గలిగె డ నజుని జూడక ౬౩
౧. ఏయూరు వీని దీయెడ కేల యేతెంచె, నంచు బలికె నొక్కయవనిధవుఁడు
ఈక్రందునను నిల్వ డ నెవ్వరివశము నే, జనియెద ననె నొక్కజనవిభుండు
నాదుసీమాటి కీనాతి సాటియె చూడ, వచ్చితిఁ గాకంచు డ బలికె నొకఁడు
నాదేశ మామంత్రియాదేశమున నున్న, దేగఁగావలె నంచు డ సాగె నొకఁడు
తే. భోజుఁ డీమూల నాభోటిరాజమణికి, జూపెననికింక వేంచేసెభూవుఁ డొక్కఁ
డజునిజూచినమాత్రభూభుజులలోన, నిందుమతిఁబొందునడియాసఁడిందుపడుట.
౨. ఓరమీసంబు నొయ్యారంబు మీఱంగ, నులివెట్టి నులివెట్టి డ నులిచె నొకఁడు
కలుగనియావలింతలఁ దెచ్చికొంచును, వక్షంబు విఱిచె భూపతి యొకఁడు
సరిగచేలలు మణిసరిగలు మెఱయించి, తనభాగ్యమును జూపె డ ధని యొకఁడు
వంకరుమాలు పల్పొంకంబుగాఁ జుట్టి, చుంగులు దిద్దె రాచూలి యొకఁడు
౩. వాతర ట్టటండు డ పలికనఁ జెలిఁగొని, వారబట్టి శత్రుబలపయోధి
వీడ చూడ నేడ డ వీడు చేరుదు నంచు, బిరుదు లాడు నొక్కబిరుదులాడు.
౪. ఇట్లు హాటకమయంబులై వాటంబు లగు తెఱనోటిమెకంబులపీటలనీటుమెఱయఁ
బోటుమగ లగునృపాలురకోటులు బిరుదుమాటల గాటంబుగా వాలుమగంటిమిఁ
జాటుచుఁ బలుపోకలఁ బోవుచున్న సమయంబునఁ దొయ్యలుల గుసగుసలు, కొండి
కల నసనసలు, నధికారి వినవినలు, జవ్వనుల పకపకలు, రోచెలుల వికవికలు,
భూపతుల చకచకలు, నర్తకుల తైతకలు, దుర్బలుల తికమికలు, దివ్వెటుల మక
మకలు, క్రొన్నగల నిగనిగలు, కస్తూరి భుగభుగలు, మగరాల ధగధగలు, భార
కుల సొటసొటలు, కృశులయెడఁ దటతటలు, తప్పెటల పటపటలు, పెందుడుము
పెటపెటలు, తామసుల మటమటలు, సందడిని గీటగీటలు, తాలుముల గీటగీటలు,
శకటముల దడదడలు, తలయార్ల గడబడలు, తరవార్ల తళతళలు, నందియల
ర్పుళర్పుళలు, వాసనల ఘుమఘుమలు, మద్దియల ధిముధిములు, డామికల ధమ
ధమలు, జ్యాలతల తమతమలు, డిండిము ధణధణలు, ఘంటికల ఘణఘణలు,
ర్పుల్లరుల ర్పుణర్పుణలు, తాళముల ఖణఖణలు, రోదోంతరాళంబు నిండుటయు
భోజుండు తగినపరివారింబు నయ్యెప్రదేశంబుల నిలువబనిచి కలకలంబు వారింపఁ
జేసె నయ్యవసరంబున.

- సీ. భూకాంతహృదయాత్మభూకాంతముఁ గరంచు, నింబైనశశికాంతబింబ మనఁగ
రాజరాజులమనోరాజి రాజఁగఁ జేయు, నోజరాజులు మారుతేజ మనఁగ
శారకభూపకుమారకమానస, దారణస్మరతరవారి యనఁగ
నతనుగ్రహవిప్లవసృతనురాట్టుతులకు, మారుస్వస్థావేశమంత్ర మనఁగఁ
తే. జూపటుల కనిమిషసిద్ధి చూటవెట్టి, ధ్యాతలు ప్రకామమున నుబ్బినప్పరోయు
తేందిరాసుందరి యనంగమందగతుల, నిందుమతివచ్చెఁబ్రయసఖిబృందయుక్తి. ౬౭
- సీ. శింజినీరావంబుచెలువార సుకుమార, తను సుకోదండచలనము మీఱఁ
గువవిశిఖాపాతజవము రమ్యంబుగా, వలమానపైత పైధ్వజము గాఁగ
విలసితపరివారములహాళాహళియేపు, నంభోజపతితోడు బృంభ మొనఁగ
గరకంకణంబులు ఘలుఘల్లుమనఁగను, శ్రవణావతంసకవణారవము
తే. దశదిశాక్రాంతముగ మోహతమము నిండ, మానవాధిపమానవిఘానపరత
మీశ్వంగారరసములువెల్లిగొలుపు, మదన మోహినియైతోచెత్కృపతులకు ౬౮
- వ. ఇట్లు చనుదెంచి యాయన్నులమిన్న చెన్నుమీఱఁ దనయన్నకుఁ దిన్నగమ్రెక్కి
యొద్దనున్న నాకన్నియకు నచ్చోమూఁగిన రాజలోకంబున ధరాపతుల వేర్వేఱ
నిరూపించి వచింప భోజండు సునంద యనుచెలికత్తెను నియోగించిన నచ్చెలియు
నెచ్చెలియున్న శిబికపజ్జ నడతెంచుచు నాయాభావతులం జూపుచు నిట్లనియె.

→ ఇందుమతికి సునంద రాజనందనుల నిరూపించి చెప్పుట. ←

- ఉ. సంగరరంగసంగతవిశంకటవైరితురంగతుంగసా
రంగశతాంగముఖ్యచతురంగబలంబులఁ జూపుఁదూపులక
భంగము నొందఁజేసి నయనప్రనిషంగియశంబుఁ గన్నకా
ళింగుఁ గనుంగొనంగదె లలిం గమనీయమృగేంద్రమధ్యమా. ౭౦
- ఉ. మానిని! వీనిశౌర్య మసమానము చూ విసుమాన మా! క
య్యానను మాటుకొన్న గజయాన! యనంత మహాపదాస్థుఁడౌ
నాన దొలంగి వేడఁ గనినక సదనంతమహాపదాస్థుఁడౌ
గానివిభుండు; వీని సరి ధాన జగాన జగానయంబునక. ౭౧
- వ. అనినఁ బరిహాసగర్భితదరహాసకలిత యగునవ్వనితం గని ౭౨
- చం. అతివ! పరాజ్ఞుఖంబున సహాయులతోడుత ముచ్చటించుచుక
మితిరహితానురక్తి నునుమీసము దువ్వుచు మాటిమాటికిక
జతనముమీఱ నిన్నుఁ గనునన్నలఁ జూచుచు నున్నవాడు సు
వ్రతరతు వీనిఁ జూచితివె ధావభవాభునిఁ జోశభూవిభుక. ౭౩

చం. మదకలగామినీ! యితని ♦ మార్తర మారుతురంగసంఘముల్
మదకలకంఠరావమున ♦ మానుషభాషణముల్ మహాటవి
పదమున నాత్మజాతికిని ♦ బాఠముఁ జెప్పఁచు బాలుచక్రైరక్
పదములు దోఁచ బాష్పములఁ ♦ బట్టుగ తెప్పల నప్పళించెడున్.

28

వ. అని యాయమయనవధానం బనంగీకారంబుగఁ గొని యావలఁ జని
చం. కవలు కేలఁబూని తమకమ్ము మనమ్మునఁ గ్రమ్ము నీదెసం
గవియు విలోకనంబులను ♦ గ్రమ్ముటపంగ వలంతిగాక తాఁ
దివురుఁడు గేలు మూసి ♦ వెనుదీయుఁడు జూచుచు విచ్చుగొడరా
జవరుఁ గనంగదే వికచసారసప్రతివిశాలలోచనా!

29

ఉ. ఓయమ! పాయసంబె యని ♦ యొయ్యన బాలకుఁ డేడ్వ నంబలిం
బాయస మంచు నిచ్చి పిదపం బులకండముఁ గోర దానిలోఁ
ద్రోయును సైంధవంబు; మఱి ♦ రోదన మూరక చేయ నేతికై
వేయును వేడినీరముల ♦ వీనివిరోధిన్మౌనాలుకాంతయున్.

26

వ. అని యాపైదలియనాదరాలోకనం బుపలక్షించి చని

25

చం నిరుపమదివ్యవాసరమణీమణిసన్నుకుటితలంబుపై
నిరవధిరూపభాసరమణీ! రమణీయశయద్వయంబు సా
దరముగ నిల్చి దిద్దుచును ♦ దత్తరత న్నినుఁ జేలఁజూచు భూ
వరుఁ గనవమ్ము వైరినరఁపా విఫాలునిఁ జేదిపాలునిన్.

27

వ. ఈతనిశత్రువులచరిత్రంబు చిత్రంబు

30

కం రణమున నీ శరణం బనఁ క్షణమునఁ దమకాన భద్రగరిమ వహింతున్
రణమున నీశ రణం బనఁ క్షణమునఁ దమకాన భద్రగరిమ వహింతున్.

31

వ. అనిన వా తెఱ విజుచుటయు.

32

చం నవలవలీదళాంకురమునం దనగోరులగీట లోలి నొ

ప్ప వనజలోచనుండు ఖణిప్రతివిభంగము చేసి నీపయిం
దవులఁగ దృష్టినిల్చి ముగుదా! ఖడికిం జరగెం సురాష్ట్రభూ
పువలను చూడవమ్మ పరిపూర్ణకువాలయబంధవాసనా!

33

సీ. కొటబోర్తలుపుల ♦ సూటిబ్రద్దలుగొట్టి, గొల్లలగర్వంబుఁ ♦ గొల్లవెట్టి
చేటికావితతులఁసిగ్గులు చెడఁదిట్టి, నందనవనవాటిపొందు మెట్టి
మేటివధూటికాకోటిఁ బైపడి పట్టి, ఘోటఘోటిదంతికోటిఁగట్టి
యంబరయానముల్ ♦ డంబుమీఱఁగ మెట్టి, సురనాథువీటిని ♦ జుట్టుముట్టి

తే. వీనిధాటికి నెదిరినవీరవైరి, కూటములు మాటిమాటికి ♦ దీటుమీటి

స్వర్గమును జూఱఁగొందు రనర్గళముగ, వీనివీడఁచుఁ దలఁతురోవెట్లు లగుచు.

వ. అనిన నున్ను రనుకాంతం గని

౨౫

చం. పలుపలువ న్రదాగ్రములఁ ♦ బల్కఱునొక్కుచుఁ గేల లీలగా

నలిన మమర్చి దాని జతనంబునఁ ద్రిప్పుచు సత్యసక్తిపైఁ

దలఁగక వామహస్తమునఁ ♦ దాలము వైచుచు నిన్నుఁ జూచుచుం

గులికెడవీనిఁ గంటె యల్లిఁకుంతల! కుంతలదేశకాంతున్.

౨౬

వ. అనిన మందగమనా యేమివిప్రలాపించెద వనుడు

౨౭

ఉ. మానవలోకపాలు రసమానయశస్వులు సద్వయస్కులున్

దానజనావనావనవిధానపరాక్రమసంవిధాను ల

జ్ఞానన! లాటభోటకరహటవరాటవిరాటభూపతుల్

వానిని వాని వాని మఱి ♦ వానిని వానిని గంటె మానినీ!

౨౮

వ. అని యిట్లు క్రమక్రమంబున నందఱు జూపుచుఁ దన్ముఖనయనవికారభ్రాచలనా

ధరవిధంబుల నింగితం బెఱింగి చనిచని సునంద యానందకిందళితాంతరంగయై

యజునిం జూపి.

౨౯

శా. భూమిం బూజ్యత నొందఁ గోరి యజుఁడే ♦ పుట్టెం దదాభిఖ్యచే

నీమాడ్కిం; జతురాననత్వమును లోకేశత్వమున్ దివ్యమా

హైమాంగంబుఁ బ్రజాపతిత్వమును సత్యాస్తకిమున్ స్వీకృత

శ్రీమాహాత్మ్యము రాజసంబును సతీ ♦ చేకూగునే కానిచోన్.

౩౦

మ. ప్రకటస్ఫూర్తివిమూర్తగొన్న సుమనాఁరాచుండు కంజాక్షి! యీ

యకలంక స్ఫుటనీరజాంబకుఁడు భామా! కాదనం గల్గునే

యొకటన్ సద్విజవల్లభత్వమును బ్రద్యుమ్నప్రభావంబు నీ

సుకుమారాప్తి మనోహరాకృతియు నెచ్చో లోకజిహ్వావమున్.

౩౧

సీ. నందనవనమున ♦ మందారములమోక, చలివెల్లుముత్యాలసరులజోక

శారదాకాంతకు ♦ జాబిల్లినునురేక, ముత్తోవద్రమ్మరిఁ ♦ బుండరీక

మలకఱకంపని ♦ తలమీఁదిమినువాడ, శారదాగమమున ♦ సరసరాక

కామునిజయధాటికావ్యంబునకుఁ డీక, మహిఁ జలిమలను హిమానివీక

తే యాడ గనరాక నతిరేకమైనజోక, డాక నతిలోకమగుదాక ♦ వీక నిలక

ప్రాకటంబగునితనినుశ్లోక మితఁడు, నీకరుణకును బాత్రుఁ డానీకదమ్మ.

౩౨

తే. మేనికొమరున బోలు నామేనుకొమరు

సంబకంబులు మరుప్రథమాంబకములు

నేల రా రేరు సరిదూఁగ ♦ నేలరాదె

భోజసహజాత ! జితనవాంభోజవదను.

౯౩

వ. అని యావలఁ జనుచాననే యనవుడు.

౯౪

❖❖ ఇందుమతి యజుని వరించుట. ❖❖

కం. విని సక్తిఁ జూచుటఁజూచుచు, మనమునఁ దమియూర నిందుమతి యతికాంతం

గనులారఁ గనుఁగొనియెను, నినవంశాభరణు రాజహీరాభరణున్.

౯౫

కం. శ్రీకువలాప్తవదనుఁ గనఁ, గోకనదవిశాలనయనఁకుముదము లలరెన్

వీడఁచెడి పరస్పపాలక, లోకనసత్కీకనదములు న్ముకుళించెన్.

౯౬

కం. హీరాసుతునిం బోలెడి, యారాసుతునిం గనంగ ♦ ననిమిషనయనన్

సారాంగన యని తలఁతురు, సూరెలఁ గనుఁగొనుచునున్న ♦ సూరుల్ శూరుల్.

చం. ఇరుగడఁ జేరి చామరల ♦ హెగ్గడిగత్తెలు వీచుచుండియుం

గరివరగామనీకుచయుఁగంబులఁ గుంకుమప్రభంగముల్

కరఁగి ప్రభిన్నచోళబిలఁకావధవర్తన నిర్గమించె నాం

తరకరుణారసంబు జతఁనంబునఁ దా నెలిఁబొంగెనో యనన్.

౯౭

కం. ఇందుమతి క్షితిని నిక్కపు, టిందుశిలాప్రతిమయేమొ ♦ యిటులొటఁ గదా

పొందుగఁ గరఁగెడిని దనూ, స్వందిజలమిషమున రాజఁచంద్రునిఁ జూడన్.

౯౮

కం. హరిణీలోచన యసుగత, తరుణీమణి యగుచు మత్తఁదంతివిధమునన్

వరణీయతరణికులమణి, ధరణీభరణోపకంఠఁధరణీసరణిన్.

౧౦౦

వ. ఇట్లు లాకుందరదన ముకుందకరారవింద గ్రహణానందంబునఁ బౌలసంద్రంబు

వెడలి నడతెంచు బృందారకబృందవంద్యమా నేందిరాసుందరి చందంబునఁ జతు

రింతయానంబు వెలువడి మందమందయానంబున సూడిగంబులు దక్కుంగలవాఁ

డిమగలసూడిగంబులకుం బిలుచు తెఱఁగున మొరయఁ, గ్రొక్కారు మెఱుంగు

తెఱుంగునఁ దుఱంగలించు నొడలిడాలు నృపాలురకనులచాలు డీలుపడ నిరులఁ

గప్ప, నంబరంబుడంబున విడంబించునడుమంతరంబు సురాకర ధరాధరత్రపాకర

పయోధర భారంబున జవజవలాడఁ, జూపఱులచూపు నెలమేపరులకు మేపొసంగు

రంగుచెంగలించుచీరచెఱుంగు బంగాసుసింగారంబు పొంగార్చునవకంపుటంగంబు

సోఁకున సొల్లివ్రాలులీలఁదూలాడ, రాకాశశాంక కళంకాంకురశంక సంకల్పింపం

జాలు తిలకం బలికంబునఁ బుండరీక నిష్కంధమకరందబిందుసందోహ గ్రసనదో

హలతుందిల మత్తహిందోళంబు చందంబుననందంబుమీఱమరుచికటారిబటారిం

బుఁ దుటారించు బటారంపుమిటారంపుగల మిటారికోపుజూపులు తూపులువోలె

భూపులయేపులరూపులుమాప, మవ్వంపుఁబెంపుసాంపున నింపగుమొగంబు జలిబి
లివంపున నెయ్యంబు దలంపక కిడురించెననితలంచి తపించునంచున జంపాడుజలిబి
లిజల్లి యెల్లలారి యుల్లంబులఁ బల్లవింపఁజేయ ముంగై మురారిరంగై నతాల
ముంగై మురారులు బరాబరులువచించుపోలికరవళింప, నీలవేణికాజీవనరాజీవంబుల
పై మిట్టిపడు రాజీవంబులతీవి నానీల వేణీ వేణికాభారఖచిత కుసుమవిసరంబులపై
మగతాలసూనకంబులడాలు జాలువాఱ, వర్షాగమావసానంబున నింకంబాఱునే
ఱులఁ బరిదృశ్యమానంబు లగు పులినతలంబులపై నందందలంఘించు జలవిహంగ
మంబులయంగున నితంబబింబంబులపై జడకుచ్చులు కుప్పిగఁతు లిడ నిజవివాహం
బుద్ధోపించువడుపున నందెలు ఘలుఘల్లు రనఁ జనుదెంచి కరారవిందంబునఁజెలు
వొందుదామం బుద్ధామహర్షంబున సతనికంతలగ్నంబుఁ జేసి వదించుటయు. ౧౦౧

కం.నిగియు నేలయు నిండఁగ, మంగళవాద్యంబులెల్ల ♦ మఱిమఱి మ్రోసెన్

బొంగెడుజలనిధి యన ను, ప్పొంగఁగఁ దనలోన మిగుల♦భోజనృపతియున్. ౧౦౨

కం.మనసారసనయనయ సైఁ, మనసార వరించి మించె ♦ మాఱుటమరు నం

గనలార వధూవరులం, గనులారఁ గనుం డటంచుఁ ♦ గాంతలు దమలోన్. ౧౦౩

వ. హర్షోత్కర్షంబునవెలయ వేల్పులు పూలవానఁ గురియించి రంత. ౧౦౪

తే. అజనిఁ జూచిన వెనుక నయ్యమరసతుల

కాత్యుపతులను గనఁగ బయ్యంక లొదవె

రాజుఁ జూచినకంటను ♦ రమణుఁ జూడ

మొట్ట మతియయ్యె నానుడి ♦ దిట్ట పడఁగ.

౧౦౫

కం.తనకేడ్చి యొక్కకన్నను, ఘనఁడగుపరునకుఁగ నొక్క♦కన్నేగె ననన్

జననాథులు తమపరిభవము నజనిపెం పిబ్బడించు♦పొక్కొనఁగంగన్. ౧౦౬

కం.ఇచ్చోఁ గచ్చకుఁ జొచ్చిన, వచ్చును భోజండు తోడు ♦ బావకుఁ గానన్

గచ్చఱు బురికి న్నచ్చిక, విచ్చేసెడిచోటఁ దాడ♦వెర నగు ననుచున్. ౧౦౭

చం.కుటిలమనస్కులై నృపతి♦కుంజరు లొక్కట నొక్కమాటగాఁ

జటులవరూఢినీపటఁ♦సంగతి భంగ మ దంతరంగమున్

బెటలఁగ వేఱ నిల్చిరి ద♦విష్టవనాంతరసంప్రతిష్ఠలై;

స్ఫుటము భవిష్యదర్శముల ♦ సూచనలున్ మునుమున్న కల్గెడిన్. ౧౦౮

కం.ఆవాలుమగం డచ్చో, వైవాహికవిధులు జరగఁ♦బడపడి పురికిం

దా వెడలెఁ బడఁఱిఁగూడుచు, బావయుఁదనకచ్చుహరణ♦వారముఁగొనుచున్.

అజుడు శత్రుసేనల బాట దోలుట.

ఉ. అంగనఁ గూడి భూరిచతురంగబలంబులతో నయోధ్యకుఁ
రంగుగఁ బోవఁ జేవ యడఁరంగ శతాంగతురంగతుంగసా
రంగపదాతిసంగ మొలఁయంగఁ గలంబకదంబహస్తు లై
పొంగి కళింగవంగవృషపుంగవు లాత్మబలానుసంగులై. ౧౧౦

కం. తాకినఁ దోఁకంద్రాక్కిన, వే కినుకను రేఁగుత్రాచుఁవిధమున నజుఁడు
వీఁకను బలువీకున వెఱ, తాకునను వితాకు గొనఁగఁదలరఁగ వైచెఁ. ౧౧౧

కం. అమ్ములఁ గాయమ్ములు గా, యమ్ములుగా వీరభటచయమ్ములు నెసనా
యమ్ములు విఱిగిన నాతి, ధ్యమ్ములు గొన యమునియాలయమ్మున కరిగెఁ.

క. ఇనవంశ్యుడు రణమండలి, నినమండలమెల్లఁ గప్ప ఁ నేయ శరము లా
యినమండలమున గండ్లియు, ఘనమయి యంతంతకమరెఁ ఁ గనఁజోద్యంబై.

సీ. అరిచమూబహుసమూహాధవాసువాయువుల్, గ్రోలు నాజిహ్వాగఁజాలకంబు
మదనాగములు వేగఁమహిఁ బటాపంచలు, గా నాశుగంబులు ఁకదిసిపటుచు
నభియాతివిభవాజినభయాతిరేకమై, కనఁ గండలు పగల్పు ఁ ఖగచయంబు
నుతగంధపరిపంఠి ఁ ధృతికందమూలముల్, పెకలించు విశిఖాళి ఁ భీకరముగ

తే. నారసంబులు నీరసంబార సంబ
రమునఁ దాముగఁ బైవచ్చు ఁ క్రమము దోఁచె
గాండసంధానసంప్రయోగక్రమంబు
లేర్పడకయుండ వై చునాఁనేర్పుమహిమ. ౧౧౨

మ. తతసారంబుప్రవాలముంగను ధనుర్దండంబు, జ్యోవల్లి స
న్నతతంత్రీవిధమై, పృషత్కములు చెన్నుంగాంచఁ గోణంబులై,
ధుతమూర్ధ్వనినదంబు ప్రకృణనమైదోషంగ భూపాలుఁ డా
శ్రుతి యానారదువీణాశోఁ గలువజూఁచుఁ మాని యాడఁ దివిఁ. ౧౧౩

మ. కను లాబాలిక మోమున న్నిలిపి పల్కఁ సాగె భూమిశుఁడుఁ
గొనముఁ బాణముఁ గూర్చు టేసెడు తెఱంగుల్ గానఁగా రావుగా
దొనలు న్వేల్లియుఁ గావు తత్థగములేతున్నాడఁ బ్రాణాప్తిమైఁ
జనుదేసోపు నటంచు నెంచెను ద్విషఁతైన్యంబు దైన్యంబునఁ. ౧౧౪

చం. తలఁచినయంతమాత్రమునఁ ఁ దద్దయు నామొగమాను, ముల్కులు
జ్వలదసమాస్త్రము ల్విపులఁసారములుఁ మఱి స్వాద్దమంబులుం
గల వొకొ వీనివింటికినిఁ ఁ గన్ను లటంచుఁ దలంచె లేమయుం
గల వొకొ వీనివింటికినిఁ ఁ గన్ను లటంచుఁ దలంచె వైరియుఁ. ౧౧౫

- కం. క్రందనము వీడి భటు లా, క్రందనమును జేయసాగ ♦ ట్నాభృత్తులు సం
 క్రందనవిక్రముఁ దాకిరి, క్రందుగ నహమహామహాకావిరావము వెలయన్. ౧౧౮
- కం. మూతలు వడఁ గన్నులు జీ, మూతముపై నిట్టముగ ♦ ముసరెడి బలుజీ
 మూతములనఁగను బారుష, మూతలుగాఁ గొనుచుఁ గురుసి ♦ దుగ్రశరంబుల్. ౧౧౯
- కం వారించుచు వానిని దెగ, సారించుచు శరచయముఁ బ్రసారించుచువే
 కారించుచుఁ బరస్పృహతులఁ బూరించుచు సంకు దెనలు ♦ పూరటిలంగన్. ౧౨౦
- కం. తలపడువైరిని వ్రేయును, దల పడఁ ధారిణిని; నేయఁ ♦ దలఁపడు కొం
 దలపడు నంబేదల; బా, ధలుపడువారికిని వగచు ♦ దయదై వాఱన్. ౧౨౧
- తే. గుణముఁ గూర్చిన సురులును ♦ గుణముఁ గూర్చి
 నడుమఁగై పూనఁ గై పూని ♦ నడుమునందు
 సరముఁ బూనినఁ దారును ♦ సరముఁ బూని
 విభుడు వైచినవానినే ♦ వ్రేసి రపుడు. ౧౨౨
- కం. దిటచెడక వైరిఖగములఁ, బటుశరములఁ ద్రుంచివైచి ♦ ప్రబలుం డనిలం
 పట యేల తేరకనుచును, దటుకున సమ్మోహనంబుఁ ♦ దగి సంధించెన్. ౧౨౩
- కం. తెగ నిండఁ దీసి వైచినఁ, బగతుకు మానంబుతోడఁ ♦ బ్రజ్ఞయుఁ దూలం
 దెగఁగోసి చేల వైచినఁ, దగుచొప్పవిధానఁ బడిరి ♦ ధాత్రీసల్పి. ౧౨౪
- వ. ఇట్లు దైన్య బు నొంది కొంతవడికిఁ దెలిసి యర్పిసైన్యంబు పలాయమానప్రము
 ఖంబగుటయు నజుండు ౧౨౫
- కం. తనసీమఁ జేరఁ జనియెఁ గ, దనసీమను గెల్పుగొనుచుఁ ♦ దడయక నొడివెం
 దనసేమ మరయుతండ్రికిఁ, దనసామజవధముమొదలు ♦ తక్కుచరితముల్. ౧౨౬
- వ. పదంపడి యజుండు పితృదత్తం బైనరాజ్యభారంబు వహించి యిందుమతీద్వితీయుం
 డై ద్వితీయపురుషార్థంబునార్థంబు సేయుచు నతులగతులఁ గాలోచితంబుగాఁ బ్రా
 ద్దులు పుచ్చుచుండ నిందుమతీయునాపన్న సత్త్వయైదశరథుండనుకుమారుంగనియె
 నతండును దినదినప్రవర్ధమానుండై యేకాదశవర్షంబునం దుపసీతుండై యావన
 పదంబునం బదంబిడుచు నుండె నంత నొక్కనాఁ డజుం డిందుమతిం గూడి యా
 రామసీమ నిచ్చావిహారంబు సలిపి శ్రమం బపనయింప. ౧౨౭
- కం. సారప్రసేవకల్పిత, సారసకష్టరక్త ♦ సంధ్యకగంధో
 దారాస్తరణంబునఁ బా, టీరతుపారితలతాకు టీరము బయలన్. ౧౨౮
- కం. చదరంగ మాడె నవలా, చదు రంగము పొంగఁ జేయ ♦ సరసాక్షులఁ దోఁ
 పదు రంగమున నడువ నో, జర దురంగము నంటు బంటుజరపెడిచోటన్. ౧౨౯
- కం. బోటీ! తోలిమూడడుగుల, గోట ఘటించితి నటన్న ♦ గోఁచల కగునా
 కేటికిఁగోట యటంచును, గోట బిగిం జెఱుచు మంత్రిగొట్టుంబులతోన్. ౧౩౦

కం. అష్టాపదమయ మగునా, యష్టాపదమందుఁ జొచ్చి నవి చొరక చతు
ష్టగృహంబుల వాజియ, ధేష్టముగాఁ గ్రుమ్మరు నవి సృష్టగృహంబై. ౧౩౦
చం. సురదురుక్తిశోభితుఁడు ♦ సుందరపల్లవకోమలాంగులీ
వరనఖరాంకురారుణిత వారణదంతకృతాంగనాగృహీ
తరుచిరవారణంబుఁ గని ♦ తన్విరో! జేగుఱుఁగాయ నా దటం
చరయఁగలేక మోహపడి ♦ యాడి ముదంబున నాడుచుండఁగన్. ౧౩౧

కం. తెఱగంటి తెఱవ లిచ్చిన, తెఱకొనుమందారమాల ♦ తేజున మహతిం
గాఱులఁగ వేగము వఱులఁగఁ, దెఱగన్నులతపసి మింటి ♦ తెరువునఁ బోవన్. ౧౩౨
కం. పవిపోలిక సుమమాలిక, జవరాలికుచాద్రీసీమ ♦ జవమునఁ బడియెన్
సపు రాఱులఁగ మితిదీఱులఁగ, ను విరాలిఁ గనంగ తేఁ డ ♦ నూనప్రేమన్. ౧౩౩

* ❦ ❦ ❦ ప్రహరణకలితావృత్తము. ❦ ❦ ❦ *

పరిమిళదళినీ ♦ భృమరచయమనో, హరసురసుమనః ♦ ప్రహరణకలితన్
దరుణిని ధరణీతలగతఁ గనియెన్, ధరణిపుఁ డిలపైఁ ♦ దటుకునఁ బడియెన్. ౧౩౪
వ. ఇట్లు మూర్ఛిల్లి కొంతవడికి లేచి కాలధర్మంబునొందిన నిజసహధర్మచారిణిం గని
పట్టరానిశోకంబున. ౧౩౫

* ❦ ❦ ❦ ఇందుమతీ మృత్తికైయజుఁడు పలవించుట ❦ ❦ ❦ *

ఉ. తీయనిహాన మేల సుదతీ? యని, తీయనివిల్తుమత్తదం
తీ! యని, నన్ను నేల వలఁతీ! యని, సాంపులునింపుజాజిబం
తీ! యని, నద్గణాలివనతీ! యని, సుందరతావిభూతిదాం
తీ! యని, నన్నుఁ జూడు సుమతీ! యని, హా యని పల్లటిల్లుచున్. ౧౩౬

ఉ. హా! రమణీయనిష్కుటవిహారమునాసను వచ్చి నేను నీ
హారమయూఖవక్త్రయు నహా రమమాణులమై రహింప నీ
హారము గర్మశం బగుప్రహారమునన్ సతి నిచ్చె మిత్తి కా
హారముగాఁ గ్రీయాసమభిహారముగాఁ బలవింప నే నిటన్. ౧౩౭

చం. అల విరు లంట బాణము, లఁనంగుఁడు జో దఱు, పాంథకోటులం
బాలియఁగఁ జేయు నంట, మదిఁ ♦ బుట్టుఁ దలంచిన నంట, యీమతం
బిలపయి మోహపాతు వని ♦ యిచ్చుఁ దలంచితి నా స్తికుండనై
చెలి! నినుఁ గూడి దాని కిటు ♦ చేసెనో మారుఁడు నేడు శాస్తిగన్. ౧౩౮

తే. నాస్తికుల నెల్ల నిటుపట్టి శాస్తి సేయు, విదితశక్తియుఁ గలిగిన ♦ వేల్పు లందు
దైవభక్తి యుజనములఁదలఁగఁగలదె, కాన మారుండె దైవంబుఁగాఁ దలంతు.

చం. ప్రకటభుజాబలాఢ్య సమశ్రక్రమసత్యపరాక్రమప్రభా
 శకలకళాధురీణగుణసాహసవిన్ననవద్వయాంతరీ
 పకలితరాజ్యయుక్తులుఁ భవత్ప్రిత లెల్లరుఁ బోయి రింక నీ
 వొక్కడవె నిత్యజీవి వయ్యియొప్పెడుభంగులు దోచె నీయెడన్. ౧౬౦

కం. ఏలవె భూముల నెల్లను, దోలవె యరివరుల సతులతో భోగాబ్ధిన్
 దేలవె బేలవె ధృతిగానఁ, జాలవె నీ వింక నయినసంతుష్టిమెయిన్. ౧౬౧

కం. ఈనాటికి వగచెద. వా, నేనాటికి నైన వలదెయేగఁగ మఱి మే
 లేనాటికొ సంసారికి, నేనాటికొ తీటుపాటు ధీర్వడఁజెపుమా. ౧౬౨

కం. కావున దుఃఖవివర్జిత, పావనమేధా విశుద్ధపథవర్తనమున్
 భావన సేయుము ధృతిసం, భావన సేయుము తోలంగు ధవదుఃఖంబున్. ౧౬౩

కం. తనయుని దుఃఖము నిరతము, జననీదుఃఖంబు నొక్కఁనమ, యార్పెతా
 జనకునిదుఃఖము, సంస్థిత, వనితావ్యథ వేటుభార్యవచ్చినఁ దీటున్. ౧౬౪

కం. ధృతి దటుఁగఁగ దుఃఖావిల, మతిచేఁ బలవించుచున్న ధమానుషపశువున్
 మతిమంతులు గని నగరే, సతికేడ్యెదు నీదుబ్రదుకు ధాశ్వత మొక్కో. ౧౬౫

ఉ. కాన లతాంగిఁగూర్చి తమకాన లతాంతశరా ర్థి నింట రో
 గాన లయంబు నొందకుముకానల నీవు సమాధినిష్ఠ యో
 గానలదగ్గుడై విధుఖగానలద్యగ్విధు లొందనట్టిభో
 గాన లలిం జరింపుము జగాన లభింపును శాశ్వతప్రథం. ౧౬౬

— నారదుఁ డిందుమతి మృతికిఁ గారణముఁ జెప్పట. —

ఉ. అంతియ గాక వే తొకరహస్యముఁ జెప్పెద విన్ను దేవతా
 కాంతయ కాని ప్రాకృతపుంగన్నియ కాదిది, భూమిఁ బుట్టె హే
 త్వంతర మొప్పు, నీకు నిటు ధీలాలయి కాలము దీటుఁ దీతె, నా
 వంతయుఁ జింతనొందఁ దగఁవా? మగవాడవు కావ? యిస్సరో! ౧౬౭

ప. ఇక్కాంతానికారణకారణంబు విను మని యినునినుమనుమనితో మునిమన్నీఁ
 డిట్లనియె ౧౬౮

కం. తృణబిందుం డనురుసి యొకఁ, డణుమాత్రం బైనఁ జలనమందనిమతి దా
 రుణతపము సలుప హరిహయుఁ, డణఁగనివెఱు దానిఁ జెటుచునాలోచనకై. ౧౬౯

ప. హరిణి యనునచ్చరమచ్చెకంటిం జేరి ౧౭౦

కం. వనజదళనేత్ర! నీతోఁ, బనియొక్కటి కలిగి యిటకు ధవచ్చితి నమృతా
 శనహితముగ నేఁ జెప్పెడు, పని వినియెదొ వెతగ నన్నుఁబనివిను మనెదో. ౧౭౧

కం.తృణబిందుడు శుష్కం బగు, తృణబృందము లట్ల జగములెల్లఁ దపోగ్నిన్
క్షణమునఁ గాల్చెడు నీమా, రణకర్మము నాఁచి జగము ధరక్షింపఁ గడే. ౧౭౨

వ. అని పంచుటయు వలె యని

ఉ. దండిగ శింజనీరవము ధామరసాంబకము ల్బునోజ్ఞకో
దండవిలాసముం జెలఁగఁ ధాల్చి యనాహతవారవాణమున్
మండలవిభ్రమంబుల సమావృతసత్కలకంఠకాళియై
మండగ మొప్పు నేగె మునుఁధూర్జటిపై జనుమన్మథుం డనన్. ౧౭౪

కం.తృణబిందుమునిపరిసరా, వని నటనకళావినోదపరతం బరఁగన్
జనతారభటిం; గన్నులు, ముని విచ్చి సరోషహృదయమున నిట్లనియెన్. ౧౭౫
కం.కిండలక్రొవ్వునఁ దిరిగెను, మిండలకడ మిటుకులాడి ధమేలిమి గా కో
యాడజగమనా! తపసుల, నండను నీదుండగములుదగునే చలువన్. ౧౭౬

ఆ. అమరతావిభూతిఁనాగాము లెంచక, యాటవెఁది! విష్ణుయస్మయమున
యముల ఘనతపోనియములను జెనకుడే? భూమిమీఁద మర్త్యభామ వగుము.
వ. అని శపించుటయు. ౧౭౭

కం.ఈకరణిత్యవచన మ, హాకరణిఁ బ్రతప్తచిత్తయగుచుం దద్యే
భాకరణియముఁ గానక, యాకరణియాన దుఃఖహతచేష్టితగాన్. ౧౭౮

కం.మొదలను రవితనయాక్రమి, బదపడి యొ సరస్వతీప్రవాహముగాఁగన్
దుదఁ ద్రిపథగ నయ్యెను నా. త్రిదశంగనకనులనీరఁ త్రిదశత్వమునన్. ౧౭౯

చం.జలజలరాలుబాష్పముల ధాతునఁ జన్నులవేలుచేలకాం
చలము తదైక్యభావితదశంగన గుట్టు బటాబయల్ గ హా!
చలమున మద్విలాసకృతశత్యమటం చవనింద వెట్టి ధీ
చలితుడు తిట్టునో యనెడిసాధ్వసయుక్తిని మాటుచేసె నా
నలచెలి చన్దవ న్నిజకరాంజలి జేర్చి నతాననాబ్జయై. ౧౮౦

ఉ. మారుతధూతనూతనసుమవ్రతతిప్రతిమానదేహయై
భారునబాష్పవారి జడి ధారును గాఱుచునుండ మేచకాం
భారుహనేత్ర యోరగను ధా మొ మొకయించుక వ్రాల్చి గద్గద
స్ఫారరవంబునం దడిపి ధా వాలెఱఁ దా ధవళాక్షి నాల్కతోన్. ౧౮౧

కం.ఏలా యిటు మేలా సుర, బాలారత్న ములఁ బట్టిపాలార్పఁగన్ గో
పాలా? సంయమిపశ్య, త్ఫాలా! యబలలను దిట్లపాలానేయన్? ౧౮౨

కం.అని వేడిన దయగూడిన, మనమున హరిణాక్షితోడ ధా మనాని ధరిత్రిం
గనియెద వెప్పుడు నందన, వనసుమముల శాప మపుడఁపాయు నటంచున్. ౧౮౩

కం. ఈవిధిఁ గోపావధి శా,పావధి వచియింపఁగా మహావధి విధికై

యావిధి దూఱుచు జనిఁ గని, యీవిధి విధిమూడవలసెనీయంగనకుఁ. ౧౮౫
వ. అని తెలుపుటయు ౧౮౬

కం. భావభవహరసమమహా,భావుడవు మహానుభావ ధ భావభవజయా

భావ మభావ్యమ యైన స్వ,భావము దురతిక్రమంబు ధ వలదనఁ జను నే. ౧౮౭

కం. అడ లను కడలిఁ గర శ్లన, వెడలెడినిట్టూర్పుగములఁవెతఁగుందెడి న

న్నడుపమయి ప్రోచితివి ము,న్యడుపా! వ్యసనంబు నుడువఁనూనుటఁ గరుణఁ.

కం. శోకాతిరేకమున మిముఁ, దాఁకఁగఁ బలుకాఱు లఱచి ధ దాన మహాపా

పాకలితాత్ముడనైతి ద,యాకల్ప! క్షమింపవయ్యఁయాశ్రితవరదా. ౧౮౩

చం. అని తెలివొంది పల్కిన మహాత్ముడు నారదమాని యిట్లనుం

జనఁగఁ గొఱుత నీమదిని ధ జామనుగూర్చి సమాధినిష్ఠఁ గా

ననమున నుండఁగాఁ జనుము ధ నందను నందిడి రాజ్యభారముఁ

ఘన మగుచిత్తశాంతిఁ బొడఁగాంచి నఁ గాంచెడు నిత్యసౌఖ్యముల్. ౧౯౦

కం. ఈగతిఁ బలికిన నజుడు వి, యోగము సహియింపలేక ధ యొయ్యనఁ బ్రాణ

త్యాగము సలిపెను సరయువు, భాగీరథిసంగమమునఁ ధ బారులు గుండఁ. ౧౯౧

వ. ఎచ్చోఁ గ్రుంకి వృతి నొందిన నాత్మహత్యాఘంబు లే దని పలుకంబడు నట్టి గం

గాసరయూసంగమంబున దేహంబు విడిచి గంధర్వలోకంబునకుం జని హరిణం

గూడి యతండు నిత్యక్రీడల వినోదించుచుండె నిట సాకేతంబున యువరాజగు దశ

రథు రాజుఁగాఁ బట్టాభిషేకంబుఁ గావించి సర్వజనంబులు హర్షోత్సర్గంబున

వెలుంగుచుండి రని శుకయోగీంద్రుండు వచించె బదంపడి. ౧౯౨

కం. యోజనగంధాకుచయుగ, యోజనగంధాంకితా ! పఁయోజాతాత్మా !

యోజనగంధాతనయా, యోజితవాఙ్మదిత ! శుభజయోన్నతచరితా. ౧౯౩

శ్లో చ క్ర బం ధ ము. శ్లో

శా. సత్యాస్తుప్రియ ! రామ ! రాజితయశఃస్సాంద్రా ! హరి ! యద్రజా

స్తుత్యాబ్జలదమప్రవీణ ! తతకాస్తాకారిలోక్తక్షయా !

నిత్యా ! రావణచంద్రరాహు ! తలఁతుకఁదేవు న్నినుక విధ్వజా !

జాత్యా ! వాసవసంస్తుతా ! మునిసుతాజానీ ! దయాభీ ! యజా ! ౧౯౪

శ్లో అ ప్త మూర్తి వృత్త ము. శ్లో

నా(కౌ)కోఽహితసపత్నా ! నయగుణా ! లోకనాథా . నతజనావనదీక్షా

శ్రీకంఠాస్తవర ! వారాశినిలయా ! రాఘవేంద్రా ! సితకరోపమవక్త్రా !

వైకుంఠా ! జనకపుత్రీవర ! దయాపూర్ణచిత్తా ! భసలమేచకగాత్రా !
శ్రీకాంతాహృదయవర్త ! శివసతీసాదరా ! దారితభవాంధసునామా !

౧౯౫

- శ్రీ స ర సి జ వృత్తము. -

శ్రీ(రా)మాహృన్మోదనిధానా ! శితిగళనుత ! రవిసితకరనయనా !
ధీరాధారా ! పంకజనేత్రా ! దితిసుతకులయమ ! దివిజసుశరణా !
శ్రీరామా ! భక్తావనదీక్షా ! జితదశగళ ! సరసిజమ్బుదుచరణా !
మారాకారా ! పాపవిదూరా ! మనుజపకులమణి ! మధుహితవచనా.

౧౯౬

౧ ద్యము.

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహా
వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజన
విధేయ సుబ్బరాయనామధేయప్రణీతం బైన
శ్రీ కాసల్యాపరిణయంబునఁ
ప్రథమా శ్వాసము.
శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

రాజిత ! త్రైలోక్యస

మారాధితచరణ ! దుర్బుధాసురహరణా !

ఘోరభవాంబుధితరణా !

నారాయణ ! దివ్యభద్రనగవరశరణా !

౧

తే అవధరింపుము దేవ ! మహానుభావ, భావనాతీతవైభవపరమయోగ

భావపుంభావకరుణాస్వభావుఁడైన, బాదరాయణి యిట్లనుసాదరముగ. ౨

మ. జయ పూషాన్వయభూష ! సాధుజనపోష ! సత్యసంభాష ! స

స్మయవిద్వేషి. కులాంబుజాంబుజపరా ధ్మనాథచూడామణి

జయ బృందారకబృందవంద్యఘనతేజా ! యంచు నిచ్చాగతి

జయపెట్టంగను వందిమాగధులు కేసర్యాసనాసీనుఁడై. ౩

కం. దశరథుఁడు రూపసంపద, దశరథుఁడు ద్విపంచదిగ్వి తానతలచర

ద్వశరథుఁడు ప్రతాపమున ద్వా, దశరథుఁడు ప్రపూరితత్రిదశరథుఁడలరెన్. ౪

తే. అంకురితయావనుం డైన యధిపుఁడవుడు

చూచియును జూడకుండు నిస్తులవిలాస

బంధురలు బంధురలు నాడఁ బాడ సమితి

నున్నావా రేమి తన్నెంతురో యటంచు. ౫

కం. వినయాభినయానమహా, స్తనయనకుచయుగముఖాంగ సంచలనమురా

క్షనయాత్మనయానంగద, హనహేత్యభివృద్ధి కవుడు వ్యజనంబయ్యెన్. ౬

వ. ఇట్లనమాన రూపలావణ్యతారుణ్యవిశేషంబుల డంబుమీటి మదవతీనూతనమద

నుండై విహరించుచు వివాహార్థంబు విచారించుచుండె నయ్యవసరంబున. ౭

-|| గ్రీష్మర్తువర్ణనము. ||-

శా. ఆ కల్లాడ దదేమొకో పవనుఁడు ధ్యద్ధ్రావదావానలా

స్తోకాభ్యున్నతికై సహాయుఁడుగ నొచో గట్లపా లాయెనో

జోకం గంతునిచే విడంబడఁదొకో ♦ సూయాణమం దిచ్చు; మో
హాకాంతం డయి వారుణీరతి సదా ♦ యానంబుఁ దా మానెనో.

౮

చం. అతులరుజాయమాననిబి ♦ డాతపతాపసుజాయమానత్వ
క్షతజనకాయమానసభృ ♦ శాన్తిని బాపె నుశీరపుంజక
ల్పితనవకాయమానపద ♦ విస్థలనల్లతికాయమానహృ
ద్యతమలిలాసభాసవని ♦ తాకరతామరసా త్తనీరముల్.

౯

ఆ. ఇష్టకాపథంబు ♦ లిప్తంబులై నుది, నంబులయ్యె దుర్ది ♦ నంబు లపుడు
లోకబాంధవుండు ♦ లోకాహితుం డయ్యె, భీష్మ మైనయట్టి ♦ గ్రీష్మమునను. ౧౦
ఆ. అభయ మొనఁగె జనుల ♦ కభయంబు భూజన, సేవ్యమయ్యెఁ గ్లిన్న ♦ సేవ్య మంత
లయము తాపభయము ♦ లయ మొందఁ జేసెను, వట్టివేరు గాదు ♦ వట్టివేరు. ౧౧
కం. పలుచనచేసినఁ బెలుచను, గలఁచుచు దండాహతంబు ♦ గావించినఁ దా

నెలమిని దక్రము దాహము, దలఁగించెఁ బరోపకార ♦ ధర్మము సరసుల్. ౧౨

తే. కార్యభరవశమున రిత్త ♦ కాల్గె దిరుగ, తాలు ముండ్లును నాటినఁ ♦ గాలు కాలి
నొప్పి పోఁ గాఁచె ధాత్రి నే ♦ ర్విష్టుమీఱి, రవిఘనాతపతప్తప ♦ రాగములను. ౧౩
చం. చెలమను నూరునీరు బలె ♦ జెమ్మటధారలు గాఱ మోమునం

దిలపయి మోపి హస్తముల ♦ నించుక పృష్ఠము లెత్తి శీర్షముల్

పాలుపుగ వ్రాల్చి, నుహ్వానుచు ♦ బ్రాయిని నూడుచు నీరుగ్రమ్ముక

న్నులఁ బచనంబు సేసిరి జ ♦ నుల్ పయనంబులు వోయి యొంటిచె

ట్టులకుఱునీడలఁ వెతఁ గ ♦ డుం బడుచు న్వనహీనభూములఁ.

౧౪

చం. బగబగమండఁ బాదములు ♦ వాతెర లెండఁగ, నెండమావులుం

దగ నిల నిండఁ, బెద్దగను ♦ నాలుకలం దడి లేకయుండ, వె

చ్చగఁ గడుఁజూరవాయువులు ♦ సారెకుఁ జిమ్ముచు నుండ వేడుము

ల్రగులుచు మండఁ గొండలు, స ♦ రస్సులఁ బంకము లెండి పిండిగాఁ.

౧౫

మ. జనధర్మావహమై, మహార్యజనతా ♦ సమ్మానపాత్రంబునై

ఘనముక్తావళిసంగతీడ్య మగుచుఁ ♦ డ్మమవ్యభావేభ భో

జనవిశ్రాణనశీలమై వెలయునా ♦ సద్వంశమందుఁ జని

స్థనుట స్వీవన త్రిష్వా లెంతోపడుచు ♦ న్మాన్యుఁ పపుస్తాపముల్.

౧౬

ఉ. మంటలఁ జిమ్మునెండఁ దల ♦ మండ రసాతల మంటుబావినీ

ర్పింటికిఁ జేదిచేది కడు ♦ మే నలయం దడి పాఱ కుండినం

గంటితడిఁ ఘటెంతు రల ♦ కాపులు డస్సినదుక్కి-పెడ్లతోఁ

బంటితడిఁ శిరంబు లఱ ♦ వ్రాలఁగ వాడినపొట్టపైర్లకుఁ.

౧౭

వ. ఇట్లు పురహర ఫాలాంబకోష్ఠం బైనగ్రీష్మంబైన మాపు లుడివోవఁ డక్కులాడు టక్కులాడులు టక్కు తెక్కురంపుమక్కువలనిక్క నిక్కం బని దక్కి యిక్కలు జాటి హితుల దూటి ఒయలుదేటి యతనుబారి రతులఁగోరి సతులఁజేరి మతు లుదాటి కులముమీటి వెతలుగూరి గాలంబులవేలుపలలంబునకై పాటు మీలన వెలవెలందుకల వెంట నంటునరమృగంబుల యంగున నంగిలి నెంగిలి మింగఁ బొసంగక నెసంగునీరువట్టున నీరువట్టని పట్టనివట్టియాస నెండమావుల వెంటఁ బరువువెట్టు మృగంబులవలనను, మిడిమిడియెండ మడిమలు మండ నిలువకుండఁ జెమట గాఱుచుండ వడివడి నీడకై పరువిడు నెడ నెడనెడఁ బుడమిపుట్టువుల పట్టులు లేకయున్నఁ బైనున్నవల్లఁ బాదంబులకుం జుట్టియు బొడ్డునం దోపినయంచు నించుకనడలింప నెఱిగల నెఱికలు విరివిగొఱల నేలఁ బఱచి పరువలేక మే నెల్లఁ దడియ నొడియుబిందువుల నివతాళించుపయ్యెంటలపైఁ జుండంబుగ వేడివీవలివీవ వేడినీరు స్నానంబుచేసిన వడువుననై మెండుగమండుదండియెండల నోరెండసొట సొటలాడుచుం బోవఁ ద్రోవఁ జేవడిన చెట్లనీడల నిలిచి తల్ స్థాపకుల నాశీర్వదిం చువారివలనను, విమలధు నీరసంబగునీరసంబు నీరసంబులేక త్రావ నీరసంబులైన మీయాస్యంబులసార స్యంబు లొప్పునని మెప్పు లాడునొప్పు లాడులకరంబుల సోకున ద్విగుణీకృతశీతంబై పేయంబైన పాయంబుఁగొని యుపాదేయం బైనపా థేయంబు విదేయత నొసంగఁ బొంగి చనుబాటసారులవలనను, ఖరకరఖరతరకర నికరంబులు కరంబునికరంబు కనికరంబు లేక జగంబుల నాతపంబునఁ బగల సో లించి కేలఁ బాపంబునాక కోపంబువీడఁ దాపంబు సోడఁ గారుణ్యంబులేక నీలీ లఁ జాల జాలిఁ దూలింపఁ బాలాయె నన మిగుల సెగలపొగలదగల వగలుదగు లబుగులుకొన రగులుకొని మిన్నుమన్ను నొక్కటిగఁ గవియు పెనుమంట లద రంట వెంటనంటఁ జిటపటరటనంబులఁ బెటులు జీవపటలంబులతో దూరపుఞ్జా పునకు మినులచ్చికి శబరీకబరీమతు లిచ్చుచాలుదీపికారాత్రి కలుగాఁగ వెలుంగు మలచిచ్చులవలనను, మహాతపతాపంబున కోపక బక్కచిక్కి తెల్లవాటి యెడనె డమడుగుల నడుగిడి యెడమడుగుగా నడు గామడగాఁ బోవుచుఁ బ్రాయేరుచేర నేరక వేడివేడరంబునఁ గృత త కాకరంబయ్యెనో నా నొడలిగుట్టు బయలువెట్టు దువ్వలునగట్టు జట్టివెలందుకపయ్యెంటకు నెయ్యంబైన పలుచనినీటిచింకల కెలం కుల బెస్తలు బడిశహస్తులై నిలువ జడిసి నిలుకడలేనివారి నమ్మిన నుమ్మలికంబు గాకున్నెయన్నట్టు లూలమాలగుడిచి లూలామాలంబుగ మూలమూలగడచిన రోసిరోసి యిసుముచాటున నాచుమాటున దాచికొను చేపిల్లలఁబట్టఁ గాలు వల నరికట్టి వలలఁ బుట్టలఁ బెట్టి సూదిముక్కుకట్టెలఁ బైతట్టుబొడిచి పొడిచి తఱుము ఝషగ్రహణధీపరు లగుధీనరులవలనను, దిక్కుదిక్కులనుండి నీ రిగిరిన చెఱువులఁ ద్రొక్కుమక్కువ నెక్కువరభసంబునఁ గాఁదారిమాఁదారిలేచిమిక్కు టంబుగ సాధనంబులు పూని కిలారింపుల నించుచు నింపు పెంపారఁ బెండిలికిం

బోవు నిబ్బడియుబ్బున మబ్బునాక తెప్పదెరలఁగఁ గట్టఁజేరి తొప్పలుదొరలుగ
బారులుదీరి ప్రాద్దేల పొడువ దని బద్దలాడుచు భండనంబున కెదురుచూచుగుం
డెలుదీసిన దండిమగలన నేను మున్న నేను మున్న యని పద్దలాడి గ్రుద్దలాడు నీ
వితపోకలఁ జూడఁ దమ్మితేడు పుట్టుగట్టు మెట్టెనో యనఁ గనరా నో యని
యొక్కపెట్ట నింగి ముట్టఁజెవుడు పట్ట నీటదూఁకి చేపల బుట్టలఁ బెట్టి కట్టలవైచి
పలు తెఱంగుల దాచువారివలనను, మఱిగొంద తేల యీ వెతలని తూముదా
వున కావుండి తప్పించుకొను వెరవున గడువడినీటియురవడిఁ బరువిడి మిట్టిపడు
బేడిసలం గొట్టి పట్టుకొని దండపాశికులకు భాగంబు లిడుచుండ నిండినపుస్తునకుఁ
దాళలేక చనుమినుకెంపుతోడఁ గొంపలు చేరుగుంపులఱంపులవలనను, బేరెండల
యద్దండత్వమునకు మంచెలనుండఁ దరంబుగాక దిగి యంచునీడలపట్టుల గుట్టుగ
నుండ నిదియ పట్టని పిట్టలు రా నేటిరట్టని తిట్టుచు వడిసెలరాలఁ జేపట్టి తిప్పు
తిప్పునగువ్వలఱువ్వుకాఁపుఁ బువ్వుఁబోఁడులవలనను, బరకప్తనుఖంబు లెఱుంగని
దుష్టాధికారుల యిష్టంబు కొలఁది దవ్వలనుండి నెండరా సెగసోఁకునఁగమరినమొ
గంబునఁ దిగుచెమటలుగాఱ బిఱబిఱవచ్చి పైవల్లియ ముగంబు నద్దకొని నీ
రొడియఁ దడిసినవట్టివేళ్లతడికల కూటాగారంబులవీవనలవీవలివలి పెంపవిసరంబడి
యఁ దమకన్న మున్నగమఱిమున్నగ నాపసోపంబుల సోటసోటలాడుచుఁదాపం
బభినయించి జాడీలకొలఁది చలినీరంబుల నీరుమజ్జిగలఁ బానకంబులఁ గడుపుబ్బుఁ
ద్రావి ఫలాహారంబులఁ గుడుచుచుఁ దాపం బార్పుకొని యెదిరి తాపం ,బాత్మ
వత్సర్వభూతాని' యనియో భుక్తాయానంబుగఁ దలంచి తడ వేలచేసితిరని తమ్ము
గద్దెంప నిజోదరదరంబున వెలిబదు లాడక గంటలకొలంది గ్రుక్కుమిక్కాడక
మ్రోల నిలువఁ బడు ననుజీవులవలనను, నిర్దయచిత్తు లగునరులచేఁ గల్పింపఁబడిన
నీటిపట్టని యెఱుంగక బిట్టునీరువట్టలమటపెట్ట వినవినఁ జనుదెంచి పొం చున్నకిం
చులచేఁ గొట్టఁబడి నేలం బడి కానలో నిట్టిదురవస్థలఁ బడుటకన్న మన్నిగొన్న
మిన్నయని యెన్నురీతి నఱచి చచ్చువృగంబులవలనను, వేగుబోకదాఁకఁ దాపం
బునవేగుచు నలబడిఁ బొంది విసివించెంది కూరుకుచెందిన మంది చేవిడువఁ జే
పట్టువారు విడువ ది క్కేది యనినట్టు నేలంబడి యుండు తాళవృంతంబులవలనను,
గొడవండ్లరొండ్లఁజేర్చి చనుదెంచుకూలివాండ్రఁ గని ధాత్రీ! శాలిపాలికాబాలికా
పాలికలు క్షీరంబుఁగూర్చి పెంచి పెద్దనేసి రేపుమాపు కావుండి తుదకెంతకుబ్రా
లుమాలి రని మూర్ఖవోయినవశువున దండిపండివ్రాలినవానిం గని మనము ఖం
డితంబులమయ్యుఁ బరజీవరక్షణదక్షత్వంబునఁ గ్రాలుదుము గాన వగవనేల యని
యూరార్పుమాట లాడుపగిడిఁ దలయూఁచు మందసమీర కంపితపాకవినమ్రము
లైన కలమంబులవలనను, బొలముకాఁపుల నోదె గింజల వేడుకొన నొనగూడిన
దేశదేశనమాగతభిక్షుకులవివిధగా నారవంబులవలనను, బ్రాణావసశీలిశాలి ఖండి
తంబయ్యెది క్కెయ్యది యని భయంబునఁ బొలంబున మూలమూల కేగు

కర్మాటకాదుల హరింప మింటఁ గావా దిరుగు ఖగంబులవలనను, గాచికాచి ధనం
బుఁ బరుల పాల్వేయు పిశాచములఁ బోలిన బచ్చులవలెఁ గీరవారంబులనైనఁ జేర
నీకయెలుంగెత్తి దెసలదర వాపోవురసాలపాలనలోలు రై నజనులచేతను, నవ
మల్లికాసుతల్లికాకుసుమ పరిమళ భరితదిశాంతదినాంతంబులవలనను, నిదాఘంబు
చెల్వారె నట్టియెడ.

౧౮

- ఆ. కోళ్లు కారుకోళ్లుఁకుఁదేళ్లు పులిగోళ్లు, జోళ్లు కన్నెలేళ్లుఁలేళ్లు పలునె
మిట్లు పావురాళ్లుఁగూళ్లతోఁబూరేళ్లు, పులులతోళ్లు జేనికలువ యుచ్చి. ౧౯
- వ. ఎఱుకులు గొందఱు తమతమయునికిపట్టులు లోనగుతమచరితంబు వినిపించి. ౨౦
- తే. తెఱమెకంబుల గుంపులఁజిఱుతపులుల, వాలుమెకముల నేదులఁవాలములను
దుంతబంతులఁ గానలోఁద్రొక్కికాని, పాద మానంగ రాదు మీఁపాద మాన.
- కం.కోనల నిలువక పగలే, కోనలఁ గొనిపోవ సాగెఁ గోవుర మైనం
బూనక రైతులు గుండఁగఁ, గానఁగదా మిమ్ము నిపుడు ఁకానఁగ రాకల్. ౨౨
- కం.మా కేలిక నీ వగుటను, మాకేలిఁ గనుఁగొనంగఁమది గలిగినచో
మాకే లిఁకఁ గనుఁగొందువు, మైకో లనితేనిఁ జాలుఁమఱి వేట చనన్. ౨౩
- వ. అని ప్రబోధించుటయు దశరథుం డాత్మగతంబునఁ.

౨౪

—దశరథుండు వేటకుఁ బోవుట. —

- చం.జలములు లేక కస్తీవడుఁజానపదాభినిఁ జల్వపందిరుల్
నిలువఁగ యోగ్యభూములను ఁనీటికొఱుతను గోడుతాఱుపై
రుల, శిథిలోదకాశయముఁ గ్రొత్తతటాకము లుద్ధరించుటల్
దెలియును వేటసాకునను ఁదేశము గ్రుమ్మర వేసవి స్పృపుల్. ౨౫
- వ. అని తలంచి యియ్యకో లొసంగి సముచితపరివారుండై దేశంబులం జూచుచు
వారలకష్టసుఖంబు లెఱుంగుచు వలయుచోఁ బ్రతికారంబులు గావించుచుఁ జని
వేటగిరులతో నరిణ్యంబుఁ బ్రవేశించి మృగయావినోదపరుం డయ్యె నయ్యెడ.
- కం.వెనుకంజూపులఁ జూచెడు, నను వను వైతోఁచె నొక్కఁడడిదముఁ గేలం
గొని తఱుమ బొబ్బమెకములు, వెనుకఁగనుచుఁ బాటవలనుఁవెలయుటకతనన్.
- కం.గామిడికాఁ డెదవడి పోఁ, గా మిడికాడంగ ముట్టికడఁకను ముఁటన్
గామిడిచెంచులు పట్టం, గా మిడిచెడి మిడుకుకొఱుకుఁగా మిడు కొందున్. ౨౬
- కం.ఎలుగుల దెసలం బరువిడు, నెలుగులఁ దిత్తులనునొల్చి ఁరెనక మెసంగన్
సలిగలయ నఱువ నెక్కటి, సలుగుల సలుగులుగ నిడిఁశితమృగములకున్. ౨౭

సీ. చలపట్టి యొకజెట్టి సెలకట్టె జేపట్టి, యలజట్టి వేటలు సలుపు చుండె
 యమధాటిబోలువిక్రమధాటిపరిపాటి, యమధాటి నటకెవ్యాఘ్రిముల నొకడు
 దండంబులను మహాద్దండత్వముననువే, దండంబుదండంబుఁజెందెనొకడు
 శైలాటవీసితఁశైలాటు లెద మెచ్చు, శైలాటములఁ బట్టె లీల నొకడు
 ఆ. ఘోరదర్శనాళి ధోరదర్శనులయి, గండములకుఁ బ్రాణగండ మగుచు
 హరిసమూహగర్వహరు లయి తిరిగిరి, వేటగిరులు కిరులవేట గిరుల. 30

కం. క్రొవ్వున నత్తెమున నునిచి, దువ్వుచు నెఱకలను గేలఁ దోపారంబుం
 ద్రెవ్వఁగ గువ్వలఁ జూపిన, తివ్వనఁ జని బైరి వడి నెఱిఁ గుఱిఁ జంపుక. 31
 కం ఓహరిసాహరినులివుల, గోహరి వెలయంగ నద్దిగో ! హరియంచుక

లాహరి తొక్కలుగలకా, లాహరకం బొలయ నొక్కఁ డఱచేఁ గొట్టుక. 32
 కం వీక్షించి తన్నుఁ బైని ద, రక్షువు కుప్పించి యెగసిరా నొకకోలక
 దక్షుండై పదములనా, ల్లాక్షణమున నఱికె నదియునవనిం ద్రెల్లెక. 33

కం గవయమృగం బొక్కఁడు పైఁ, గవియఁగ మే నవియఁగా రకం బగుములుకుల్
 జనమునఁ గైకొని తునుకలు, గ వియత్తలమంద నఱికెగర్వం బమరక. 34
 శా. సాహంకారగభీరనాదదళితాశాకుడ్యమై వెండి దు

గ్మోహంధం బయి సాహసంబు వెలయంగ్రోధించి దంష్ట్రారుచి
 ప్యూహంబు ల్మిఱుమిట్లుగొల్ప వడి నిష్పల్ రాలఁ గన్దోయి స
 న్నాహం బొప్పఁగ రా వధించె నవనీనాథుడు శార్దూలముక. 35

వరాహవృత్తము.

కాన నిష్క్రమరసయతంగతిఁ జెలుచనుగనుచు రయమున వరాహం బా
 త్మనాథుంగుఱిచి సరిగఁగదల మహి దంగఁ జటులగతి నొలుగు న్మోరక
 జానైగండశీల శిఖరిజరగి సరభసగతి దొరలినగతిం బైరాక
 సానంబుం గదలి నిశితశరహతిని రసను బడ నిముసమునం జేసెక. 36

కం. శరమువలె వచ్చునొకకణ, సరముం గని భీతి ముడిచి ఛదయుగముం బ్ర
 స్తరమనఁ బడుపావురముం, గరుణామతి నేయఁ డతఁడుగిడుదా పయ్యుక. 37
 వ. ఇట్లాభేటకేళిలోలుండై యనేకకాంతారాంతరములు గడచి చనిచనివాహ్యంబులు

డస్సిన సుమంత్రుం డొక్కమహావటవిటపిచ్చాయ రథంబు నిలిపి యిట్లనియె. 38
 కం మన మీగతి మృగయారతి, వనములబడి నేగుదేర వాజులు డస్సెక
 జనుడమ వల్లభ ! మెల్లన, మునివరుఁ డగునత్రిఘనతపోవని కనఘా. 39
 ఆ. ఇంతదవ్వు మీర లేతెంచినా రటు, తపసిదర్శనంబు తగవు కాదె?

నేద దీర్ఘకొనుట యేకుటు ననిన నొక గాక యనినఁ దేరుకడకఁ దోల. 40

కం.అత్రిని భవవ్రతత్యసి,పుత్రినిఁ గలుషాఘకందఃపాత్రీఁ దితిక్షా

ధాత్రిని నిస్తులసద్గుణ,పాత్రినిఁ గని వినుతి సేసి ♦ వాన్వైచిత్రీఁ.

౪౧

వ. తన్నిర్దిష్టాసనోపవిష్టుం డైయున్నంత నత్రిముఁ గుశలప్రశ్నవ్యాజంబున ధర్మోప
దేశంబు సేయుచు నిట్లనియె.

౪౨

❦ అత్రి దశరథునకు ధర్మోపదేశంబు సేయుట. ❦*

ఆ. ప్రజల నీవుగన్నప్రజ లట్ల భావించె? సేవకులకుఁ బేర్చి ♦ సేయు దయ్య?

యాశ్రితులకు ధనము ♦ లర్పింపుదువు కదా? సత్యవచననిష్ఠఁనలుపు దయ్య? ౪౩

ఉ. సాకులు చెప్పి పన్నులను ♦ జాలఁగఁ దీయవుగా? తదర్థ ము

స్తోకము దుర్వ్యయంబులను ♦ జూటలు వెట్టవుగా? జనాభిసౌ

ఖ్యాకర మైనకార్యము నయంబునఁ జేయుచె? లోభవృత్తి ను

దేకితఁ గోశపూర్తియి ♦ తీయవుగా కపటంపుదండుగుల్? ౪౪

కం.జనపితృనసీయుండనై, మనఁ గరుణం గలఁ డటంచు♦మదిఁ దెలిసినచో

జను లర్థమేల ప్రాణంబును నిచ్చెద రెడరులం బ్రభువునకుఁ దార్చె.

౪౫

కం.నమ్మవు గద కొండీడుల? నమ్మవుగద వాదములను♦న్యాయము? సత్యం

బిమ్మవుగద నెయ్యెడల♦ స్పృహకయంజెదవొ సాధునయబోధకులఁ.

౪౬

కం.అమ్మరు గద కన్నెల వెల, కమ్మరు గద భూమివిబుధు ♦ లాగమము? జనం

బమ్మదు గద యన్నము! మో,నమ్ములు సత్యాన్వతములఁ ♦ జలుపఁబడవుగా.

కం.ఆడరు గద జూదము? ఏడ, నాడరుగద నరులు గురుజ్ఞానావళి? నాం డ్రె

గ్గాడరు గద సతులం? జే,వీడరు గద సతుల వారివిభు లేనాడుఁ.

౪౭

కం.నినుఁ గొలిచెడిజనములు దమ,మనుదలకై పరులవేడ ♦ మరియాదా? వే

తనములఁ జాలఁగ నిచ్చెదె, దినములు సరిగాఁగ వారిదీనత వాయఁ?

౪౮

చం.ఋణముల నిచ్చెదే ధనవిహీనకృషీవలకోటికి? దయ

న్గొనుచె శతైకవృద్ధిగ? మునుం బ్రసభంబునఁ బెచ్చువడ్డీయా

సను గపటంపుయత్తుల నొనంగి పదంపడి లోభవృత్తిఁ గై

గొనవుగదయ్య భూములను ♦ గొడ్డులగోదల నమ్మఁబెట్టుచున్?

౫౦

ఆ. చారదృక్క వయి విచారదృక్కవు నయి,వఱలి యెఱిగి లోక♦వార్త లెల్లఁ

దప్పగలుగువారి ♦ దండించి సాధుల, మదినిసంకటంబు ♦ మాన్తు వయ్య? ౫౧

మ. కలమాత్రంబును లేదు కా దనక జోకఁ గేస్తు లాతిభ్యమం

జలుషం జూతురె? భక్తి గేహినులు భిక్షుం బిత్తురే వేడుపే

దలకు? దైవగురుప్రపత్తిగలదే? ధర్మంబుఁ బోకార్చున

త్ఫలవృక్షంబులక్రిందినాగుజెముడౌపాపాత్మకు ల్లేరుగా?

౫౨

కం. మెచ్చినచో మనుదలకై, యచ్చపునృపభక్తులకు మహాకార్యములన్

మెచ్చుగఁ జేసినవారికి, బెచ్చుగ నిడు ధనము; రిత్తబిరుదము లేలా?

౫౩

చం. జనముల హేయదుర్విషయఁనక్తుల రోగులఁ జేయునీతినా

శనకరవస్తుసంతతి బఁజాటున నమ్మఁగఁబెట్టి, మానఁగా

జనములు వీనిఁ బన్నులను ధూల విధించితి నంచు యుక్తులన్

ధనగతచింత నాడవు గదా మతిమంతు లెఱింగి నవ్వఁగన్.

౫౪

సీ. వసుల నాఁగుటమాత్రఁవర్షంబు గురియదు, గుట్రమందుల వ్యాధి ధూమరఁబోదు

దండనీతిని బ్రభుత్వమ్ము నిల్కడ గాదు, కశ్యపం బమ్మినఁ గలిమి రాదు

ప్రౌఢయుక్తులచేతఁ బ్రజ లుల్లసిల్లరు, బేహరమునఁ బెంపుపెరుగఁ బోదు

సాక్షిమాత్రన న్యాయఁసరణి నమ్మఁగరాదు, పక్షపాతం బెఱ్ఱబలము కాదు

తే. నీతికోవిదులైనట్టిఁనృపతివరులు, ధర్మ మొక్కండె తమకు నాధార మనుచు

దానిఁ జెడకుండరక్షించిరేని తమకుఁ బ్రజకుఁ గొదవలు గగనపుష్పములిలేశ.

సీ. జారత్వమున సౌఖ్యఁనమ్మానములు లేవు, చోరత్వమునఁ గల్మిఁచొప్పు నిలదు

క్రోధమాత్రంబున ధూప్తతనములేదు, దానంబుచే బేదతనము రాదు

పరుషమాక్కులచేతఁబరువు నిల్వఁగఁ బోదు, హింసచేతను బుణ్యఁమెపుడు లేదు

విద్యలేమిడిచే వివేకంబు గుదురదు, దుష్టసంగతిఁ గీడు దొలఁగ దెపుడు

తే. గావున నృపాలనీవు సద్బాధనమునను, సుజనసంగతియును శాస్త్రచోదితంబు

నైనవర్తన మెడలకఁయనఘశీలమునను జరియింపు మిహపరంబులును గలుగు.

ప. అని పలిక మఱియును.

౫౭

చం. తరుణవయోవిశేషము జితప్రసవాంబక సౌకుమార్యమున్

వరధరణీపతిత్వమును ధూమపవృత్తియుఁ గలియుండి నీ

వరయఁగ బ్రహ్మచారి వగు ధూతకట మేలే? గృహస్థధర్మము

స్మరసతఁ జేకొనం దలఁపునం గనుమాకొనుమాకృశోదరిన్.

౫౮

తే. ఆశ్రమంబులలో గృహస్థాశ్రమంబు, శ్రేష్ఠ మానని కాదాకోశిష్టమతము

ధరణి దరుణీడ్వసంగతిఁ బరఁగనట్టి, పురుషజన్మంబు జన్మంబెపురుషవర్య. ౫౯

తే. దేహరక్షాదికక్రియఁదిరుగునట్టి, నరుడు తనకూర్మియిల్లాలి నగు మొగంబుఁ

గానఁజెందాక నందాకఁగ్రాలునతని, కాయమానసవేదనాకాండ మధిప! ౬౦

సీ. వ్యసనాంధకారదుర్భరమగ్నచిత్తుల, కను వైనప్రాపు ప్రోయాలిచూపు

రాజకీయక్రియామోజితవ్యథఁ బాప, మే లైనయుక్తి యిల్లాలియుక్తి

- బహుళప్రవాసోపవాసయాతనలకుఁ, జాలినవిడుపు ప్రోయాలికుడుపు
 బహుదూరపథయానబాధానివృత్తికి, నమరినమందు ప్రోయాలిఘండు
 తే. కష్టకార్యాచరణ నిత్యకర్మకులకు; నధిప! సరిలేనిజయముప్రోయాలినయము
 కాన ననుగుణవతియైన మానినిగల, జనునిభాగ్యంబె భాగ్యంబుజనవరేణ్య.
 సీ. వ్యసనాంధకార దుర్భరమగులకుఁ దల,నమరినమోపు ప్రోయాలిచూపు
 రాజకీయక్రియాయోజితవ్యథఁ బెంప, నాసురశక్తి ప్రోయాలియుక్తి
 బహుళప్రవాసోపవాసయాతనలకుఁ, జాలినజడుపు ప్రోయాలికుడుపు
 బహుదూరపథయానబాధాప్రవృద్ధికి, నదరింపుగాము ప్రోయాలిమోము
 తే. కష్టకార్యాచరణనిత్యకర్మకులకు,నధిప! సరిలేనిభయము ప్రోయాలినయము
 కాన ననుగుణవతిగానిమానిని గల,జనునిజన్మంబు జన్మంబెజనవరేణ్య? ౬౨
- కం. కావునఁ బంచలకారయు,తావనినాథాత్మజాత ధన్యమహిషిగా
 భావించిన నిహపరసా,ఖ్యావళి భవదీయకరతలామలకంబౌ. ౬౩
- కం. అని మునియాడిన సూక్తులఁ, గొనియాడుచు ననియె మన్నగుణదోషంబుల్
 గని సతి గ్రహింప నెటు లగుఁ, దనపూర్వముణంబుకొలఁదిదాపర మగుటన్.
- ఆ. తనపురాకృతర్ణఘనఫలంబునఁజేసి, దాపరించుగాదె తలిరుఁబోణి
 పిన్ననాటిబుద్ధి పెద్దైననుండునే, యిత మనుచు నిర్ణయించు టెట్లు. ౬౪
- ఉ. శిక్షతవైరి యాజి యిటుచెప్పిన నిక్కమ నీదుపల్కులున్
 దక్షిణకోసలాధిపుఁ డుదారుఁడు విక్రమనీతిసత్కథా
 ధ్యక్షుఁడు వానికూతు రసితాంబుజనేత్ర సువర్ణగాత్ర పుం
 ద్రక్షకుర్రాసిపుత్రి నిరతేడితనీరధిపుత్రి భూవరా. ౬౬
- కం. సుమసారము మృదువాక్కులు, సుమసారము కచభరంబుసాంపుఁదలఁప నౌఁ
 జామ సారము జఘనం బౌ, సుమసారశరాంబు బోలు ధన్యదతి గుణమునన్. ౬౭
- కం. కంజరమ మేను; మనసిజ, కంజరమ సువచనరచనకలిమి; న్నడలం
 గుంజరమ; మత్తమధుకర, కుంజర కంజముల గెల్పుఁగొమ రగుకనులన్. ౬౮
- తే. నీలరుచి మీటుచు సుమనస్నేహమాని పెంపుగననంగళింజనిఁబెనఁగికాంత
 పదసరోజాతపాలినివ్రాలుచుంట, భృంగములు కావె తిలకిసిభృంగతతులు. ౬౯
- కం. భూవల్లభ! నడను స్వయం, భూవల్లభ ముక్తి నాత్మభూవల్లభ మా
 భూవల్లభగురుతఁ గనెదు, నీవల్లభఁ జేసి తేని నీరేజముఖన్. ౭౦
- ఉ. గీటునఁ బుచ్చివై చుఁ గనుగీటున నీటున నీటిపావతా
 పాటలగంధిరత్నములఁ బాటన పాటిలఁ పాటపాట నీ

మాటిమిటార మెన్నఁ దరమా తగుపాటిగనైన? లేదు ము

మూటికి సాటిబోటి పలుమాట లవేటికి నవ్వధూటికి.

20

ఉ. ఆసుమకోమలాంగి భవదగ్రకుటుంబినిఁగా నొనర్పు, ము
ల్లాసము మీఱ నిచ్చును విలాసవతికై మది నీవు గోరినకై
వీసము శంకలేక పృథివీవరుఁ, డాసతి కారణంబుగా
వాసిగ నైహికంబు నపవర్గము నొందెను నిత్యకీర్తివై.

21

ఆ. అనిన హర్షమంది యాతనిసెల వంది, యవనిపాలకుండు జవముమెఱయఁ
బురికి నరుగుచోటఁ బాలుపారఁ గనుఁగొనె, నాత్మగురువసిష్ఠునాశ్రమంబు 23
కం మీకులగురునాశ్రమము సుమా కునలయనాథ! యని సమంచితరతిమైఁ
బ్రాకటమతి సారథి యన, వే కనుఁగొనవలయు ననుచుఁ బృథివీవరుఁడు. 24

ఉ. సారథిశోడఁ బల్కిన హాసా దని వేగమ యాశ్రమస్థలిం
జేరగఁ దేరు దోలుటయుఁ జే మొగిడింపునఁ జొచ్చి కాంచె ధా
త్రీరమణుండు యోగరతధీనుతథీకుని మానిరాట్పునా
సీరు నరుంధతీవిమలఁచిత్తకు శేశయనవ్యసూరునిక.

25

చం. వలగొని మ్రొక్కి నిల్చి మునివల్లభదర్శితపీఠి నుండి తాఁ
బలికె నృపాత్మజుండు దనవచ్చిన హేతువు నతిదర్శనం
బలమ నిబోధ మంతయు సమగ్రముగా, విని యంతటకా ధరా
తలఁపతితో వసిష్ఠుఁ డనెఁ దధ్యము సుమ్మి కుమార! యంతయుక.

26

చం. అనఁ డెలి వొంది పల్కె వసుధాధిపుఁ డోమునిరాజుమాళి! యే
యనువున మానవుం డిల గృహస్థుఁడు దా నయి మోక్ష మందు నా
యనువు దయాపనుండ వయి యూనతి యి మ్మిది సాధ్య మంచు నా
మునివరుఁ డత్రి వల్కె నను బాధముచేసెడిపట్లఁ బ్రీతితోక.

27

కం. ఏవాని నెవ్విధంబున, భావింపఁగ వలయు? సులభపథ మెయ్యది దు
ర్భావభవాభితరణహిత, భావగసంసారమగ్నభావుల కిలపై?

28

చం. మన మతిచంచలంబు త్రుటిమాత్రముఁ జిక్కఁగఁబట్టనేర; నొ
య్యన నియతోపవాసము ప్రయాసము గాడె? ప్రవాస మన్ననో
ఘనతరతీర్థసేవలను గాఢియ యింత యనంగరాదుగా?
మనుజున కేవిధికై సులభమార్గమునం గడతేఱుఁ బుట్టువుల్.

29

కం. అని ప్రార్థించిన విని ముని, జననాథునిఁ జూచి పలికె సంతసమున నో
యనఘా! నీ దగుప్రశ్నం, బనుపమము వచింతు వినుమ యవధానమునక. ౩౦

❖ వసిష్ఠుడు దశరథునకు రామనామమాహాత్మ్యంబు సెప్పట. ❖

- సీ. మ్రాగన్ను వెట్టుచు♦మఱితుఁగఁగా నేల, రామతారకమంత్ర♦రాజ మెఱుఁగ
నఖిలాన్యదేశవా♦సాయాస మది యేల, రామతారకమంత్ర♦రాజ మెఱుఁగ
బహుళమంత్రంబులు♦వల్లింపఁగా నేల, రామతారకమంత్ర♦రాజ మెఱుఁగ
ముక్కులు బిగఁబట్టి ♦ బుసగొట్టఁగా నేల, రామతారకమంత్ర♦రాజ మెఱుఁగ
- ఆ. గ్రుడ్లు మిటకరించి ♦ గ్రుక్కుమిక్కుడక, కదలమెదల కేల♦కాఁతయపడ
రామమంత్రమెఱుఁగ♦రాజన్యవర్య! యీ, భూతలంబునండు♦బురుషులకును. ౮౧
- సీ. మననంబు భవకూట♦హననంబు ధిక్కృత, జననంబు పుణ్యవై♦జనన మధిప
మంత్రంబు మోక్షమా♦మంత్రంబు సర్వస్వ, తంత్రంబు భవరో♦గతంత్ర మధిప
ధ్యానంబు కృతహిత♦ధ్యానంబు పుణ్యస, ద్యానంబు ముక్తిమో♦ద్యాన మధిప
స్మరణంబు దుఃఖినం♦హరణంబు తన్నమ, స్మరణంబు జన్మసం♦స్మరణ మధిప
- ఆ. రామభక్తి యతుల♦రాజితవరశక్తి, ముక్తిభుక్తిగూర్ప ♦ మొదటియుక్తి
రక్తివెలయ మిగుల♦సక్తితో భజియింప, శక్తికొలదినేని ♦ ముక్తియొదవు. ౮౨
- ఉ. “మా” యనఁ బంచవింశతితమం బది యాత్మకు సంజ్ఞ; రెండునై
“రా” యన నిర్వచే డవది ♦ గ్రాలుఁ గదా పరమాత్మసంజ్ఞ; నా
రాయణుఁ డాతఁడే ప్రణవ♦మండలి “యు” త్తన నిర్వదాఱు నౌఁ
గా “య” తలంప నౌఁ బురుష♦కారము సూచనసేయు లక్ష్మిగణ. ౮౩

ద్విరదగతిరగడ.

మానవాసమదుఃఖ♦మారకము తారకము- దానవాహితభయవి♦దారకము తారకము
ధ్యానశీలమనుజో♦ధారకము తారకము- దాననైష్ఠికజన్మ♦తారకము తారకము
ధరణీశ తతశుభా♦ధారకము తారకము- ధరమధుర జితసుధా♦ధారకము తారకము
నతజనానజ్ఞాత♦నారకము తారకము- తతకోటిమంత్రబృం♦దారకము తారకము
శరణాగతతాణ♦సారకము తారకము- కరుణామృతయతభృం♦గారకము తారకము
వైకుంఠపట్టన♦ద్వారకము తారకము- శ్రీకంఠహృదయము♦త్రేపరకము తారకము
శమితభక్తశృప♦స్థారకము తారకము- హరిషడ్వర్ణ మణిహారకము తారకము
భృత్యజనవాంఛిత♦శ్రీరకము తారకము- సత్యవాణ్ణీ కరవి♦స్తారకము తారకము
అప్రకష్టాఘాప♦హారకము తారకము- శిష్టతాపాపహా♦శీరకము తారకము. ౮౪

తే. తెలియఁగా నాల్గుపురుషార్థ♦ములును రామ, మంత్రజపశాలికరతలా♦మలకములగు
రామమంత్రంబుసాటిమం♦త్రంబు లేదు, తథ్యమింతయుఁ దధ్యంబు♦తరణివంశ్య. ౮౫

సీ. తీరయాత్రలచేత ♦ దీఱనిపాపంబు, దేవసేవలచేత ♦ దెగనియఘము
నుపవాసములచేత ♦ నుడుగనివృజనంబు, దానధర్మంబుల ♦ బోనికీడు

వ్రతగురునిష్ఠులఁ బాయనిపావ్యుంబు, ఘనకర్మములఁ బోనికల్పవంబు
మంత్రతంత్రంబులఁ మాయనిపంకంబు, పలుజన్మములఁ బోనికలుషచయము

తే. రామ శ్రీరామ శ్రీరామఁ రామ రామ, రామ శ్రీరామ శ్రీరామఁ రామ రామ
యనుచుస్మరియించినంతనేఁ యడఁగిపోవు, రామనామంబుసామాన్యమేమహీశ.

మ. ధరణీనాయక ! పెక్కులేల విను శ్రద్ధం; గూర్చ నష్టాక్షరీ
వరమంత్రంబునఁ బంచమాక్షరమా, శైవం బైనపంచాక్షరీ
స్ఫురితం బైనద్వితీయవర్ణమును దోచుక రామసంజ్ఞం; దద
క్షరవిశ్లేషముచే నపార్థదములై కన్పట్టు నామంత్రముల్.

౫౭

ఆ. “నాయనాయ”యనుచు “న శివాయ” యనుచు నా

మంత్రయుగము నిల్చి మానవేంద్ర
కాదు ముక్తికొఱకుఁ గాదు శుభంబున

కని విరుద్ధమైనయర్థ మిచ్చు.

౫౮

శా. ఆమంత్రద్వయరాజితార్ణముల నన్యోన్యస్థలీనూచకం

బై మాన్యం బయి స్వాంకసంకలితమా నా “రా” “మ” లుకలేమిడిం

దా మాఁపును బాసి నిష్ఫలములొ ధాత్రీశ ! కంటే మను

గ్రామంబందును రామమంత్రమును సారం బంచు నూహింపుమా.

౫౯

కం. మూర్తీకృతదురితం బగు, భూరమణా ! “రా” యటంచుఁబూని పలికినం

జేరఁగరానీ దఘమును, వారక “మా” బద్ధ మగుకవాటము పగిది.

౬౦

కం. ప్రణవసమం బగు నారా,యణ యనఁ దత్సమము రామ యనుశబ్దంబు

అణుమాత్రమైన శంకను, గణియింపకు మోక్ష మాత్మఁగాంక్షించినచో.

౬౧

కం. వినుమ నమస్కరణంబు నమో, యన నగు మత్కృతు లొనర్పనాత్కారమురా

మునికొఱకె; శరణ మాతఁడె,యనుచుం బరమార్థతత్త్వమమరుం దాన.

౬౨

మ. మనుజాధీశ్వర ! విన్నవాడవు గదామంత్రార్థ సారంబు పా

వన మాయర్థము నాత్మలో నిలిపి సర్వప్రక్రియల్ మాధవా

ర్పణబుద్ధి ఘటియించి తత్ఫలములవాంఛింప కశ్రాంతము

వనజాతాయతప్రతనేత్రునిఁ దలంపం బ్రాతె వైకుంఠము.

౬౩

కం. దేహముఁ బ్రోచుచు జనసం, దోహముఁ బ్రోచుచును భక్తిదోహలమున లో

శ్రీహరిఁ దలచిన నేసం, దేహము మది లేదు లేదుదేహం బిటపై.

న. అనిన

ఉ. రాజసవృత్తిఁ దాలించి ధరాపరిపాలనకర్మశీలురై

తేజము మీఱ లోభమదతీవ్రదురాగ్రహకామమత్సరో

ద్వేజితచిత్తులైనపృథివీపతులు త్తమసత్త్వమూని పే

రోజు జరిప నెట్టు లదియొప్పు మహాత్మ! యెటుంగఁ జెప్పవే.

౯౬

కం. తామసరాజసగుణ యుత, భూమిశమనశ్రదేశముల నెటు నిల్పుక

నేమమునఁ దద్విరుద్ధగుణములనత్త్వంబు నిశ్చలకృతితోడక.

౯౭

కం. వెలుంగుం జీకటు లోకచోఁ, బాలుచు నె? యన్యోన్యవైరమున నొప్పుగుణం

బులు సాత్త్వికతామసములు, బలితంపుడమంబు సత్త్వవశమాగెలువక? ౯౮

వ. అనిన

౯౯

ఆ. మనసు కారణంబు మానవలోకేశ! బంధమోక్షములకుఁ బ్రజల కెల్ల

మనసు గలిగెనేని మార్గంబు కలుగును, విశదపఱుతు దాని విధము వినుము.

ఉ. జారధవానురాగగుణసంపద చిత్తము నిండఁ, దా నెదో

తీరున గేహకృత్యములఁ దీర్చుచు రేవగలందు నా తృసం

సారమునందు భర్తకును సంతసముక సమకూర్చుచున్న యా

జారిణివృత్తిచందమును సామ్యముగాఁ గనుఁగొమ్ము భూమిపా!

౧౦౦

కం గంగాభంగాంతరముల, నంగము సగమొప్పు నిలుచునప్పడు నాతోన్

ద్వాంగంబున నుష్ణము నధ, రాంగము శీతలము మదికినగుఁగా తెలియక. ౧౦౧

కం. ఎందు నుభయద్వ్యగోళము, లం దొకచూ పుంచుకాకియనువున ద్వివిధా

నందంబులందు జెందముఁ, బొందింపఁగ నేర్పు బుధుఁడు పొరవడఁ జెపుడుక. ౧౦౨

మ తెలియక భాషలరెంటి నే నెవఁడు ధాత్రిక లోకు లవ్వనిచే

యలఁతలి బక్కినఁ దత్తదుక్తులను వాఁ డారెంటియర్థంబు ని

చ్చ లగుఁగా యెటుంగంగ నొక్కట; ద్విభాషాజ్ఞాన మీ యుత్సకుం

గలదో లేదో విచారశీలి వగుమా డ్మానాథ! నీ వీయెడక.

౧౦౩

వ. భవత్సంబంధి యగుజనకుం డిట్టివాఁడుగాఁడే యని యుపదేశించిన దశరథుండతని

సెలవంది సాకేతంబున కరుగుదెంచి సంతతరామనామధ్యాన సమాసక్తచిత్తుండై

యుండె నంతఁ గొంతకాలంబు చన.

౧౦౪

*శరదృతువు వర్ణనము. *

ఉ. సారససారసారభ, రసాలవికాసవిలాస, కైరవో

దారశరస్సుయావహ, నితాంతవనాంతలతాంతసంతత

స్ఫారసుగంధబంధుర, స్వబంధుజనాన్వితలోకగేహయై

శారదవేళ భాసిలె వసంతమునా సుమనఃప్రమోది యై.

౧౦౬

మ. చలగె న్వేణిక నైకతం బారసి, తొఁచెన్ శోషరేఖావళు,
 ల్వలసెం గావలు వ్యక్తమై యతనుకేళిపాత్రమై భూజనా
 వళికె మోదముగూడఁ జూడ నలసత్వం బందె యానంబు, ని
 ర్మలసారస్యము గూడ నాపగను లేఁబ్రాయంపుఁజెల్వం బలెన్. ౧౦౭

తే. శారదాఽగమనంబునఁసమ్మదమున, శారదాఽగమ మెంతయు ఁ సంతసించి
 భక్తి ధూపంబు లర్పించెఁవాతఁడూత, నవనిజపరాగపూగకై తవము మెఱయ.

చం వికలత లేక తార వెనువెంటఁ దగుల్కొన, యామినీవధూ
 టికయఁ జలత్పయోధరతఁటిం గనఁజేయుచుఁ గప్ప నంబరం
 బొకటఁ గరాఁగి బట్ట ససిఁతోత్పలిసీలలనల్ మృగాంకుఁడం
 దికమికలాడుచు నిలకఁతెప్పన నుప్పురవీదిఁ బాటఁ గొం
 చక హసించె ధాత్రి విఁసచ్చరసంచయకై తవంబునన్. ౧౦౯

తే. మానస మెఱింగి వర్తించుమానసాక, సములచక్రంబు లెఱుఁగుటఁశారదాగ
 మనముమనమునఁజనుదెంచెఁఘనజవమువ, గొంచభూధరసుమీరమాఁర్గంబు వెంట

ఉ. రాణువగట్టివచ్చు మరుఁరాణున కంకులు ద్రుంప మంచెపై
 తాణము గొన్న కాపుది తుఁటారముగా నెఱుఁగెత్తి తోలినన్
 రాణను జొకలించి వలఁరాయమిటారితుటారిమేల్ జుహూ
 రాణము లోలి గుంపులయిఁరా శుకవాణియుఁ జీరు వల్లభున్. ౧౧౧

మ. అతనుం డుజ్జ్వలచాప మెక్కిడియె రోమాలంబుండై, దేవతా
 యతనంబందును దీపకోటి బయలం ఁ దాకాశదీపంబులు
 స్తతనం బయ్యె, బయోధి నెల్వ జె రమాఁనాగుండు నిద్రాచ్యుతిం
 దత ముల్లాసము భూజనాళి కొదవెన్ ఁ ధాత్రీసమారాధనన్. ౧౧౨

తే. శ్రీకుమారాభ్యుదయ మిఁజెన్నుమీఱ, రామచంద్రాంకితంబునైఁకాల దిశల
 సరసకవిశస్త్రసూక్తులఁసంపద లొగి, బ్రబలవాసుబృరాయనఁవ్యవ్రసక్తి. ౧౧౩

కం. కాంతారకకాంతారము, కాంతిక రకరకముగాఁగఁగ్రాలె వియోగా
 క్రాంతవధూజనతాంతక, కంతుండు పైరిజెనొ విండ్లుఁగాఁ గొనుకోర్కిన్. ౧౧౪

కం. లలితామలకాగమములు, కలితామలకంబు లై నకమ్రసరస్సుల్
 ఫలితామలకనగతతు ల. ఫలితామలకంబుకంఠికాగానంబుల్. ౧౧౫

వ. మనోహరంబులై యెసంగె నట్టి శరత్కాలంబున ౧౧౬
 తే. స్వాత్మం బుత్తమంబు పితృత్వాత్మంబు, మధ్యమముగాన దుర్బలుఁమాడ్కి జనక
 దత్త మీనేల నేనేలఁరిత్తకేల, వీరభోజ్యంబు రాజ్యంబు ఁ విదితముగద. ౧౧౭

❖❖ దశరథుడు దండయాత్ర పోవుట. ❖❖

వ. అని సూయాణంబునకై ప్రయాణభేరి జటపించి ౧౧౮
కం.లగ్నంబు గదియఁగా హుత, భుగ్నివహముఁ దనిపిఁ వేల్చిఁబాలుపటి రిపులు

ద్విగ్నులుగాఁగను దమలో, నగ్నిముఖశీర్వచఃప్రహర్షి తమత్యయై. ౧౧౯

కం.అప్తమాత్యులతోడను, స్పష్టాహంకృతిని మనముఁపరిఢవిలంగా

నప్తాపవాంశుకులజుడు, శిష్టాశీర్వుక్తి నుల్లఁసిల్లుచు నడచెన్. ౧౨౦

కం.అజకి నడువఁ దలంచిన, యాజకి రణసవనసామఁయాజకిఁ బురనా

రిజనములు ప్రీతిని నీ, రాజనముల నిచ్చి రపుడుఁరా జితభక్తిన్. ౧౨౧

తే. ధగధగద్వరమణిగణఁస్థగిత మగుట, కాంతిపూరంబునడుమ విభ్రాంతిఁజెందు

తత్పురీమండనాపాంగతతులు దోచె, వెన మరందర్పరంబీడుఁభనలములన.

ఉ.అత్తఱి దద్విలోకనసమాగతనాక సతీహతాత్స్వయం

దత్తదృఢోపహానవిధానసమాదృతిసంప్రవృష్టలే

ఖోత్తమ “శీఘ్ర మేవ భువనోత్తరపుణ్యవతీవివాహ సం

పత్తవ సిద్ధిర” స్వీతిసువాక్కులు ముంగెను ధాటికారృటిన్. ౧౨౩

మ హా ప్రగ్ధ ర.

స్ఫుటధాటిఘోటకోటిఁస్ఫురదతులఘటాఁస్ఫటనాఁస్ఫటితోర్ద్వి

తటదూళిపాలి పేళింఁదవిలి యుడుపఘోఁద్ధాటనంబున్ఘటంపం

బటుతిగ్ధత్విట్కులక్షాఁపతిబలకృతదుఁర్వారవీడావిధంబున్

స్ఫుటితంబుం జేయ ధాతం ఁ బుడమి యడుగఁగంఁబోయెనో నాఁగనొప్పెన్.

చం.అగపడఁ జొచ్చెఁ బట్టపవలందున తారలు ; రాక దర్శనాఁ

దగెఁ; దలయేరు నెక్కొనెఁ బృథాకువరేణ్యున కేది భారమున్,

వగఁ బ్రవహంబు మందగతి ఁ వర్తిలె; నేమివిచిత్రమో యనం

దగి నృపసూతిదిగ్విజయఁధాటిని వ్యాప్తపరాగశక్తిచేన్. ౧౨౫

మ. ధ్వజవాతూలపరంపరాహతులచే ఁ వా పోయిన ట్లయ్యె ది

గ్వృజముల్; వైరి కరేణువుల్ విముఖతన్ ఁ భగ్నంబు లై తూలె; భూ

భుజపాళుల్ విభుతం దలర్చెను జుమి ఁ భూమిన్. భయాధీనభూ

భుజనార్యస్రకృతోఁబకర్దమమునం ఁ బోరామిఁ గౌతారికుల్. ౧౨౬

నీ. తలబరువునగ్రక్కఁదల మాన్పశేషాహి, చేతులులేమికిఁ ఁ జింతనొందె

నలభ యాపహాఘనాఁహవము హేమాక్షుతోఁ గ్రాలునోయనియెవఁరాహవరుడు

ఒకకరంబునబట్టఁనొటగునో మఱియొండు, దెస నని దిక్కరుల్ఁదిగులుచెందె

నడివీపు కడుమిట్ట ఁ యిడఁబాదు లేదని, వెతఁచెందె లో మొగఁపిటికిఁజేడు

తే. వరపదాతిపదాహతి ♦ నడివడంక, ధరణీభరణకరణహితఃపరులు పరులు
వోలె దహతహలాడిరి ♦ పుడమిఁగలదె, ధారణీనాయకునిజైత్రధాటి సాటి. ౧౨౭

సీ. నవకంపుబుక్కాము ♦ సపురుదాల్చెనుమింట, నృపుధాటిఁబరికించు ♦ నెలతలకును
బెట్టనినునుబూది ♦ వట్టెలై కనువట్టె, వైరికాంతాముఖ ♦ వ్రాతములను
జెంగావిరంగారు ♦ రింగులైలంగిన, కంగోరు లయ్యె ది ♦ శాంగనలకుఁ
దారాడునదనేదిఁ ♦ దా రాడుకున్నను, గోరాడుటయ్యె ది ♦ కుంభులకును

తే. దిగ్విజయారంభవేళ ధా ♦ త్రీతలేంద్ర, సమ్యగర్పితధూపపుంజంబు లయ్యె
విష్ణుపనమున కవశీశ ♦ విపులపై న్య, ఘట్టనోత్థితభూపరా ♦ గంబు లవుడు. ౧౨౮

వ ఇట్లు చనిచని నీవాడ నన్న తేఁడులపోడిమి మాపక సూడున నెదిరిన వేడిమి
చూసి తెఱల్పుచుఁ జనుచు ౧౨౯

ఉ. కోరఁడు కొల్లలం గొనఁగఁ ♦ గోరఁడు పూర్వహదాహ మేయెడం
గోరఁడు రి త్తహింస లిడఁ ♦ గోమలులం జెఱవెట్టఁ డెయ్యెడ
న్గోరె జగత్ప్రియూజనమ ♦ నోవితతాద్భుత హేతుభీకరో
వారభుజాబలం బరివి ♦ తానముమీఁదనె చూప నా జిలోక. ౧౩౦

చం. ధరణీపుఁ జూచిచూచి విబు ♦ ధప్రమదల్ మదనాశుగాహతిం
బారిఁబారి స్రుక్కుచుందురు వి ♦ భుండు దిశాజయధాటి వోవ సం
గరమున వానిఁ దాకునృప ♦ కాండముల న్వరియింపఁ జొచ్చి కా,
స్మరశరవశ్యచిత్త లగు ♦ మానికదారుల కేటికూరుముల్? ౧౩౧

కం. కుంతలవల్లభసురుచిర, కుంతలదీధితులు వెలసె ♦ గోసలధరణీ
కాంతపదాంబుజసక్త, స్వాంతసటన్మధుకరాళు ♦ లై య యెడలక. ౧౩౨

కం. స్వబలము పలాయనంబై, న బటాబూరంబుచెడి వ ♦ నంబులఁ బడుటక
శబరాధీశున కప్పడు, శబరాధీశత్వ మవని ♦ శాశ్వత మయ్యెక. ౧౩౩

ఆ. నే వరాటకాఖ్య ♦ నెగడుదుఁ బ్రజ మాన, మునను నను గణించు ♦ మొదల నీదు
కరుణ కలిగెనేని ♦ గాంగేయ సమముగాఁ, దూఁగఁగలనునన్ను ♦ ద్రోయవలదు. ౧౩౪

వ. అనిన నతని నాదఁంచె నంతి నొక్కపెట్ట రాపట్టు లందఱుపై దాడివెట్టుటనీతిగామి
శక్తుఁ డయ్యును బ్రాజ్ఞం డగునద్ధరారమణుం డొక్కొక తేప నొక్కొక్కదిశ
భూపతులక జయింపఁ బోవుచుఁ బ్రాధ్వంకృతసమస్తరాజన్యంజై విహరించు
చుండ నొకనాఁడు సుమంత్రుండు ౧౩౫

కం ఇది దక్షిణకోసల బల, మదమున భూభుజుఁడు భాను ♦ మంత్రుం డేలుక
ముదమున నత్రివచించిన, మదిరాక్షికి జనకుఁ డిలేడు ♦ మహిపా! యనుచుక.

చం. అనినను లెస్సగాక బల ♦ మంతట నంతట నిల్వఁ బంపు చే
 కొనకుము యుద్ధకృత్యములు ♦ గొబ్బునఁ బాలెము సేద దీర్చుకోఁ
 బసపుము మంత్రులం బిలిచి ♦ భావనసేయుద మెల్లకార్యముల్
 మనమున నంచుఁ బల్కిన ను♦మంత్రుఁడు పిల్వఁగఁ బంచె మంత్రులన్. ౧౩౭

వ. వార లగుగుడెంచి సర్వంబు విని వసిష్ఠాదు లైన పెద్దలతోడ నాలోచించి సందే
 శంబుపుచ్చుట లెస్స యన నట్లకాక యని వారలం బోవఁ బనిచి నిజపటకుటీరా
 భ్యంతరమునకుం జని వసిష్ఠు ధ్యానించిన నతండు విచ్చేయుటయు నమస్కరించి
 నిజమనోగతం బెఱుంగఁ జెప్పి యిట్లనియె ౧౩౮

ఉ. ఆలలనాభిరూఢ్యభ♦వామలశీలకథాసువర్ణముం
 జాలఁగ నించుచున్ శ్రవణశిష్యులిపాత్ర నిరంతచింతనా
 తూలిక నంతరాళమునఁ ♦ దొయ్యలి మాననచిత్రకారుఁ డా
 ర్యా! లిఖింపఁ గన్నలు య♦ధార్థ మెఱుంగఁగఁ గఁ గోరెడుం గడున్. ౧౩౯

వ. అని వచియించుటయు నతండు భావి భావించి యట్ల కావించెద నీ వీసాయంతన
 సమయంబున నిచ్చటి కనతిదూరంబునఁ జక్కటిపొడుపుమూలచాయ నరుగుమం
 దొక్కప్రమదననంబు గల దందు నీనయనపర్వం బగు నని షక్తియదృశ్యండుడయ్యె
 నంత దశరథుండును గల్పప్రాయంబులుగఁ దోచుక్షణంబుల నెట్టెట్టో కడపుచు
 నేడేల సూర్యుండు మందగమనుం డయ్యెనని యెంచుచు సాయంసమయంబగుడు
 ముని నిర్దిష్టమార్గంబునం జని ప్రమదావనంబుఁ జొచ్చుడు. ౧౪౦

చం. తరుణకుసుంభవర్ణపరిధాననిబద్ధకటిప్రదేశయై
 తరుణి నిజాంశుకౌచలము ♦ తా నిటులట్టులుఁ దూఁగియాడ సిం
 ధురగమనంబు దోషఁ జను♦దోయి మిథోధికకర్షణంబునన్
 సరముల రాల్ప మౌక్తికరజం బరుడెంచుచునుండఁ గన్గొనెన్. ౧౪౧

వ. ఇట్లు చూచి మెచ్చి తలయూచి తత్క్రిడావినోదావలోకనకౌతూహలియై యప
 దాంతరనికుంజపుంజంబులమాటున డాగి యుండఁ నని శుకయోగి పరిక్షిన్నృపా
 గ్రణి కెఱిగించిన తెఱంగు ౧౪౨

ఉ. వా(స)వరత్న మేచకసువర్ణ! సువర్ణపటా! పరాత్పరా!
 వాసవపుత్రసింహాశరభా! శరభాసితహస్తపుష్కరా!
 వాసరరత్నవంశ్య! ప్రతిభాప్రతిభాసిత! భద్రభూధరా
 వాస! రఘూర్తమా! ప్లవగవల్లభవల్లభ! జానకీశ్వరా! ౧౪౩

ద్వితీయాశ్వాసము.

౫౭

❧ పంచచామరము. ❧

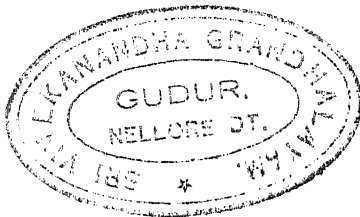
(మా)మనోహరా! నగాధిరాజనందనార్పితా!
ఓమామనోహరాత్మమిత్ర! ♦ రుంద్రక్షీతోభితా!
ఓమాంబకోపమానరూప! ♦ సూర్యవంశదీపికా!
ఓమస్తదేవశస్త! భద్రశైలరాజమందిరా!

౧౪౪

గద్యము.

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వ
మహావైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ
సుజనవిధేయ సుబ్బరాయనామధేయ ప్రణీతంబైన.
శ్రీ కౌసల్యాపరిణయంబున
ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

0351VV.1
F29

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌనల్యాపరిణయము.

తృతీయాశ్వాసము.

యమిసవనత్రాణప

రాయణ! దీనార్దిహరణ ♦ రాజాభరణా!

ధీయుతనుతచరణా! నా

రాయణ! నతశరణ! వినుత ♦ రాజాభరణా!

౧

తే. అనధరింపుము దేవ! మహానుభావ, భావనాతీతవైభవ ♦ పరమయోగ

భావపుంభావకరుణాస్వ ♦ భావుండైన, బాదరాయణి యిట్లను ♦ సాదరముగ.

౨

మ. అతను ద్వేషితమిద్రసార్థకనిజా ♦ ఖ్యాతుండు భాషావధూ

న్నతవక్షోరుహచందనాయితదిశా ♦ నాన్ద్యముక్తావళి

కృతగంగాధవశేఖరాయితసురీ ♦ గేయప్రథాశాలి యో

క్షితిపా! దక్షిణకోసలాధిపతి మిం ♦ చెక్ భానుమంతుం డనన్.

౩

తే. అతనిదేవేరి జితకుసుమాస్త్రనారి, దీనజనకల్పవల్లి సా ♦ ధీమతల్లి

యధరజితబింబ లసిత ♦ ఫాలాపహసిత, చంద్రభాగ యనం దగు ♦ చంద్రభాగ.

౪

—చంద్రభాగ భానుమంతునితోఁ దనసంతానవాంఛం దెలుపుట.

ఉ. ఆవరవర్ణిసీసహితుండై హితరీతిని బెద్దకాల మా

భావభవాభరూపుఁ డను ♦ భావ్యమనోభవకేళికావినో

దావహమానసుండయి ని ♦ రంతర సంసరజైకభోగ్యసా

ఖ్యావహపుత్రలాభజనితామలమోదముఁ దా నెఱుంగమిన్.

౫

ఉ. దానముచేసి, చేసి యవధానమునన్ ధరఁ బాలనన్, హరిన్

ధ్యానము చేసిచేసి, సువిధానము దప్పక యజ్ఞకోటులం

దా నమరాళిఁ గొల్చి, పరిధానము లరుల కిచ్చి యిచ్చి, సం

తానముఁ గాన కెన్నిసువిధానముల స్మదిఁ జింతసేయుచున్.

౬

ఉ. ఆవిభుఁ డొక్కనాఁడు కనఁకాంచితసాధవితానసీమ మో
దావహూమాళికాసురభిఁతామితమార్ద్రవహంసతూలికా
భావితత్పమందుఁ బరిఁభావితవాసవభోగభాగ్యుడై
శ్రీవెలయ నృహింపఁ బతిఁచిత్త మెఱుంగుచుఁ జంద్రభాగయుక్.

2

ఉ. దీనత దోఁచు బల్కె నుదఁతీమదనా ! మదనాగమం బనూ
చానులమై గ్రహించి నెఱఁజాణతనంబున మీఱినార మే
లా? నిరతంబు నుల్లమున ధి హాయి జనింపమి నేవగించెదన్
మానవలోకనాథ ! వినుఁమా గనుమా ఘనమానసంబునన్.

౩

ఉ. వల్లభ ! నేటిదాఁక రతివల్లభుక్రీడలఁ గూడు తెల్ల నా
యుల్లమునందు వ్యర్థ మని యూహ యొనర్చెద; నట్లయకాఁ గదా
పెల్ల గువేడ్క మొక్కకొలఁ ధించి శ్రమింప ఫలాభికాంక్షచే
సల్లలితావనీజ మరుఁసం బొనగూర్చునె గొడ్డు వోయినన్.

౪

ఉ. ఆవిధి సంభవించె వసుఁధాధిపచంద్రమ ! నాదుచందమున్
భావనసేయఁ బెంపెనఁగుఁభావజుకేళిని దేలు తెల్ల శో
కావహమయ్యెఁ జత్తమున ధి హర్ష మొకింతయులేక, వంశముం
గావఁగ వ్రేలఁ డంతమొలఁకం గనుపుణ్యములేమి వల్లభా.

౧౦

ఉ. ఆటలఁ గొన్ని నాళ్లు, తనఁయావళిఁ గాంచుటలెల్లఁ బెద్దజం
జాట మటంచుఁ గొన్ని దివఁసంబులుఁ బుచ్చితిఁగాని పిమ్మటన్
సాటివధూటికామణులు ధి చంకలబిడ్డల ముద్దులాడ నా
రాటము సిగ్గు దోఁచెను ధి రావర ! వంజతనంబుఁ జూచినన్.

౧౧

ఉ. సిగ్గునఁ గొన్ని నాళ్లు, తమిఁచేతను గొన్ని దినాలు, చింతచే
మృగ్గుచుఁ గొన్ని నాళ్లు, నవఁమానభరంబునఁ గుంది కొన్ని నా
ళ్ళిగ్గతిఁ బోవ, లోన సర్పిఁయించితి, నావలఁ బూజ సేసితిన్
సిగ్గటి బాహిరంబుగ నె ధి శ్రీతరుణీచరణాంబుజాతముల్.

౧౨

కం. కుడువను గట్టను గలిగియు, బుడుతల ముద్దాడుభాగ్యమును లేమి నయో
యడవిని గాచిన వెన్నెల, వడు వాయెను నాదుబ్రతుకుఁ ధి బరికింపఁ బతీ.

౧౩

సీ. చంటిపాపలనునుఁబంటినొక్కలు లేని, కుచములు కుచములే ధి కువలయేళ !
యనువుగాఁ దనకూన ధి లాడఁ జూడనియట్టి, కన్నులు కన్నులే ధి సన్నతాంగ !
తప్పడుగులవచ్చునప్పాప నెత్తని, చేతులు చేతులే ధి పూతచరిత !
తొక్కుఁబల్కులబిడ్డ ధి నొక్కిముద్దాడని, పెదవులు పెదవులే ధి మదనరూప !

- ఆ. బొరసాచికొనుచుఁబైపడి మెడగ్రుచ్చి, మీఁదికెగయఁబ్రాకిఁమేలిపలుకు
లొనరఁబైఁటఁజార్చిఁచనువేడు సుతులేని, సుదతిబ్రతుకు బ్రతుకెఁనుందరాంగ!
చం. నిరుపమరాగయుక్తుఁ బతినిక, గుణవంతుల నాత్మజాతులం
దరుణులు గోరుచుండుదురు ధన్యుని బొంది నిను న్నదీప్సితం
బరయ నొకండు సాగె, మఱియవ్యయసౌఖ్యనిదానసూనులా
భరమ లభింపమిక్ మనుట ధన్యము దోచెను నాకుఁ జూడఁగన్. ౧౫
- చం. అనుచును విన్నఁబాటు వదఁనాబ్జము ముంపఁగఁ జంద్రభాగ వ
ల్కిన విని చేరరాఁ దిగిచి కేలను దన్వి! భవద్విచారమో
యనుపమభవ్యహాఁ జుమి, తదర్థ మపేక్షిత మాట దానికై
పనిగొని సత్ప్రయత్నముల వారక చేసితి నెన్నియేనియున్. ౧౬
- ఉ. చేసితిఁ బెక్కుజన్నములఁ జేసితి నెన్నియొ సద్వృత్తంబులం
జేసితి భూరిదానములఁ జేర్చితిఁ జిత్తమునందు వెన్నునిక
గాసియ కాని వే తొకటిఁగానఁ జుమి ఫలితంబు సర్వమున్
వీసరవోయె నాయెడను వెన్నునకు స్థయలేమి సంగనా! ౧౭
- కం. కాన నతకల్పకం బగు, గాన రమారమణఁగూర్చి కాన నియతిమైఁ
బూనెదఁ దపంబు; శీతరు, గానన! యిట నీవు సలుపుమా హరిపూజల్. ౧౮
- చం. అని హృదయేశుఁ డాడినప్రియాప్రియవాక్యము లాలకించి యా
వనజదళాక్షి పల్కె ననుఁ బాసి చనం దగ వొనె కాన? క్షో
యనఘ! స్వధర్మకామముల ధీ “నాతిచరామి”యటంచు బల్కు వే?
గొన మధికంబు గాదె కవఁగూడి తపం బొనరింప దంపతుల్? ౧౯
- చం. ప్రియ యిటు లాడ మే లనుచుఁ బిల్చి యమాత్మ్యులనెల్ల సర్వముం
బ్రియమునఁ జెప్పి రాజ్యము సమేధితరక్తిని నప్పగించి భా
ర్యయుఁ దనవెంట రాఁ జని యరణ్యముఁ జేరి శుచిస్థలంబునం
దయగతిచే జితేంద్రియత నాలు మగండుఁ దదేకభక్తిమై. ౨౦
- *శ్లో భానుమంతుని తపస్సునకు మెచ్చి విష్ణువు వరంబులిచ్చుట. శ్లో*
- చం. చలిసిన ఘోర మాతపము ధీ సంతసమంది రమామనోహరుం
డలరుచు భార్గవీసహితుఁడై భవదీప్సిత మెద్ది వేడుఁడీ
ఫలితము సేయువార మన ధీ భక్తి నమస్కృతు లాచరించుచుం
గలితనిటాలహస్తపుటకంజముల స్పృహచంద్రుఁ డి ట్లనున్. ౨౧
- కం. దేవా! ప్రత్యక్షంబై, కావలసిన దెద్ది యనఁగఁ గామ్యము వేడన్
మాపంటివెడఁగు లీయిల, పై వెదకినఁ గలరె యైనఁ బంకజనాభా! ౨౨

శా.సంతానార్థముగాఁగ నిన్గుఱిచి విశ్వస్తుత్య! యీనిష్ఠలం
గాంతాయుక్తుడనై ఘటించితిని నిష్కాముండ నౌ టెట్లు? శ్రీ
కాంతా! ని న్గని తుచ్ఛకామ్యముల వేడ్కం గోరఁగా నొల్ల నా
కాంతారత్నమునం దనూభవుడవై కారుణ్యముం జూపవే. ౨౩

కం.అటు లైన నిహపరంబులఁ, బటుతరముగఁ బొందఁగలను ♦ బద్మాక్ష! భవ
త్స్ఫుటకారుణ్యము పేర్చిని, ఘటియింపుము నాదుకోర్కెఁగదనక వెనక. ౨౪
చం.అన విని పిన్ననవ్వు దొలఁకాడఁగ భూభుజఁ జూచి పల్కె నా
యన! భవదీయపుత్రకుడనైన జనియింపఁగ రాదు నాకు, నీ
తనయకు నాత్మ జుండ నయి ♦ తథ్యము నీకు శుభంబుఁ గూర్తు, నం
దను ననుఁ గోరివాడవు గఱదా జనియించును నీకుఁ బుత్రుఁడు. ౨౫

వ. అని యంతర్ధానం బయినఁ దదీయకరుణావిశేషంబున కచ్చెరు వందుచు వారు
పురంబునకుం జని రంత వరప్రభావంబునఁ జంద్రభాగకు నెలమసలుటయు. ౨౬
కం.బలిసెను నడు మలసెను నడ, వెలసెను నూఁగారు మీఱె ♦ వేవి ల్లోకటై
గలసెను వళు లొలసెను నిదు, రలు మనువయి నాన సతికి ♦ రహియించెనట. ౨౭

కం.కోకనదచారువదనము, ప్రాకటనవనవపరాగఁరాజిత మగు శ్రీ
కోకనదం బన ధవళ, శ్రీకలితం బయ్యె గర్భఁచిహ్నము దోఁడ. ౨౮

—కౌసల్యాదేవి జననము. —

వ. ఇట్లు నెల లంతకంతకు నెక్కుటయు రాజానన వైజననంబున నొక్కతనయునొక్క
తేఁ దనయఁ గాంచినఁ దదృష్టాంతంబున కలరి నృపుం డుత్సవంబు నేయించి
యమితోత్సాహంబునఁ బొదలుచుఁ బుత్రునకు భామమంతం డనియుఁ గూతు
నకుఁ గౌసల్య యనియు నామకరణంబులు గావించి సంతోషంబునిధి నోలలాడు
చుండె నంత నక్కౌసల్యయు దినదినప్రవర్ధమానయై. ౨౯

మ. తనతో నాడెడితోడిబాల యొకచేతం బుండవీకంబు నొ
య్యనఁ దాల్పంగఁ బసిండిబొమ్మ యల కన్యారత్న మవ్వేళ దా
సిని బంగారపుదమ్మిఁ దె మ్మనఁగ సుశ్వేతాంబుజం బొండుఁ గై
కొని చేనియ్యఁ దటాలున న్మదిని బొంగుం బూరితేచ్చంబలె. ౩౦

వ. ఇ ట్లబ్బెలామణి కన్యాత్వంబు గడచిన. ౩౧

మ. నవలావణ్యరసాభిషేచనవిధి ♦ న్వక్త్రాబ్జ మిం పొంద సొం
పపువక్షోరుహామంజరుల్ మలఁపుచూపక వా తెఱన్పింబముం
దవులఁగాఁ దనురక్తిమంబు నయనాంతప్రేక్షణేందిందిరా

- రవిహారం బొలయన్ మనోజ్ఞ నవసారభ్యం బుపాసింప హృ
ద్యవనామోదము మీఱఁ బ్రాయ మనునఁద్యానంబు పుష్పించినన్. 3౨
- మ. వలరాయం డలనీరుపాయ మను భవ్యం బైనకాలంబునన్
లలనాదేహగృహప్రవేశమును జల్పం డెంకిఁ గై సేయుత్రో
వలు నయ్యెన్ మణిగాసనంబు నవలాఁవణ్యంబుగాఁ, బైఁడికుం
డలుగా వత్సరుహంబులుం, గలువదంఁడల్ గాఁ గటాక్షావళుల్. 33
- కం. పొడమెను గుటిలత చూపుల, ముడి కందనికురులు పాదముల నటియించెన్
నిడు పయ్యె నంగదట్టము, నడుమంతరమందుఁ జిక్కె డ నడుమంతరమే. 3౪
- మ. జనయిత్రీచరణాభివందనము వాంఛం జల్పి యేతెంచునం
తనె యాయాసభరశ్రమాలసత స్వేదం బూరె రక్తాబ్జభే
లనజాతారుణిమంబు పాణి నిదె బాలా! పాయదే యంచుఁ దాఁ
గనఁగాఁ జేయు సకిన్ సతీమణియు వేడ్కం బాణిరక్తాబ్జమున్. 3౫
- వ. ఇ ట్లజాతయావనయై చరించునచ్చంచలాక్షికి వివాహంబు గావింపఁదగినమనువు
విచారించుచు. 3౬

❖❖ భానుమతుండు కౌసల్యకు మనువు విచారించుట ❖❖

- ఉ. ఆనృపుఁ డొక్కనాఁడు వినయజ్ఞనయజ్ఞులు మంత్రి లోలి దు
ర్మానవిహీనవిజ్ఞజనమాన్యవివేకులు ప్రాడ్వివాకులున్
జ్ఞానవిశిష్టశిష్టులు మనంబున భక్తిని గొల్వఁ గొల్పులో
మానితీతిభవ్యగరిమన్ రహిమించి చెలంగు చుండఁగన్. 3౭
- తే. రాజకీయక్రియావిచారంబు దీర
వివిధవార్తాప్రసంగంబు విస్తరిల్లఁ
దనదుకూతురు కౌసల్యకు నుచితంపు
మనువు నెమకంగఁ దలఁచి యామనుజవిభుఁడు. 3౮
- వ. సకలదేశాధీశగుణగుణబలాబలంబులు విచారించుచున్నతటి దావారికుం డత్రి
రాక విన్నవించుటయు. ౩౯

❖❖ అత్రి భానుమతుం జూడవచ్చుట. ❖❖

- తే. అరిగియెదురుగ నర్ఘ్యపాద్యాదివిధులఁ, బూజనమునల్పి కొలువంగఁభూజనంబు
లోనికిని దెచ్చి యాసనాసీనుఁ జేసి, భక్తితాత్పర్య మెసఁగఁగఁబలికె నిట్లు. ౪౦
- తే. క్రూరదుర్వారసంసారఘోరసంత, మనగహానసీమ బంభ్రమ్యమాణులై న
మాద్యశుల్ దరియింపఁగఁమార్గమున్నె, మీకృపాపాంగదీధితుల్ సోకకున్న? ౪౧

వ. నిరంతర నారాయణనామపారాయణపరాయణులును నిష్కారణకరుణాతురాయ
ణులు నగుతూ రిచ్ఛోవిచ్ఛేయుట నాయుచ్చగలకచ్చులు గడతేతె ధన్యుడనైతి
నని యచ్చపుభక్తి విన్నవించి కుశలప్రశ్నంబు గావించి స్వాగతకారణం బడుగుట
యు మచ్చిక మీఱ మునివగుం డి ట్లనియె. ౪౨

కం.నీబోటి నేలనేలగ, మాబోటుల కేమికొదవమానవనాథా!

రేబోటిమగఁడు వెలుగం, గాఁ బాటిలదే చకోరకములకు ముదముల్? ౪౩

చం.కొదనలు లేవు మాకు నృపకుంజర! సుమ్ము తమంతఁ దారునై

వదలక వెల్లిగాక కలవస్తువులన్నియును భవాదృశుల్

ముదమునఁ గూర్చుచుండుటను మోదమ మాకు, దపస్సు లెస్స, మా

కదుపులు మేల, నిర్భయముకాననము ల్వనముల్ ఫలీడ్వముల్. ౪౪

కం.నీసేమ మరయ వచ్చితి, భాసురరవితేజ! యనిన మధ్ధాంజలి యై

కోసలవల్లభుఁ డనె నీ,దానుఁడు మీదర్శనమున మధన్యుం డయ్యె. ౪౫

కం.నాపుత్రిక మునినాథ! స్వభూపుత్రసమానుఁ డైనభూనాథున కే

నీపట్ల నీయఁ దలఁచెద, నీపనిచినయట్ల చెపుమ మిస్తులు నొకనిక. ౪౬

వ. చరాచరంబుల మీమనోగోచరంబు గానిపరమాణువు లేదు. దయావంతులరై

యెఱిగింపరే యని కొసల్యను రావించి మ్రొక్కించిన నాశీర్వదించి. ౪౭

కం ఆకూతం బెఱిగించెద, నాకేతం బేలునట్టిజనలోకధవుం

డికాతరనయనకుఁ దగు, లోకోత్తరచరితుఁ డతఁడు మలోకారాధ్యా! ౪౮

వ. అతనిపురం బైనయయోధ్య మహిమంబును దశరథుబలరూపవిభవంబులు నీవె

ఱింగియుండు వైనను నిట్టికార్యంబులపట్ల వరునిగుణాగుణంబు లందఱెఱుంగుట

దగు నందు నీబాలారత్నంబు మది నెఱుంగు టావశ్యకంబు గావున విశదీకరించెద

విను మని యి ట్లనియె. ౪౯

—అయోధ్యాపురవర్ణము—

కం.చటులభటాకుటిల ఘటా,పటలరటనదళితదిగ్విభాగ మయోధ్యా

పుటభేదన మరిజనహృత్పుటభేదన మమరు సమరపురికి సరియై. ౫౦

నీ. వీటులా చక్కనిబాటలా కొమ్మరైన, పేటలా పురలక్ష్మిపేట లగుచుఁ

దోటలా శృంగారవాటులా రొదసేయు. తేటులా సరసులు మదేటలొలుక

లేటులా చిప్రకనుదాటులా కడిమిడి, చోటులా చేగట్టుపేటలందు

బోటులా వారలనీటులా ముద్దుల, మాటలా సొంపులమూట లగుచుఁ

తే. బాటలా వారియాటలా మదీటులేని, కోటలా జాలమేటులై మోటలేని

ధాటిసోఘోటులా ద్విజకోటు లేన్న, బోటిగనరామి నవ్వీటిసాటిగలదె. ౫౧

కం. ప్రామినుకుల పెన్నిక్కలు, ప్రామినుకులవేల్పులేమి ♦ రంగస్థలముల్

భూమిసురజ్యేష్ఠులవా, లూభిమి సురజ్యేష్ఠనములు ♦ పురమున విపుల్. ౫౧

చం. అవుర సహస్రశీర్షుఁ డగు ♦ నాదిఫణీం ద్రుఁడు భావలందు వె

య్యవ దగుపాలు నాలుగవ ♦ యంశముఁ బూర్ణకళాఘృతఁ డాకళా

ధవుఁడును బోలుచుండు వసు ♦ ధాబుధులకా; ద్విజరాజనామచూ

త్రవశమె వారిబోల ద్విజ ♦ రాజసమాఖ్యము లేదె పక్షికికా. ౫౩

సీ. కృతులిచ్చిననుబహూ ♦ కృతులిచ్చుచుందురు, నతియొనర్చినమ హూ ♦ న్నతిఘటింతు

నెలిచవి యన్నను ♦ వెలిమాలపనియండు, ప్రజల నెల్లను దమ ♦ ప్రజలెయండు

దప్పుచేడెలచొప్పు ♦ దర్పణిఁ జూడరు, స్వారి పోవను జారి ♦ ణీరతేచ్చ

నాడిబొంకరు వేడ ♦ నా స్తి యంచాడరు, దుష్టులతోఁ బొత్తు ♦ దొలగియుండు

తే. రాజి నెదిరిన వీరాచి ♦ రాజవరులు, రణపదమునను శమలందు ♦ గణనమీతి

నొండువర్ణంబు మునుచే ♦ స్పృకుండవిడరు, వెలయునప్పటిలో రాచ ♦ కొలమువారు.

ఉ. మేకొని వేలనేకడగి ♦ మీఱఁగనేర, డొసంగి యప్పులం

గైకొనలేడుగా ఘనులు ♦ గ్రమ్మితి నీయకయున్న, మెండువో

కూక లటంచు సర్వవర ♦ కోటులు కంధి జడాశయుండు ర

త్నాకరుడే? యటండుపయి ♦ నప్పతియై కనుచుండ భంగముల్. ౫౫

సీ. కేదారముల నెల్ల ♦ భూదారములచేతఁ, కేదారములఁ జేసి ♦ కీర్తివెలయ

రాజనంబులు వేడ ♦ భోజనంబుల కిచ్చి, రాజనంబుల నిష్క ♦ రాజు లొసగి

కోటిశహస్తులై ♦ కోటిశు లొచుఁ గి, రాపేశులకు నప్పు ♦ పూటవడక

పాటీరపంకంబె ♦ పాటీరపంకంబు, శాటీరమ వరాశి ♦ సంచయంబు

తే. గాఁగ మూలుగుబోతులై ♦ కడక చెడక, రాలుగాయతనంబున ♦ రచ్చకెక్క

కఖలకృషి కార్యములను స్వ ♦ యముగదీర్చి, శ్రీలఁ జెన్నారుహళిక ♦ పాళియచట.

మ. ఘనవిఖ్యాతిని గాంచి యుండినను ద్రా ♦ గ్గ ఖూరనీరంబులే

నునకుకా చాపుర మయ్యె నంచు మదిఁ బల్కాటాడుచు నృబ్బు లీ

వనము ల్దీపి నెసంగ నేడు బలిరా ♦ ప్రాప్తంబు మే లంచు జీ

వనదోజ్జీవనదంబు లై నపరిభా ♦ వాఁపూరముల్ గ్రోలెడుకా. ౫౭

చం. నిరుపమదానధార నవ ♦ నీరజముం బొడవాప సర్వముం

జరణములందు మేఘమును ♦ సాగరి మాత్రవణాంతికంబునం

దిరపుకొనంగ సిగ్గున మ ♦ దేభసమూహము లొప్పుమీఱఁగాఁ

బురజనతావదాన్యగుణ ♦ ము నివ్వునింప వశంబె యేరికికా? ౫౮

ఆ. సప్తసప్తిగుప్తః సప్తసప్తిరథంబు, మునుగు దాటులేక వనధి నొండు
ననుచు నగుచు సప్తవనధుల దాటుట, సప్తినామ మొందె ధి జగతి హరులు.

కం హరిహయహయ హరిహయరథ

హరిహయముల జవనగరిమ ధి నదటున గెలుచున్

హరిహయ హరిహయరథహయ

హరిజిత్వరలీల నెనఁగుహరు లాపురిలోన్.

౬౦

మ. గమనం బొక్కవిధంబ, చిత్రగతులంఁగాన్వింపఁగా లేడు, వే
గ మనక జాములునాల్గు దోలును జుమి ధి కంజూపుదవ్వుక, నిజాం
గ మనం బిచ్చుకకుంటు, శాత్రవులుదాఁకం దేరి వేత్రాయు శృం
గమునందుండి పయోధి నంచు నగుదున్ ధి త్తల్ రవిప్రాజితన్.

౬౧

చం. సురపురసాలముం దవిలి ధి చుంబనకేళిని దేల్చుచుండు నా
పురవరసాలము నిపులఁపూగము లెక్కుచు వేల్పుటాండ్రతో
సరసులపజ్జఁ గ్రొంజిగురుఁసజ్జలఁ బూవుల సెజ్జనాకముం
దరియఁగఁ దాసయాఁ బురమఁతెల్లికసాల మ టంచుఁ బల్కెడిన్.

౬౨

ఉ. గీరధిప్రభావుఁడు భగీరథుఁ డుద్వికఁ దెచ్చె నభిభా
గీరధిఁ జిత్రమా? తలఁచ ధి గీరథయాన లహర్మఖంబులక
సారతరాంజనై ణమదఁచర్చల మచ్చలువోవ నాడ జం
భారి విభాకరాత్మభవనాకము నేగతిఁ జేరెనో యనున్

౬౩

చం. లలనలకన్నుసన్నుల మెఱిలంగు ననంగుఁ డనంగ నేహాకో
యలయక వాడవాడ ముఁసన్నుల నమ్ముచునుండు నెచ్చెలుల్
గలయఁ బ్రదక్షిణించు ఝషఁబాంధనునారులు గల్లనాఁడులు
దలముగ మారుమావుల నఁదల్చెడిసాంకవగంధు లొప్పుగన్.

౬౪

ఉ. గీతనినాదపూరితనిఁకేతనకేతనజాత మార ! సా
కేతము డాయ వచ్చు సురఁకిన్నరముఖుల దూరయానసం
జాతమహాశ్రమంబు సనఁ ధి జల్లఁగ వీచు ననంగఁ దత్పురీ
పూతజనాళియయ్యతిథిఁపూజల మేర లెఱుంగ శక్యమే.

౬౫

చం. ఘనకురువిందవజ్రమణిఁకాండముల నిల్వలసిల్లుగోడల
న్గొన బగుమేడలం దిరుగుఁగోమలు లావల నత్తలిండ్లకుం
జని యట రేల నిర్లు గని ధి చయ్యనఁ దర్జనిమోపి ముక్కునక
గన మిది మాపురంబున నఁనంగ నెగాదిగఁ జూతు రజ్జనుల్.

౬౬

చం. రస వగ్గలఁ జాల మగఁరాల్ మొగరాలనిగారపుంబసల్
పొనఁగఁగఁ గ్రొంబసిండినునుఁబొమ్మలు బొమ్మలఁ బొమ్మపొమ్మనున్

వెన జవరాండ్రపాట వినువేడుక జేరెడి వేల్పుగొమ్మలం;
గొసరుచు వారు పాట వినిగొబ్బున బొమ్మలె యాదు రచ్చటన్.

౬౭

ఉ. శ్రీలసితానిమేషకబఠిమతులున్ లలితోరగాంగనల్
లోలవిలోకనాభినయలోపమునన్ వరనర్తనంబున
న్గొలుపదద్వయికలితఃరమ్యవిలాసవిహారహీనతన్
బాలిశ లంచు రెంట నుతిపాత్రలు పాత్రలు వొల్తు రప్పరిన్.

౬౮

ఉ. సోరణగండ్లనుండి చనుఁజొక్కపుఁదావులధూపధూమ మే
పారఁగ ధూమయోను లయియాతపవారణీతి వేసవిం
దీరయి సారసారభము డ నెక్కిన ఘుంఘుమలాడు మంచిన
స్నిరమువానలం గురియు డ నిచ్చలుఁ జిత్తఱి బట్టనంబునన్.

౬౯

ఉ. ఘమ్మనికమ్మవాసనలు డ గ్రమ్మఁగ భూపచయమ్ము నెత్త గే
హమ్మల ధూమ మాగడవలట్ల రహించి నిదాఘవేళ ఛ
త్రమ్ములరీతిఁ బాంథులకుఁ డ దాపముఁ బాపు ననం బరోపకా
రమ్మునఁ దజ్జనంబులఁ దఱంబె నుతింపఁగఁ దమ్మిచూలికిన్?

౭౦

వ. అట్టిపురి కధినాథుండై.

౭౧

❦ అత్రి దశరథుని వర్ణించుట. ❦

కం దశరథుడు తేజమున ద్వా, దశరథుడు నితాంతరుచిరఃతనుసుందరతన్
దశరథుడు సంతతార్చిత, దశరథుడు సుమీ ప్రతాపధన! కేవలుఁడే.

౭౨

మ. తను నర్థించినయట్టివా రొరులయొద్దన్ వేడకుండంగ బల్
ధనముం గోఁనవెల్ల లేదనక చేతఃప్రీతిమై నిచ్చు నై
నను లోపం బొకఁ డేర్పడెం దనదుసాంధర్యంబునం జూచుభూ
జనతాలోచనపాళి కెయ్యెడలనే డ సంతుష్టి లేఁ డీయఁగన్.

౭౩

ఉ. ఆధరణీశనందశతాంగరథాంగహతి స్మణీమయ
జ్ఞాధరముల్ దిశాంతముల డ హల్యము లైచన జొన్నజల్లి యా
క్షాధరవాసు తాజనులు డ మంజరులం గని యార రత్నభూ
మీధరజాతసన్యములు డ మేలిమణుల్ నుమి యండ్రు నివ్వెఱన్.

౭౪

ఆ. రాజు సారసహితఃతేజుని దమిఁ గనుం, గొనినమధ్యలోకఃకుముదనయన
లెల్లఁ గనులమూఁతఁలెప్పుడుఁ బెట్టరు, తలఁపు నిలిపి వలపుఁకలిమిబలిమి.

౭౫

తే. వసుధఁ బర్జన్యవిభు నర్కఃపంశ్యుఁ జూచి
దరము లజ్జయు నొదవంగ డ శరణుఁబు

- నగ్ని రవిఁ జొచ్చెఁ గానఁగదా జనంబు
లగ్నిగర్భఁ డటంచు రాఁయగ్నిగర్భు. ౭౬
- ఆ. మగఁడు దన్నుఁ దిట్ట ♦ మగువ బిడ్డను గొట్టు, చంద మతనిశత్రు ♦ చయమువిధము
వానిబాణనిహతి ♦ మానిదేహంబు నై, లింపసతులఁ బెట్టు ♦ అంపుఁ జూడ. ౭౭
- చం. తరణికులావతంసునిద్ర ♦ తాపము మించె నమిత్రరూపమై
యరుల కదేమిచిత్రమొ, మ ♦ దారిన్యపాసితపద్మలోచనా
హరిణమదాంకసక్తహరి ♦ శాంక సమంచితతుండమండలం
బరరె! మృగాంకరిక్తధవ ♦ శాంశుమచి న్వలుఁగొందె భూవరా! ౭౮
- వ. అట్టి జగద్విమతు భవదీయజామాతఁగా నొనర్చుమని ౭౯
మ. మునిసంక్రందనుఁ డిట్లు పల్కిన మహా ♦ మోదంబు సంధిల్లఁగా
జనపాలాగ్రణి భక్తిఁ బల్కె భవదా ♦ జ్ఞప్తిం బ్రవర్తింతు, నా
జననంబుక సఫలత్వ మొందెను భవ ♦ త్సందర్శనప్రాప్తి మీ
యనుకంపార్హుఁడ నౌట నంచుఁ బలుమా ♦ తాడంగ సకాశిశుఁడున్. ౮౦
- వ. వారల వీడుకోలు వడసి యాశీర్వాదించి చనుటయుఁ గౌసల్యయు దశరథుండ
తనకు మనోనాథుండుగఁ దలంచుచు నతనియంద మనంబు నిల్పి తత్సంగమంబుఁ
గోరుచుండె. ౮౧

— వసంతబుతువర్ణనము —

- ఉ. అంత నితాంతకాంతసువ ♦ నాంతదురంతలతాంతసారభా
క్రాంతదిశాంతవంతము, ప్ర ♦ కంఠితకాంతవశింజనీవిభా
సంతము, పాంథకృంతనని ♦ శాంతకుహూకలలోలమత్తవా
నంతము, గాయనాదృతవ ♦ సంతము, దోచె వసంత మయ్యెడన్. ౮౨
- సీ. చైత్రవనేదిరా ♦ సంగమవేళ విభిష్ణు మహామకరికా ♦ పత్రము లన
రా మాధవుడు వన ♦ రమ గయిసేయ జా, అంగనూడుప్రాబుచ్చు ♦ అవిక లనఁగ
వసుమతీజోరుజ ♦ పాళులు వెలిజూపు, చెలువై నయవరంజి ♦ పలక లనఁగ
విటవిటీతతులకై ♦ విటపచేటులు రక్తి, హత్తిన నునుమెత్త ♦ మెత్త లనఁగ
- తే. నిండుమతి దండనుండిన ♦ దండిపక్కి, దండములగుండెదిటమెల్ల ♦ బెండువడఁగఁ
బండుటాకులుపనినిండ ♦ మెండుకొనియె, నొంటికొమ్మలుచెలువేది ♦ యుండనవుడు.
- ఉ. చెల్లుటఁ గాలమెల్లఁ దము ♦ జేరెడుపైకములెల్ల జాతి, సాం
పెల్లను మాయఁ, బత్రము ల ♦ దృశ్యముగాఁగను, బండ్లు వాయుటం
బల్లవవర్జితం బగుచుఁ ♦ బాంథవిగర్హితమై యహృద్యమై
వెల్లడిగాఁగ వార్ధకపు ♦ వేశ్యలసంచునఁ గొమ్మ లొప్పినన్. ౮౪

- సీ. అగము లగము తొటఁ ♦ దగ నట నిట జగ, జిగిమిఱుతొగరాల♦వగ లనంగ
నవయాననము పరిధివిలంగఁ గొమ్మల, మొగములఁజెలువారు♦మొటిమ లనంగ
విరిహిణీమర్మవిధేదనం బొనరించి, కడుగనిమరుముల్కి♦కదమ లనంగ
మాధవురాకకు ♦ మదిని గొమ్మలు పూను, స్మరశాతశిఖిఖాంతురము లనంగ
- ఆ నొగరుపొగరుదగుల♦జగడాలబిగ్రాలు,మగువలెదల దిగులు♦బుగులుకొనఁగఁ
దొగరువగలుమిగులు♦జిగులుపెంపొలయంగఁ,దొగరుఁజిగురులలరె♦నగములందు
- సీ. చిగురులో యివిగావు ♦ మొగరంబ మనుపొగ, చెలువారుస్మరదీపశిఖలు గాని
తలిరులో యివి గావు ♦ తరుణభూజనశాఖఁ, గమనీయ మగుమేల్చు♦ఖములుగాని
యిగురులోయివిగావు♦మగసంచుబిగికంచు,కముఁజించుమరుముల్కి♦గములుగాని
ననలోకో యివిగావు♦నునుపాయమదిడాయఁ,గనుగొమ్మలనుజూచు♦కములుగాని
- తే. యనుచు జనములు పొగడంగ♦మొనలుసూపి,నిక్కిమోహపునవిచ్చుచు♦నిగ్గుమిఱి
తొగరురుచిదక్కి జొంపమై♦వగలుచెలఁగె,ననలుకుజములకొమ్మల♦కొనలయందు
- ఉ మావులు మారుమావులకు ♦ మందురలైవిలసిల్లెఁ; బెల్లునె
త్తావులతావు లైనసుల♦తాతతిడోలల నూఁగి పుష్పవి
స్రావిమధూళికాధునుల ♦ సారెకు నీతలుగొట్టి తుమ్మెదల్
దీవెలరాలుపూలగుమిదీవులఁ బాపుకొనెన్ శ్రమంబులన్.
- ౮౨
- శా.గండుంగోయిలకూయుకూఁకలును, వీఁకం గేకు లీగోకమన్
నిండన్ వేసెడుబిగ్గకేకలును, వాఁని న్నించఁ గీరంబు లు
ద్దండత్వంబునఁ జూపుడాకలును, మాఁద్యద్భృంగముల్ జోకలున్
గండా లందురు మారుకాఁడ లెదసోఁకం గామినీకాముకుల్.
- ౮౩
- ఉ. కూర్చిని నోలలూఁచి, యొకకొమ్మను వృంతములంటి, యొండుచో
నర్మిలిఁ బద్మినిం గదిసి♦యాడి రతి, స్మరసిన్ ఘటించి పే
రూర్మిక లొంద నొక్కతెను ♦ నొక్కతెపాదపరాగ మూసుచుం
బేర్చిఁ జరించె దక్షిణసమీరకుమారుడు జారుకై వడిన్.
- ౮౪
- ఆ. పొదలఁబొదలఁజిల్చి♦రొదలు కోకిలముల,మూఁక మూకుతనము♦మూలఁబడఁగ
నలరు లలరఁ దుమ్మెదలు దలమిఱు నె,మ్మదులమెదలువాడు ♦ కదలెదాడి.
- సీ. ధర్మశుద్ధాంతకాంతాగీతమాలఁ జొక్కి, మకురునఁ దేజి మాఁర్మలయు చున్న
మలయాద్రీచెంచుచెల్వలచేతిధనువులఁ, జూచి పూఁబొదమాటు♦సురుఁగు చున్న
ద్రావిడీమందిరా♦రామసీమల నునుఁ,బచ్చికకై మెడఁవ్రాల్చు చున్నఁ
గర్దమితంబు తాఁఘననదీమాతృక, కేదారములఁ గాలు ♦ పాదుకొన్న
- తే. మడిమలనుదాచి హైయని♦కడునదల్చి, మెడను నిమురుచుఁ దట్టుచు♦జడుపుదీర్చి
వాగె బిగియించి, కాల్పడఁవచ్చుకతనఁ, జెందె బృషదశ్వుఁ డావేళ♦మందగతిని.

ఉ. ఓలి రసాలసాలముల ♦ నుయ్యెల లూగుచు, మూగుచున్నహిం
దోళచయంబులం గసరితోలుచు, గంతములెత్తి రక్తి హిం
దోళముఁ బాడ బాలలు కుతూహలితం జెవి నిక్కవెట్టుచున్
హళిఁ గురంగ మేగమిఁ గదా! పవనుండు చరించు మెల్లగన్.

౯౨

ఉ. తమ్ములఁ గంపు లూరె, సురతమ్ముల నింపులు గూరె, మీటి దోవ్వి
తమ్ములపెంపు గేరె, లలితమ్ములఁ దెంపులుతారె, ధీలతాం
తమ్ముల సొంపుచేరె, బరితమ్ముల చిల్లలముద్దుముద్దుగీ
తమ్ములఱంపు మీఱె, హసితమ్ములతంపులు గీతె భోగులన్.

౯౩

* ❦ చంచరీకావళీ వృత్తము. ❦ *

వ్రాలుం బూలన్ లీలం ♦ ద్రాగ కే తేనె వానం
బోలం జంజమ్మంచుం ♦ బోవు నన్యప్రసూన
స్థాళిన్ రేచున్ జోవున్ ♦ హళి మూచూచు నూగుం
జాలం గేళిం దీఁగెం ♦ జంచరీకాళు లిచ్చున్.

౯౪

ఉ. కంధర మానుచున్నతమతాన సుగంధివినుతనాబ్జినీ
స్కంధసుమాసవంబు గొని ♦ కాంతలతాంతగుళుచ్చవీధిఁ బు
ష్పంధయము ల్పూరాగముల ♦ సారెకు ధూసరితంబు లొచు గ
ర్వాంధతఁ బొద్దుఁ బాంధజనతాహితతీవ్రకటూక్తి నించుచున్.

౯౫

ఉ. పూలను వ్రాలుఁ దేనెఁ గొన ♦ మూగొను ఝమ్మని యేగు వెండియున్
వ్రాలును లేచు బమ్మెరను ♦ బైపయిఁ జుట్టులువెట్టు నొండు మ
త్తాళి మధూళి నానఁగ రయఁబునఁ బైపడి పోరు నల్పు హిం
దోళ మొకండు; నిల్కడకు ♦ మూరగులే గద చంచలాత్మకుల్.

౯౬

ఉ. జాతులు సిగ్గులుం జెడఁ, గుజాతు లనూనవిలాసనంపదు
జ్ఞాతములై చెలంగఁగ, విజాతులనాదము మిన్నముట్ట, హృ
జ్ఞాతకలిప్రభావమున ♦ సత్త్వవికాసము డిందఁగా, మధూ
దూభతగుణప్రవర్తనము ♦ పొల్చి కలింబలె నొప్పె నామనిన్.

౯౭

ఉ. మూకులరీతి నున్నయళిమూఱల నిద్దుర లేపి, నిద్దపుం
బోకల గుజ్జమావినునుమోకలఁ బాదముమోపి, వీకఁ బల్
పోకలఁ బద్మినీజనవపుశ్శమవారిని బాపి, మీఱు వే
పోకల వేగుబోకలను ♦ బోకలరాకలఁ జల్లఁదెమ్మరల్.

౯౮

తే. పుడమిని వివాహమహ మెల్లకడలఁ జెలఁగ, నవనవసుగంధయుక్తి ననారతంబు
దక్షిణాశఁ జరించెనుదవిలి ముసలి, ఛాందసుం డనఁ బవనుండుమందగతిని.

౯౯

వ. ఇట్లు నిరంతరకాంతవకుంతలతాంతసురభితనిశాంతంబును, నశాంతపథికాంతకాశాంతరతికాంతసంతతప్రకంపితగుణారవద్విగుణీ కృతాకాంతదిగంతవాసంతకలకలశ్రవణవిస్మృతేతరోదంతంబును, రతికాంతరణతాంతవినికృతసనిశాంతహిమవాసంతభాసంతంబును, మాకందమందారబృందారవింద నిష్క్వందమకరందబిందుసందోహపానానందనటత్తుందిల మిళింద కందర్పమదావిలమదావలకులకోలాహల సమాకులంబును నైవదావళు లగుశిఖావలంబుల రోదాళంబుల హాళాహళికి నళికి బెళికి కులుకులఁదళుకులఁగొలఁకులకెలఁకులఁ జిలుకలవలుకుల ములుకులుగ నులుకుకులు కులాఁడుల కలికిపలుకులును, నల్లిబిల్లిగఁ బెల్లుగ నల్లుకొనినమల్లికావల్లి కామతల్లి కాదులవేదుల సల్లలితసంపుల్లలతాంతంబుల దినాంతంబుల శాటిపాటీరంబులఁ బాటనచేసి పాటవంబుమీఱఁ బాటపాటపాటల బిటారంబుల మిటారులు మొలనూలిగజ్జయలరవళి రవణింప లీలాహల్లీసక కేళీలోలలై యింపుసాంపార నటింపఁదన్ను ఖనయనాభినయవిలోక నేహాపరత్వంబునఁ బార్శ్వంబునకక జాతెనాఁ బింపిణీలూరుయుగంబుల మార్చిమార్చి నృత్యంబునలుపఁ దాలఫలవిభ్రమభ్రమకారులగుపయోధరంబుల నాచ్ఛాదించు జాటుపయంటలసండుసండునసితపయోధరంబులదృశ్యంబగునచిరద్యుతుల శోభ ననుకరించు నిగన్నిగ మనుకనకమణిహారకాంతులు వదనేందునకుఁ బరివేషంబులఁ గల్పింప విరళంబు లగుకురుళంబులు బంభరడింభంబులువోలె సంరంభింప, వానివదనంబులనుండిరాలుమధుబిందువులునాఁగర్పూరతిలకితముఖంబునఁ బుటమరించుఘర్మబిందువులు జాతీ హరిచందనప్రతభంగచిత్రరంగ మైనకపోలముకురంబుల వజ్రస్థగితసువర్ణఫలకంబులుగను, వక్షోదుకూలంబుఁ జకోరికాక బళననిర్వృధితరాకాసాంద్రచంద్రికాపూరంబుగ నొనరింపఁగేళికాయాసభరంబునఁ బైపై వచ్చుదట్టంపు నిట్టూర్పులు నెట్టికొనిరా మిట్టిపడుచనుమిట్టలు మిట్టిపడి యడంగఁ, దత్తనువల్లులఁ గొల్లులుగ వెల్లువలై డుల్లుచెమటలనటమటగిటగిటనగా వాడవీవలి వీవనలవీచెనా జంపాడువిశాలరంభా వత్రంబులును, విరిపోటులెంచక యిరుపోటుల విరిపోటులెంచి విరివాసివచ్చిన గాసినిడ నదనని యెద నని మదనుండు శరఘాతంబుల విశరఘాతంబుసేయు నని వెరవేకి వేడరంబునఁ దమవెంట వెంటముకై మనపనమెఱయ మనక మెనకమెసఁగ మఱుసంజలవల్లభులఁ దోడ్కొని యారజంబుపెంపుటారజంబులనీరజంబులననీరుగ్రోలిమదావలంబులై వదావళు లగుసమదాళులవళావళుల కలుకు మృణాలజాలగ్రసనలోలమరాళంబుల సరాళంబు లగుకేళాకూళులఁ గేలీలోలలై, మాందాళిచీరలుధరించిహావణించిన కొమ్మలగతి మినమినలాడు కవటాకులటాకుటీకు గల కొమ్మలచాయలనుల్లసిల్లి జగతుల శతప్రతంబుసహస్రప్రతంబైన నీవిరివాసివచ్చు నేయని మెచ్చుగొలుపు నవనవశిరీషకుసుమవిసరశయనతలంబునఁ బరవశే లగువ శాగమనలును, రహింప నందంబుమీఱు నావసంతసమయంబునఁ గౌసల్యాబిబ్బాకవతి నిబ్బరంబులేక మారునిదెబ్బలకుఁ దబ్బిబ్బులాడుచుఁ బ్రబ్బినచింత విర

హవేనాదూయమానమానసయై చింతిలుచున్న సమయంబున నెచ్చెలులు తచ్చ
రిత్రం బెఱింగి వనంబున మెలంగిన గాక యీకాక పోకడపెట్టజాలమని బాల
మనికితంబు బాప జాలమే లని జాల మేలని మేలంపుమాటల పాటలాధర లారా
మనారామంబునకుం దోడ్కొని చనుటయుఁ గౌసల్యాదేవియు నెచ్చెలితోడఁ
దిరుగుచుండ నచ్చటివిశేషంబులు ముచ్చటమీఱ ముచ్చటింపఁ దలచి వయస్య
యిట్లనియె.

౧౦౦

కౌసల్యాదేవివనవిహారము.

ఉ. అల్లదె ! యల్లిబిల్లిగనునల్లినమల్లియతీవెలందుఁ బైఁ
బెల్లగుపూవులం గనుమి ధ్రువేయసి ! నీటునఁగప్పనిప్పు నా
నుల్లమునందు నెంతు, నదియొప్పును బాంధుల వాడఁజేయుటఁ
వెల్లడిగా హసంతి యనుపేరు వహించుట గ్రొత్తలే చెలీ !

౧౦౧

శా. యుంకార స్తననార్భటిస్ఫుటితదిక్షైల్లంబులై పుల్లన
త్పంకేజాతమరందపానరతసక్షాంతయ్యుక్తి నిరా
తంకారంబున వచ్చుపట్టదములఁ దర్పించి నూత్నంబుభృ
చ్చంక న్నేను వణంకఁగా సురుగుహంసం జూచితే భామినీ !

౧౦౨

చం. నిరుపమకోమలాంగి ! ధరణీరుహముం గనుమా శిరీషముఁ
సరసను జేర నీవు పయి జల్లున రాల్చెఁ బ్రసూనజాలముఁ
సిరవరపేశలం బగుత్వదీయశరీరముఁ జూచి పూలచే
నరుదుగఁ బూజనేసెనొ; మహాత్మకు లన్యగుణజ్ఞలేకదా.

౧౦౩

చం. కుజదళపాళి రంధ్రములఁగూరిచి తూటిచి నార నందు న
క్కజముగఁ బీచుపోచలను ధగట్టుచు లో గది యుండ దాన స్వ
ప్రజకయి జ్యోతిరింగణముపక్షితిఁ బంకమునఁ బిగించి పె
న్నజిబిజి నల్లియున్నగిజఁగాఁడులగూఁడులఁ జూడు మక్కరో.

౧౦౪

కం. సారభవర్జిత మయ్యును, జారుతరం బయ్యెఁ గనఁగ జలజాక్షి ! వి
ద్యారహితుం డైనయలం, కారపువిద్యార్థిబోలి ధను కింశుకముఁ.

౧౦౫

కం. మాధవనంగమవిలసిత, రాధోల్లాసంబుఁ గాంచి భ్రమరారభటిం
గ్రోధముఁ దెలుపుచుఁ గనుమా, మాధవి విలసిల్లె రక్తిమహితాననయై.

౧౦౬

ఉ. వాడఁగఁ గర్ణపూరములు ధ్రువ మహాత్మలపత్తరాజి, దో
పాడఁ జలించుచు భ్రమరకావళి, వృంతము లింత నల్లఁగా
వీడ లతావలేప, మటఁవింతబెడంగు రహించుపద్మినిం
జూడ నఖిలలామ ! మదిసాక్షెను నీ కదియేమి చెప్పవే ?

౧౦౭

- ఉ. ఆతపతాప మోషికను ♦ నాఁటి వడింబడి పెన్దడిం దనూ
జాతఘనశ్రమం బెడల ♦ సారసుమాంచితసద్రసంబు మైఁ
బ్రీతిగ నంటుకోఁ జెలువ ♦ పేర్చి హిమాంబులఁ దోగి తాలిచెన్
నూతనవృత్తరేఖలఁ గ♦నుంగొను కొమ్మ లనాహతద్యుతిన్. ౧౦౮
- వ. అని యిట్లు తనయనుంగు నెచ్చెలి యందలియందంబు నందంబుగా మందలించు
చుండఁ గనుంగొనుచు. ౧౦౯
- చం. *వికటపలాశివారముల ♦ వేడ్క శరంబుల ముంచి, జింకకై
ప్రకటితరీతి నేగి, యెడఁబాసిననిష్టవయస్యఁ జీరుచున్
శుకముల కుల్కుచుం, దనకు♦స్రుక్కినపక్కిని నాదరించుచున్
నకి యొసఁగన్ ఫలోత్కరము ♦ సాపడుచుం గడుసంతసంబునన్. ౧౧౦
- ఉ. *కోమలపల్లవావళులు ♦ గోయుచు, గాకవిపెంపు మాన్పుచున్
శ్రీమయవర్ణశాలల వ♦సించి, మహాశ్రమమారసుందరా
రామముఁ జేరి తానబల♦రక్కసినాసను గోయఁ బంప నా
రామవిహార మీగతిని ♦ రాజిత మయ్యె వనాంతరంబునన్. ౧౧౧
- వ. ఇట్లు గ్రుమ్మరుచున్న సమయంబున సంధ్యాకాలంబు డాయుటయు వనవిహారంబు
చాలించి పురంబుఁ జేరఁ బోవుదము రమ్మనినఁ గౌసల్య రాక మంజుకుంజంబుల
సుమపుంజంబులకై తిరుగుచున్నఁ జెలి బెదరింప వయస్య. ౧౧౨
- కం. అవరాజకీరమతి నీ, సప్తరున బింబోష్ఠి ! తిరుగ ♦ సయ్యాటమునం
గువలయనాథుఁడు దోఁచెడి, నవలా ! నవలాఘవంపు♦నడ రావమ్మా. ౧౧౩
- శా. రామామాధవుఁ డుండు నాసరసఁ బో♦రాదమ్మ, యీపూఁబొదన్
భామా ! తామరసాంబకుండు మెలఁగున్ ♦ వ ల్దన్న వే పోయెదో
శ్యామా ! భూపకుమారకుం డచటనే ♦ సాక్షాత్ప్రతిం దోఁచు నీ
సీమాటీకన మేల మే లటవె యో♦సీమాటి ! ముమ్మాటికిన్. ౧౧౪
- వ. అని పలికిన దశరథుండు చెలి తన్ను వీక్షించి హెచ్చరించుటకాఁ దలంచి తనడాఁ
గినకుడుంగంబుమాటు వీడి తటాలున వారియెదుర నిలుచుటయు. ౧౧౫

— శ్రీ కా స ల్యా దేవి దశరథంజూచుట. —

- సీ. జిగిబిగిరుచులచేఁ ♦ జెలఁగువుండమువాని, వలెవాటు గలపొన్ను ♦ వలువవాని
నెగయుమూఁపులతోడి♦సాగియురూపమువానిఁ, గమనీయజలజాంబకములవాని
మృగరాజు నిరసించు♦మేలిమధ్యమువాని, సరసవిశాలవ♦క్షంబువాని
డంబుమీఠినయట్టి♦కంబుకంఠమువానిఁ, గామినీహృద్యవి♦గ్రహమువాని

తే. భూపతనయుని దశరథు ♦ దాపునందు, జూచి తిలకించి పులకించి సాక్షి తెలిసి
కలకవాతినమనమున ♦ దెలియలేక, మదనఁడనుచును బ్రమసెను ♦ మదిరనయన
వ. ఇట్లదాటున దాపున నిలిచిన దశరథుఁ జూచి జంకి శంకించి ధీరోదాత్త గావున
భావంబు బయలుపడసీయక.

ఆ. నిరుపమానతేజ ♦ నిస్తులరతిరాజ, రాజితాంగుఁ జూచి ♦ రాజవదన
రాజసమునరక్తి రాణించుమాడ్కి నీ, రాజితాంఘ్రిజేసె ♦ నోజ మెఱయ ౧౧౮

-- కౌసల్యా దశరథుల సంభాషణము. --

ఉ. అందముమీఱఁ గాంత వినయంబు నయంబు రయంబు దోష రా
కేందునిభానను వరమహీపతిగాఁగ నెఱింగి భూపసం
క్రందన ! యల్ల సత్కుసుమ ♦ రాజతపీఠిని విశ్రమించి మా
యందు ననుగ్రహించి చరితార్థనుగా నొనరింపుమా దయా. ౧౧౯

ఉ. సీతముగాఁగఁ గ్రొత్తనవసీతముకన్న ను బేళలంబునౌ
సీతతెకోమలాంఘ్రినవసీరజయుగ్మము నింతదవ్వు యా
నాతతకారణకలిత ♦ మానటు లేల యెనర్చె డెంద? మా
హా తెలిసెన్ మము నిగ్గుల ♦ నాదరయు క్తలఁ జేయనేకదా ౧౨౦

చం. నినుఁ బతిగా వరించి ధరణీతరుణీమణి యేపురంబునం
దనయము హాళి మీఱెడినొ ♦ స్వచ్ఛసువర్ణపుఁబేరునందు ర
త్ననికర మట్లు సీదుశుభానామమునం జతురత్వమందె నే
వినుతమహాక్షరాళి? పృథివీవర ! వీనులవిందు సేయుదే. ౧౨౧

ఉ. ఏమినిమిత్త మెచ్చటికి ♦ నెచ్చటినుండి మహాత్మ! పోవుచో
సీమహిఁ జేరవచ్చితి వి ♦ టీవనిసాంపుఁ గనంగ నొక్కొ? యా
రా! ముఖకాంతిసుందరతరాజకుమారకలక్షణంబు లు
ద్దామముగాఁగఁ దెల్పెడు యథార్థము చెప్పుమ చెప్పఁగూడినన్. ౧౨౨

చం. ఇది ప్రమదావనంబు పృథివీశ్వర ! దక్షిణకోసలుండు ధీ
సదనుఁడు భానుమంతుఁడు ప్రశాంతుఁడు తద్ధరణీశుపుత్రికన్
హృదిని విహార కేళిఁ జరియింపగ నాస జనింప నేడు మే
లద నని వచ్చినారము సుమావచయం బొనరింప నింపునన్. ౧౨౩

వ. అని యూరకున్న నయ్యన్నులమిన్న మృదుమధురవచశ్చమత్కారంబునకు నల
రుచుఁ గల తెఱం గెఱింగించువాడై. ౧౨౪

* ❦ * ప్రియకాంతావృత్తము. ❦ *

అనితివి నీవే తెలియ సుమాంగీ ! సకలం బై
నను నెఱిగింతు నిన్ను కలనాదామణి ! ప్రీతి
ఇనకులజాతుండ దశరథేశాఖ్య జనుల్ న
న్ననుదు రయోధ్యాపుర మిరవయ్యెం బ్రియకాంతా.

౧౨౫

* ❦ * స్రగ్వీణి. ❦ *

ద్విత్వితానంబులం ధ దేజు మీఱంగ న, మ్యగ్వీభూతిం జమూమండలంబొప్పగా
స్రగ్వీణీ ! పోవుచుకొనితొక్కి మానిరా, డ్వాగ్వీధిన్నిల్చితికొని భామకర్ణంబునన్.

* ❦ * మానిని. ❦ *

మానిని ! నీయసమానవిలాసము ధ మాన్యగుణంబులు పెక్కుజను
ల్వీనులవిందుగఁ జెప్పగ విందు, సలీల నిను న్వరియింపఁ గడున్
మానస ముట్టుట లూఁగుచు నుండఁగ ధ మానితవృత్తిని నీజనకున్
దానముగా నిను వేడుకతంబున ధ దాపున ! నిల్చితి సేనలతోన్.

౧౨౬

* ❦ * వనమంజరీవృత్తము ❦ *

అలమినసంజ వనాంతరవీధుల ధ హాయి నొంటిగఁ గ్రుమ్మరం
దలంపు జనింపఁగఁ బోవుచుఁ గోయుచుఁ ధ దన్వలున్ వనమంజరుల్
కలకలనాదము కర్ణరసాయనధగారవంబున నింపఁగా
హాళహళికం గన వచ్చి కుడుంగవదాంతరంబున డాఁగితిన్.

౧౨౭

* ❦ * కుసుమితలతావేల్లితము. ❦ *

అందం బొప్పంగాఁ బ్రియసఖయు నీ ధ వర్జిలి న్నుచ్చటింప
న్విందుం గందుంగా కుసుమితలతావేల్లితం బై నకుంజం
బుం దిం దున్నన్ డాఁగి యని నిలువన్ ధ హల్లకాక్షీప్రబోధం
బొందాఁ బల్కొడన్ జలజవదనా ధ పూని నీతోడ నంచున్.
తే. ఆడఁబోఁ దీర్థమెదు రైనయట్లు చెలువ ! వెదకుతీగియ పదములఁ బెనఁగి నట్లు
నాదుభాగ్యంబుపెంపుననళిననయన ! వచ్చితివికాన వచ్చితిముచ్చటింప.

౧౨౮

౧౩౦

* ❦ * తోదకము. ❦ *

మానిని ! ని న్నన ధ మానసమందున్, మానసజాతుండు ధ మాననివీకన్
మానముదూలఁగ ధ మార్గణపంక్తిన్, మానకచిమ్మెఁ జుమా ననుఁ గాంతా.

చం.ధరణీఁ గలట్టిరాజులను ♦ దద్దయు మార్కొని వీరవిక్రమ
స్ఫురింను బోర గెల్చి పువ్వుఁబోణిహో! నీదుకటాక్షపాతవి
స్ఫురణ సహింపలేక మదిఁపొంగు దొఱంగి మొగుడ్డుఁ గేలు దు
ర్భరనుమబాణబాణవినిఁపాతనభీతుని నేలు కోవలీ. ౧౩౨

ఉ. వింటి భవత్తనూరుచిరఁవిభ్రమరూపవిలాససంపదం
గంటిని గంటి కామెతగఁ ♦ గాంతరొ! నేఁ డిటనుండి, యంతఁ బూ
వింటివజీరు నాదువెనుఁవెంటను గొంటుతనాన దంటవా
ల్లంటిరొ! గెంటఁగాఁ దొడఁగెఁ ♦ గాండముల న్దడుఁ గంటగించుచున్. ౧౩౩

ఉ. మోహముఁ బెంచె నీకురులు ♦ మోమువికాసము దెల్వఁ చెచ్చె, సం
దేహముఁ గూర్చె నీనడుము ♦ నిశ్చయనిశ్చలగౌరవంబు నో
మోహిని! నీగభీరతయె ♦ పొందుగఁ దెల్పె గరంబుఁ బ్రీతి వై
వాహిక కేళిఁ దేలుపఁగ ♦ స్వాంతమునం దలపోయు భామినీ. ౧౩౪

వ. అనినఁ గౌసల్యయు. ౧౩౫

ఉ. పూరుషు లిట్లు రాఁ జనునె ♦ భూధవపుంగవ! కాననాంతరొ
దారఫలప్రసూనకిసఁలావచయాదిక కేళికారతిన్
హరివిహార లై నజలఁజాస్యల వంచనఁ బొంచి కాంచుటల్
సూరకులానతంస! యిది ♦ చోరునికర్మమొ శూరధర్మమో. ౧౩౬

కం కులకన్యను గానా? పెద్దలు లేరా నాకు? నిపుడ ♦ ధరణీశా! నీ
పలుకులు జనకుఁడు వినినను, బెలుచనఁ జేసేత ననుభవించుగ నిచ్చున్. ౧౩౭

వ. అని రానికోపంబు దోచ మాటుమొగంబువెట్టుకొని నెచ్చెలింగూడి నిర్మిమ్ము
టయై వేటుమార్గంబునఁ జనునెడ. ౧౩౮

కం.పదములు మును చనఁ జూచున్, మది వెనుకకుఁ బాటిపోయి ♦ మరలదుమఱిక
న్రుదచూపు మధ్యవ ర్తియొ, పదురుచు వెనుకకును బోయి ♦ వచ్చుం బోవున్.

వ. ఇట్లు పోగమకించుపదంబులఁ బోనియ్యనిమనంబు శోఁ దిరిగితిరిగిచూచుచు నేటి
కెమరీఁదువిధంబునఁ జనుచు దశరథుం డనంతరథుం డైనపగిది భావనాబలవిశేషం
బున నెచ్చటఁ జూచినఁ దోచుటయు. ౧౪౦

ఉ. ఎచ్చట విన్న మారహయఁహేషలె, యేయెడఁ గన్న ముల్కులే
యెచ్చొటఁ జన్నఁ దద్రథమె ♦ యెక్కడ నక్క విజాతికూతలే
నచ్చికమార దుష్టశకుఁనంబులె యెల్లెడఁ గాననయ్యె, న
న్నిచ్చటి కేలతెచ్చితిరె ♦ యింతులు! కంతునిశత్రుశాలకున్. ౧౪౧

వ. అని తనమనోవికారంబు దేటపఱుచుటయు నెచ్చెలి తదనుగుణంబుగా. ౧౪౨

సీ. సారసాదారకాసారంబు గాదమ్మ, మారనారాచతుఃశీర మమ్మ
 యంద మామాకందబృందమ్మ గాదమ్మ, కందర్పమందురాబృంద మమ్మ
 వలిపెంపు గల్గువీపలిగుంపు గా దమ్మ, యంగజఘటిశతాంగ మమ్మ
 గండుమీఱినచిల్కచండంబు గా దమ్మ, దండిమారుపూణిదండ దమ్మ
 తే. రవణమీఱగఁ గోయిలఁరవళిగాదు, రతిమనోహరభటమహాఁర్భటులు సుమ్మ
 కాన నీకానలో నేకతాన మారు, నాన తిరుగంగ రాదమ్మమానవతికి. ౧౮౩

* సాయంసమయవర్ణనము. *

తే. అపరదిక్పాంత గై సేయునాశయమున, రాగమలరారుచుండ సంభ్యాగమమున
 ముఖముననుబెట్టు కుంకుముబొట్టనంగ, వెలయుభానునిఁ గంటివేజలజనయన!

ఉ. వానకసజ్జవోలె నిజవల్లభురాకను రాక కొప్పుఁ ద
 స్వీ! సవరింప నెత్తుకురువిందమణికృతహస్తయుగ్మసం
 భాసితదర్పణద్వయముభాతి నిశాముఖమందుఁ గంటివే
 వాసరయామిసీధవులుభామిని! నిల్వఁగఁ బ్రత్యగంబునన్ ౧౮౪

తే. జలజకుసుమంబు తింఱిఁజీదళముభంగిఁ, బల వికసించునింతియ య పద్మనయన?
 ప్రొద్దుదిరుగుడుఁబువు రవిపోకఁ బోవు, సమ్మఖమ్మగు నెప్పుడు సారు మీఱి.

ఉ. హెచ్చుగఁ గేకల న్నభము నెల్లెడ నింపుచు, బక్ష కాంతికిం
 బెచ్చుగ సంజడా లొసఁగ వింతహారంగు, బెడంగుఁగూర్చు గా
 బచ్చలహారపంక్తులయి భాసిలి సాయములచ్చియొక్కునన్
 వచ్చెడిఁ గంటె కీరములుబారులు దీరుచు గూండ్లు సేరఁగన్. ౧౮౫

ప. కావున నిక నిట నుండరాదు మందిరంబునకుం బోవువము రమ్మని యమ్మరింద
 యానఁ దోడ్కొని చనియె నంత. ౧౮౬

చం. చిలుకలు సేరె గూండ్లు రొదసేయుచు; నింటనె నిల్చి యున్నక్రే
 వులు మది రా బితాన నటమో మొకయోరగ వంచి వాలము
 ల్పెఱఁగ నటించుపాముగతి లీలగ నెత్తుచు బిగ్గఱంకెలం
 గొలుపుచు దాటుల న్నిగిలి గోవులు వాటె గృహళి సేరఁగన్. ౧౮౭

ఉ. మాటికిమాటికిం దనదుమార్గనిరోధముగాఁగ వత్సముల్
 దాటులు వెట్టుచుం బొదుఁగు దద్దయుఁ గ్రుమ్ముచు నెత్తివెచుచున్
 గాటముగాఁగ నడ్డునిడఁగాఁ గని నాకుచు మేను, క్రేళ్లుగన్
 దాటుచు బోయె నాలగుమి దా భయ వెట్టుచుఁ గ్రుమ్ముకై వడిన్. ౧౮౮

చం. యవసపుగంపఁ దాల్చి శిరమందలిచిన్నిపయంటచుట్టపై
 జవజవలాడ నెన్నడుము చిన్నులభారము సైచలేమిఁ జ

నవపయః బోటికింబలెనె ♦ నాట్యము సల్ప నితంబబింబముల్
జవమున వానిపోరు నవసానము సేయంగ నొక్కొ పాదముల్
శవశవలేక పోవంగ హుటాహుటిఁ గాఁపుమిటారి యేగెడిన్.

౧౫౧

చం. పెడమఱు ద్రిప్పి మోము నడిపిదినిఁ బోయెడివారిఁ జూడన
ఘైడమడు గై నపాదములనేర్పడ నిల్చి నఖాంకురంబులం
దడయక గీటుచో ననవధానితనా నెగద్రోచి తైక, గ
న్నడ నొకకొంత చన్నుగవవాకిట నిల్చిరి జారకామినుల్.

౧౫౨

చం. చలువమడుంగుఁ గట్టి బురుసాపనితైక బిగించి మేలిదు
వ్వలువపయంటలోఁ జనులు ♦ వారక డాగురుమూత లాడఁగాఁ
దలు పొకయోరమాటుచుఁ బథంబునఁబోయెడివారిఁ జూచి వా
రలు దముఁ జూడ మాటుగొని ♦ క్రాలిరి బాళిని వారకామినుల్.

౧౫౩

శా. దోషోద్ధత్యము మీఱఁ బుణ్యజనసంధోహంబు నిస్తుల్యం
తోషం బొందెను; లోన సంతసిలి ప్రద్యుమ్నండు జాగ్రద్దశా
స్తేషం బొందె; నదృశ్యభావము వహించెం దారికల్; హేళి సం
స్తేషానందసుఖంబుఁ గాంచి వికసించె బద్ధినిసంతతుల్.

౧౫౪

ఉ. ఊహచెడం దమారి చనె ♦ నొడి, మహానటుఁ డయ్యె వైరి, పాం
థాహితుఁ డైనరాజు హితుఁ ♦ డయ్యె, స్మరోద్ధః దాళ శక్యమా
మోహతమంబునన్ జగము ♦ ముంచునొకో యనుభీతిచే వరా
రోహలు దీపికాచ్చలనిరూఢిని గంతున కిచ్చి రారతుల్.

౧౫౫

వ. ఇట్లు చీకటివడుటయుఁ గౌసల్య దశరథుఁ దలంచి వలపున సుడివడుచు హారా
హారవిహారవిముఖుడై యొకరాత్రి వేడు తెత్తినట్లు చరించుచుండ ప్రియవయస్య
యమ్మనంబు వే తొకప్రస్థేద్రిప్ప నెంచి యుదయించునిశాచంచలాక్షీ మనోహ
రుం జూపి యిట్లనియె.

౧౫౬

ఉ. *పొంగుచుఁ దండ్రి పంప జని ♦ పొందుగ శాస్త్రములెల్ల నేర్చి పే
ర్పిం గురునాన దాటక హరించియుదారమతిన్ సవంబు సే
యంగనగాధిరాజతనయావనుడై కృతజీవశర్ముడై
రం గగు నాత్మజాతుఁ గను ♦ రాజముఖి! విధు రామచంద్రునిన్.

౧౫౭

మ. *తనరాకన్ జనకుండు పొంగగను సీతాతోషణాపాద్యై
యనయంబున్ జనమోదదుం డగుచు నాఁర్యానందకృద్ధర్మవ
ర్ధనుడై కౌతుక మొప్పు నిగ్గుగనుచుఁ రాజులై దారాన్నితున్
ఘనసత్తేజు సరిస్థుయాపహుఁ జెలీ ♦ కాంచంగదే యర్మిలిన్.

౧౫౮

తే. *కొమిరే! భవితవ్య మిదిగాదా ♦ కొ మరుఁ డదిగొఁ

దోడునాలియు రాఁగఁ దాఁ ♦ గ్రీడ లీల

వెడలెఁ గాంతారమునుబట్టిపుడమితేఁడు

కైకయికిఁ గూర్పు నీ కేల ♦ శోకమంద.

౧౫౯

ఉ. ఈనెల నొప్పుకప్పునకు ♦ నెన్నియొ చొప్పులు లోకు లందురే

కాని యవన్ని దబ్బులెఁకా, నెల దా ముకురాయమాణ మాఁ

గాన నిశాకృశోదరి జఁగాగయిసేతలు సేయఁబూనుచో

వేనలి దిద్దఁ దోచుప్రతిఁబింబ ము టంచుఁ దలంతు నెచ్చెలీ.

౧౦

వ. అని పలుకుకలికిం గనుంగొని యభుకుగదిరినమనమునఁ దనమనంబు దశరథాయ

త్తంబై యుంట నెఱుంగఁ జెప్పి.

౧౬౧

సీ. తరమటే సైరింప ♦ స్మరసారతరఘోర, కరవీరశరవారఁఘాతములకు

వశమటే యోర్వంగఁదశదశావశమనో, వశదశాకరనిశాఁపరుచులకును

దలమటే తాళంగ ♦ మలయాగమలయాగ, వలమానపవమానఁబాధలకును

గలనటే సహియింపఁ ♦ గలనాద ! కలనాద, కలనాదకులమహాఁఘలతలకును

తే. బాప! యీపాప మె ట్లాఁపఁ ♦ బ్రసవచాప, సుమనిశాపమహాబలఁసమదకీర

కోపకృతతాపమున కోప ♦ నేపగిదిని, సైఁపఁ గలనమ్మవీరలఁయేఘఁగొమ్మ!

ఉ. క్రొన్నెలయేపులు, గఱునుఁగోవెలచూపులు, మారుతూపులు

వెన్నెలమాపులుం, వడఁకుఁవీవలికైపులు, వేఁకితీపులు

వన్నెలచిల్క రాపులు, నృపాలకు నత్తరితీపు లొక్కటై

నన్నిటు లేచనాగె లలఁనా! కలనా సయిరింప నీదశల్.

౧౬౩

మ. లలనా! సేఁ గలనా సుఖంప భవనాఁలంకారరూపప్రభో

జ్వలనానావిధభూషణాజివిలసఁద్యాహాపరిశిష్టనై

వలమానభృమరాకులీకృతశుకీపాళీమయూరావళీ

కలనాదారవపూరితోలపశుభాఁగారంబున న్నిచ్చులు.

౧౬౪

వ. అని యిట్లువందురుకుందరదన కూటటగా.

౧౬౫

కం. శంబరగంధర్వదనుఁ, శంబరకలితాంకు నిహతఁశంబరదనుజుఁ

శంబరజాక్షీమఃకి యా, డంబరమున ననియొఁ బ్రస్ఫుటం బగుఘణితిఁ.

౧౬౬

— మన్మథదూషణము. —

కం నీ వొకసుకుమారుండవు, నీవి ల్సుకుమార మయ్యు ♦ నిర్దయ మటరా

యీవగ సుకుమారాంగుల, నీవగలను బాలుపఱుప ♦ నిందిరతనయా.

౧౬౭

కం.కామా తన్వంగుల మో, కామా! సౌఖ్యప్రదానకర్మము నీదే
కా! మాబోటిని నేచుట, కా మాపతి నిన్నుజగతిగావించె నయో. ౧౬౮

ఉ. మానవదుర్వ్యథాకలితమార్గుడవుం దనుజుండ వైనని
న్నానిటలాక్ష ఫాలనయనాగ్ని బడక సయిరించె ద్రుంప కే
తా నయి లచ్చికై నరకదానవదర్పవిదారి, యాజగ
త్ప్రాణపరాయణుండు నినుఁ దా మదిఁ బూనినఁ గావ నేరడే? ౧౬౯

మ. కమలానాయకు నాత్మనీనులు శుభాకారుల్ వయోయుక్తులుం
గమలామందిరవర్ధనోద్యమపరుల్ గాంతారభాస్వత్కరుల్
క్షమ వైకల్యనమేతు లుక మఱి మనోజాతుల్ గదా గాన నో
కమలానూనులు! మీర లిద్ద టొకటైకారెంతు రబ్బైక్షులక. ౧౭౦

— చంద్రదూషణము —

కం.రుషచేఁ బెనుగా మనుదు, ర్మిషమున నాకువునఁ జేరి ఁ మెలఁతుక నేచక
విషధరశేఖర! నీదు,ర్మిషము నరేంద్రుండు పాచు ఁ వెఱపింపకుమీ. ౧౭౧

సీ. మునిశాపము నిశాప ఁ నినుద్రుంపదాయెఁగా, రోహిణీమాహాత్మ్యరూఢినేమొ
సర్పదష్టుడ వయ్యు ఁ సమసిపో వైతిగా, యోషధీశత్వవిశేష మేమొ
దినము వారిధిబడి ఁ తెగటాటిపోవుగా, జైవాత్మకత్వంబుచంద మేమొ
నడిగండిసెలవాఱి ఁ మడిసిపోవైతిగా, మఱి సుధాకరుడవాఁమహిమ నేమొ
తే. కటకటా యిన్నిగండముల్ గలుగ నీవు, మడిసిపోవక మనుదల ఁ మిడిసిపడుట
భళిర! నీతల్లికడుపుచల్వయొ తలంప, విరహిణీజనకృతపాపభరమొ చంద్ర!

ఉ. మాయురే! రాతినే నిమిషమాత్రమునం గరంగంగ నీరుగ
నేయంగఁజాలు జాణఁడవునీ రసికత్వము నీళ్లపాలుగాఁ
దోయరుహాక్షులక వెతలఁద్రోసెద వయ్యయొ దర్శనాశము
నేయు భవత్కళావితతి ఁ నేడు భయోద్ధతిఁ జూపె జాబిలీ! ౧౭౩

ఉ. పాడి దొఱంగి నీవు బుధవైరివి గావుటఁ గాంచి భీతి న
ల్లాడఁగఁ జక్రపాలి పదునాఱుగఁజేసి యజాంగనేశు లా
వీడమునందుఁ గూర్చ నినుఁ బెట్టి మఱిక హరి బైల గెంటియుక
వీడక యొక్కకంటఁ గనిపెట్టి రుమాధవమాధవుల్ శశీ! ౧౭౪

ఉ. హా! యన లోకమెల్ల సితహాయన! నీరయిపోవ నీయవ
శ్వాసము న్యాయమేర నిజశార్వరనామము సార్థకంబుగా
మాయురే! తోయజాక్షులను మార్తుడవై వెన రూపుమాయఁగాఁ
జేయఁగ శర్వశర్వ! ప్రసిద్ధిపహించెదె కూళనేతలక; ౧౭౫

సీ. జైవాత్మకుడు గావె ♦ జీవనాధారమై, పంటపైరులఁబ్రోచు♦దంట వగుట
జీవజీవము గానై ♦ దేవతాతతికిఁ జ, కోరంబులకు బువ్వ♦కోర వగుట
దివిదివ్విటివి గావె ♦ తివిరి దరిద్రతా, ధీనదీనాళికిఁ ♦ దెరువు చెలువ
విధుమూర్తివే గావె ♦ వితథంబుగాకుండ, నిందిరాసతి నెడ♦నొందియుంట
తే. ననఁగ మేలిగుణంబుల♦ననువుమీఱి, రట్టడిని దేటి యువతుల♦గుట్టు చెటిచి
తిట్టుదిననేల యఘ మొడి♦గట్టనేల, కరుణ నేలుము చేపట్టి♦కడలిపట్టి ! ౧౭౬

❖❖ మం దా ని లా ది ని ం ద. ❖❖

కం. పవమాన ! యింతదయఁ దలఁ, పవ మానవతీచయంబు♦పట్టుల నయయో
పవ మానవ చెలి వెత నిడు, నవమానపుఁజేత లేటి ♦ కయ్యా పవనా ! ౧౭౭

సీ. నుడికార మేది నీ♦నుడి కార మగు శ్రేమి, కీరమా! యిది నయ♦గార మటవె
పైకమా! మీకేమి ♦ మైకమా యనుకంప, సైకమా మది విర♦సైక మటవె
పయ్యరా! యెంత రా ♦ పయ్యెరా చెలికిఁ గై, పయ్యెరాపయి మిను♦పయ్యెరాకు
తాళుమా యింతకాం♦తాళుమా మత్తహిం, దోళమా! రిత్తరా♦దాళ మేల

తే. గాసిపెట్టెదవే పులు♦కాసిపులుఁగ, కర్జమే పులుగాకు పల్లాకులార
నీసదాచారమా భడా♦నిలమ యిదియు, నీమలీమసతయు నిదే♦యేమొ యభిని.

ఉ. చాలుర చాలురా కినుక ♦ జాణర జాణెత గాదురా చలం
బేలర? బేలరా పెరుఁగు♦నీఁదర నీదర మేదురా కడుం
దూలెర తూలరాశిగతి ♦ నొచ్చుర మచ్చుర మెచ్చనీకురా
గోలర గోల రా పిడఁగఁ♦గోరక కోరకదంతఁ బ్రోవరా. ౧౭౮

మత్తకోకిలము. బాల యాటను భీత యకాచును ♦ వ్రాలుచున్ ధర సోలెరా
గోల మన్నినఁ బుణ్య మందరు ♦ గూల్చుగన్ ఫల మేమిరా
చాలుఁ గిన్నను బుద్ధినుంపక ♦ శస్త్రమున్ ధర వీడరా
చాలు న న్విని ప్రీతిమై సతి ♦ జాలి ముంపఁగఁ బోకురా. ౧౭౯

వ. అని యిట్లు మారకూపారకుమారకీరసమీరంబుల నిందించుచెలిం గని కౌసల్య
యిట్లనియె. ౧౮౦

చం. తనకులనాశకుం డతఁడు ♦ తమ్ముడు తమ్ములమేలు నోర్వఁజ్ఞా
దననిలయంబుఁ గూలఁ దొలు♦త న్నెగఁజిమ్ము నితండు పుత్రుఁజ్ఞా
వనితరా! భర్గవీసతి త♦పంబు లవెట్టివొనరెన్ నో కదా
తనకిటువంటిసూను లిల ♦ దాపుర మాటకు మత్తకాశిని. ౧౮౧

ఉ. చందనగంధులార! చని ♦ సందులగొందుల వాడవాడలం
గ్రంధుగ భూమియందలిపు♦రంబులఁ జాటఁగఁ బంపుడీ వెసం

బొందుగ రాజునాజ్ఞ యని ♦ పొం గణంగంగను మిన్ను చూలికి
ముందుగఁ గాల్పుఁ డంచును సమున్నతచందనభూమిజాతముల్.

౧౮౩

వ. అని యిట్లు.

౧౮౪

శా. బాలారత్నము శయ్యపైఁ బొరలుచుం ♦ బ్రాలేయరుగ్బింబ ము
ద్వేలాభీలనిజాంశుజాలములఁ గఁ స్తింబెట్ట హస్తాంబుజం
బోలిం జెక్కునఁ జేర్చి యేడ్చె మిగులన్ ♦ దోగ్గాయనీమంజరీ
మేలోదంచితవల్లకిలరవోన్మేపంబుఁ బోషించుచున్.

౧౮౫

వ. ఇ ట్లంతకంతకు గుఱువులువాఱు నెలంతకంతుసంతాపంబు నిశాంతంబుతోఁగాని
యంతంబునొంద దని పలు తెగల నూరార్చుచు వేకువచిన్నెలం గని.

౧౮౬

* ❦ ప్రా తః కాల వర్ణ న ము. ❦ *

చం. కవి యగుఁగానఁ బుణ్యజనఁకాండగురుం డగుఁగాన నెంతయే
నవికలసమృదంబునఁ దదాగమనంబున కుత్సహించుచుం
గవినికరంబు మెచ్చెడిని ♦ గర్జరసాయన మాసుధోక్తులం
బ్రవిమలభావ మొప్పు గనుమా యనుమానము మాని మానినీ.

౧౮౭

ఉ. ఆరసి పద్మినీపథయుఁనాదిగఁగల్గినయాత్మకృత్యముల్
చేరువదైన నాహరియుఁ ♦ జింత నితాంతము కుందు మీఱఁగా
దారదవర్జితం బయినఁదర్పణమో యన నెల్ల నొచు నో
సారసనేత్ర! చుద్రుఁ డదె ♦ జాతె డిఁ గంటివె పశ్చిమాంబుధిన్.

౧౮౮

సీ. క్షువధుగాఢవృథాఁవివృతాస్యగహ్వరం, బగుఁగాని ముదితరో ♦ మృగము గాదు
శ్వాసదుస్సహకారఁగానముద్భవ బాష్పములుగాని నునుమంచుబొట్లు గావు
ఉపశాంతికై పీల్చియుమ్మెత్త నూర్పుచ్చ, బొగ గానివెన్నెలఁనగయుఁగాదు
పెల్లుతూపోడిచినఁగల్గయే పచ్చిక, బూజుపై నివముక్త్రొంబురుఁగు గాదు.

తే. కర్మమెవ్వరికైన భోక్తవ్యమనుట, మఱచి వననిధిఁబడియెడుఁమగువ విధుఁడు
రాజయత్కూర్చితుఁడు పోయెఁ ♦ దేజమెల్ల, పీని కేటికి నెఱవంగ ♦ వెట్టిదాన!

చం. * కడఁగి తమోవుతం బయి జగంబు నిశాటమహేంద్రాధతిం భరం
పడుచును వేగుచుండ ద్విజఁవారము లొక్కటఁ గూయివెట్ట దం
దడి కరుణారసాస్తి జననందనుడై జనియించు రాముడై
వడి హరి నీయెడం గనుమిపద్మదళద్యుతిలక్ష్మణాన్వితున్.

౧౯౦

కం. * రామా వేగనె పంచెద, నీమనమున సంతసంబు ♦ నివృటిలంగా
భూమిఁ బ్రియాన్వేషారము, నామదికిం గూర్చునట్టి నయగుణమణులన్.

౧౯౧

వ. అని యి ట్లూరార్చె సంత.

౧౯౨

- ఉ. “త్పు” వ్వని లేపి యెడ్ల వెలిఁదోలి “కియో” యని నీరువెట్టి పె
ద్రవ్వగ నీవ లావలఁ జనం “గెకకోబ్బ” యటంచు నిల్చి తాఁ
జివ్వనఁ గాఁడి నఱ్ఱపయిఁ ♦ జేర్చి వహించుచు మేఁడితోఁడ మి
న్ను వ్రుదయించుకంటె మును ♦ పోయిరి కాపులు చేలఁ జేరఁగఁ. ౧౯౩
- ఉ. చేలచేటంగు చెక్కి కురిచీపయి వర్తిలి పేరువెట్టి మం
దాలను బిల్చి జానుయుగఁ ఖాంతరకీలితకుంభసీమలోఁ
బాలను సుఱ్ఱసుఱ్ఱ మనుధ్వానము మోదముగూర్చు గాపుఁబ్రో
యా లిరుచేతులం బిదికె ♦ నవ్వును డయ్యక స్రుక్క కంతయుఁ. ౧౯౪
- సీ. తమ్ములతోడఁ గంఠమ్ములు విచ్చెను, దమముతో న్నరమోహఁతమము విరిసె
వాకు లుద్ధ తక్యకఁవాకుల నన లెత్తె, బవనంబు వెడలె నుపవనములను
దెలవాఁడ గాముకి ♦ తెలవాఁడె వెరవేకి, రెడ్లు చేలను జేరి ♦ రెడ్లతోడ
నలులతో ముద్దుఁదొయ్యలులు మేల్గాంచిరి, ద్విజులను మేల్గొల్పెద్విజకులంబు
తే. పంచపంచయటంచాడిఁ బ్రాహ్మణతతి, పంచపంచయటంచూనిఁవార్చినిలిచి
పంచపంచలఁ గేల్కుకుఁళించికొనుచు, బంచపంచద్వయాత్ము నఁర్చించెనంత.
- ఉ. మ్రుచ్చిల రేయి చేపడమి ♦ రొక్కము లిక్కలు చేరినట్టి పె
న్నుచ్చులు జారిణీసురతఁమోహఁలోలమతుల్ కువేశ్యలుం
బెచ్చుగ సోమరుల్ క్షువభుఁపీడితులుఁ మఱి విప్రలబ్ధులుఁ
పొచ్చుగ నిద్రగూరి రెద ♦ నెంచక యభ్యుదితత్వదోషముఁ. ౧౯౬
- ఉ. మింట వెలింగె వేవెలుఁగుఁమేల్కొను మమ్మ యటంచు లేఁ దా
రొంటరమింటరంబు లని ♦ యున్నని దాసినిఁ దిట్టి భీతి లో
నంటక పొర్లి రింటఁ దమయత్త ననంద యు లేమిఁ గంటులే
కొంటరికాపురంబు గని ♦ యొప్పినమేటితుటారిక త్రియల్. ౧౯౭
- వ. ఇట్లు విరహవేదనాదోదూయమానమానస యగుకొనల్యయూరడం బ్రియవయ
స్య ముద్దుఁజిలుకం జూచి. ౧౯౮
- శా. *తారాకాంతుఁడు పెంపుదూలె వెఱఁగంఠం దీతె నాయంకిలుల్
ఆరణ భూమిపరాగముల్ వెలసెఁ గాంతాన్వేషణారంబు నె
వ్వారిం బంచెదవో ఖగాన్వయమణి ♦ వైశంబ శైలాపగా
పారావారవిలంఘనక్రమపటుఁవ్యాపారపారీణులఁ. ౧౯౯
- వ. *లనిన నారామవాక్యంబుల నప్పతంగకులపుంగవుండువిని ప్రియవయస్యాస్యంబుఁ
జూపుటయు. ౨౦౦
- కం. *వినుమా! సరి దాక్షిణ్యంబును మానక రామభద్రఁముద్ర యిదే కై
కొనుమ యభిజ్ఞానమునకు, ననుమా నయమార హితముఁలాదటఁజనుమా. ౨౦౧

శ్లో శు.క స ం దే శ ము. ౩౫

వ. *అనిపించినఁ జని చని కొంతకాలంబునకు మరలి వచ్చి నీ ప్రియకాంతోదంతంబు సెప్పెద విను మని. ౨౦౨

ఉ. *అనతిమేర కేఁ జని రఁయంబునఁ బట్టనముల్ ధరంబులుం గానలు గోనలుం గడచి ♦ కన్నన సింధువు దాఁటి యచ్చటకా దా నవగేహసీమఁ బ్రమఁదావనమందు వసింపఁ గంటిఁ జం ద్రానన రామ రామ యని ♦ యాఱనికూర్చి దపించుచుండఁగన్. ౨౦౩

తే. *చేరి శాఖాగ్రమునఁగొంతఁసేపు నిలిచి, కనబడకయుండి యతనువేదనఁగృశించి రామ రామా యటంచునుభామ పలుక, నీనిమిత్తంబకా మదిఁనిశ్చయించి.

తే. *రామ ! నీనామకలితమైఁక్రాలుముద్ర, జాఱ విడిచితిఁ గొమ్మలఁచాటు నుండి దానిఁగని నిన్నుఁగనినట్టుఁమానసమునఁ,దలఁచుచునువ్రేలధరియించివలపుమించి.

మ. కర మాన్లఁదము మీతె మానసమునం ♦ గాంచ నిన్నున్ ముద్దుటుం గరమా! నెచ్చెలిఁ జూచిన ట్టిటకు రాఁగఁ గారణంబేమి? యె వ్వరిహస్తాబ్జ మలంకరించెదవో? తెల్పుకరాదొకో ప్రేమ శ్రీ కరమా నాతరమా యెఱుంగఁ బ్రియవాఁక్యం బొండు రాసేగదే. ౨౦౪

చం. అడిగితి నెవ్వ రీవనుచు ♦ హా ! తెలిసెన్ క్షమియింపు దూఱకే జడమతి వైతివే యెఱుంగఁజాలవె ము న్నొకమాటు చూచి యం చడలుట వల్లభార్థముగ ♦ నాత్మ వివేకము దప్పు టయ్యె నీ యెడ నిది యెగు సేత కృపఁయేర్పడఁ జెప్పకు మంబుజాక్షికిన్. ౨౦౫

తే. ఆర భవదీయముఖకలితాక్షరత్రయమును జూడంగఁ ద్రైవర్గ్యమమరుభావి భద్రసూచనగాఁ దోఁచె ♦ భద్రముద్ర! నిక్క మాఁగద చెప్పుమాఁనిర్ణయముగ.

మ. సరసఁదంచితశ స్తనద్గుణమణీజాలాలవాలంబునై కర మొ ప్పారుటఁ గాదె నిన్ను నవలాఁగారామునం దాల్చు నా దరముంజూసి వచింపుమా యొకఁడు తాత్పర్యంబుతో వేడెదం దరుణీరత్నము గారవించుమణిముద్రా! భద్రమా కాంతకున్! ౨౦౬

ఉ. ఆయలిసీలవేణి లలితాంబుజపాణి శుకాభవాణి లో లాయతమీననేత్ర కనఁకాంచితగాత్ర ముఖావమానిత ప్రాయసుధాంశుబింబ మధుఁరాధరబింబ సుఖావలంబయే? 'నా' యనిచెప్పఁజాలఁ గరుణామతి నాపయిలేమిఁ గాంతకున్. ౨౦౭

చం. సరకరుణాతిరేకమునఁ ♦ జేర్చుఁగదా యురమందు మాటికిన్ సరహితవృత్తిమైఁ బలుకుఁవాక్యముల న్వినుచుందువే కదా

- తరళవిలోచనామనయు ♦ త్వత్ప్రతిపన్నముగాదె పల్కుమా
దరమున బాలనెమ్మనము ♦ దాచక కన్నులబోల నాఁగదా. ౨౧౧
- చం. వెలదికరంబున న్నెలుఁగు ♦ వేళ నితాంతముఁ గాంతిసంపదక
వెలయుచునుంటి వీ విప్పుడు ♦ వేఱుగఁ దోచెద వేల చెప్పుమా
యలఘువియోగభారమున ♦ నంగన కుండఁ దదీయతీతులం
జెలఁగెదో? యింతసేపు సతిచెంగట లేమి నొ మద్విధంబుగక? ౨౧౨
- శా. ఆలీలారము యావీలాసగరిమం ♦ బావాక్యనవ్యామృతం
బాలావణ్యవిశేష మానయగుణం ♦ బాసీల వేళీభరం
బాలోలాంబక వైఖరీవిలసనం ♦ బామేలియొయ్యార మిం
కేలీలావతియందు నైనఁగలదే ♦ యెంతెంత చింతించినక. ౨౧౩
- మ. కనఁ గెంకేలఁ బయంటకొంగు దనరం ♦ గా నిల్చుచున్ సాముమో
డ్పునఁ గన్నంగవ రాగలజ్జలను సాంపుంబెంపఁ గ్రొంజెమ్మటల్
చినుకున్ మోమున నామిటారమును యోజింపంగ నా కిప్పుడుం
గనులం గట్టినయట్టు లున్నది గదే ♦ కంజాక్షి వీక్షారతిక. ౨౧౪
- ఉ. చెక్కునఁ జేయి చేర్చు నెడఁ ♦ జిక్కులు పాచెడివేళఁ గొప్పనక
మక్కువమీఱఁగా శ్రవణమండనముల్ సవరించుపట్ల నీ
వక్కడనే మెలంగెదు కదా! చెనిలోన నచిపు నాపయిన్
మక్కునఁ బాయఁగా వలదు ♦ మానిని! యంచును రత్నముద్రికా ౨౧౫
- చం. చపలమనీష తౌట స్వవిచారవిదూరలు బాలికామణుల్
కృపయును గల్గునే యనుచు ♦ నేటికిఁ బ్రశ్నమొనర్ప? గల్గెనే
సపరిమితానురక్తహృదయంబున నేలక నాఁడు వోవునే
త్రప యనుసాకు పెట్టుకొని ♦ తద్దయు మాఱుమొగంబు వెట్టుచుక? ౨౧౬
- ఉ. నా కిఁకఁదెల్పుమా సకియ ♦ నాకడకు న్నినుఁ బ్రేమఁ బంచెనో?
లేక మదియవర్తనములీల నెఱుంగఁగ నీవ వచ్చివో
ప్రాకటపార్శ్వవర్తిశుకవల్లభసంగతిచే గుణాధ్యర
త్నాకర! సజ్జనావన మయూరె స్వభావముగాదె నీకిలక. ౨౧౭
- తే. నేడు సొందర్యఖిని వైననిన్నుఁ జూడ, భామ సాక్షాత్కరించినపగిదిదోచె
వెలయునీయంతరంగంబు వివరముగన, భామ దానట్టులో యనుభయముదోచె
- తే. మానవృత్తంబునై యెక్కిమదికి మఱి తుదమొదలునులేని నిన్ను సుందర్యనంబ
కాడలంచెద నేడు నాకైరహింప, నతనుభూతవ్యథాతాంతి ♦ యగునెనాకు?
- వ. అనిన నే నిట్లంటి. ౨౧౮

ఉ. దేవర ! తల్లిదండ్రులయధీనలు బాలలు గారె ? స్వేచ్ఛమై
దీవరపాటు సన్నె సుదతీమణికోటికి ? నొంటిపాటునక
భావజరూపు లైనమగవారలు డాసినచోట గోల ల
జ్ఞావతి యకాట నేరమె ? విచారము సేయుము దూఱనేటికిక. ౨౨౧

ఉ. రూపముచేతనే మనము రూఢిగఁ జూఱలు గొంటి దంటవా
ల్పపులమాత్రనే తనువు సొక్కఁగఁ జేసితి తీవుమాటలక
గైవునఁ గైవసంబు గనుకై పొనరించితి వింతచేసి మా
పాపనె దూఱనాడెదవు పాపము ! నీ కగునయ్య యీకృతుల్ ? ౨౨౨

శా. ఒయ్యారంబు త్వదీయ మయ్యెడల మా యొయ్యార వీక్షించి మే
ల్పయ్యారక విరహగ్నిఁ గ్రాఁగెడిఁ దనూలీలావికాసచ్యుతిక
లయ్యో ! పాప మనంగ నేరదు సుమీ యాయల్లకోద్విగ్నయై
యయ్యోపాప మనంగ నేర వకటా న్యాయ్యంబె నీబోఁటికిక ? ౨౨౩

చం. ఘనత భుజాంకపాళి ధర గొతుక మందెను నీల సన్ననో
వనగుణధర్మరూపవిభవంబులకై ప్రభ నిన్నుఁ గైకొనెక
వనజదళాక్ష ! నీహృదయవారిజవాసిని గాఁగ నే విహ
సిని మఱియున్నె మారమణిఁ జిత్తమునం దెడ సేసి తేనియుక. ౨౨౪

తే. కొమరుమిగులంగ నీవుగైకొనితి వేని, జీవితేశుండ వా దఁట సిద్ధముగను
గొమరుదలఁగంగ నీవు గైకొనక యున్న, జీవితేశుండ వా దఁట సిద్ధముగను.

ఉ. కోరిన నింద్రచంద్రనలకూబరమారులనైన మెచ్చ దొ
మారమణిమతల్లి నిను మానవనాథు వరించె భూభృదు
ధారముఁ జేసితో సురలఁ దప్పక ప్రోచెదొ రంభనైన లోఁ
గోరవొకో మహేశమదకుంతనశీలివొ పల్కు మేర్పడక. ౨౨౫

తే. విషముతోఁగూడఁబుట్టనివిబుధవంద్య, పతినిహృదయంబుననుదాల్చు పరమసాధ్వీ
చంచలత్వంబుఁ గాంచనిచంచలాభ, మారమణి యెంచఁగా రమామణికిమిన్న.

తే. సమరముల నిన్నుఁ గీనాశసముదయములు, ప్రాణనాథునిఁగాఁజూడభావమునను
బ్రమదమున నిన్నుఁ గోరెను బార్థివేంద్ర, ప్రాణనాథునిఁగాఁగ మాపంకజాక్షి.

చం. అనుచును మాటలాడుతటి నాతనిమంత్రులు వచ్చి దేవ ! మీ
రనిచినమంత్రయుక్ గురుడుహర వికాసము దోష భానుమం
తునిపురినుండి వచ్చి మిముఁదొడ్కొని రమ్మనినారు వేగమే
కనుగొన నేగుదెం డనినఁ గాంత ! నృపాలుడు వోయె గ్రక్కునక. ౨౨౬

అ. భానుమంతుఁ డనెడిపల్కు నాచెవిఁ బడ, నొకవిశేష మచటనుండు సనుచు
వారివెన్నడించి వైనంబుగా వింటి, వారిచాక్యసరణివనజనయన ! ౨౨౭

ఉ. ఇచ్చెద నంచుఁ బల్కె ధరఁజీశుఁడు నీకు నిజాత్మజం గడు
న్నచ్చిగ నీసమఁ శుభదిఁనంబు ముహూర్తము నిర్ణయింపఁగా
బుచ్చెఁ బురోహితుఁ మదిని ధి బొంగి యిదేశుభలేఖ నిచ్చె లే
దొచ్చెము ఫాల్గునాదిని ముహూర్త మగుఁ దశమి స్మృపాలకా. ౨౩౦

కం. అని పల్కి వార లేగిన, ననుపమముద మెదను మెదల ధి నానందరసా
భిని మగ్నుఁ డైనదశరథుఁగన కేఁ బరువిడితి నీకుఁ ధి గార్యముఁ దెలుపఁ. ౨౩౧
చం.*స్మయగమహాశయోద్ధతిని ధి మాన్యుచుఁ జేరి సువేల నందు మ
ర్ణయపరవాహినీధవులఁరాణవఁ గూల్చి విరోధు లాఁగినఁ
భయదశరంబుల నిష్కమతఁపంక్తిగళప్రవిభేదశాలియై
ప్రియజయలక్ష్మిఁ జేకొనుచుఁవే చను దెంచు ముదంబుఁ జెందుమా. ౨౩౩

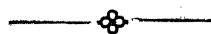
వ. అని కాసల్యాదేవికం జెప్పి యామె నూరార్చె నామెయు నాశుకాంగన నృహూ
కరించి వివాహసమయంబు నిరీక్షించుచు నల్పం బగుత్రుటికాలంబుఁ గల్పంబుగా
నెన్నుచు దినంబులు ద్రోయుచుండె నని శుకయోగీశ్వరుఁడు పరీక్షిస్తండలేశ్వ
రునకు నెఱింగించిన తెఱంగు. ౨౩౪

శా.మా (ల్యా) లంకృతపక్ష ! దైత్యతరుణిఁమాంగల్యరుక్కాముదీ
కల్యా ! నిత్యనిభూతినాథ ! నిరహంకారాత్మ ధి భక్తాఘనై
రూర్మల్యోత్కంఠ ! ధరాసుతాధవ ! చతుర్వ్యూహస్వరూపా ! ససా
ఫల్యారంభ ! దయామతీ ! రఘుపతీఁభక్తావళీనద్గతీ ! ౨౩౫

ఉ. ౬(ర్ప)కదర్పహరివినుఁతా ! విసతాతనయాసనా ! శతా
హర్పతితేజ ! లోకజన ధి కా ! జనకాత్మభవామనోహరా !
స్వార్పితచిత్తభక్తదరఁహ ! దరహఁసవిలాసభాసురా !
సర్పమదాపహంఘ్రిజలఁజా ! జలజాంబకకోటిసుందరా ! ౨౩౬

❦❦ గ ద్య ము. ❦❦

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమాసమాససత్వమహా
వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ
సుబ్బరాయనామధేయప్రణీతం బైనశ్రీ కాసల్యాపరిణ
యంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.
శ్రీరామార్పణమస్తు.శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

చతుర్థాశ్వాసము.

నగజార్జితచరణా !

శ్రీనగసంచరణ ! భక్త ♦ చిత్తాభరణా !

దానవహాసనాచరణా !

శ్రీనయగుణ ! దహరశరణ ♦ సీతారమణా !

తే. అవధరింపుము దేవ ! మహానుభావ ! భావనాతీతవైభవపరమయోగి

భావపుంభావకరుణాస్వభావుడైన, బాదరాయణి యిట్లను ♦ సాదరముగ. ౨

— రావణుని రాయిడికి దేవతలు దల్లడించుట. —

శా.కం.శేకాలవిధిప్రసాదకలనా♦గాఢస్మయాంధీకృతా

కుంతీభూతకఠోరదృక్పయదిహాకోదైర్యసంఘేదనో

త్కంఠాజ్యభవతంతమత్రిదివకాంతాగర్భనిర్భేదకృ

త్కంఠాక్రందనపంక్తికంతముఖరక్షస్సంఘధూర్తత్వమున్. 3

కం.తాళంజాలక కడువా, క్తాళంబులతోడఁ దలుపు♦తాళము లిడి బే

తాళుండు దోలినగతిని రొ,దాళంబులతోడ సురలు♦తరుణులు గూడన్. ౪

కం.పెల్లగుగాలికి నాకులు, చెల్లాచెద రైనయట్లు ♦ చేడెలు నమరుల్

దల్లడమున దురపిల్లుచు, నొల్లంబోవుచును జేరి ♦ రొక్కెడ బయల్. ౫

ఉ. వారియపారదుర్దశల♦వారము పాకవిరోధి గాంచి దు

ర్వారమనోవ్యథానలదురంతశిఖాపరిదగ్ధుడై ప్రతీ

కారములేమికి న్ముఖవికారము లజ్జను జూపుచుండఁ బ్రా

వారనివారితాన్యుఁ డయి ♦ వారలతో నిటు లాడె దీనతన్. ౬

కం.కాలం బివ్వుడు కడుబ్రతి,కూలం బై యున్నకతనఁ ♦ గూరారులచే

నాలమున దుఃఖ మొదలెను, గాలము మేలైన గెలువఁ ♦ గాఁదగుఁ బదహన్. ౭

ఉ. కట్టిడి దైత్యుఁ దున్నఁ డని ♦ కైటభమర్దను దూఱనేటికిం
బుట్టినవెంటనే పొలిసిపోవుట గల్గునె? భూరుహంబునాఁ
జెట్టయుఁ బుణ్యమున్ ఫలముఁజెందు వివృద్ధినిఁ గాంచి మీఁదఁ దా
నట్టగుటం దితిక్షను ద♦దాగమకాంక్ష మనంగ మే లగున్.

౮

శా. ఆద్యుం డవ్యయుఁ డచ్యుతుం డతినికి ♦ సాంతంబుగా దైత్యభీ
తద్యోయానవిహారదుస్థి తులు గాంతామానభంగక్రియల్
వేద్యం బొనటు సేయ మే లగుఁగదా ♦ విధ్యుక్తమార్గంబునన్
విద్యుద్ధాత్రులఁగూడి పోవుదము తద్వీక్షాసమాసక్తిచేన్.

౯

ఉ. రండు పదండు పోదము ను♦రల్ ! సురకాంతలు! ధాతఁ జూడ లే
లెండు పితామహుం డగుట ♦ లీలమెయి న్మనకన్తి దీఱఁగా
నొండుపమ స్వచించు మనఁకొక్కట నంతియగాక పాయనే
యొండుగతిన్ నిశాచరమ♦హూధృతికారణకారణౌఘముల్.

౧౦

ప. అని చనియెడునవసరంబున నందఱు సర్వతోముఖంబయి పీడాచరణప్రముఖం
బయిన దశముఖసైన్యంబుఁ గనుఁబ్రామి పోవ మాఱువేషంబుల ధరించి రందు.

* ❦ ఇంద్రాదులు మాఱువేషంబులతో బ్రహ్మం జూడఁ బోవుట. ❦ *

శా. కక్షసాచలపక్షదారణకళా♦కాశల్య విద్విడ్భిదా
దక్షం బాపవి నుత్తరీయ మొఱగాఁ ♦ దాల్పుంగ నెవ్వారలేన్
వీక్షింత్రస్త్రప నల్దెసల్ కలయఁ జూ♦పెట్టంగఁ జాలై సహ
స్రాక్షత్వంబు పులోమజాధవున క♦న్వర్థంబునై భాసిలేన్.

౧౧

ఆ. సమధిక ప్రతాపశక్తివిఖ్యాతుడై, నెగడుతన్నుఁ గన్న ♦ నగుదు రనుచు

మోముఁ దెలియనీక♦ధూమధ్వజుం డేగెఁదనకు రక్షగాఁగఁ♦దనధ్వజంబు.

౧౨

కం. వెలిఁ బాశముఁ దాల్చుచుఁ జనఁ, దలత్రా డొనరింతు రనుచుఁ ♦ దలఁగనిభీతిన్

మొలత్రాడుగ ధరియించుచు, జలనిధిపతి యేగె ధాతృ♦నదనంబునకున్.

౧౩

కం. పిడిఁ బిడికిట నిడి పట్టుచు, నిడుపుగ నిల యూత గొనుచు ♦ నిజసాధనముం

దడఁబడుచరణములం జనె, గడగడవడఁ కభినయించి ♦ కాలుఁడు భీతిన్.

౧౪

చం. అపుడు మహాబలుండు పరిహాసము సేయుదు రెవ్వరేని యన్

త్రప నొకకొంతఁ బాప గన♦రాను గదా యనునిబ్బరంబు దా

విపులనిజధ్వజక్షపితవీక్షణయుక్తులఁ చేసిచూపఱం

గృహణత నేగె సత్యజగ♦దీశ్వరదర్శనదోహలంబునన్.

౧౫

తే. తనదువేసంబు తనజోగితనమునకును, దగుట మదిలోనఁ బొందక ♦ వగవు, నంది

శూలమునుమూలుకట్టగాఁ♦దోలుకొనుచు, జనియెనీశానుఁడువిధాతృ♦నదనమునకు.

తే. ప్రకటకాష్టాభృతిముఖకార్యముల కెపుడు, సాధనంబై నగుదియయన్ సాధనంబుఁ
గావ్యభృత్యాదికం బై నకార్యమునకు, సాధనంబుగ నొనరించి ధనియె ననుర.
తే. నవనిధుల్ గొల్లవోవుటఁ ధనిలి సిగ్గు, నాదిభిక్షువుతోడ స్నేహంబు నేడు
సమతఁజెందె నటంచును విమనుడగుచు, నైలబిలుడేగెనిర్వేదమాత్మ నెరయ.
సీ. జీనువాయులగూండఁచెలు వందె గబఁభ, రం బిదియేమెయోరమణి! యనుచుఁ
గుక్కుకాటుల కెంతఁమక్కువ చేసితే, చెక్కులఁ జేర్చి తోయక్క! యనుచు
నతులనపీనశఁమ్యూసుఖంబా వెన్ను, కర్దమసిక్త మోకాంత! యనుచు
వెన్నున తైకము ధ్లున్న వేలొకానేటి, నవనాగరకతయా నాతి !యనుచు
తే. నచ్చరల బలాత్కారంపుటాశరకృత, సురతలీలావిశేషముల్ సూచి నగుచు
సార్ధ్యలోకామరీతతు లడుగఁ దలలు, వ్రాల్చినడచిరి రంభాదివనజముఖులు.

— మధురగతి రగడ. —

వాసరపతిశతఁభాకారంబులు, భాసురమణిమయప్రాకారంబులు
ప్రమదాకులహితఁవాఃపూరంబులు, గమగమవలచెడికర్పూరంబులు
తేనియనుడులసుద్యక్తిరంబుల, తానక మగుమేల్తాత్పూరంబులు
కమనామోదవికాసారంబులు, కమలామోదకకాసారంబులు
శ్రీరతమహిళాశృంగారంబులు, హీరభ్రాజితభృంగారంబులు
పరిమళసంభరఁపాటీరంబులు, పొరిఘుంఘు మృనుపుపుటీరంబులు
కంతుముదాశరకాంతారంబులు, కాంతమనోహరకాంతారంబులు.

౨౧

వ. కలిగి విభాసమానంబై.

౨౨

ఉ. నిత్యము సత్యవాణ్నిచయనిస్తులవేదవచోవిచారసం
స్తుత్యము సంతతానవధిశుద్ధసుభైకపరామృతాశిదాం
పత్యము సత్యధర్మశుభ భావరతాంచితభోగశీలసాం
గత్యము సత్యము సురలు గాంచి చతుర్దశలోకజాత్యము.

౨౩

వ. భయభక్తుల జేరం బోయి రందు.

౨౪

కం. నిష్టాగరిష్ఠయోగి, శ్రేష్ఠులతో ధీవిశిష్టశిష్ఠులతో స
ద్గోష్ఠి న్యైలింగెడియాపర, మేష్ఠిం గని కేలుమోడ్చి యెసంగెడిభక్తి.

౨౫

ఉ. వారలు వారివారివలవంత రవంతయు దాప కంతయు
వారక తెల్పఁగా విధి నివారణమార్గముఁ జూచి యోజనన్
వారలఁ బల్కె వేతొకట వారిత మా టిది కల్ల వెన్నుడే
కారణజన్ముడై యరినికారణకారణ మాట దక్కినన్.

౨౬

ఉ. కావున నిందిరారమణుఁ ♦ గాంచి సమంచితభక్తి వేడినం
బావనభావనఁ మహిఁ గృహపరుఁడై నరుఁడై జనించి యా
రావణజీవనాశనపరామణుఁ డాచు సురావనుండు నౌ
శ్రీవనజాతనేత్రుఁ గనఁ జెచ్చెరఁ బోదము లెం డటం చనఁ.

౨౭

వ. వల్లె యని సుర లందఱు సతని ననుసరించి చనుచుండి రంత.

౨౮

* ❦ వైకుంఠమునకుం బోవుట. ❦ *

కం. కఠద్వయసం బగును, త్కంఠను నుపకంఠమునను ♦ గనిరి విధి శ్రీ
కంఠామరముఖులు వై, కుంఠపురీవరము మది నకుంఠితభక్తి.

౨౯

మ. కని సాష్టాంగకృతప్రణాము లగుచుం ♦ గంజాతసంజాతము
ఖ్యనిలింపుల కమలామనోరమణ ! లోకాధీశ ! జేజే యటం
చని పల్కాటును మ్రొక్కుచు హరి ! హరి ♦ నారాయణ ! యంచు జిం
తన గావించుచు జేరఁబోయి యచటఁ ధన్యాంతరంగంబునఁ.

౩౦

* ❦ వైకుంఠపురవర్ణనము. ❦ *

ఉ. సారపువేదమూలమును ♦ సత్యము స్కంధము నైగ మోరుమ
జ్జరమ యోగశాఖయును ♦ జారుకలాసనపత్రిము మనో
హరినుభక్తిపుష్పమును ♦ నైఘనమోక్షఫలంబునై శుభ
శ్రీరమణీయ మాచు విలసిల్లు ధరాధూపాళిఁ గాంచుచు.

౩౧

చం. సరసమృణాళసల్లలితసారముదావహ నిర్మలోర్మికా
ప్రచుచిరపుల్లపంకజవిభాప్రవిభాసినుపాణి నవ్యసుం
దరతరకంకణప్రకటనాదమునై తవణింపఁగాఁ బోరిం
బోరిఁ గమలాశయంబు లనఁబోలుఁ బురీకమలాశయంబులు.

౩౨

సీ. స్పష్టార్థములతోడ ♦ నష్టాక్షరీమంత్ర, జపమునొన ర్చెడి శౌకములను
లలిఁ బ్రణవంబు నిర్మలమనోనియతిని, సారెకు జపియించు శారికలను
బ్రవిమలభక్తిభావమున ద్వయానుసం, ధానంబుగల భరద్వాజములను
ద్వాదశాక్షరమంత్రవరపఠనోత్సాహ, సంగతి మీఱుచిట్టంగిగములఁ
తే. జరమపద్యంబు వల్లించు శకునవితతిఁ, దారకంబు జపించెడు సారసములఁ
జూచితద్వివృతమహిమకుఁ జొక్కి విబుధు, లతులితానందపరవశులగుచుఁజనఁగ.

సీ. ఏచాయలను డాయ ♦ నాచాయ నందక, శంఖచక్రాంబుజశృంగధరులె
యేజాడలను జూడ ♦ నాజాడ నాజాను, బాహుచతుష్కప్రభాలసితులె

యేషోవలను బోవ ♦ నాశ్రోవ వైజయం, తీవనమాలికా♦దీప్తతనులె
యేదారులను జేర ♦ నాదారులను హాట, కాంబరదివ్యభూ♦పాళియుతులె
తే. యెందుఁ గనుఁగొన రవిశశి♦దృగ్గసితులె, యెచటడాసిన హరిసీల♦రుచిరతనులె
రాజ ! వాఙ్మనసాగోచ♦రంబు లచటి, వింత లెంతని వర్ణింతు ♦ వేఱువేఱు. 3౮
సీ. చన్నచో నెయ్యెడ ♦ నోన్న మోనారాయ,ణాయ యన్రవములే ♦ నలుపుమీఱు
విన్నచో నేవేళ ♦ నోన్న మో భగవతే, వాసుదేవాయ యన్ ♦ పరమరవమె
యన్ని వేళలను శ్రీ♦నారాయణచరణౌ, శరణంప్రపద్యే య♦నురవచయమె
చెన్నుమీఱుగ నెట్లు ♦ శ్రీమతేనారాయ,ణాయన మో యను♦నవ్యనదమె
తే. యొన్న మో విష్ణువే యన♦నొప్పునుడియె, యన్యథానాస్తిశరణ మ్మృ♦టన్నపలుకె
సర్వకాలంబులందును ♦ శ్రావ్యమగును, భూమిపాలక ! వైకుంఠపురమునందు.

ఉ. ఏ మని చెప్పువాడఁ బృథ్విశ్వర! యచ్చటిచిత్రమల్ రమా
కాముకనామసంస్మరణ♦కర్మఘటం గని నిర్జరుల్ మదిం

దా మరుదెంచుకార్యమునె ♦ తద్దయు విస్మృతిఁజెంది వారిముక్

తా మొకనీచకీటకవి♦తానముభంగిఁ దలంచి రెంతయున్.

3౯

వ. ఇట్లచ్చటివిశేషంబు లాలోకించుచుఁ జన.

3౯

సీ. పరమసాత్త్వికభక్తి♦భావంబు నవరత్న, ఘటితలలాటికా♦పటిమ మెఱయ
వీతరాగద్వేష♦పూతసత్సంగతి, కమనీయ మగుపాద♦కమలములుగఁ
బంచేంద్రియాస్పృహ ♦ పరిధవిల్లెడు నూర్పు, కమ్మతావియ యయి♦ఘుమ్మనంగ
సాంఖ్యరాజాదిక♦సకలసద్యోగవి,తతులు మైఁగల యలంకృతులు గాఁగ
తే. లేనగవున బ్రహ్మనందలీలదోఁచు, నభియుఖంబుగఁ జనుదెంచు♦నమరవితతి
నరసి క్రేగంటముక్తిక♦న్యాయతల్లి, చేరఁ జనుదేక దవ్వు వేంఁచేసె నపుడు. ౩౮

వ. ఇట్లు ద్వారంబు డాయం జని నిలిచి కమలసంభవశచీధవముఖసురనికరంబులు
కరంబులు మోడ్చి పలువిధంబుల నుతించి రందు విరించి యిట్లని స్తుతించె. ౩౯

శ్రీమన్నారాయణదండకమ. ౩౯

శ్రీమద్రమామానినీచిత్రకంజాతపేళీ! దయాశీలహళీ! సుధాహరపాళీను
తాదభ్రాకేళీ! సుధాహరసేతా! జగత్త్రాత! యశ్వేతజీమూతభాపేత! లోకైక
నిర్మాత! వేదాళినిర్ణేత! జీమూతధారీ! జగజ్జాలకభ్యాణకారీ! నతాంహూవి
దారీ! హితానందకారీ! మహానందకారీ! మముంబ్రోవవేలా? దయాలోల!
హానం బిదేలా? బళా! భూదికల్లోలమాలావిలాలోలకోలాహలోద్వేలహళా
హలాభీలకీలావిధాజాలమున్ దగ్ధలోకత్రయీసాలమున్ భక్షి తాళపురీజాలమున్

మామకస్వాంతసంచాలముం జాల మున్నున్న భక్షించి, లోకాభిరక్షించిదైత్యాభి
 శిక్షించి సత్ప్రేమ వీక్షింపవే, శౌం! తా మేటివా రంచు లోనెంచు సద్భక్తుల
 శేముషేయుక్తుల మోక్షసంసక్తులం జేసి తామేటి నం చెంచు నాక్రించుడొదుప్తు
 సత్కర్మవిభృష్టు దుర్వారదుశ్చేష్టు బల్ నిర్దయావిష్టుఁ గష్టంబులం ద్రోయవేసత్య
 సంకల్ప! భృజద్గుణాకల్ప! త్వత్సేవకానల్పవాంఛాప్రదాన క్రియాకల్ప! సద్భక్త
 ముక్తి ప్రసల్ప! యహీనాహీరాడ్తల్ప! శ్రీభార్గవీతల్ప! కల్పావసానంబునన్ నీర
 యానంబునన్ సద్విధానంబునన్ మినమై యాశుగాధీనమై పోవునాయోడ జేజే
 లకుఁజేడ! వేవేగ కాపాడవా; సామకుం డద్దిరా వేదముల్ మోక్షసంపాదముల్
 ధూతనిర్వేదముల్ సాధుసమ్మోదముల్ పాపసంఛేదముల్ దొంగిల న్వానిఁజెంగిం
 పవే; బాలు రక్షున్నుతున్ లోకరక్షోపమున్ భక్తినిక్షేపమున్ బల్దురాక్షేపముం
 జేయఁగాఁ జేయి కాలాడకుండంగ స్తంభంబునన్ వీతదంభంబునన్ దోర్విజృం
 భంబునం బుట్టి దైత్యాధిపుం గొట్టిప్రస్థాదుఁ జేపట్టవే దిట్టవై నామొతాలింపరా
 మమ్ముఁ బాలింపరా మోదవారాశిఁ దేలింపరా శ్రీసతీవల్లభా! పక్షి రాడ్వల్లభా!
 మావధూటీసమాటీకనోరకిప్రవాటీ! కనత్సర్వ శాటీ! దళత్కూరనై శాటధాటీ!
 దయాసారపేటీ! హరీ! డింభవేషంబునన్ ధీవిశేషంబునన్ యజ్ఞశేషంబునన్
 సారతోషంబునన్ మేఘఘోషంబునం జేరినీవాబలిం గోరి పాదత్రయీపాంసులం
 బాంససుం దోలి యానంద సంధాయివై మీఱవే? లోకముల్ నింపఁగాఁ బెంపఁ
 గాఁ ద్రుంపఁగా లీల మూర్తిత్రయం బూనునీయందు నీవాచకంబంచునిల్చుంగదా
 లోకముల్; నిల్చునీయందు సర్వంబు; సర్వంబునున్న వయెవాసు దేవాఖ్యరాణింతు
 నట్లాట నిన్నెన్న నేనెంత? శ్వేతాంతరీపంబు వైకుంఠలోకంబు క్షీరాంబుధామంబు
 నీనిత్యధామంబులంచెతు రాఁ గాని నీలేని దోదేవ! యేకాణుమాత్ర స్థలంబైన
 లోకాభులన్ లేదు; నీయాధ్వకాయంబు సత్యాదులొ నేడలోకంబులునీయ
 ధికికాయమో తక్కులోకంబులొ నట్టి లోకస్వరూపా! భవద్వక్త్రబాహూరుపా
 దంబునన్ నాల్గుజాతుల్ మనస్సీమఁ జంద్రుండు ప్రాణంబున న్వాయువుల్ నాభి
 నాకాశమంఘ్రిస్థలిక భూమి శ్రోత్రంబులం దిక్కులం గల్పనంజేసితోమున్నుధీజా
 డ్యయుక్తుం బ్రబోధింపఁగా నన్ను శ్రీశారదం బంప లోకాభినిర్మాణముంజేయఁగాఁ
 జాలితిం గాదె? తత్తత్ఫలాపేక్షలేకుండ సర్వక్రియల్ నీదుసంప్రీతిగాఁ జేసినివాక్కఁ
 డేతక్క వేఱొండుగా వై నమా లేదు లే దంచు లోనమ్మి నిశ్చంచలత్వంబునన్మీ
 టువుణ్యుండు సద్యోపవర్గంబునుం బొందు టబ్రంబాళో? నేర్పియే నేరకే ప్రీతినే
 భీతినే జేయ నీనామపారాయణం బుగ్రపాపాఘమున్ నాశముంజేయుఁగా; బుద్ధి
 మాంద్యంబున న్దాకినం గాల్పఁడే యగ్ని? నీవారశూకాకృతిక నూత్నరూపంబు
 నుం దాల్చి వైశ్వానరాకారివై దేహిదేహంబులం బ్రోతువీ వట్టి దేవాదిదేవా!
 దయాశీల! మన్నించి రక్షింపుమా మాధవా! పూతభావా! నమస్తే నమస్తేనమః.

❦ విరాట్స్వరూపవర్ణనము. ❦*

వ. అని వినుతించుచున్న సమయంబున హరియనుమతి ద్వారపాలుండు బ్రహ్మాదుల లోనికిం దోడ్కొనిచనుటయు వార లేదుట నరుణారుణప్రభాభాసితంబును, విశ్వ కారణంబును నైజగంబులఁ బావనంబులఁబావనంబు సేయుపావని మరందంబుగాఁ దత్త్వణోస్మీలితకనతోక్తనదంబులఁజంబున నందంబుమీఱు పదకమలంబులును, గమతావతారసూచకంబులగుప్రపదంబులును, మనసు గన్ననన్ను తెప్పవలెర ట్పించి తెక తేరకు బట్టబయల దయవీడి శ్రోచితేయని యనేకరూపంబులఁ బా దంబులఁబడి వేడు నుడువతివడువునఁ బోడిమిఁగనిన నఖాంకురంబులును, గల మాకారంబుఁగాంచుట భక్తకృషీవలుల పాలిపంటనా విలసించు జంఘలును, మధు కైటభవధస్థానంబును భూసీతాహస్తావమర్దనపరిచితంబును నగునూరుయుగళంబు ను, గగన జనకరూపకం బగునాభీవివరంబును, నృసింహావతారసూచకంబై చరా చరసహితానేక కోటిబ్రహ్మాండంబు లాసూక్ష్మప్రదేశంబునవిముడ్చునేర్పున నఘు లనఘటనాచాతురీఁ జాటించుచుఁదన్మయం బగుధరణీతగుణి కర్పించిన వాసా భూ షలునా రాజిల్లు పీతాంబరకనకమణిమయకింకణీవిరాజమానమేఖలావిలసితంబగు తనుమధ్యంబును, ముక్తికన్యాపేక్షకుఁకు నన్యాపేక్ష వల దనుసాధువులచే భావి తంబును, గొస్తుభరత్నపీఠీవిమలవనమాలా డోలాస్తనకృతకధరాధర కుసుమహార వారప్రవన్నధూళీలాలనభసలవిసరసంయుతంబై రమారమణీరమణీయోద్యానంబు నాఁ బొల్చి మృగమదకలితలక్ష్మీవక్షోరుహ ప్రహరణకిణాంకితంబై శ్రీవత్సలక్ష్మితం బైన వక్షస్థనంబును భావిచతుర్భావసూచకంబును, భక్తజనచతుర్విధపురుషార్థదాయకంబును, జతుర్వ్యూహద్యోతకంబును, బ్రియావతంసాత్పలకర్ణభూషణ శ్లేఘాలకాబంధవిమర్ద శంసకంబును, సతావనచాతుర్యప్రశస్తంబు నగునాజాను హస్తచతుష్కంబును, మానసభవానూనకేళీవిరాజమానరమామానవతీగాధప రిష్వంగసమయకరకంకణనికషణాంకితం బగుకంబుకంధరంబును, గమలానయనాం జనరంజితంబును శ్రీసతీరదనక్షతలక్ష్మితంబును నగునధరాధరంబును, గుండలమణి మరీచికారంగస్థలాయ మానగండదర్పణంబులును, బుండరీకశోభాభాసమానంబు లును మత్స్యవతారసూచకంబులును దుష్టశిక్షణశిష్టరక్షణమున కహంపూర్వి కాభావంబు కర్ణంబుల ముచ్చటించుగతి నాకర్ణాంతంబులైన నయనంబులును, స్వనిర్వ్యధననిర్లతగంధవహంబే సమదాళిశిక్షణధూర్వహంబగు తెఱిఁగించురీతిఁ జంపకకుసుమవిలసనంబువహించు గంధవహంబును, గమలాకమలాక్షి భూమిత్వ స్థలగతయగుట సవత్సీసాన్నిధ్యంబున నర్కాలాపంబుల నిరంతరం బాడ వలను గామిఁ దన్నుఁ జేరుటనో నా శ్రీకారఖ్యాతిఁ గాంచిన శ్రవణంబులును, విక్షేపమా త్రఖలనాశనసమరంబుతొటనో కోదండఖ్యాతిఁగాంచిన భూయిష్కంబును, రాకా సుధాకరబింబసహస్రంబుడంబు విడంబించుముఖంబును, నిజతేజోవిశేషం బశేషం బుగఁ గోటిసూర్యప్రతీకాశంబై వెలుంగుకిటంబును గలిగి కామజనకుండయ్యుఁ

గామరహితుండును, గ్రోధయుతుండుగాక సాధువిరోధులయందుఁ గ్రుద్ధుండును. మోహలోభదూరుం డయ్యు శ్రీమోహలోభయుతుండును, మదరహితుండయ్యు భక్తావనమదసహితుండును, మాత్సర్యవర్జితుండునయ్యు దుష్టజనశ్రేయోమాత్సర్యవిశిష్టుండును, నైదుష్టవర్ధనండై శిష్టవర్ధనుండును, నిరంజనుండయ్యు భక్తరంజనుండును, నిష్కలంకుండయ్యు నీలవర్ణుండును, నిర్వికల్పుం డయ్యు వికల్పితవాహుండును, నిరాఖ్యాతుం డయ్యు నారాయణాఖ్యాతుండును, నైబుధావనంబున కై విమంబైన మ్రింగుట దేహనీలిమయు, సముద్రం బైన నీఁదుట నయనంబులును, గొండనైన నెత్తుట యంగుళియు, శుద్ధసాత్త్వికభావంబు భృగుపాదపరాగలక్షితవక్షంబును, గాలస్వరూపంబగుటఁ జక్రంబును, శబ్దమయుం డగుట శంఖంబును, భవరోగాగదంకారుఁ డగుట గదయును, ననంతం డగుట శయ్యయు, బోధింప నెలుంగుచు శేషతల్పంబున జగజ్జేగీయమాన దివ్యమంగళవిగ్రహంబునఁ గవిరాజమునిరాజనివహంబులుగొల్వ నాగభోగనిహితసవ్యహస్తుం డయి యూర్వనమర్దనకుర్దనంబున హర్షసమ్మర్దంబునఁ దేలుకమలానయన కువలయంబులకు వికాసకారణం బగుచుండహాసకముదీకిశోరంబులు సంధ్యారాగారుణాధరంబునఁ గోకనదంబందలి రాజహంసంబుఁబోలె నివ్వటిల్ల శేషశయనకోమలత్వంబుఁ బరికింపనో నాఁగ నోరజాతిన వనమాలికాజైజయంతులతో వామదక్షిణనయనాకేకరంబులు రమాకుచకోకంబుల విష్వక్సేననిత్యముక్తాదులయందుఁ బాలుపారఁ బరుంజిననమ్మహామహుం గాంచి నమశ్శ్రీమతేనారాయణాయ నమో భగవతే వాసుదేవాయ నమో విష్ణవే నమో జిష్ణవే నమోనమస్తే మమనాథాయ జగన్నాథాయనమో మమదైవతాయ దైవతదైవతాయనమో మమకులధనాయ దుష్టనిధనాయ యని సాష్టాంగదండప్రణామంబులు పోనః పున్యంబుగ నాచరించి భయసంభ్రమాతిరేకంబునఁ బలుకంజాలక నిట్రాలవలె నిలువంబడిన బ్రహ్మాదులం గాంచి హరి కరణాకటాక్షవీక్షాపాతమాత్రంబున నెవారిజడు పుడుపుచు మేఘుగం భీరభాషణంబుల నిట్లనియె.

౪౦

కం మార్తురు లేరుగదా నీ, కార్తిస్థితియింప సృష్టి యలరెడిఁ గద యో

కార్తస్వరగర్భా! నీ, కార్తస్వర మేలగలిగె నయ్య విధాతా!

౪౧

వ. అని యట్లయందటసేమంబు విచారింప నింద్రాదిదేవతలు తమతమపరిభవభవదుః

ఖంబుల నక్కాణింపఁ దొడఁగి రంకు విరించును డిట్లనియె.

౪౨

శ్రీ సురలు హరితోఁ దమ దుఃఖంబులఁ జెప్పట. శ్రీ

మ. అతులం బైనభయాతిరేకమున సర్వావస్థల రాక్షస

ప్రతతిద్వారములందుఁ గాచి సుముహూర్తప్రశ్నలం గుంపులై

దితిజుల్ గోరంగ నాల్గుమోముల భయాన్తిం బల్క నన్నింటికిం

జతురాసుయండు పురోహితుం డనుదు రిచ్చ మెచ్చి వాచాల్తురై.

౪౩

కం. కలిగెడి సుతులకు శ్రేయోస్థలనం బగురీతి నొసట ♦ జనకోక్తవిధిం
దలవ్రాత వ్రాయుచును నా, తలవ్రాతకు నేడ్పు చుందు ♦ దనుజవిరోధి. ౪౫

వ. ఇంద్రుం డి ట్లనియె. ౪౬

శా. నీకారుణ్యరసాప్తి మాకుఁ గలిగెన్ ♦ నిస్తుల్యసౌభాగ్యభా
గ్యాకుంతిభవదీడ్యదివ్యరమణీయాకల్పముల్ సర్వముం
జేకట్లన్ దయసేయవైతివి గదా ♦ శ్రీనాథ! పౌలస్త్య లీ
చేకట్లం దయచేసి రివ్వి యగు నాచిన్నెల్ సుమీ కేశవా. ౪౭

వ. యముఁ డి ట్లనియె. ౪౮

కం. దండమె శరణంబుగఁ గొని, భండనమున గెలిచినాడఁ ♦ బ్రాక్కాలమునన్
దండమె శరణంబుగఁ గని, భండనమున మనినవాడఁ ♦ బ్రకృతమునందున్. ౪౯

కం. దండము హస్తాలంబన, దండం బై యమరె నాకు ♦ దండనపదమున్
దండుగుపదమై యొప్పెను, దండము ! సురవైరి నెటులు ♦ దండించెదవో. ౫౦

వ. కుబేరుం డి ట్లనియె. ౫౧

కం. నవతం గాంచిన నిధు లిటు, నవతం గనె దానవాళి ♦ నవనవధాటిన్
జవమునఁ గొల్లలు వెట్టగ; నవ రయ్యెను నాదిభిక్షునఖ్యము నాకున్. ౫౨

కం. దానవకులనాశన ! నే, యానవిహీనతను దిరుగులాడఁగ వలసెన్
యానసమార్జనకష్టము, మానవభుక్కులకు విందు ♦ మాడ్కిం దనరెన్. ౫౩

వ. సమీరుం డి ట్లనియె. ౫౪

తే. విను ప్రభంజనుడవు మేము విప్రభంజ, నులము నీవును నొకమహాబలుడవటర
మమ్ము దాడంగరమ్మంచుమాటుకొన్న, నాశుగత్వంబుచరితార్థమయ్యెనాకు.

వ. వైశ్వానరుం డి ట్లనియె. ౫౬

ఉ. కొమ్ములు మూటిపై సతులు ♦ కుండలనుంచి చతుర్థశృంగ మం
దిమ్ముగఁ గట్టెఁ జేయఁగను ♦ శృంగముఁ గాల్పక దీర్తు వంట; రే
ద్రిమ్మరు లొంటికట్టియన ♦ తీర్చితిఁ గాల్పకయైన దాని నం
చెమ్మెలు వల్కుచుండుదు రదేమిటి కిచ్చితి వయ్య శృంగముల్. ౫౭

వ. నవగ్రహము లి ట్లనిరి. ౫౮

కం. లహరహము సుతులు పుట్టెడి, మహమునఁ దజ్జన్మలగ్న ♦ మందలిశుభని
గ్రహచారము గలగ్రహముల, గ్రహచారము చాలదయ్యె ♦ రాక్షసవైరీ. ౫౯

వ. మును లి ట్లనిరి. ౬౦

కం. ప్రాచీనాచారంబున, మేచకరుచిరాంగ ! మునులు ♦ మేకొనుచును య

జ్ఞాచరణులు గాఁ దనయులు, ప్రాచీనావీతి యనుచుఁబలుకఁగ వలసెన్. ౬౧

వ. అచ్చర లిట్లనిరి.

౬౨

కం. జీవమణీమయగృహములు, పావనశంపాలతాభ ♦ వపువులు మా కె

జీవవిరోధులు నాయె న, యో వసతులఁ జెట్లనీడ ♦ నొదిగినచోటన్. ౬౩

తే. అమృత మొక వేళవిషమా నటన్న పగిది, నమృతమేమాకువిషమయ్యె ♦ నబ్జనాభ!

ప్రాణములు వోక మానంబుదానవులకు, ధారవోయంగఁ గలుగుటదానవారి!

ఉ. ఏడువ హా యటంచు నిదియెంతటికమ్మనిపాట యంచు, మో

మోడక తిట్ట నవ్వుకొనుఁచొయ్యనఁ బట్టఁగ దూఁకులాడి య

ల్లాడఁగ నాట యంచు, నధరామృతమం చుమియంగ మోముపై

నాడుచు నిట్లు బందిగృహమంచునె సిగ్గులుదీసి రచ్యుతా.

౬౪

ఉ. మాసి నకోకఁ గట్టి, తలఁమాసిన నూనె మెఱుంగు లేక, మైఁ

బూసి దుమారమున్, నిశను ♦ భూసతి తొమ్ముల నొత్తి నిద్రవో

వ్రాసినధాత దూఱుచును ♦ బ్రాచిపనుల్ నెఱవేర్చుపొంటె నే

బ్రానులరీతి నిల్చి మునిపల్లెల వెట్టిక నైతి మీశ్వరా !

౬౫

కం. పురుషాకృతిఁ గొని మేనక, తిరుగఁగ ననురుం డొకడుం ♦ దిగిచె రణేచ్ఛన్

ఖురళికి నయ్యది సుమశర, ఖురళీక్రియఁబరిణమించెఁ ♦ గుయ్యిడ సతియున్. ౬౬

వ. దేవత లిట్లనిరి.

౬౭

ఉ. రాదు భుజింప జన్నములఁ ♦ ద్రావుట న య్యమృతంబు ప్రాణమా

పోదు, కృశింప దివ్యియలుఁపోయినగూఁడులపోలికం గనుల్

పేదతనంబు గాంచె నిటు ♦ వెన్నెముకం గని చెల్మిఁజేసి యే

కోదరవృత్తి నున్నతిదఁశోదరముల్ గను మంబుజోదరా !

౬౮

కం. ఇక్కట్లు నేమిచెప్పఁగ, ని క్కట్లు లభించె బందిగృహసీమను నీ

మొక్కట్లు చూడ వయ్యా, ది క్కెట్లో నీవు దక్క ♦ దీనశరణ్యా !

౬౯

సీ. కాశికావాస మైఁకాలునాకం బిప్పు, కాశికావాస మై ♦ క్రాలె నయ్య

కాంచనాకలిత మైక ప్రమా గృహములు, కాంచనాకలితమైఁక్రాలె నయ్య

భోగినీభోగినంభోగార్హ కృతకాద్రి, భోగినీభోగినంభోగ్య మయ్యె

రంభావధూమందిర ప్రదేశములు కా, రంభావధూమందిరంబు లయ్యె

తే. నేమిచెప్పదు మయ్య ! దైత్యేశధాటి, కార సాధ్వసయుక్తులై ♦ యమరలోక

వాసు లెల్లరు నిరతప్రవాసు లగుటఁ, బాడుదోచెను నాకంబు ♦ పద్మనాభ! ౭౦

కం.తామరసాదరముఖ్యులు, తామరసాదరుని నిటులు ♦ తద్దయు వేడక
సామరసారసఫణితిక, సామరసాదరణయక్తి ♦ స్వామియుఁ బలికె.

29

*హరి తాను రాముడై రావణుం జంపెదనని చెప్పట. *

ఉ. కాలము వచ్చునంతకును ♦ గాదన కెట్టివిరోధినేనిఁ దా
నాలముసేయుటొప్పు నటు ♦ తాటను సైచితి నింతకాల మే
నాలములోన వాని మనుజాకృతిఁ దాల్చి వధింతుఁ బొండు; దు
శ్శీలుర కున్నతుల్ పిదపఁ ♦ జేటునకే చుడి హేతు వయ్యెడిక.

23

శ్రీరామావతారమహత్వము

ఉ. ఏ డగుతేఱు బుట్టి బుధులెల్ల గణింపఁగ రెంటిసాఖ్యముల్
గూడఁగఁజేసి పంక్తిరథుఁ ♦ గూర్చియుఁ బంచతఁ బంక్తికంధరుఁ
వీడక మోక్షదాయిపుటభేదనముల్ ధర నేడు చేసి కొం
డాడఁగ రామనామమును సార్థకతం గనఁ జేసెదం జుడి.

28

మ. జడసంగత్యముఁ జెందితిం, బిదపఁ గాంచంగంటిఁ దాబేలనక
నుడి, దుష్క్రికఁ గాంక్షచేసితిని, మన్యుస్ఫారచిత్తుండనై
జడలం దాల్చితి, దోసి లొగ్గితిని, రాజవ్యూహనాశంబునం
దిడితిం జిత్త, మొనర్తు రాముడనఁ నే ♦ నీలోపముల్ లోపముక.

29

సీ. జడసంగతిని మాని ♦ జడము నక సోకినఁ, జేతనంబైయుండఁ ♦ జేయుచుందు
భారవాహక మైన ♦ వర్తనంబును మాని, కష్టజీవుల నెల్లఁ ♦ కరుణఁ జూతు
శాస్త్రనిషిద్ధంపు ♦ సాంగత్యమును మాని, యేకపత్నివ్రత ♦ మెలమిఁ దాల్తు
శరణన్నమాత్రన ♦ జాగింతసేయక, తటుకున నభయప్రదాత నొదు

తే. దాత నొదును రాజసంత్రాత నొదు, మాయలనుడాయకయమేయఁగేయచర్చిత
ములను జరియించిప్రోతుమిమ్ములనునిజము, పొండునిర్బరులార! మీరుండుకడకు.

ఉ. రాజకులంబునందు సురరాజకుతూహలముక ఘటింపఁగా
నాజికఁ బుట్టి, యాపిదప ♦ యాజకకార్యము నిర్వహించి, యు
ర్విజకరంబుఁ బట్టి, పృథివీజకుఁ గాదితిజాళిఁ గొట్టి ని
ర్వాజకృపాపరుండ నయి ♦ పాలనసేసెద లోకమంతయుక.

22

కం.సంశయము వలదు మీమీ, యంశంబులఁ గాంచుఁ డిల మహాబలయుతతీ
వ్రాంశుసమానుల వానర, వంశంబుల నాకుఁ దోడుపడఁగా వలయుక.

25

వ. అసహాయకార్యధురీణుల రగు మీ కిది యేల యంటిరేని.

2౯

కం. వేషమున కగుసలక్షణ, భాషలు భాషలకు నయినభంగిని గ్రీయలున్

భూషింతురు ప్రాజ్ఞులు నే, దోషంబును లేదు మీరు ♦ దోష్పడ నాకున్. ౮౦
వ. అట్లుగావున మనుష్యావతారంబున జన్మించునాకు శాస్త్రీయంబును లోకోచితం
బును నైన కేవలమనుష్యచర్య మాననీయం బగుఁగాని యెండుగా నేరదు. నర
వాసరులు వారికి నికారణకారణులు కావున మీరలు వివిధవాసరరూపంబుల
జన్మించియుండుఁ డని మృదుమధురంబుగాఁ బలికిన. ౮౧

తే. త్నామకాలంబునందును ♦ జలదరవము, వినినహాలిక జాతంబు ♦ పగిది దోష

నిర్భరానందమగునై ♦ నివృత్తిలిరి, యమరు లత్యంతమును మోద ♦ మంకురింప.
ఉ. వాడినలేత పైరులకు ♦ వానవలెన్, త్సుధగొన్నవానికి

న్లుడినకూడురీతి, మదనుం డలయింపఁగఁ జొక్కు చున్నయా
చేడెకఁ జెల్వదర్శనము ♦ చెల్వైన శ్రీహరివాక్పరంపరల్

గాడిన వీనులన్ ముఖవికాసము భాసుర మయ్యె వారికిన్. ౮౩

కం. జేజేపెద్దయు మొదలగు, జేజే లపు డమితభక్తి ♦ జేజే యనుచుం

బూజించిరి హరి; నయగల, రాజును బూజించు సుభట ♦ రాజియుఁబోలెన్. ౮౪
కం. చనుఁ డని హరి సెల విచ్చినఁ, జనఁ బదములురావు పాయజలజేక్షణుఁ బే

రనురాగము గలప్రభువున్, జనపదములజనులు విడిచి ♦ చననివిధమునన్. ౮౫
వ. అంత శ్రీమన్నారాయణుండు తిరోహితుండైన. ౮౬

కం. జననీజనకులఁ బాయుచుఁ, జననేరని శిశులకట్ట ♦ చనఁబూనినచోఁ

జన నొల్లవు పదములు; హరి, యనురాగము పెంపుసొంపు ♦ నది యెట్టిదొకో. ౮౭
వ. ఇట్లు విబుధలోకంబు లోకేశునింగూడి మరలి చనుచెంచునవసరంబున నింద్రుఁడు.

ఉ. ఎన్నడు చక్రి పుట్టు ధర? ♦ నెన్నడు రావణుఁ గొట్టు? మా విప

త్రెన్నడు నేలమట్టుగను ♦ నేడైఱమైఱ దుదముట్టు? నెట్టిచో

నెన్నఁ డదెట్టిపుణ్యనకు ♦ నెవ్వతె యందు జనించు? దెల్పవే

యెన్నుచునైనఘనముల ♦ నేఁ గ్రమియించెద నో పితామహా! ౮౮

కం. అనియాడిన నింద్రుని విధి, యనూనముగ ననునయించి యనియెను వత్సా!

వినుమా తద్వృత్తాంతం, బనుమానము మాని నిక్క ♦ మంతయుఁ దెలియన్. ౯౦

శ్రీకౌసల్యాదశరథుల వివాహముహూర్తమును బ్రహ్మనిర్ణయించుట. శ్రీ

ఉ. ఫాల్గునశుద్ధపక్షమున ♦ భార్గవవాసరయుక్త మాచుఁ దా

వెల్లుచు నున్నయాదశమి ♦ వేళ వృషాహ్వయలగ్నమందుఁ దా

రల్లడుభవ్యమై చెలఁగ ♦ రాజితమైన ముహూర్తమందు నా

కు ల్గొనియాడ నాజితమి ♦ గోసలకన్యకఁ బెండ్లియాడెడిన్. ౯౧

కం దశరథసుతువిక్రమమున, దశకంఠంఁ జీలుఁ జుండు ♦ దారుణ మౌదు
ర్దశలెల్ల బాయు సుఖతఁ ద్రిదశు లలరుట గల్లు గోప్య ♦ దశ నిడుఁ జిదియున్.

కం. అనుచు విఠించుఁ డాడిన, విని నిర్జరవర్గము పని ♦ వినియె ననుజ్ఞం

గొనుచు; నట యున్న వేలుపు, ముని యావచనములు వినిన ♦ మొద లంతంతన్.

చం. నవలవలీదళం బెనయు ♦ నాణెపుబా జ్జటు ముల్లమౌనికిన్

స్వవశముగాక యుబ్బి వట ♦ పత్రమునై మఱి రేఁగుపండునై

జవమున నిమ్మయై భుచక ♦ సంపదఁ దాలిచి దోసపండునై

యవియునొ నాఁగ గుమ్మడిక్రియన్ మఱి మించెఁ గుతూవిధంబునన్. ౯౮

ఉ. సంకట మద్దిరా యనుచు ♦ సైఃపక యేగుచు నారదుండు ని

శృంకతఁ గాంచె నిర్జరవిశంకటధైర్యశిలాసుటంక మా

లంక రణాంక సంకులక ♦ లంకఁ గరంక రసాత్తపంకిలా

లంకరణాంకఁ గల్మషక ♦ లంకను ద్వాస్థిస్థితఘోరలంకఁ దాన్. ౯౯

కం. మును గని లంకాపట్టన, మును గని పో రిడ నుపాయ ♦ మును నేభీతిన్

మునుఁగనియసురున కీవిధ, మును గనికర మమరఁ చెల్పఁ ♦ బోలు నటంచున్.

వ. చని నగరంబు ప్రవేశించి.

౯౭

* ❧ నారదుండు రావణునకు దేవరహస్యముం తెప్పట. ❧ *

ఉ. రావణుఁ గాంచెఁ గట్టెడుట ♦ రాజులు మోదముతోడ లోకవి

ద్రావణు, దారుణాతతవి ♦ రావసురారివధూకగర్భవి

స్రావణు, దృష్టిభీకరవి ♦ పాణపరిష్కృతవత్సధిక్ష్మతై

రావణు, శ్రావణాధికద ♦ రప్రతిపాదకకంఠరావణున్. ౯౮

చం. కదియఁగఁ బోవునంత దశకంఠంఁడు దిగ్గన లేచి మ్రొక్కి స

మ్మద మెద నిండఁ బల్కె సుర ♦ మాని! విశేషము లేమి? లేరుగా

మదయుతయక్షకింపురుష ♦ మానవదానవకిన్న రావళీ

త్రిదశముఖారు లేరు సమి ♦ తిక్షితి మార్కొన మమ్మ టం చొగిన్. ౯౯

కం. నారదమేదురతరగ, ధ్వారవముం బోలెఁ బలుక ♦ రావణున కనెన్

నారదుండు తనుజితశర, న్నారదుండు ప్రియానులాప ♦ నవ్యసుఖణికిన్. ౧౦౦

కం. ఇప్పటివఱకును నీకిల, ముప్పొద వెడి మార్గ మేది ♦ మొనయదు సుమ్మి

యెప్పుడు పుట్టునొ గిట్టుట, యప్పుడె సయిదోడుగాఁగ ♦ నమరు నటన్నన్. ౧౦౧

శా. ఏమీ! మాటనుమాటగా ననితి మా ♦ నీ! చాకపో శక్యమే

భూమిన్ దేహులకంచు నాయెదుట నీ ♦ వు న్నాదుప్రస్తావనన్

- సీమాటల్ గడువిత లయ్యె వినఁగా ♦ నిద్రావశోన్నాదమో
యేమీ! యే మనితయ్య! వింశతిభుజాహీనోద్ధతిం జూడవో. ౧౦౨
- కం.హరిశమనతపనదహనే, శ్వరజంభవినాశకప్రభంజనులకు నే
హరిశమనతపనదహనే, శ్వరజంభవినాశకప్రభంజనుడఁ గదా. ౧౦౩
- ఉ. ఎవ్వరు నన్ను నింకఁ బొలియింపఁ గలారొకొ లావరుల్ బళా
చివ్వను నాదు బాఁబడి ♦ చిక్కక స్రుక్కక పోనివారు లే
రెవ్వరు బమ్మత్తక్క, నతఁ డేమిటి లెక్కయొ లేఖకుండు న
స్రవ్యకు నీడ్చుపోటరితనం బొకయింతయు లేదు వానికిఁ. ౧౦౪
- కం.మృత్యువు మృత్యువుఁగూర్చితి, సత్యంబుగ న న్నెవండు ♦ చంపునో? నీ హా
చిత్వంబెఱుంగక యాడితి, సత్యవచననామరచన ♦ సార్థక మగునే? ౧౦౫
- మ.అనినఁ దేవరహస్య మొండు గల దో ♦ యన్నా యెఱింగించెదఁ
వినినఁ, నీకు హితంబె కోరుదుఁగదా, విచ్చేసితిం దెల్పఁగఁ
జనుమా నిర్జనరక్షకావృత విహీనస్తంభవిస్తీర్ణదీ
ర్ఘనికాయాంతరభాగ మొక్కఁడును జేర నేగమే రావణా. ౧౦౬
- ఉ. ఇట్లుల యారివేరపుమునీశుఁడు పల్కిన ర మ్మటంచు లోఁ
దొట్టినదుర్భరిస్మయముఁ ♦ దోఁపఁగఁజేయఁ బదప్రచారమే
యిట్టలమైన హంసకృతుల ♦ నింతయు జంకక వేగ చేరె న
ప్పట్టున సద్విశాలతరభాసితసంజవనాంతరంబునుఁ. ౧౦౭
- కం.వెనుకనుచు న్మునుకనుచుం, దనప్రక్కలఁ గనుచుఁ గనుచు ♦ దశకంఠమొగం
బనియెను సురముని రావణ! యనకుమ యెవ్వారితోరహస్యము దీనిఁ ౧౦౮
- కం.హరియట దశరథసుతుడై, ధర మానవుఁ డగుచుఁ బుట్టి ♦ దానవకులసం
హరణక్రీడను నిను నీ,పరివారముఁ ద్రుంచునంట ♦ భద్రము సుమ్మి. ౧౦౯
- కం.అని యిరుసెవి వినకుండఁగ, నని లేవఁగఁ బంక్తికంఠుఁ ♦ డనెఁ ద్వరయేలా
యనఘా! వివరింపఁగదే, మనసున నీ వెఱిగియున్న ♦ మాత్రంబైనన్. ౧౧౦
- కం.ఎవ్వ డదెన్నని కేయెడ, నెప్పడఁటికి నేమికతన ♦ నెన్నాళ్లకుఁబై
నెప్పట్టునఁ బుట్టునోహరి, తప్పక వివరింపవయ్య ♦ దయ దైవాఱఁ. ౧౧౧
- కం.కొనియాడుచుఁ దనువేడుచు, విన నాడినఁ గాంచి కరుణ ♦ విడనాడక యా
ముని పలికె నింపుదొలక, ని్వనుమా వత్సా! వచింతు ♦ విశదముగాఁగఁ ౧౧౨
- ఉ. నీ వొనరించురాయిడికి ♦ నిల్వఁగలేక సురాదులెల్ల దుః
ఖావిలచిత్తులై కమలజాసనుఁగూడి హరి న్నుతింప బా

పావహు నిన్నుఁ ద్రుంతు నని యాడెను మానవజన్మమెత్తి యో

రావణ! యయ్యయోధ్యకును యా జగునా జికిఁ బుట్టి నిన్నిటన్.

౧౦౩

ఉ. ఒప్పుగుఱ్ఱులనాదిని ముఱ్ఱహూర్తమగు న్దశమిన్ వృషంబునం

దప్పక యామ్యకోసలనుఁత న్వరియిం చెడినంట యాజి పెం

పొప్పఁగ రాముఁడై జనన యెందుచు వారినుతుండుగా ధరన్

ముప్పొనరించు నీకు నట యాని వదించె విధాత నే వినన్.

౧౦౪

ఆ. ధాతవ్రాత మనకుఁ దప్పింపఁగా రాదు, ధాతతాతసేత యెప్పిపోదు

కాన నింక నీవు యానఁ గానఁగఁ బొమ్ము, వైర మేల నీకు యానవునకు? ౧౦౫

వ. అనిన.

౧౦౬

కం. వికలతనొందియు మనమునఁ, బ్రకటితమై చెలఁగనీక యదనంబున లోఁ

దికమిక నణఁచుచు నవ్వచుఁ, బకపక రావణుఁడు పలికె యయరహితుబలెన్.

కం. హరియట ననుఁ ద్రుంచెడి నట, నరరూపముఁదాల్చి దీని యన్ముఁగఁ జనునే

హరి నను గెలువం గలిగిన, దురమున నిన్నాళ్లదేల యత్రుంపక మానెన్? ౧౦౮

మ. అజసంతానము నన్నుఁ గూల్చునట యాఁరా! చూడ సిగ్గయ్యె నా

యజుని గెల్చినవాని గెల్చితఱి దృఢాహంకార రేఖాసుర

ధ్వజనీకాంతనితాంతగర్వహాసన యాపారపారీణభూ

పజనౌఘాజవితానకేసరి గదా యాటింప నే నారదా!

౧౦౯

సీ. ముఖభంగదశ నొంది యూల్గుచుఁ బోయిరి, సంగ్రామసింహముల్ య్మృతలమున,

గడు నంత్యదశ నొంది యడిసిరి యెదిరిన, సకలసింహాసన సన్ధితులును

మధ్యస్థతను గాంచి యనిరి మాంధాత్రాదు, లణఁగుచుఁ గీనాశరణపదముల

సర్వపదాసక్తిఁ జాలించి రెల్లరు, సత్త్వనిస్తులపుణ్య సంపదలను

తే. హరియు గిరియు నదెచ్చోట నణఁగియుండె, నట్టి పట్టులనెల్లఁ దా యిట్టయేని

గుట్టుమాట లటంచును యిట్టిమాట, లిట్టుచెప్పదె భయపెట్టరట్టుమీటి. ౧౧౦

వ. అయినను నీమాటఁ గొంత విశ్వసించెదఁగాక వారలకు వివాహంబై ౧౧౧

కం. ఆలుమగండ్లెనఁ గదా, వాలుమగం డొకఁడు పుట్టు యారికి నన్నుం

జాలుమగంటిమిఁ ద్రుంపఁగఁ; జాలనెయొకయుపమ దానిఁ జక్కంబెట్టన్? ౧౧౨

ఉ. మూరుత మంచు నిర్వదియు యాడవనా దశమి న్వచించితో

వారక రమ్మ తెల్పెద నుపక్రమ మామఱునాడ సర్వమున్

బీరము లాడ నేమిటికిఁ బెక్కులు మిన్నక మున్న; రిత్తయై

సారసనూనువ్రాత సన యైనె యను మప్పు డటంచు బల్కినన్.

౧౧౩

ఉ. వల్లెయటంచు నేగె మునివల్లభుఁ డంత దశాననుండు రే
యుల్లములోనఁ బన్నచు దుశీరూహాలు గొన్ని మయాత్మసంభవో
త్ఫుల్లవిలోచనానిలయము న్వడిఁ జొచ్చి శయోపవిష్టుడై
పెల్లుగఁ జింతసేయ నిజశీఘ్రక్షణపంక్తులు త్రిప్ప కంతటన్.

౧౨౪

శా. చింతాక్రాంతవిషణ్ణమానసులరైఁ చింతింప నాస్వాంతమున్
సంతాపాతిపరీతమై కలఁగెడిం ♦ జాలం జుమి వల్లభా!
వితాయెన్ విపరీత మేమి యొదవెన్ ♦ విష్ణుండు పై నెత్తెనా?
యంతే నెంతకు నీవు చింతిలవుగా ♦ యాత్మేశ్వరా! తెల్పవే.

౧౨౫

- ముందోదరి రావణునకు నీతిచెప్పట. -

మ. అని ముందోదరి దీనవాక్యములఁ జేయ న్విన్నపం బంగనా!
విను మంచు న్వివరించె సర్వమును దా ♦ విన్నంతఁ బ్రత్యూహముం
బానరింపంగఁ దలంచి మ్రుచ్చిల సతిం ♦ బోవంగఁ దా నెంచుటల్
విని యాతన్వి విచారమానసమున ♦ స్వీక్షించి దీనాస్యయై.

౧౨౬

ఉ. దేవరహస్య మంచు నిది ♦ దేవమునీశ్వరుఁ డాడె నంటివో
దేవ! రహస్య మీగతిని ♦ దెల్పఁగఁబోలునె బాహిరంబుగా
దేవర హస్యకారణ ముదే దిగులొందితి వంచు నండుగా
దే? వరబాహువిక్రమరతి న్నినుఁ బోలఁ గలారె యెవ్వరేన్?

౧౨౭

ఉ. కల్లలు వల్కి నూ అయినఁ ♦ గార్యము పెండిలి సంఘటింపఁగాఁ
జెల్లరె! తేరతేర కిటు ♦ చేయఁగఁ బూనుదె పెండివిఘ్నమున్?
జెల్లునె నిర్నిమిత్తముగఁ ♦ జేటానరించుపనుల్? దలంపఁగా
వల్లభ! దిగ్దయస్రథను ♦ వ్రాలితి వేటికి నీకు భీతిలన్?

౧౨౮

కం. దైవముపూనినకార్యము, నీవా తప్పింపఁగలవు ♦ నిష్ఫల మగుఁ గా
దైవము ప్రతిఘటియించినఁ, గేవల మిలఁ జారుమంబు ♦ కీర్తిం గనునే? ౧౨౯
వ. అనుటయు.

౧౩౦

క. భీరువుగతిఁ బలికెడు కర,భోరూ! నావిక్రమంబు ♦ నూహింపక యం
భోరుహలోచనహరజం, భారులసంరంభజృంభ ♦ మణిగదె నాచేన్.

౧౩౧

ఉ. కేవలదైవమే శరణు ♦ కీడిడ మేలిడ నంచు నాడుటల్
కేవలమాధ్యమే యని సఖిమణి! మామకనిశ్చయాశయం
బేవిధి నప్రమాదమున ♦ నెల్లపనుల్ ఘటియింప వ్యర్థమై
పోవును? గార్యసిద్ధులకు ♦ బుద్ధియు శక్తి నిదానముల్ చెలీ.

౧౩౨

తే. నిచ్చ దైవంబె ఫలమెల్ల ♦ నిచ్చనేని, పౌరుషం బేలవలయునో♦పంకజాక్షి !
 వండి తినకున్న నుదరంబు ♦ నిండునట వె, కూరునా నోర దై వంబు♦కూడువెట్టి.
 వ. అనిన మందోదరి యిట్లనియె. ౧౩౮

ఉ. కారహితంబు నాదునుడి ♦ కారముగా రుచికంటె? చేదె శం
 కారహితంబుగా బ్రతుక? ♦ గాంక్షయైనరైవో విప్లవంబు లం
 కారహితంబు సేయఁగను? ♦ గన్ను ల పొల్లవో యేమొ నాయలం
 కారహితంబు? లయ్యె నుడి♦కారముగాఁ గొనె దీవు బోధముకా. ౧౩౯

ఉ. దైవ మటంచుఁ బల్కెదవు ♦ దైవ మనం గలఁడే యొకండు వే
 తావలఁ బ్రాణవల్లభ! మహామహా నెవ్వనికంటితెప్ప లో
 కావళి జన్మకర్మవిల♦యంబుల కొను సమర్థ మట్టిఁడా
 శ్రీవనితామణీధవుఁడు ♦ శ్రీహరి గాక యటంచు వెండియుకా. ౧౪౦

కం. సారసనయనేశుల దో, స్సారమునకా నెలిచి తంటి ♦ సరి యిపు డేలా
 కారానికార్యమునకుకా, భీరువుగతిఁ గడఁగ సాటి♦వీరులు నగఁగకా. ౧౪౧

వ. కావున నీవు దైవంబు గలఁ డనినను లేఁ డనినను, నీవీకార్యంబునకుం దొడంగు
 టకుం గారణంబు లేదు. నాపలు కాలకించి యీసాహసంబు మానుమని వేడిన.

ఉ. కొందల మందుడెందమునఁ ♦ గుందకు ముందుకుముందు మందయా
 నం దగ నిందుఁ దేర మ♦యనందన! నందు లభించినకా శతా
 నందపురందరేందురవి♦నందను లందఱు డింద మ్రుందుటకా
 గందును గుందు చిందఁగను♦గందునుమందల నొంద నుండరీ. ౧౪౨

వ. అని యూటడించి రహస్యంబుగ గగనగమనచరణంబు లగుహయంబులు పూ
 న్నిన తే రెక్కి సత్వరుండై. ౧౪౩

❦ రావణుడు కొనల్యం దొంగిలించి కొనిపోవుట. ❦

చం. అటు చని రావణాసురుడు ♦ హాటకకూటచపేటవాటికా
 కుటిలక వాటర్ఘూటపటు♦కూటమ హూత్కటఘోటక చ్చటా
 భటపటలీకనద్వికటఁ ♦ బ్రాకటపట్టనరక్షణక్రియో
 ద్భటభటపార్శ్వటల్ గలిగి♦భాసిలుకోసలపూర్వణిం గనెకా. ౧౪౪

చం. తత్కుటిలస్వభావుఁడు స♦దాప్రమదాచయపశ్యతోహరుం
 డితఁడు యథాస్థితిం గనిన ♦ సేమియొనర్చునొ నన్నునంచు మా
 నితమ యగోచరత్వ మని ♦ నీలిముసుంగు పొసంగ నుండెనో
 ష్టితిఁ బురలక్ష్మి నాఁ గటికి♦చీకటికప్పన నొప్పె నయ్యెడకా. ౧౪౫

తే. ఎప్పు డేతెంచునో యని ♦ యెదనుభీతి, గొనుచు మునుఁగునఁదొంగికన్గొనువుఁదీవి
సారలోచన దృగ్చాకచక్యమనఁగ, దీపకళికలు నటనిటఁ ♦ దేజరిల్లె. ౧౮౩

వ. అట్టినగరంబు నేకతంబప్రవేశించిరావణుండు కానల్యాదేవి పరుండినగరుసాచ్చి.

సీ. పటుతరావిశ్లథభర్మాకలితమూల్య, నవ్యావిదితమూల్యభవ్యమూల్య
సర్వసర్వసహజననుతసాశీల్య, బుధమనోహరమృదుపూతకల్య
సర్వజగజ్జనశ్లాఘితసత్కుల్య, సకలసాధ్వాస్యాంబుజాతకల్య
సతతపద్మార్పనాసాదితసాఫల్య, మృదులగుణోత్కరావిదితతుల్య

తే. విపులనత్కార్యవిరచనానుపమకల్య, స్వీయకౌటిల్యహృత్ప్రీతివికటశల్య
మతులనువిశాలతల్పనిద్రానుకూల్య, గనియెఁ గౌసల్య మరుశరకలితతాల్య.

సీ. అతనుతాపాతిశయంబునఁ బొరలుచో, రాలినపుష్పహారములదాని
బ్రక్కనొక్కిపరుండ ♦ భర్మాంగదఘనము, ద్రాయుతగండదర్పణముదాని
నాజిరింతరధ్యానబలంబున, వానికొఁగిటఁ గల ♦ వ్రాలుదానిఁ
గలఁ జెలిసర్పభావల నైనకోపాన, భ్రౌతాక్షిప్తిని ♦ బొలుచుదాని

తే. వామనీకృతగళమున ♦ వఱలుదాని, గలితనిద్రావశం బైనకనులదాని
సామికుంచిత మైనహస్తంబుదాని, గాంచె ననురుండు త్రైలోక్యవంచకుండు.

ఉ. హాసవికాసమోహనతరాస్యము భ్రానటనంబు స్వీయదం
తానమవీడితాధరము ♦ నాదృతరక్తకపోల ముత్పతె
ద్భాసురభూర్యురోజములు ♦ పార్శ్వచలన్మణిహారవారముల్
దానవవైరి గాంచి కృపఁ ♦ బాసి యుపాసితవంచనామతిఁ.

౧౮౭

కం. అనుపమసురూపరేఖా, ఖని నిస్తులసుగుణమణిని ♦ గన్యామణిని

గనికర మెదలే కనురుండు, గని కర మెడ లేక బాలగ్రహించి వెనక. ౧౮౮

వ. లంకకుం జని యామంచంబుతో నొక్కకనకపేటినుంచి పారావారతీరంబున నిలిచి
సాగరుం బిలిచిన భయకంపితగాత్రుండైనన్నిహితుం డైన సతనికి నమ్మందనం
బుఁ జూపి.

౧౮౯

కం. మానవదానవశాత్రవ, దానవకింపురుషయక్షతతులకు నైనం

గానీ లోచనగోచర, మైన న్నినుఁ ద్రుంతు నిది యథార్థము సుమ్మి. ౧౯౦

వ. అని రక్షింప నప్పగించిన వల్లె యని యతం డతనిసమక్షంబునఁ దత్క్షణంబ దానిఁ
దిమింగిలంబనునొక మహామీనంబున కప్పగించె నిట్లు సముద్రుండు. ౧౯౧

కం. బాధితబృందారకదు, ర్మేధాహితకరణుఁ డయ్యె ♦ మేల్సాధులకుఁ

సాధులు పూజ్యులు తలఁపఁగ, భూధవ! సర్వత్ర ఖలులు ♦ పూజ్యులు గారే.

వ. అని శుకయోగీంద్రుండు పరీక్షిస్తృపేంద్రున కెఱింగించిన తెఱంగు. ౧౯౩

త ర శ ము. శ్లో

ర(వి)సుతాధవ ! పాపమోచన ♦ రాజితాంబుజలోచనా
రవిసుతాహితపక్షపాతక ♦ రక్షితామరజాతకా !
రవిసుతావన ! భక్తజీవన ♦ బ్రహ్మసత్కులపావనా !
రవిసుతాసమనీలవిగ్రహ ♦ రాక్షసాత్మరనిగ్రహా !

౧౫౪

మా లి ని. శ్లో

ప్ర(ణ)తదివిజవారా ♦ భార్గవీచిత్తహారా !
రణవితరణవీరా ♦ రమ్యసాధుప్రచారా !
ఫణివరమృదుతల్పా ♦ భక్తసంఘాతకల్పా !
గుణరహితచరిత్రా ♦ కోమలశ్యామగాత్రా !

౧౫౫

గ ద్య ము. శ్లో

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహా
వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ
సుబ్బరాయనామధేయ ప్రణీతం బైనశ్రీకౌసల్యాపరిణ
యంబునఁ జతుర్థా శ్వాసము.
శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌసల్యాపరిణయము.

పంచమాశ్వాసము.

మోక్షఫలద! సీతా
వామాక్షీవిమలహృదయఃపంజరకీరా!
క్షేమంకర! సతకింకర!
రామా! భవభయవిరామ ధరాజలలామా!

౧

తే. అవధరింపుము దేవ! మహానుభావ!, భావనాతీతవైభవ ధరమయోగ
భావపుంభావకరుణాస్వభావుఁడైన, బాదరాయణి యిట్లనుసాదరముగ. ౨

కం. ఆమందయాన దృఢని, ద్రాముదితభద్రనేత్రరాజీవయుగం
బాముకొన జాగరూకత, యామందసమందు నల్లనల్లన విచ్చెళ్. ౩

ఉ. కన్నులు విచ్చి నల్లెనలఁ గాంచి దురంతమహాంధకార మా
యన్నులమిన్న దీపమిటు లాటిచె నేల వయస్య యంచు లో
నెన్నుచు నోవయస్య! సఖి యిందుముఖి! యనఁ గి మృటంచు దా
విన్నదిగాక యేమి యిది వింత యటంచును బ్రక్కపొర్లఁగన్. ౪

తే. ప్రక్కను బొర్లఁ బెట్టె నిరుప్రక్కల తక్కనితాఁకఁ జేతు ల
మృక్క యటంచు లేవఁగ రయమ్మున మూర్ధము దాఁక నంతయు
న్నిక్కిలియక్కఱం దడవి నివ్వెఱపాటును బొంది యేమి యీ
ట క్కని చింతసేయఁగఁ దటాలునఁ బైట యొకింతజాతినన్. ౫

ఉ. ఆరమణీమతల్లి ఘనహారమణీమృతిఁ గాంచి యాత్మదు
ర్వారభయాతిసంభ్రమదుఃఖత్యయశోకవివర్ధనంబుగా
మూరణకారణం బయినమందసయే తనయున్ని పట్టుగా
ఘోరత దాపురం బగుటఁ గోమలి యేమన లేక చింతచేన్. ౬

కం. తడుపుచుఁ బెదవుల నెడవడి, దడదడ నెడఁదవిసిపడఁగఁ దడఁబడఁ బదముల్
తొడిఁబడ గడితపుగొడవలు, గుడువఁగ నొడఁబడితి ననుచు గోడుంగొనుచున్. ౭

ప. అయ్యది జననీజనకపరిజనకృతం బైన పంచనగా నెంచుచు. ౮

❧ మందసయందుఁ గౌసల్య విలపించుట. ❧*

సీ. ఆమందసమదాశఁ యాకలితం బైన, యీమందసము కేళిఁగృహమె నాకు
జడమతి నగుచు నేఁ డబడిదొర్లఁగాఁ బేటి, చలనముల్ దూఁగుటఁ య్యెలలెనాకు
హాటక ఘటితమై యనువొందుపక్షంబు, నరయంగ మేల్దోమఁ తేరయె నాకు
నాదిగర్భేశ్వరి నై జనించుటఁ బెట్టె, చలమంచమా నాకుఁ జలజనయన !

తే. తల్లి! నీగర్భమునఁ దొల్లి తొల్చి కాంచి, పెంచి యిట్టులు చేసితివంచనంబు
కనకమణిపేటి నను గర్భమున ధరించె, ముందు నే నేమిక్కిలఁ నొందఁ గలనా.

సీ. తల్లిగో! నీ కేల డదాయాద నైతి నే, వనములపా లేయ డవనజనేత్ర ?
కన్నతండ్రి! నీకుఁ డగరుణ లేదాయెనా, గుట్టుగా నను మట్టుపెట్టఁ దలఁచి?
సకయలారా! మీకు డశత్రువనైతినా, వంచనచే నన్నుఁ డబొంది చంప?
భటులార! నామన్నికటువాయెనా మీకు, నొంటిగా విడిపించి డకంటగింపఁ

తే. జేదుమేపితి నే మీకుఁ డజిలుకలార! వంకలను దోలితి నె గోరువంకలార
వంచనముఁ జేయ నేలయోయంచలార! పెంపుసొంపారననుపెచ్చరింపరాదె.

సీ. రుషఁ గాన నిడ నీకరుణ మెల్లఁ దీతెనా, ఋణమెల్లఁ దీతెనా డయిటువధింపఁ
గరుణలేదాయె నికారప్రకారంబు, కారప్రకారంబు డగారవిప
నయినదానికిని మిమ్మన నేమిఫల మింక, మన నేమి ఫలమింకఁ మహిని నాకుఁ
గన్నయ్య! బలుదురాఁగ్రహారీతిఁ జిక్కితే, గ్రహారీతిఁ జిక్కితిఁ డగానలోనఁ

తే. గటకటా! యిట్టికష్టంబుఁ గాంతుననుచు, బలుకరొక్కరయోయేమివంచనంబొ
నేర మేమియొనర్చితి డనే నెఱుంగఁ, దల్లిదండ్రులు నావయిదయఁదొలంగ.

వ. అని నిష్కారణంబు జనకుం డేల నన్ను నిగ్రహించుననియు నెవ్వండ్డనియు వం
చన చేసియుండఁబోలు నని తలంచి.

సీ. కరులార! రాజకింకరులార! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె డయాడుకుయులు
ర్పురులార! వన్యనిర్జరులార! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె డయాడుకుయులు
నరులార! కాననఁచరులార! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె డయాడుకుయులు
హితలార! కానచెంచితలార! కరుణచే, నాలకింపఁగ రారె డయాడుకుయులు

తే. కారణములేక యిట్టు నికారమునను, నన్ను నెవ్వరొ కొనిపోవుచున్నవార
లమ్మలార! దయారసస్వమ్ములార! యక్కలార! మనుపరె పెన్మక్కువార.

ఉ. పుట్టితి శ్రీవరంబునను డభావలయేశునిముద్దుఁబట్టి నె
పెట్టితి బీదసాదులకుఁ డబిల్చి యభీష్టములెల్లభక్తిమైఁ

బట్టితి మానిరాట్పురణఃపద్మము లెన్నియొ ప్రాణనాథుఁ జే
పట్టఁ గడంగఁ బుట్టె నిటువంటిప్రమాద మిఁ కేమి చేయుదున్.

౧౮

ఉ: దిక్కులనేలునట్టిజగత్తీధపుపుత్రికనై జనించి పె

నృక్కువఁ బెంపఁగాఁ బెరిఁగి ♦ మాన్యతఁగాంచియు దిక్కుమాలి నే
నక్కట! తావకీనజర♦రాంతరవాసముఁ గంటిఁ బెట్టియా!

యిక్కడనుండివెల్పుడుట ♦ యిం కొకజన్మముఁ గాంచుటే కదా.

౧౯

తే. నన్ను గర్భంబునను దాల్చుకొన్నకతన,నిన్నుఁ దల్లిఁగ భావించుకొన్ననన్నుఁ
బలుకుతా మాడ్కిఁబలికెదేబదులు పలికి,మందమతియకాటచేతనా♦మందసంబ!

సీ. తమ్ములారా! కపోతమ్ములారా!దయ, నాగతిఁ జెప్పరే♦నాయనకును

అన్నలారా! లేడికన్నెలారా! దయ,నాగతిఁ జెప్పరే ♦ నాయనకును

అమ్మలారా! మయా♦తమ్ములారా! దయ, నాగతిఁ జెప్పరే ♦ నాయనకును

అయ్యలారా! కాననెయ్యరారా! దయ, నాగతిఁ జెప్పరే♦నాయనకును

ఆ. గోసలేశుపట్టిఁ ♦ గోపాన నిటుపట్టి, నంచకుం డెవండొ ♦ పొంచి యిటులు

చేసె నయ్యలార! ♦ చెప్పఁగా ఘనులార, పోవరయ్య నన్నుఁ ♦ బ్రోవరయ్య.౧౦

—ఇ విభూతి వృత్తము. —

దిట్టజేనిపట్టినై, పుట్టియున్ విభూతి పోఁ

గొట్టి పెట్టె పట్టుగన్, నెట్టితేల దైవమా.

౧౮

న. అని హాహారవంబునఁ బలవించుచుఁ గి మ్మనుశబ్దంబు గానక తనయునికియుఁ దెలి
యక చలనంబుకతంబున నరణ్యంబున నెవరో తానున్న మందసంబుఁ గొనిపోవు
చున్నారనితలంచి చేయునదిలేక మహాభయకంపితగాత్రయుఁ బ్రవ్వేదక్లిన్నోత్తరీ
యుయు నై యిట్టియాపత్సమయంబున దైవంబె శరణం బని నిరంతరనిజమనోని
వాసిని యగురమావిలాసినిం దలంచి.

౧౯

శ్రీ కాసల్య లక్ష్మీ దేవిం బ్రార్థించుట. శ్లో

ఉ. అమ్మ! పసిండితమ్మి నల♦రారెడుముద్దులగుమ్మ! బమ్మఁగ
న్నమ్మ! తరమ్మలేనియల♦రమ్మలఁ బాంథులదిమ్ముఁ జిమ్మసా
రమ్మనుగల్గువాని నల♦రన్ రహిమీఱఁగఁ గన్నయమ్మ! మా
యమ్మ సుఖమ్మ లిమ్మ నతహర్షవిధాయకి! లోకనాయకి!

౨౦

—ఇ పద్మనాభవృత్తము. —

బాలా! కనచ్చేవృతచేలా! నవాబ్జారి♦ఫాలా! జగదేతు రక్షావిలోలా!

హేలాపతీరత్నజాలపుతా! దివ్య♦హేలా! పయోహాశిబాలా! సలీలా!

కీలాలభుక్చూరమాలాబహ్నామ్నాః! సుశీలా! యలక్ష్మీవిఫాలా!
కీలాలజాతాలయా! సాతకాంగారకీలాలజాతా! దయాపూత! మాతా! ౨౧

శ్రీలక్ష్మీదండకము. శ్లోకము.

శ్రీమద్రమామానినీ! యిందిరా! యిందురా! కంధిరాణ్మందిరా! సారమందార
కుందారవిందంబుల న్నుష్పబృందంబులంబెక్కుచందంబులన్ నీదుపాదారవిందంబు
లంగొల్తు; దల్లీ! పురంధ్రీమతల్లీ! నతేంద్రాగవల్లీ! బభీ! తొల్లి బృందారకుల్
పూర్వబృందారకుల్ మందరాగంబు నిర్మందరాగంబునన్ రజ్జునాగంబుగాఁబాల
వెల్లిన్నుభింపంగ రంగారుబంగారు పొంగారుసింగార మంగంబునం జెంగలింపంగ
బృందారకీబృందమందారకల్పేందు చింతామణీ సోదరీఖ్యాతిఁ గైకొంచుజన్మించి
మించున్ జగిన్మించుమైనంచుతో నంచయానంబుతో భృంగగానంబుతో ము
ద్దుఁగెమ్మొవితోఁ దమ్మిపూఁదావితోనవ్వునెమ్మొముతోనంబుజాతమ్ముతోవచ్చి
నీలాంబుదశ్యాముఁ డార్తావనోద్దామువక్షంబునం నిర్జరాళీనమక్షంబునం జేరవే;
యన్నకోసంబుగా గుఱ్ఱవేసంబుగా రక్కసు స్వేడఁ బోవంగఁ దద్భ్రహ్మసూత్రం
బునం జేరవే? క్రోడమై క్రీడమైనాడనాకొమ్మునన్ సొమ్మునుంబోలె భూకాంతవై
దక్కవే మక్కువం? బాటుండై స్రూరుండై రాజులన్ భూరిఘోరాజులం బట్టి
గిట్టింపఁగానేలవై యేలవే? చాలువేయేల? యాయాదినారాయణాన్యంబులొసర్వలో
కాళిలోకేశుఁ, డాద్యుంఘగా నీదురూపంబెకాదేవి! నిన్నొందియేముందుగోవిందుఁ
డీలోక బృందంబుఁ గల్పింపఁ జాలెంగదా! కూర్చినిన్నొంది రక్షించు; నట్లవుట
నిన్నేప్రధానంబుగా నెంతు; నిన్నొందకున్నంతఁ దన్నామరూపంబు లెవ్వఁ డెఱుం
గుఁధరంజూడ జంభారిజృంభాపహారంభసంభార మాశుంభదో స్తస్సంభసంరంభ
ముం గుంభినీయాన! యాలంభముంజేయవేభార్గవీ! యాశ్రితస్వర్గవీ! దేవి! ప్రా
ణేశ్వరద్రోహులొవారికిం బుత్రినైయుంట మర్యాదగాదంచునో నాథుఁడానిల్లటం
బుంచుకొన్నట్టి వారాశికిం బుట్టి దేవేంద్రుదారిద్ర్యముం గొట్టవా? నీదువై ముఖ్య
మే లేమి, వైముఖ్యమేలేమి భాగ్యంబెకా, కాన నీసత్కృపాపాంగముల్ నావయిం
బంచి రక్షింపుమా మాత! పూతానుకంపాసమేతా! నమస్తే నమస్తే నమః. ౨౨

—> భార్గవీ నవరత్నములు. <—

శా.అంభోజాతవిశాలనేత్రములతో ♦ నాస్మైరవక్త్రంబుతో
గంభీరం బగువాక్కుతో విమలసత్ ♦క్షౌమంబుతోఁ దమ్మితోఁ
గుంభీంద్రద్వయహస్తసంభృతమణీకుంభాభిషేకంబుతో
దంభం బొప్పెడినిన్నుఁ జూచుటెటా భ♦క్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

శా.నీతోడఁ జనియించికాదె వెలసెన్ ♦ నిస్తుల్య మాకీరితి

న్ద్రాత్రీజంబును రాయి పెయ్యయు వదాన్యత్వంబున న్నీమహా
దాతృత్వంబు నుతింప నాతరమె చింతాసింధునిర్మగ్న నా
ఖ్యాతి న్నానము ప్రాణము న్నిలుపు భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౪

శా.పంకేజాసన పంకజాతభవ ! శఙ్ఖాణీశసంసేవితా!

పంకేజాసన పంకజాతభయనిర్వాపక్రియాశాలినీ!

పంకేజాలయ! పంకజాస్త్రజననీ ♦ భాగీరథి నందినీ!

శంకాతంకములేల ప్రోవ నతవాంఛాస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౫

మ.కరముల్ నిస్తులపాపనాశకరముల్ ♦ కంజాతసా కారముల్

వరముల్ పల్లవసౌకుమార్యధురముల్ ♦ భక్తావళీపూర్ణ శం

కరముల్ దుర్జనచిత్తభీతికరముల్ ♦ గాఢతృతో న్మృదికా

కరముల్ నాకుఁ బ్రసన్న మాటెపుడో భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౬

మ. పదముల్ దుఃఖతమఃఖరాంశుపదముల్ ♦ భక్తావళీజీవకౌ

ముదముల్ స్వాశ్రితలోకభోజనదముల్ ♦ మోక్షైక సంపాదనా

స్పదముల్ ధిక్పూతనవ్యకోకనదముల్ ♦ భద్రాధిసచ్చింతనా

సదముల్ నాకనులారఁ గాంచుటెటా వాంఛాస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౭

మ. తళుకుంజెక్కులతోడ లేనగవుతో ♦ ధాశ్మధ్యద్వేణితో

బెళుకున్నక్కఱతో రుశంరుశరవావేల్లత్తులాకోటితో

ఘలుఘల్లంచును మ్రోయుకింకిణులతో ♦ గారుణ్యచిత్తంబుతోఁ

గలశాంభోధితనూజ ! నిల్వు మిట భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౮

శా.చిందుల్ ద్రొక్కఁగఁ జీరచుంగులు లసచ్ఛ్రియక్తి హృదయంబుగా

నందెల్ మ్రోయఁగఁ బైఁటకొంగు మెఱయన్ ♦ హారావళీశింజితం

బందంబొప్పఁగఁ గంకణాళి మొరయన్ ♦ హాసాననోపేతివై

కందుంగూడియు రాఁగఁ గందునొకొ భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౨౯

మ. భవదీయాద్భుతదివ్యనవ్యమహిమల్ ♦ భావింప శక్రాంబుజో

ద్భవశర్వాంగనలైనఁ జాల రఁట నే ♦ బాలన్ నినున్ శక్తనే

స్తవముం జేయఁగ నీకృపారసము నాత్మం జిల్కి పల్కించి మో

దవిధిం దేలుచు నన్నుఁ బ్రోవఁగదె భక్తస్వర్గవీ! భార్గవీ!

౩౦

శా.నీకంటక ఘను లేరు లేరు జనతానిర్నిద్రక్షావిధిన్

నాకంటం బరు లేరు లేరు దురితోఁన్నాయాత్మికల్ చూడఁగా

నాకు ది క్కెవరమ్మ ని న్విడిచినానాతల్లి ! నీపాదముల్

నాకుం ది క్కగుఁగాత మెప్పు డిల దీనస్వర్గవీ ! భార్గవీ !

3౧

కం. కమలాలయ నిజమానస, కమలాలయఁజేసి యిట్లకల్మషమతిచేఁ

గమలేక్షణ కరుణంబుగ, విమలోక్తుల వేడుచుండ ♦ విశ్రుతఫణితిఁ.

3౨

→ కాసల్యకు శ్రీలక్ష్మీదేవి బ్రత్యక్షం బగుట. ←

సీ. గమగమ లాడుచొక్కపుడమ్మిమిహి కమ్మ, సారభంబులు నెదఁచల్లుచుండ
సాదామనీదామశాశ్వతరుచిభామ, మగుమేనినిగ్గుసాయగముతోడ
ధవళాంశురుచి గేఱుధవళాంశుకముసారు, కడుఁబండు వెన్నెలఁబల్లరియుచుండఁ
గరుణారసాధికపరిణాహనయనఖం, జనపాళి విడివడి ♦ సంచరింప

తే. రవణములు మేలిజిలిబిలిరవళి గులుక, శ్రవణముల కోలి సారరసాయనముగ
మందహాసంబు మోమున ♦ నందగింపఁ, గంకణంబులు ఘలుఘల్లుఁఘల్లు రనఁగ.

సీ. ఘనఘనాఘనకాంతి ♦ ననువుపఱచినకీల్, కబరీభరంబు వీలకటులుముంపఁ
బ్రాలేయబింబుఁజ్జాలంబు నగుకటీ, త్నామంబు వెన్నెలఁగాయుచుండ
నరుణారుణప్రభాహరణధురీణ మహా, మెయికాంతి యీరెండఁమెప్పుఁజూపఁ
గ్రాంబసిండిహారంగుఁగొదవపఱుచు మోము, పసిమిమేల్మిసిమిపెంపెనకమెనఁగఁ

తే. దారసముదారపారితఁధ్యయు రహింప, జీవరత్నాపరత్వంబుఁచెలుపు మిగుల
వదనపద్మంబు చెలువార ♦ నెదురఁ దోఁచె, జిత్రకారుణ్యరసపేటి ♦ శ్రీవహూటి.

వ. ఇట్లు భక్తజనభాగధేయం బగుక్షీరసాగరకన్యాలలామంబు కృపాలవాలం బగు
మానసంబునఁ బ్రత్యక్షం బగుటయుఁ గౌసల్యముకుళితహస్తపద్మంబుననుమార్చ
నంబును గావించి కృతప్రణామయై సమ్మదాశ్రులఁ బాద్యం బొసంగి వినయవిన
మితశిరస్కుయై సంభ్రమాతిరేకంబున విశేషంబు భాషింపనేరక యిట్లను. 3౫

కం. సనయే జలనిధితనయే ! కనకనళినమృదులపాదకమలే ! విమలే

విమతనుశీలే ! బాలే ! మునివరసురవరనరవరఁపూజితచరణే !

3౬

ఉ. వందన మిందిరారమణి ♦ వందన మంబుధిసందినీ ! శతా

నందపురందరేందుధరఁనందసునందననందనందనా

నందితకుందసుందరి ! కనం దగు డెందముకుందు డింద నా

నందము కందళింప భృగుఁనందన ! నా దయ మంద లొందఁగఁ.

3౭

కం. ఇట్లు నిటలతటఘటితకర, పుటయై భయభక్తియుక్తి ♦ బారిఁ బొగడంగ

నటమట చిటిలఁగఁ గనుఁగొని, స్ఫుటవర్ణనూర్తి నిందుఁపాదరి పలికెఁ.

3౮

ఉ. దోషములేదు నీవలనఁ ♦ దోయరుహాయతనేత్ర ! నీగురుల్
దోషులుగారు నిన్నిటులు ♦ త్రోయరు వారు భవద్గుణోన్నతిక
దోషములేమిఁ గాంచి పరిఁతోషము నొందుచు నుండు రెడ్డు సం
తోషితచిత్తఁ జేసి నను ♦ నోమఃల నిన్గనిరమ్మ నాదయాక. ౩౯

ఉ. నావరమంది కాంచుటను ♦ నవ్యగుణాన్విత వౌట సత్కృపా
భావమె కాని నీయెడల ♦ వార లెఱుంగ రొకొండుఁ బుత్రికా
భావనికేతనంబుఁ గని ♦ వారలు గుందుట మందలింపఁగా
నావశమానె యోతరుణి ♦ న్యాయము గాదమ వారి దూఱఁగక. ౪౦

ఉ. ఆజి బలారివై రికిని ♦ నా జిమహీపతి ని న్వరించి మేల్
రాజిలఁ బెండ్లిగాఁ దనయఁలాభముగల్గు నటంచుఁ జెప్ప ని
ర్వాజపరాపకారి తనఁయాయువె తీఱెడునట్లు నిన్ను నీ
యోజ హరించెఁ జోరుక్రియ ♦ నూఱుడు మాత్మ శుభంబు చేకులుక. ౪౧

ఉ. భ్రాజితదివ్యతేజః డపఁరాజితుఁ డాత్మభవుండు నీకుఁ బు
త్రీ ! జనియించి యీపగను ♦ దీర్చు వగంబడ నేల నీవు సం
యోజితకీర్తి యత్తగ సఁమున్నతరోషవశంబునక రిపూ
ద్యేజనసంగరంబున వఁధింపఁగ నేన నిదాన మయ్యెదక. ౪౨

ఉ. సీతముగా భవజ్జనకఁనిశ్చితలగ్నము భగ్నమొంద దు
ర్నీతివరుండుగావుటను ♦ నిన్నిటు లప్పనచేసెఁ గంధికి
భీతిలనేల యాజి నినుఁ ♦ బెండిలియై సుఖవృత్తి నుండు సం
ప్రీతిని బొందు మోరమణి ♦ వేదన నొందకు మాత్మలోపలక. ౪౩

కం. సీధవునిమిత్రుఁ డయ్య భు, సీధవుఁడు గణింపలేక ♦ నిష్కారణమే
బాధాచరణుం డయ్యెను, బాధంబడుఁగాక వీడు ♦ వానికిమున్నే. ౪౪

❧ లక్ష్మీదేవి కౌసల్యకు వరంబు లొసంగుట. ❧*

వ. నుందరి ! నీ వీబందిమందిరం బగుమందసంబున వందురుపర్యంతంబు నాఁడలిదప్ప
లు వొందకుండ వరం బిచ్చితి. ౪౫

కం. రక్తికి నాయందలియా, సక్తికిఁ బతిభక్తికి హితఁసరసాక్తికి నీ
శక్తికి మెచ్చితిఁ గోరుము, యుక్తం బగు నట్టివరము ♦ లొసఁగెదఁ బుత్రీ. ౪౬

వ. అనిన. ౪౭

కం. నిరతము సీపదభక్తియు, వరగుణుఁ డగుదశరథుండు ♦ పతియై చెలఁగక
స్థిరతరపతివ్రతాత్వముఁ, గరుణింపనె లోకమాత ♦ ఘనవిఖ్యాతా. ౪౮

❦ ప్రమితాక్షరవృత్తము! ❦*

ప్రమితాక్షరం బమరువాక్యములన్, నమితాంగయస్త్రి లలనామణియుం
గమలాసతిన్ బిబుధాకాండనుతం, గ్రమమొప్పు వేడ హరికాంత యనెన్. ౮౯

కం. నీమీడికరుణ పెంపున, నీమది నర్థింపి నట్టి నిరుపమవరముల్
భామిని! యొసగితి వినుమా, నీమహితయశంబు వెలయు నిత్యం బగుచున్.

సీ. వావిలికొలనునద్వంశంబునందును, ధర భరద్వాజగోత్రంబునందు
రామచంద్రాఖ్యండు రహిమిజనియించి, ప్రథితమంత్రిపెగడవంశ్యుడైన
సరసింగరాయనివరపుత్రి గనకమ్మ, వరియించి వెలయును వారలకును
బుత్రులుమువ్వురుపొల్తురువారిలో, మధ్యముఁ డార్యసన్మార్గరతుడు
తే. సుబ్బరాయఁడు మృదుహితసూక్తు లొలయఁ, దావకీనవివాహకథాప్రపంచ
మాంధ్రాభాషను విరచింప నలరు నీదు, నవ్యసత్కర్తివల్లికన్యావత్సలి! ౧౧

వ. అని యంతర్వీతయయ్యె నక్కొనల్యయుఁ దద్వరప్రభావంబున నాఁకలిదప్పులెఱుం
గక తలపూవాడక యుండెనంత. ౧౨

❦ దశరథుఁడు పెండ్లికై బయలుదేటిపోవుట. ❦*

కం. అక్కడ దశరథభూపతి, మక్కవతోఁ బరిణయోద్యమపగుం డాచున్
మిక్కిలి సంబరమున నలు, దిక్కులఁ జాటింపఁ బంచెఁ దెలియ జనులకున్. ౧౩

ఉ. పౌరులు వారివారిపరివారముతోఁ జనుదేర వాహినీ
వారము గొల్వ నాడుచును బాడుచు రా మును నాగవాసముల్
వీరవరుండు చాపకరవీరభృదాదిక సైన్యయుక్తిరం
భోరువుఁ బెండ్లియాడ నిరయోధ్యుఁడైనై కడువైభవంబునన్. ౧౪

కం. చని సరయాతీరంబున, జననాథుఁడు విడియఁ బనిచి సరగున స్రాత
స్వినిఁ దరియింపఁగ ననువగు, ఘనతరినికరంబుఁ బూన్పఁగా నటు పనిచెన్. ౧౫

ఉ. కొందఱు దాటి రీడుచును గొందఱు తెప్పలమీఁదఁ బోవుచుం
గొందఱు కోల లూతగొని గొందఱు కుండలపైఁ బరుండియుం
గొందఱు యానపాత్రములఁ గొందఱు కోలములం దరించి రా
యందఱు వారివారి కనువైన తెఱంగులఁ బెక్కురేవులన్. ౧౬

కం. అందఱుఁ గొందలమందక, ముందుగఁ దరియింపఁ జూచి భూపతి యమితా
నందమున దాటుచుండెడి, సందున నాకసమునందు సన్ననిమబ్బుల్. ౧౭

❖❖ రుంధూమానుత వర్ణనము. ❖❖

సీ. చేరెడంతేసివి ♦ చేరి దోసెడు లాయె, దోసెడు మూఁకుడంతేసి యాయె
మూఁకుడంతేసివి ♦ మూఁగిచేతెడలాయె, జేతెడై యెటుచూడ ♦ జేతెడాయె
జేతెడంతేసివి ♦ చెలగి దుప్పటు లాయె, దుప్పటులంతవి ♦ గొప్పవాయె
నింతాయె నంతాయె ♦ నంతకు నంతాయె, నంతపై మఱిమఱి ♦ యంతలాయె
తే. గొప్పవగుచును విప్పలై ♦ కుప్ప లగుచు, గుప్పలెల్లను బెదపెద ♦ తిప్ప లగుచు
దెలుపుచామనిచాయయి ♦ నలుపునగుచు, నింగిమబ్బులగమినిండ ♦ నిముసమునను.

ఉ. రాలెను దుంపరై మఱి పరంపరయై యటుమీఁదఁ జిన్నులై
క్రాలుచు గొప్పబిందుతతిగా నెడ గన్గొననీక సందుతే
కోలిని బుప్పవర్షమయి ♦ యొప్పెడు మ్రోతయుఁ గూడి టువ్వునన్
గాలియు వానయున్ బెరసె ♦ గాఢియఁబొంద జనంబు లజ్జడిన్. ౫౯

కం. తొలిపలుచనిచినుకులకు, న్వలపుల పెదచల్లె మృత్స ♦ బహుహృద్యంబై
నిలిపెను బంకనిమగ్నం, బిలయయి దెబ్బెటు మిగుల ♦ నెసఁగినవేళన్. ౬౦

సీ. ఏకతాలంబున ♦ నెసఁగుచు వంగుళ్లు, మూఁకుకాలంబుల ♦ మొగి నటించె
జిటుకుపట క్కను ♦ పొటుకులు గడఁగని, తెంపులధారలై ♦ యింపుమీఁతఁ
దెంపులెల్లను గూడి ♦ దీపించె బీనైక, ధారయై చూటులఁ ♦ దోరముగను
జెలిమలై చాలులై ♦ చింకలై వంకలై, జాలువాటుచుఁ బెద్దకాలువలయి
తే. వీధివీధిని నదులయి ♦ విస్తరిలై, బయలనడచెడిపాంథులు ♦ భయపడంగఁ
బంక మడఁగుటఁదాకురాల్ ♦ బయలువడుట, వీధులెల్లఁ గరాళించె ♦ వికటముగను.

చం. కొమరుగ వామనీకృతముఁ ♦ గుంచిత మైనగళంబు లోననే
యిమిడిచి యొంటితెక్కనెగ ♦ యించుచు నీడల విచ్చి త్రోటి వం
చి మెయిఁబడన్ విదిర్చి జలశీకర, మెత్తినతెక్క గొడ్డుగా
నమరఁగఁ బల్లటీల్ దడిసె ♦ నత్తఱి జిన్నులఁ జింక నాడుచున్. ౬౧

శా. రుంధూవేగమహాధృతస్ఫుటితవృక్షవ్యూహనిఘోషయ
గ్ధరూపారవివృద్ధిహేతుజనహంసస్తోమసంత్రాసకృ
జ్ధరూమానుత మూష్మకాత్యయమహాశక్త్యంఘ్రిమంజీరరూ
ళంధూశ్యంబాకొనాఁగ ఘోర మయి క్రాంతం జొచ్చె నిర్విఘ్నమై ౬౩

❖❖ మహాస్రగ్ధర. ❖❖

ఫెళఫెళ్ ఫెళ్ ఫెళ్లటంచున్ ♦ విఱిగి తరుతతుల్ ప్రేల, ప్రయ్యంగ దిగ్భి
త్తులు ఫట్ ఫట్ ఫట్టటంచుం ♦ దొడిబడి కుయిచేదొమ్మిడికొట్టగా నా

వలు లట్లట్ల ట్టటంచుం ♦ బ్రజలకు భరమై బ్రద్దలై దిగ్గనన్ గుం

డేలు అువ్ అువ్ అు వ్వటంచు ♦ నివ్విడివడి వినరెన్ నింగియు న్నేల నిండన్. ౬౪

చం. అరయఁ ద మోవిహారినిచ♦యాళికిఁ గాఁ డితఁ డేటఁజెక్కె నేఁ

డిరవుగఁ బుట్టి మున్గ ఘటి♦యించెద నంచుఁ దలంచి యిల్లు భీ

కరముగ ముంచెనో యనఁగఁ ♦ గాటుకకుండయుఁ బోలెఁ గ్రమ్మె న

పురుసునఁ జిమ్మచీకటులు ♦ పాణితలంబును గానకుండఁగన్. ౬౫

కం. క్షణదద్దినము సరిద్దవ,దనంత యంధజ్జనంబు ♦ యవనత్కుజమై

ఘనవృష్టి కురిసె మబ్బులు, వినవీదిని నిండ గాలి ♦ వినరె బెడిదమై. ౬౬

ఉ. దారుణకాలవారిదవి♦తానము గాఁగ శతఘ్నికల్ సవి

స్తారతటుత్తులే చెలఁగ ♦ జానకిత్రాడులపోల్కి లోరవల్

సీరముబిందుబృంద మయి ♦ నివ్వటిలం దఱిబోయ యంచలం

గ్రూరత నారటంబొదువ ♦ గోడుకొనన్ ఘటియించె దీప్తతన్. ౬౭

ఉ. వారిధరంబు మందరము ♦ వాసుక కాటుమెఱుంగుదీవెగా

దారుణదైత్యదైవతవి♦తానము ఘోరమహాశుగంబుగా

సీరధి యంతరాళముగ ♦ నిర్మథనం బొనరించి కాలమ

న్వోజనేత్రుఁ డిచ్చె ఖగ♦పాళికి నయ్యమృతప్రపూరమున్. ౬౮

❧ నదీప్రహోషవృత్తము ❧

దూఁకుచు న్భంగముల్♦తుంగమై భంగమై, ఢిక్కిలునాఁ గూలము ఖంఠితింబుగాఁ

బక్కిలన్నభోవిధి♦పాతంబుపొందన్, ధీకంప మొందించె నదీప్రహోషముల్. ౬౯

ఉ. నీడలు పెల్లుగ్రమ్ముధర♦ణీరుహముల్ మఱి నీలికొట్టముల్

వాడినిపాడువీడులును ♦ స్వల్పపుదైవతమందిరంబులున్

గూడలుఁ దాటిమట్టలును ♦ గోడలపంచ లదాటునందుఁ గా

పాడఁగఁ బెల్లుజల్లునను ♦ బాంధులకున్ శరణంబులై తగున్. ౭౦

❧ దశరథుండు నదిలోఁబడి కొట్టుకొనిపోవుట. ❧

కం. ఘనవాత్సావళిఁ జీకటిఁ, గననేరక తరణికులుండు ♦ గళవళపడుచున్

మునుఁగఁగఁ జింతఁ బుటుక్కున, మునిఁగెఁ దరణితోడ నతఁడు♦మునిఁగెన్నీటన్.

చం. మునుఁగుచు లేచి భానుకుల♦ముఖ్యుండు పట్టుకొనంగ నెద్దియుం

గనక నదీం దరింపఁగ న♦గాధజలంబులఁ బైపయిం గర

శ్లను బడి సుశ్లలోఁ దవిలి ♦ గ్లానిభుజించుచు ధీరుఁ డాటఁ దా

మునుఁగక వీచికాసరణిఁ ♦ బోవుచునుండెఁ గరంబుఁజీకటిన్. ౭౧

❖❖ విద్యున్మాలావృత్తము. ❖❖

సాగై బాగై తీగై ప్రోగై, వేగై చూడం దేజోస్వీతం
బై గారింపన్ విద్యున్మాలల్, మాగాధ్యానం బొలిం జేసె .

23

ఉ. సారవసారఘోరతరఃసత్వరభూరితరంగమాలికా
ధోరణి ధారణీసుః డవిఃఘాతమనోధృతిః జేరె నయ్యెడన్
స్ఫారభయంక రారవవిఃభాసితపుష్కరచుంబివీచికా
వారవరంపరానిహతఃపార మపారము నై ననీరధిన్.

24

వ. ఇట్లు ప్రవాహవేగంబునఁ జనిచని సాగరంబునఁ బడి తరణోపాయంబుగానక చీక
టి నెద్దియుం గననేరక గురూపదిష్టంబు మనంబునం దోచుటయు

25

❖❖ దశరథుఁడు భగవంతుని ధ్యానించుట. ❖❖

చం. ఎఱుంగుదు జీవి పౌరుషము ధి నెల్లను వీడి భవత్పదాబ్జమున్
మఱవక సన్నుతింప ననుమానము మాని దయార్ద్రచిత్తతన్
మఱుకువఁ బాపు దీ ననుచు ధి మాధవ ! యట్టిఁడ నైన నన్ను నీ
వఱమరచేయఁబోకుము దయామతి నిమ్ము కరావలంబమున్.

26

ఉ. ఘోరతరప్రవాహమునఁ గూలి యభంగతరంగ సంఘముల్
వారక మచ్చిరోనిహతి ధి భగ్నములై తలయేరుఁ దెచ్చెశా
రీరబలం బడంగెను హాసీ ! తనుకంపము హెచ్చె నింక న
నీరముఁ జేర్పవయ్య కరుణింపుమ రామ ! కరావలంబమున్,

27

ఉ. ఆకటఁ గుంది వండుచుచు ధి నాత్మజవంబు బలంబు డింద నే
నీకటు వై నచీకటిని ధి నీదగఁ జాల, స్రవంతిఁ బ్రాణముల్
పోకడ కొప్పినాడ దయఁ ధి బ్రోవకయుండిన నీవు; దేవ! పెం
జీకటిఁ గన్ను గాన దయఃసేయర రామ ! కరావలంబమున్.

28

ఉ. సారసలోచనా ! యభవ ధి సారససంభవశంభుసన్నతా !
క్రూరమదారివారణ ! విఃకుంఠసుతా ! పరమేశ ! మేశ ! సం
సారమహాబిమగ్నజనఃజాలతరీ ! నృహరీ ! హరీ ! నను
నీరముఁ జేర్పవయ్య కరుణింపుమ రామ ! కరావలంబమున్.

29

ఉ. భ్రాతృకళత్రపుత్ర చయ ధి బాంధవభీకరనక్రయుక్తతృ
ష్ణాతతజీవనాశయదుఃరత్యయసంసరణాంబురాశిన
తోపీతమ ! ప్రాకృతాంబునిధిఃభుగ్నుని నం దరియింపఁ జేయుమా
జాతమహానుకంపను నొసంగవె నాకుఁ గరావలంబమున్.

౩౦

ఉ. నిస్తులితాపదంబునిధి ♦ నిస్తరణంబు గనంగలేక సం
త్రస్తుడ నైతి దావక సునామమె సంస్తరణంబు సేయుచున్
నిస్తులఘోరసంసరణనిస్తరణక్రియ జ్యేష్ఠసూతిక్
సిస్తుగ నీదుపే రిడుచు ♦ జీరుచునుండెద రాను ! ప్రోవుమా. ౮౧

ఆ. నీదు పేరు దలఁప ♦ నీరధి మునిగెడి, జీవి వేగ వేల ♦ జేరు ననఁగ
నిన్ను నిచ్చు దలఁచు ♦ చున్ననన్నిట్టుల, చేయివిడువ నీకు ♦ జెల్లు నయ్య. ౮౨

వ. అని యిట్లు గురూపదేశంబు మఱవక సంస్మరించుచు బోవంబోవ. ౮౩

* ❦ ప్రభాతవర్ణనము. ❦ *

ఉ. అంతటఁ గాంతసేపున నిశాంతము డాయఁగ విచ్చె జీతటల్
శాంతతనొందె వాయువులు ♦ చక్కని తెల్వి వహించె దిక్కు లే
కాంతముఁ జింతనొందెడు నిజాన్వయవీపకుఁ డంచు బద్ధిసీ
కాంతుఁడు ప్రాగ్నిశాగ్రమున ♦ గన్గొన నిల్చె జగంబు మ్రొక్కఁగన్. ౮౪

* ❦ భాస్కరవిలసిత్వత్తము. ❦ *

విచ్చఁగఁ గమలిని వేడుకమోఱన్ ♦ విచ్చలవిడి నళితతి వెలిజాఱన్
హెచ్చుగ మది నరులున్ ముదమారన్ ♦ నెచ్చెలికపుఁగిటఁ గడుఁజెలువారన్
విచ్చఁగఁ బలపలచీకటితీరన్ ♦ వేడుకఁ దిరిగెడువిటు లిలుసేరన్
వ్రచ్చఁగ వ్యసనము జీవముదాఱన్ ♦ భాస్కరవిలసిత్వరుచు లరుదేరన్. ౮౫

చం. నిడుదకరశ్లేదుర్కొనఁగ ♦ నిక్కుచు నిక్కుచు దాఁటిపోవుచుం
గడిఁదిశ్రమం బటం చనక ♦ కన్గొని దూరమునందు ద్వీప ము
య్యెడ కరుగంగ నెంచి యతఁ ♦ డీఁడుచు నాదరిజేరి యేకవ
స్త్రిఁడు నసహాయుడై దెసలు ♦ చూచుచు నెవ్వరు లేమి నివ్వెఱన్. ౮౬

ఉ. కట్టినవస్త్ర మయ్యెడను ♦ గాలికి నెండకు నాట నుప్పు లై
నట్టిజలంబుల న్మునుఁగులాడుటఁ జీదఱదోష మేను న
ప్పట్టున రోసి రోసి యొక ♦ వాపిని స్నానముచేసి యయ్యెడం
జెట్టులఁ గాయయుం గసురుఁ ♦ జిక్కిన మెక్కుచు నాత్మలోపలన్. ౮౭

ఉ. ఎక్కడి యాయయోధ్య యది ♦ యెక్కడికోసల యేటిపెండ్లి నే
నెక్కడ సంధ్ర మెక్కడ యిదెక్కడి ద్వీపము దైవమా ననున్
దిక్కునుదోషకుండ నిటుఁ తెచ్చి మహంబుధిలోన ముంచితే
యెక్కిఁటగానికార్యముల ♦ నేఁ దొలిబాములఁ జేసినాడనో. ౮౮

సీ. వార్ధి పరీతభూః పలయ మిద్వీపమే? భృత్యానుభృత్యులు ♦ మృగకులములే?
సింహాసనంబాకో ♦ చెలఁగి యీభూధరం? బాతపత్రంబు లీయగచయములే?
తూఁగుటుయ్యాలలు ♦ తీఁగెలప్రోవులే? పరివారములు నాకు ♦ బక్షికులమే?
పఱువనిపఱువులు ♦ పచ్చికపట్టులే? నుపధానతతులు గండ్లోపలములే?

తే. ఆకలియ యైనచో నిప్పు ♦ డారగింప, నాకలివెగాయలా మదాహారమయ్యెఁ
జూడ ననపేక్షితం బనఁసూయకంబు, పరుల కిటువంటిపద మబ్బెబళిర నాకు.

ఉ. అక్కట పెండ్లికోసమయి ♦ హర్ష సమున్నతిఁ బోవుచేడ! హా!
యెక్కడిగాలివాన! యది ♦ యెక్కడిచీకటి! యేమిచిత్రమో
దిక్కునెఱుంగరాదు కడతేఱఁగఁ దేరకుఁ ద్రోసి వెల్లి లో
నిక్కడికిచ్చి తేచ్చితివె ♦ యీశ్వర! పాడఱినట్టిగుట్టకుఁ.

౯౦

కం. ఊరెక్కడ నేనెక్కడ, ధీరతవాటించి చనఁగఁ ♦ దెరు వెక్కడ వి
స్తారంబుధి దాఁటించెడి, వా రెక్కడ నెవరి వేడువాడనొ యిచటకు. ౯౧

ఉ. నిక్కపుఁబ్రేమ నేను రమణీమణిఁ బెండిలియాడు కోరికక
లెక్కకుమిక్కుటంపుఁబ్రజ ♦ లీలమెయిం గొనివచ్చితిక వెతల్
నెక్కిన మంత్రు లేమయిరొ ♦ నీటనుగూలిరొ పౌరులెల్ల హా
స్రుక్కుటగల్గెఁగాక ననుఁ ♦ జూచుట దైవము చిన్న చూపులక.

౯౨

ఉ. భూపలయంబు సర్వమును ♦ బూని జయించితి బంతితేరులం
బోవఁగఁ దోలితిక దెసలఁ ♦ బోర నయోధ్య నయోధ్య నేలితిక
దేవనిభూ వసిష్ఠమతిఁ ♦ దీరితి నిన్నియుఁగల్గి కుండెడక
దైవము దుర్బలం బయినఁ ♦ దధ్యము పౌరుషమెల్ల వ్యర్థమా

౯౩

వ. అని యేకతంబ తనలోదాను మాటలాడుకొనుచు.

౯౪

కం వేలాప్రాంతమునందు మ, హేలామహిళాధవుండు ♦ హెచ్చినచింతక
ఁగోలాందోళితమనమున, వాలాయముఁ దిరిగితిరిగి ♦ పదములునొవ్వక.

౯౫

కం. ఈనగళిఖరంబున నా, సీనుడనై కనెదఁగాక ♦ చేయలఁటి మహా
కాననజంతుపయోధిచ, రానీకము నెల్లఁ గాలియాపనకొఱకై.

౯౬

కం. అలలకొనల రవిరశ్మలు, దలకొన నిశితాసిధార ♦ దగ జళిపింపం
దళతళ లాడెడు విధముం, దల పించెనుఁ జిత్రతరము ♦ ధరఁగిం గలదే.

౯౭

కం. వామనువిధమునఁ బెరుఁగుచు, లో మేచకకాంతి భీతి ♦ లోకుల కొనఁగక
భూమిని మ్రుంగెడునో యనఁ, గా మును పడునట్టితరఁగఁగములం గంటే.

౯౮

కం. ఘనఘణమెత్తినపా మనఁ, జనుదెంచి తటస్థ మైనశైలము డీకొ
ట్టినఁ దరఁగలతుంపరలం, గనుఁగొననింద్రాయుధములఁకాండము లమరెక.

౯౯

కం.వరుణపురంబున బాలురు, కరవాలము లభ్యసింపఁ ♦ గైకొని వినరం
బారిని దళు క్కనియెగిన, కరణిని మత్స్యములు మిట్టికడఁకం బడెడున్ ౧౦౦

చం.ఇది యొకపర్వతాగ్రమిది ♦ యిందలిపేట పయోధిలోతునా
నది తలఁపంగరా దిట మహాఋషకంబులు మిట్టిపాటునం
బొదలి తటంబునం బడుచుఁ ♦ బొర్లి చివాలున దూఱు నీటిలో
నిది యెటుసాగు నేల గలఁదేని యథాక్రమ మొప్పురేవుగన్. ౧౦౧

చం.అతులఘనీకుభీరనిచఁ♦యంబులు భీకరమాకరంబు ను
న్మతి దరిన్ విలాసముగ ♦ మానక శ్రుమ్మరుచుండఁగా వనీ
క్షితిచరనూకరోగ్రఘనఁ♦సింధురరాజిపదస్వనంబు భీ
హతములఁజేయ నీటను రఁ♦యంబున దూఱు గుభాల్ గుభాలన్. ౧౦౨

వ. ఇట్లు తనలోఁ దాను విమర్శించుకొనుచుండె నంత. ౧౦౩

ఉ. మానసగోచరంపుఁబరిఁమాణము గల్గిచరించు నమ్మహా
మీన మదయ్యెడం గుడుపు ♦ మ్రింగఁగ వావెడలించి పెట్టియం
బూని ధరించుచో మరల ♦ నోరను దాఁకె మఱొండుభూరిపా
తీనము మాంసబుద్ధినిఁ గఁడిందిమగంటిమి దానిఁ గైకొనన్. ౧౦౪

కం.తుములంబుగ భీషణవిక్రమముల్ వెలయంగఁ దొడర్చి ♦ కడుఘోరముగా
సమరక్రీడఁ జరించెను, దిమింగిలయుగంబు నిండుఁధీరత దోషన్. ౧౦౫

వ. ఇటులు పోరునెడఁ దొలితిమింగిలంబు తుములం బగుసమరంబున మందసం బప
హృతం బగునో యని శంకించి దైవవశంబున నాద్వీపనికటంబున నమ్మహామం
జూష నిడి క్రమ్మఱఁ జని ఘోరంబుగాఁ బోరుచుండె నట్టియెడ. ౧౦౬

ఉ. రంగుతెఱుం గెఱుంగని ధఁరంగలవస్తువులైన జాళువా
రంగుబెడంగు నొండఁగ హఠఁరంగునఁ బొంగుచు నార్ద్రమైనయా
బంగరుమందసంబున నభంగపతంగకరాళి వేగువే
శం గలయంగఁ బర్వినఁ జెలంగినభంగు లనంగ శక్యమే? ౧౦౭

చం.మినమినలాడుచు న్నెఱసి ♦ మేల్మెఱుమిట్లు ఘటింప ముందటన్
గొన బగుపైడిమందసముఁ ♦ గూర్చిరహింపఁగఁ గాంచి చేరఁగాఁ
జని యొకవిత యంచు నలుఁచాయలు శోధనచేసి యుద్ధిరా!
కన నిది యెట్లు లీకడలిగట్టును జేరె సహాయహీనతన్. ౧౦౮

కం.భారం బతివేలం బా,కారము దీర్ఘంబు కడలికడ లెన్నన్ వి
స్తారము దూరం బెట్టులు, తీరముఁ జేరంగ వచ్చెఁ ♦ దేలుచు నీటన్. ౧౦౯

కం.నావలు శకలీకృత మగు, త్రోవలు గనరావు చూడ ♦ రూఢియ యేలా
రా వటులైనను సుపరి,ప్లావోడువఫలకతతులు ♦ లాఘవముమెయిన్. ౧౧౦

- కం. వాసియు వన్నెయుఁ గలిగి విభాసిలి నే గాసి గనఁ బ్రవాసమునం దా
హా సాక్షాత్కారముగను, గౌసల్యారముణి దోచు ♦ కైవడినయ్యెన్. ౧౧౧
- ప. అని దానిఁ బరిశీలించుచుండ దక్షిణనయనభుజంబు లదగుటయు.
- కం. మొలబంటి దుఃఖ మందును, నలవడుమోఁకాటిబంటిహర్షం బనఁగన్
వెలయుచు నీశకునంబులు, కలిగించెడు మదికి నేని ♦ క్షణమోదంబుల్.
- ఆ. నాకు నాదుస్థితికి ♦ నాయట్టిమరదృష్ట్యవంతునకు శుభంబు ♦ వచ్చునొక్కొ
దైవకృతమాలిపుడు ♦ భావింప విషమయ్యు, మీఁద నామతమున♦మేల యిచ్చు
- కం. అని యంతరంగసీమను, దనయంత ననేకగతులఁ ♦ దలపోయుచు సోఁ
కినఁ గరమునం దటాలునఁ, దనయంతన మూత యెగసెదైవకృతమునన్.
- ఉ. మూత తటాలున న్నెగయ ♦ మొల్లపువీవలివీవ బాలకం
జాతసఖాంశుజాలముల♦చా లొకవంతబెడంగునింపఁగ
న్ధృతకవాటపంజరవి♦నూతనబద్ధశుకాంగనాక్రియ
గౌతుకసంభ్రమంబులు పెనంగొనఁ గోసలకన్య దిగ్గనన్.
- చం. కడువడి లేచి చూచె గర♦కంకణనిక్వణనంబు మీఱఁ బె
న్నడియయి నమ్మదాశ్రవులు ♦ జాలుగ జాఱఁగ మానముద్ర పెం
పడర నచంచలత్వ మొల♦యంగను సంశయ మంకురింపఁగాఁ
దడబడఁ బల్కులు పుల్కులు నిదాఘము మేనఁ జివుర్ప నెంతయున్.
- ఉ. ప్రాకటనిర్మి మేషములు ♦ భావసుగర్భము లద్భుతైకశం
కాకలితంబు రాకసర♦సాంచితముల్ వ్యసనాపహంబు స్నే
హాకరముల్ మనోభవశి♦తాశుగముల్ వెలయం బరస్పరా
లోకనముల్ నిగిడ్చి త్రుటి♦లోపల నొప్పి రనేకరీతులన్.
- ఉ. నమ్మరు కొంతసేపు మది ♦ నమ్మరు కొండాకసేపు కన్నులన్
నమ్మరు తమ్ముడా మెదురు ♦ నమ్మరు దీర్ఘవిచారు తాచు వా
రిమ్మెయినుండి కొంతవడి♦హెచ్చినరాగరసంబుపేర్చి స్తం
భమ్ములువోలె నుండ జన♦పాలుఁడు బాలికఁ జూచి యిట్లనున్.
- ఉ. ఎవ్వతె వీవు? నీదుకుల ♦ మెయ్యది? నీతలిదండ్రు లెవ్వరో
జవ్వని! యెవ్వ రీకరణి ♦ సంద్రమునం బడవైచిరో నినున్
నెవ్వగ దోచె నిన్గనఁగ ♦ నెచ్చెలి! ముచ్చటమీఱఁ దెల్పవే
యివ్వెధి సంభవింపఁ గత ♦ మెయ్యది? భీతకురంగలోచనా!
- కం. వింతయుఁ జింతయు వంతయుఁ, గాంతా నిన్గనఁగ మదిని♦గాటియ నిడె నా
ద్యంతము వృత్తాంతము నా, వంతయుఁ బోసిన యెఱుంగ ♦ నాడవె నాతోన్.

తే. భానుమంతునివరసుతఃపగిదిఁ దోఁచె, గమలలోచన ! నీదుమొక్కట్లు చూడ
నిట్టియిక్కట్లు ప్రాపింపఁ నెట్లుగలిగె, వెలఁది ! విశదీకరింపవే! ప్రేమవెలయ. ౧౨౨

* * * మంజుభాషిణీవృత్తము. * * *

తరుణీ ! వినంగదవె ♦ ధాత్రినాథుడం, దరణీడ్యవంశజుడ ♦ ధర్మశీలుడన్
ఉరగేంద్రవేణిని ! య♦యోధ్యనుండుదున్, స్మరణంబురాచె నను♦మంజుభాషిణీ!

ఆ. నేను దశరథుండ ♦ మానుగా సాకేత, పురము నేలునట్టిభూమిపతిని
బ్రత్యభిజ్ఞ కొఱకుఁ ♦ బలికెడఁ గలికిరో! వనవిహారసరణిఁ ♦ గననె నిన్ను? ౧౨౪
వ. అని శుకం బొసంగినముద్దుటుంగరముం జూపుటయు. ౧౨౫

* * * లయ గ్రాహి * * *

పంకజహితాన్వయశః♦శాంకుడకలంక మతిఁబంకజదళాక్షినిటు♦పొంకముగఁబల్కుం
గొంకునుదొలంగఁదల♦జంకుచునువ్రాల్చియొక ♦వంక నిసుమంతకను♦లంకిలిరహింసన్
బింకమునసిబ్బితిదొ♦లంకఁగనిపాదమును♦బొంకముగమందసము♦తెంకికొన నిల్పం
బంకజసుగంధిఁగొని ♦ చంకకునువేలను మృ♦గాంకముఖ నిల్వెన♦శంకితమనీషన్.

వ. ఇట్లు తీరంబున నిల్చి లజ్జావనతముఖం గని. ౧౨౬

* * * సుందరీవృత్తము. * * *

పేరుకొనంగ దెభామ!♦ప్రేమరహింసఁగా,నూరికినీతలిదండ్రు ♦ లూహదొలంగఁగా
నీరనిధిఁగిన్నఁజాల♦నిర్దయుతొచుహా! పోరచిచావఁగఁద్రోయఁబుచ్చి రెసుందరీ !

వ. అనిన. ౧౨౭

* * * తరువోజ * * *

చరితంబు సర్వంబు ♦ జలజాక్షురాణీ ♦ సరసతఁ బల్కిన♦చందంబుదోష
వరుసగా వివరింప ♦ వనజాక్షి నయము♦పరమాదరంబును ♦ భక్తియుఁ దెలుప
ధరణీశచంద్రుఁ డంతయు విని యార ♦ ధరఁ బురాకృత మిది♦తరుణీ ! చింతింపఁ
బారి నచ్చుకట్టక♦మున్నె పిచ్చుకల♦పారిఁబారి రావిడి♦పుట్టిన ట్టయ్యె. ౧౩౦

ఉ. చింతయొకింత లేదు సరసీరుహలోచన ! నాకుఁగా; వ్యథా
వంతుడ నయ్యెదన్ నిజము ♦ భామరొ! నీదునిమిత్త; మిట్టిదా
వంతము గల్గె నీ కకట♦ప్రాణము నీ విటు నిల్ప నాపయి
న్వీంత భవచ్ఛరీరమున ♦ నిల్చుట ప్రాణము లింతకాలమున్. ౧౩౧

కం. ఆశరయూనది దాటంగ, నాశరయూథోగ్రమాయ ♦ యశానో వడి నే

నీశరనిధిఁ జేరితి భ, గ్నాశను నట్టేట నోడ ♦ హత మాట సతీ! ౧౩౨

వ. అని తమతమవృత్తాంతంబు లెఱింగించి యనురాగవిశేషంబున నిజదుఃఖంబుల మ
ఱచి ప్రియాయాసంబులఁ దలఁచి దుఃఖించి మరల ధైర్యం బవలంబించి పరస్పరా
శ్వాసంబుఁ బొనర్చు చున్నంత. ౧౩౩

తే. విదుపదిచేయుఁదూపుల ♦ హరిసుతుండు, సతియుఁబతియును వెరవేఁకిఁగొనితలపడఁగ
నైదుపదిసేసెనప్పుడు ♦ హరిసుతుండు, వార లిరువురు నొక్కటై వాలుకతన. ౧౩౪

ఉ. రావణుపోకలెల్ల సుర ♦ రాజును భారతిరా జెఱుంగుటం
గేవలదైవతంత్రమున ♦ నీరధినడ్చును ద్వీపవాసులై
యావరదంపతుల్ వెలయ ♦ హర్ష సమున్నతిఁ జూచి లగ్నమున్.
భావనచేసి యా ననుచుఁ ♦ బట్టుఁడు పట్టుఁ డటంచు నందఱున్. ౧౩౫

కం. తెంపునఁ బాణాకృతిఁ గా, వింపఁగఁ దగు ననుచుఁ దలఁచి ♦ వేగంబున నై
లింపములు వెంటనంటఁగ, నింపాదిగ వచ్చి యచట ♦ నిలిచిరి దళమై. ౧౩౬

వ. అప్పుడు ౧౩౭

ఉ. చంచదనూనరాగరస ♦ సంపద కన్నులఁగప్పఁగాఁ గరా
భ్యంచితమాల యొప్పు నుదయార్కు దిసంతులుగొట్టఁగాఁ దనూ
కాంచనశోభ లేనగవుకిల్కిగఁగులెక్కుడుపల్కుఁ జేడెతో
సంచవజీరువచ్చెఁ దనయంచున మానులు గొల్చుచుండఁగన్. ౧౩౮

సీ. పూర్ణేందురుచిఁ జిందు ♦ ముఖమండు దరహాస, చంద్రికారోచులు ♦ సందడింప
వెలిగట్టురుచిమట్టు ♦ పెట్టువక్షోరుహ, ములహారములు గంగ ♦ మురువు చూప
నాకాశనీకాశవీకాశమధ్యంబు, నను గాంచి పరిధినా ♦ నలుపుమీఱ
హితతామరసదామ ♦ మృదుకోమలాంఘుల, హంసకనాదప్రశంస మొనర

తే. ధవళధవళాంశుకాంచల ♦ మవనపరతఁ, జిందుద్రొక్కంగ మీఁగాళ్ల ♦ నందముగను
గంకణంబులు ఘలుఘలు ♦ ఘల్లు రనఁగ, వచ్చె విధిరాణి యంబుజ ♦ పాణివాణి.

ఉ. రంభయు లోనుగాఁగల సుర ప్రమదల్ ప్రమదాతిరేకసం
స్తంభితగాత్రవల్లులయి ♦ చయ్యనరాఁ గడువేడ్కఁ బూర్వ ది
క్కుంభి శచీద్వితీయుడయి ♦ కూరిమి నెక్కి సురల్ భజింపఁగా
జంభవిరోధి వచ్చె నరుసంబున స్వర్గవి వెంటనంటఁగన్. ౧౪౦

* ❦ కౌసల్యా దశరథుల వివాహము. ❦ *

ఉ. ఆదిమలగ్న మియ్యదియ ♦ యాలము గూడదు సుండు సొంపునిం
పాదిగ నీవధూవరులఁ ♦ బాటనసేయుఁ డటన్న ధాతరం

భాదిసురాంగనల్ చని నయంబు రయంబు రహింపఁ గూర్చి నా
మోదముతోడ నిల్చి నృపముఖ్యు సతీమణిఁ బెండ్లిపీటలన్. ౧౨౧
చం.తమకము మీఱ వారలకుఁ దైధిమితోంధిమితోం ధితోం ధితోం
ధిమికిట ధిమ్మి తక్కుతయింధిం తయిధిం తయిధిమ్మటంచు సం
భ్రమమునఁ దాలమానముల ధ మానితచంపకతైలమంటి రా
కమలవిలోచనామణులు ధ కమ్రపుఁ గంకణరావ మొప్పుఁగాన్. ౧౨౨
కం.అంబుజపాణులు పన్నీరంబుల సాకేతపతిని ధ రామామణిఁ దా
రింబుగ నవగాహము మో,దంబునఁ జేయించి కురులఁతడి యార్ప వెనక్. ౧౨౩
కం.ఇంద్రుఁడు నస్త్రాభరణ ము, వేంద్రతులితతేజుఁ జామహీపతి కియ్యన్
సాంద్రముదంబునఁ గొనుచు న,తంద్రత ధరియించి వెలసె ధ దశరథుఁ డంతన్
చం.పసిమిపసిండిదువ్వలువ ధ భారతి గట్టునెడం బులోమజా
కిసలయపాణి దివ్యమణిఁక్రితభూష లలంకరింపఁగా
నసమున మేనకాదులు తదంఘ్రిల సొమ్ములు గూర్ప భాసిలెన్
ససిని గడానిమేనిదొరఁసానికి సాటియనంగఁ గాంతయున్. ౧౨౪

— మదనదర్పణము. —

హరిమదనకామినీకఁరాబ్జ మూనునద్దమో
శారదవరయామినీలఁసత్పుఢాంశుబింబమో
సారమదనదర్పణంబొ ధ సచ్చవికారహించి పెం
పారె వదనదర్పణంబు ధ పావనాంబుజద్యుతిన్. ౧౨౬
ఉ. హళి సరోవరాళి లలితాంబుజసారభలక్ష్మీఁ గొంచు సూ
నాళిపరాగమోహరజ ధ మధ్యగవారముపై విదిర్చి మా
దాలసులైన దొంగిలి మనోరథముఁ గొమ్మల మెల్ల డాయుచున్
లీలఁ జరించెఁ దెమ్మెర మఁలిష్టుచనామము సార్థకంబుగన్. ౧౨౭

* ❦ * ప ణ వ వృ త్త ము. ❦ *

వక్త్రుల్ గా దివి ధ పణవానకముల్, ధక్కాదుందుభిఁడమరూఢకముల్
పెక్కుల్ మ్రోఁగెనుఁవిడు పొందక న, ల్లిక్కుల్ నిండఁగ ధ దివిజేరితమై. ౧౨౮
కం.మధ్యమజగతీపతి కణు,మధ్యను దతమధ్యమానఁమానసదివిజా
రాధ్యను వాణివేదీ,మధ్యాపతి ధారవోసె ధ మన ముప్పొంగన్. ౧౨౯
కం.మంగళరవములు బొరుకొ,నంగను శుభమంగళం బఁనంగను సురులున్
మంగళసూత్రముఁ బతి ప్రే,మం గళమునఁ గట్టె నంత ధ మంగళవతికిన్. ౧౩౦

శా.నాకాంభోరుహలోచనామణులు వీణాచారురావామృతా
స్తోకాసారపరంపరల్ గురియ రీతుల్ దప్పకుండంగ వి
ద్యాకౌశల్యము దోచ శ్రోతలను బ్రహ్మనందము న్ముంప ల
క్ష్యకల్యాణముఁ బాడి రింపునను సుశ్రీరాగసంపత్తితోఁ.

౧౫౧

❖❖ ఉత్సాహవృత్తము. ❖❖

మంగళాని సంతు తే రమాపతుల్యభూపతే !
సంగరాంగణారివారశమన ! మిహిరకులపతే !
భృంగచికుర ! హితగతే ! గృహీతసుగుణగణర తేఽ
సంగనవ్యభవ్యరూప హరిశుభతనుద్యుతే !

౧౫౨

వ. అని మంగళారాత్రికలు ముత్తైదువలు పాడుచుండ రంభాదులు సర్తనంబులు
సలుపుటయు.

౧౫౩

చం.అదొ యిదొ మేలు మేలె యదియశానిదియా సదికాదు గాదుహూఁ
యిదియిది కాదు కాదదియె యియ్యది మేలని నిర్ణయింపఁగా
మదిని నొకింత నేరక యమందముదంబున తెప్ప వెట్ట కా
సుదతి సవిస్మయంబుగనుజూచుచునుండె సురుల్ నటింపఁగఁ.

౧౫౪

వ. తదనంతరంబు.

౧౫౫

చం.కడపపిపాణబియ్యమునఁ గమ్మనియన్నము పప్పు దప్పళా
ల్పడియము లప్పళంబులును బజ్జలు లడ్డు జిలేబి యాజ్యముఁ
వడలును నావపచ్చళులు స్వాదుఫలంబులు లోనుగాఁగ మిఁ
దొడుకు ఘటింప నొక్కత్రుటిఁ దోరిముగా భుజియించి రయ్యెడఁ.

౧౫౬

వ. ఇట్లు లందఱునుర నైచికికల్పితవివిధాహారంబుల సంతృప్తాంతరంగులైరి పదంపడి.

కం.లగ్నం బిటు కడఁగాంచెను, భగ్గుముగాకుండఁ బంక్తివదనుడు కడును

ద్విగ్నుడుగ నని ముదబ్ధిఁ, మగ్గుం బగుమానసములమతీ దంపతులఁ.

౧౫౭

వ. ఆశీర్వచనపూర్వకంబుగ బహూకరించి మీర లిరువురు మందసంబుననుండుడు
మీ కేవివత్తును సంభవింపనేరదుమీరువష్టినహస్రవర్షంబులు సుఖసాంగ త్యంబు
నఁ జీవించెద రని వచించి వారలమందసంబున నుంచి బీగంబులుబిగించిశతానం
దపురందరాదులు మహానందంబున స్వర్గమార్గం బనుసరించి రంత.

౧౫౮

ఆ. వైరిఁ బాఱఁదోలి పరువునఁ దా వచ్చి, మందసంబు మింగిమరల మీన

మిచ్చవచ్చినట్టులేగి హెచ్చరికను, సంచరించుచుండెనంద్రమునను.

౧౫౯

వ. తరువాత మఱునాటివఱువాత ధాత్రవాత రోతపఱుచు చేత దినంబులులెక్కిం
చుచున్నరావణుండు వేలాసమీపంబున రక్షస్సభంబుమధ్యంబునుండి మంత్రులం

బిలిపించి మదీయాజ్ఞానుసారంబుగ జలధిరక్షించుమందసంబు వాని తోడం గొని
రండని పనుచుటయు వారలు చని రంతలోన నారదుం డయ్యెడ కరుదెంచి నిర్ది
ష్టాసనాసీనుండైన సతనిం జూచి రావణుడు. ౧౬౧

కం.మీ రిడినగడువు దీతెనె? నారద! యినవంశ్యుఁ డెచటఁనయ! కౌసల్యా
సారసలోచన యెక్కడ? మూరుతముం జరిపినట్టిఁముని మీరలోకో? ౧౬౨

కం.పోయితిరా మీ రచటికి? నాయె గదా పెండ్లి విఘ్నఁహతి లేకయె మీ
రాయెడనుండియొకో యిట్లీయెడ కరు దెంచుటలు ముఁనీశ్వర! హిహిహి. ౧౬౩

చం.అని నగ నంతలోన దనుఁజావలి హాటకపేటి మ్రోల ని
ల్పినఁ గని తాన చేరఁజని ఁ బీగములుగఁడియల్ వదల్చి మూఁ
తను దెఱవంగ వెల్వడిరి ఁ దంపతు లక్కట యేమి చెప్పదుం
గనుఁగొన వారి వానిమది ఁ గాతరతం బటుకోపవేగము. ౧౬౪

❧ రావణుఁడు మందసంబున దంపతులఁ జూచి కోపించుట. ❧*

కం.కంకణరా జితకరద,టంకితరమ్యాధరస్ఫుటనఖాంకనిశా
సంకులితాంశుకులను గన, సంకటమదియింత యనఁగఁశక్యం బగునే. ౧౬౫

ఆ. చటులకుటిలనిటలఁతటమున భ్రాకుటి
వటుగతిని నటింప ఁ స్ఫుటముగాఁగఁ
బటపటార్భటరదఁరటనంబు వెలయంగఁ
గటము లదర దెసలఁతటము లగల. ౧౬౬

❧ రావణుడు సముద్రుం జంపఁబూనుట. ❧*

ఉ. చూపఱులెల్ల దిగ్రభమను ఁ జొక్కఁగ రోషకషాయితాక్షుల
స్తీపమునుండి మండిపడుఁస్తేహముబిందువు లట్ల యస్రులు
ద్వీపితమై ధరం దొరఁగ ఁ ధిక్పృతిపూర్వముగాఁగ సాగరుం
గోపవరీతచిత్తుఁ డయి ఁ క్రూరవచోహతి రావణుం డను. ౧౬౭

శా.ఓరీ మూఢ! జడాశయా! తెలివి లేదో? విస్మృతిం జెందితో
క్రూరం బైనమదీయశాసనము? జఁక్షుల్ గానవా గర్వివై?
యారా! మోసముచేయఁ బూనితివి నఁన్నా? నిల్తువా యింక మ
త్కూరాస్త్ర ప్రతిప్రహరములఁ ద్రుంతుం జూడరా సాగరా! ౧౬౮

శా.కాండోద్దండతరప్రచండసుమహఁకాండప్రకాండంబులఁ
ఖండిభూతునిఁ జేయ నిన్నిపుడు దిక్కా నీకు దిక్పాలకుల్?

దండోల్లంఘనగండమండితుడవై ♦ దండార్హుఁ జూనీతలన్

జెండాడన్ గమకింతు దిక్కుగలదేనిం జూపరా యావఁగన్.

౧౬౯

వ. అని కోపంబు పెంపునఁ దెంపున జల్లజంపై చంపఁ బైకిలంఘించుటయు.

౧౭౦

తే. నిలువునీరుగ మేనెల్లఁగలతపడుచు, దాపుచేరినవారిపాదములఁ బడుచుఁ

బొంగుగ్రుంగఁగఁ దనలోనభంగపడుచు, వనధియిట్టులు పలికె రావణునితోడ.

చం. శరణు సురారి నాథ! రిపుశాసనశీల! భవన్మహాజ్ఞల

స్థరువముచేసి దాట నొకనాఁ డొకయింతయుఁ దప్పలేదు ని

ష్కరుణతఁ జంప నేల ననుసాధ్యనయ్యుక్తి మహర్ముహస్యగ

హ్వరమున దీని దాచితి సురాసురులైనఁ గనంగనేర్తురే.

౧౭౨

తే. ఏమియుంచితో దీనిలోనెఱుంగనేను, దక్కువారలెఱుంగుటఁటక్కుగాదె

వంచన యొకింతలేదు నావలన నిక్క, మవల నీచిత్తమే భాగ్యమధిపనాకు.

వ. అనుచుండ నారదుం డడ్డంబు వచ్చి.

౧౭౪

కం. సైరింపుము సైరింపు మ, కారణమ నికారణంబుకార్యం బగునే?

యోరక్షోధీశ! యకూ, పారవ్యాహారములను వలదా వినఁగన్.

౧౭౫

కం. నీ కపకారం బగురా, నీకప! కారణములేక నిర్భీకుండై

చేకొనునెచేయ? నీతఁడు, వాకొనుమనవులను నీవు ♦ వలదా వినఁగన్.

౧౭౬

ఉ. ఈతఁడు పెద్దకాలముగఁగీనగఠిపరిఖాయితాకృతిన్

వీతదరుండునై మనియె ♦ బేర్కొనఁ గాఁ డపరాధి నీకుదు

గ్నీతి పరుండు గాఁడు మది ♦ నీయెడ వంచన యింత లే దప

భ్యాతి గదా వధింపఁగ నిరాగసునిన్ శరణన్నదీనునిన్.

౧౭౭

కం. శకలీకృతనికృతియొ మతి, వికలీభూతుడవు గాక ♦ పిలువుము; దానిన్

శకలీభూతముఁ జేసిన, నకలంకముగాఁగ సర్వ మాకలిత మగున్.

౧౭౮

వ. అనుటయు నమ్మినంబు రావించిన నయ్యది కయ్యంబునకుఁగా నొక్కముహూ

ర్తమాత్రంబు మందసంబు విడిచియుండితింగాని తక్కుంగలకాలంబునఁ బాసియుం

డనని శపథంబుచేసిన నేమియుఁ జేయునది లేక.

౧౭౯

కం. కడచినదానికి వగచుట, కడునవివేకంబు దానఁ గార్యం బేమీ?

కడచిననీరముఁ గట్టిన, నెడఁ గని నను నగుదురు గద ♦ విడిచితి వీనిన్.

౧౮౦

వ. అని కౌసల్యదిక్కు మొగంబై.

౧౮౧

❦ రావణుడు కౌసల్యం జంపఁ బూనుట. ❦*

ఉ. ఈతరుణీమతల్లి కుదయించెడు వెన్నుఁ డటంచు వింటి నీ

కాతరలోచనం దునుమఁగఁ దగుఁ గార్యము దీరు సంతటన్

ఖ్యాతిగ ధాతవ్రాత కడఁగాంచు నటంచును జంద్రహాసముం

జేత ధరించి కాంతదెసఁ ♦ జేరఁగఁ బోవుచునుండ నడ్డమై.

౧౮౨

తే. దోషవర్జితమృదుహితభాషుఁ డర్థితోషణుం డధర్మక్రియా ♦ ద్వేషణుండు

సుగుణగణభూషణుండు నిఁస్తుల్యరిపువిభీషణుం డయి వెలయువిభీషణుండు. ౧౮౩

— రావణునకు విభీషణుం డడ్డపడుట. —

ఉ. అన్న! సహింపు మన్న! మగఁనాలిని జంపుట దోష మన్న! యీ

యన్నుల మిన్నఁ గన్న నొకఁయన్నువయేనియుఁ బాప మెంచ రా

దన్న! మనంబు నీ రగుఁ గదన్న సఖిచరితంబు గన్న నో

యన్న! శమింపు మన్న! వలదన్న! వధింపకు మన్న! మ్రొక్కెదన్

౧౮౪

ఉ. కల శితాసిపూని కనుఁగ్రేవల నిప్పులు రాల సమ్మహా

కాలునిలీలఁ గ్రాలునినుఁ ♦ గాంచి ప్రవాతవిధూతరంభ నాఁ

జాల వణంకెడిం గనుమి ♦ జాలుగ రాలఁగ బొప్పవారి యీ

గోల సలీలఁ గాలగతిఁ ♦ గూర్పఁగ నేల వచింపుమన్నయా?

౧౮౫

ఉ. ఇంద్రుడొ చంద్రుడొ మతియుఁపేంద్రుడొ రుద్రమదంబు గల్గురా

జేంద్రుడొ పన్న గేంద్రుడొ మృగేంద్రుడొ గాక సగేంద్రుడొ విహం

గేంద్రుడొ కిన్న రేంద్రుడొ కఁపీంద్రుడొ యెవ్వరిమీఁడ వైనని

స్తంద్రమదావిలారిబలదారణదారుణ మౌక్తపాణమున్?

౧౮౬

ఉ. నీమొగ మెన్నఁడుం గనదు ♦ నీ కొకయెగ్గుఁ దలంప దాత్మలో

నేమివిరోధమెన్ని యిటు ♦ హింస యొనర్చెదు? తోష దాయెనా

భామ లవధ్య లన్ననుడి ♦ పాండితి రిత్తప్రయాసమాత్రమా?

తామరసాక్షిఁ జంపు టతిదారుణకర్మము శూరధర్మమే?

౧౮౭

ఉ. దానవలోకనాథ! మును ♦ తామరసోద్భవుఁగూర్చి వేడుచో

మానవవానరాళి నభిమానముపేర్చి గణింప వీయెడన్

మానవి దీనికిన్ వెఱచి ♦ మారణకర్మ మొనర్ప నచ్చరల్

మానినికిన్ భయంపడియె ♦ మానవభోజి యటంచు నవ్వరే.

౧౮౮

కం. నగరాజువైరివైఁ బెను, పగ రాజుఁగ వైవబడినపటుశస్త్రమునన్

నగరాజుగమనఁ ద్రుంచిన, నగరాంరాళినగగేలి ♦ నగరాజకుచల్.

౧౮౯

* ❦ రాగవల్లరీవృత్తము. ❦ *

ఏల నీకీ కోప ♦ మింతిం జూచినన్?

బాల గాదా దైత్యపాలా! కూల్పఁగా

మేలు కల్దా? పూర్ణమేధం జూడుమా

చాలు నన్నా! చిత్తశాంతిం బొందుమా.

౧౯౦

వ. అదియునుం గాక యొక్కవిశేషంబుసావధానుండవై చిత్తగింపుము.

౧౯౧

కం. లగ్నము విఘ్నం బైచన; భగ్నముఁ గావించు ననుచుఁ ♦ బనిపూనితి వా

లగ్నము తప్పద హృది ను, ద్విగ్నఁ డుగాఁ గొదవయేల ♦ విఘ్నం బగునో? ౧౯౨

కం. వెన్నుం డదయం బగు నీ, యన్నులమిన్నకును దప్పదనితోఁచెడి నో

యన్నా! యిన్నాతిని దల, గొన్నఁ దలకొనఁగఁ జేటుఁగూడెడు నిపుడే. ౧౯౩

కం. ఎట్టన నరహరిపోలికఁ, బుట్టెడి సతి విడువ నెపుడుఁపుట్టునొ మీఁదం

జెట్టెప్పటికో పడు నని, కొట్టి యిపుడ మీఁదఁ ద్రోసికొందురె ప్రాజ్ఞుల్?

వ. అనరణ్యనిశాపంబును, సనత్కుమారుబోధనంబును, గిరిగుహాంతరవర్తికపిలమూ

ర్తివచనంబులను, సంస్కరించుకొని శాంతుండవు గమ్ము, కాఁగలది కాఁగల దని

యుఁగానేరనిది కానేరదనియు నెఱింగి మనీషావంతులు సుఖదుఃఖంబుల వగవ

రని వచించిన రోషవశోన్మాదంబునదండతాడితభుజంగంబుపగిది రోజుచువారల

వెడలనడువుఁ డనినియమించి పురంబున కరిగె నంత.

౧౯౪

శా. ఆదారస్రియు లంత నీరనిధివేలాంతస్థలిక నిస్తులా

హ్లాదం బొప్పఁ జరించుచోఁ బతి తరిష్మావశి కథం కీరవా

ణీదృగ్భీతికర మ్మహాజలనిధి ♦ న్నేహస్థితి స్సామృప్తిం

భేదం నౌ ప్రతిపాదయన్తి దనుజాః ♦ కేనా న్యుపాయేన తే.

౧౯౬

తే. అనుచు గూఢోక్తి భాషించునవసరమునఁ, జుక్కజాఱినగతిదోషసూర్యకులుని

మ్రోల నిలుచుండె నారదఁమునివరుండు, వారుసంతోషభక్తిసంభరితు లగుచు.

వ. మ్రొక్కి నిలుచుండి రంత దశరథుండు భగవంతుడ వైననీదుకృపావిశేషంబున

మనుగడ గనితిమి. మిముబోటి మహాత్ములసందర్శనంబను పుణ్యంబు లభించినపు

డుచితంబగు సర్వపాద్యాదిక్రియాచరణంబులు నాకు దుష్కరం బయ్యె. వేలా

వలయిత భూమండలేశ్వరుండ నయ్యు మహాత్ముల కుచితసత్కార విధులేనియుఁ

జల్పంగనేరని దుస్థితినున్న వాడ. నాయొసంగమిచే మీకేమియుఁ గొఱంతలే

కుంటయు నెఱుంగుదు. అయినను గర్తవ్యలోపంబు దోషంబుగదా? కావున నా

తప్పలోఁ గొనుడు. రాక్షసకృత్యం బిట్టిదురవస్థలపా లేసె. భవద్దర్శనంబున

దుర్వారసంసారకూపారతరణంబెనుకరం బన నీనీరధిం దాటుట మా కసాధ్యంబె?

కరుణాపరులరైయావలితీరంబుఁ జేరునుపాయంబు వచింపుఁ డని వేడుటయు వా

రలనూఱుడించి జటాయువుఁ దలంచిన నతండు సన్నిహితుం డగుటయు నతనిం

దశరథునకుంజూపి నారదుం డిట్లనియె.

౧౯౮

చం.వినుము నరేంద్రచంద్ర! పృథ్వివీధలిఁ గల్గినపక్షిజాతులం
దనఘుఁ డధీశ్వరుండును మహాబలశాలి మరుద్విహంగరా
జనిభజవప్రచారుఁడు యశస్వి యనూరుతనూభవుండు; మీ
రనయము సౌహృదంబును బ్రీయంబుఁ జెలంగఁగ నుండుఁడి యింక. ౧౯౯
వ. సూర్యకులుండ వగునీకు సూర్యసారథీతనూజుతోడి స్నేహం బుచితంబు నవయ
స్కులరు కావున నీతండు మిమ్ము నీపురంబుఁ జేర్చు నని చనియె నంత. ౨౦౦

—జటాయువు కౌసల్యాదశరథుల నయోధ్యకుం గొనిపోవుట. ౧౯౯—

కం. ఖగరాజు వాహనంబుగఁ, దగ వాహ్యశిని జరించుదంపతులక్రియ
ఖగరాజు వాహనంబుగఁ, దగ వాహ్యశియునుబోలె దంపతు లంత. ౨౦౧
వ. చని యయోధ్యచేరునప్పటికిఁ దురియయామంబు గావచ్చిన నిట్టిపాట నొంటి
సొచ్చుట మేలుగా దని నగరప్రాంతారామంబున డిగి యనూరుసుతకల్పితవ్రతా
స్తరణంబుననుండి రండు దశరథుండు సుమంత్రుం దోడ్కొని రమ్మని యతనిం
బంచె నని శుకయోగీంద్రుండు సరీక్షిన్మండలేంద్రున కెఱింగించిన తెఱంగు. ౨౦౨
కం.ద్యో(వా)హినీశబంధన! నీవారాహరపాల ధినిస్తులశీలా!
భావాతీతగుణాన్విత! కైవల్యపదప్రదాన ధి కరుణాధీనా! ౨౦౩

—శ్రీ సగ్విణి. ౧౯౯—

రా(మ)! రాజీవనేత్ర! రమావల్లభా!
భూమిజాలోచనాంభోజపద్మప్రియా!
హైమశైలాత్మజాధ్యానమార్గస్థితా!
హైమచేలా! వినీలాంబుదశ్యామలా! ౨౦౪

శ్రీ గ ద్య ము. శ్లో

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహా
వైభవ వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ
సుబ్బరాయనామధేయప్రణీతం బైనశ్రీకౌసల్యాపరిణ
యంబునం బంచమాశ్వాసము.
శ్రీరామచంద్రార్పణమస్తు.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీకౌనల్యాపరిణయము.

షష్ఠాశ్వాసము.

స్తుత! సర్వసుపర్వసు
 శస్తగుణాకల్ప! సత్యసంకల్ప! హరో
 పాస్త! సమస్తకళంకా
 పాస్తవినతభవనిరాసాయగవరవాసా!

౧

తే. అవధరింపుము దేవ! మహానుభావ! భావనాతీతచేతనాభావవిమల
 భావపుంభావకరుణాస్వభావుఁడైన, బాదరాయణి యిట్లనుసాదరముగ.
 వ. అట్లు దశరథుండు వెల్లింబడి పోవుచున్న సమయంబున.

౨

౩

→ మంత్రులు దశరథుపోకడ 'దెలియక' దుఃఖించుట. ←

కం. వానలు నిలిచెను; సితరుచి, తో నలుదెసలు నెల్లింగెఁదోయధరచయం
 బానలుపెల్లను విచ్చుడు, నానలు నిడినట్లు రూపముతీ చనఁగ నటన్.
 చం. తిమిరములెల్ల బాయ శుచిదీధితి దిక్కులు వెల్ల నందఱున్
 గుములయి యొక్కచోఁ గలసి కూరిమిమీఱఁగ వారివారలం
 గ్రమమునఁ జూడఁబూనఁ బతి కన్బడకుండిన మంత్రులెల్ల మో
 సము చనుదెంచె నెట్లనుచు సాధ్వసశోకపరీతచిత్తులై.

౪

౫

కం. ఉడుపము రాజన్యని నా, యుడుపమున నదిం దరింప నొదవిన వానల్
 విడువక యుడుపనిదోసం, బుడుపహితకులీను ముంచె నొయ్యన వెల్లిన్.
 చం. అనుచును మంత్రులందఱు భయాతురులై యొకచోట జేరియా
 ననముల దీనభావము ఘనంబుగఁ దోఁపఁగ నెద్ది ది క్కింకె
 యనువున రాజు గాన నగు నంచు విచారవశీకృతాత్ములై
 కనఁబడకుంట నావయును గార్యము రోయ స్రవంతినం చొగిన్.

౬

౭

ఉ. సాదులఁ బిల్వఁ బంచిన హాసాదని వారలు రాఁగ వేగ మీ
రేదియు నేరితో ననక ధ్యేటిప్రవాహముజాడఁ బోయి నిం
పాది జవంబునం బడవఁభంగియు మానపపాలురీతి నా
మోదము మీఱఁ గాంచి యొకఁమూరుతమంతటిలోన రం డనన్.

౮

ఉ. వారలు వోవ నావికులఁవారము నట్టుల పంప వారు దు
ర్వారరయంబుమీఱఁగ ధరావరమార్గణతత్పరాత్ములై
దూరము నేగి యొక్కయెడఁ ధోయములం దట మున్గి కంపలం
దీరమునం దవుల్వడుట ధినిల్చి నిషద్వరబాధితంబునై.

౯

కం.రూపు చెడియున్న యుడువము, నేవున వెడలించి తెచ్చి ధి నెవ్వడి వారల్
దాపున నిల్చిన మంత్రులు, బాపురె యని దానిఁ జూచి ధి పటుశోకమునన్.

౧౦

వ. నరనాథుండు భీకరమకరసరసంబునంబడిమృతుండయ్యెనొకోయని వగచి పౌరుల
నెల్లఁ బురంబునకు మరల్చి యావృత్తాంతంబు గోప్యంబుగా నిడ నియమించి య
ప్రమత్తులై రక్షించుచు వివిధంబుల నాలోచించుచు వసిష్ఠున కిట్లనిరి.

౧౧

కం.హితుఁడవు రవికులులపురో, హితుఁడవు నిస్తులితధీనఁహితుఁడవు నవ్యా
హతమేధాకలితుండవు, హిత మెయ్యది చెప్పవయ్య ధి యీసమయమునన్?

౧౨

కం.వేళకరము సర్వజనదుఃఖాకరము స్వరాష్ట్రజనభయాకరమును జం
తాకరము నయ్యె నిపుడీ, వే కర మనురాగముననుహిత మొనగూర్చన్.

౧౩

కం.ఎయ్యది పంచిన నొనరుతు, మయ్యా యని మంత్రు లనఁగ ధి ననియె వసిష్ఠుం
డయ్యలు ! చూడ నుపశ్రుతి, డయ్యఁడు దశరథుండు వగఁబడకుడీ మీరల్.

కం.పైరింపరయ్య మీరలు, వారాష్ట్రక మింతలోనఁ ధి బంపుఁడు నెమకం
జారుల గూఢవిచారులఁ, గారా దత్తరము లిట్టికార్యముపట్లన్.

౧౪

వ. మీర లెఱుంగనిరాజకీయక్రియలు లేవు గాన మీరల వాని నిర్వృత్తించుచు రాజు
లేనిలోపం బెఱుకపడనీక యప్రమత్తులరై పురంబు రక్షించుకొనుచుండుడు దినా
ప్రకంబున కతఁడు రాకయుండినఁ బదంపడి విచారిత మనియెఁ దదనంతరంబ.

తే. పౌరులెల్లరుఁ గనిరి యప్రశ్రుతులును, వేసి రుడుగనిప్రశ్నలఁ ధి బెద్దపీటి
గొల్లలను జీరిరెఱుకలఁగిమరి తెలను, జెప్పరెవ్వరు నృపునకుఁ ధి జేటటంచు.

వ. ఇట్లు ప్రజలెల్లఁ దండ్రిలేనిప్రజలం బోలి విచారంబున రాజు సేమంబుగోరి విచారిం
చుచు దైవప్రార్థనాదికంబు లొనరించుచుండ రఘువంశాధీశునకత్యంతాప్తుండును
మంత్రినత్తముండు నగునుమంత్రుండు దశరథుండు గనంబడనిది మొదలత్యంతవిచా
రణ్ణోలాందోళితమానసుండై చింతార్థవంబున మునుంగుచు, నాశాంతరీపంబుదరి
గొనుచు, శోకానలదందహ్యమానుండై దశరథునెమక ననేకుల గూఢప్రచారు

లగుచారులఁ బంచిన వారలు తూర్ణంబ చని నానాదేశపట్టన పక్కణంబులురోసి
రోసి మదిరోసి యోసరిలి యతనిండాసి యత్తైఱం గెటింగింప విషణ్ణుండై మహా
దుఃఖిదోదూయ మాన మానసుండై నాఁటిరాత్రినిద్దుర పట్టక పెద్దయుం బ్రొద్దు
గుందుచుఁ బ్రక్కంబడి పొరలుచు నొక్కింతకనుమూయు నంతలోన. ౧౮

* ❦ సుమంత్రుఁడు దశరథునిం దలచి శోకించుట. ❦ *

కం. వననిధి మునుఁగుచు లేచుచు, వనటంబడి చావుదప్పి ♦ వనరెడియాజిం

గని కలను గుండె ర్పుల్లనఁ, గనువిచ్చి విషాద మూరఁ ♦ గలఁగినమతితోఁ.

చం. వెలిచనుదెంచి చూచి యుడుపీథిని నుచ్చు జరించుజ్యేష్ఠనుం

దెలిసి తురీయయామ మని ♦ నిక్కల యిక్కల యంచు నక్కటా !

జలధిపతీభూవలయఁశాసనభాసితకీర్తి సూర్యన

త్కులుఁ డతఁడేడ నాపదలఁ ♦ గుందుచు వందుచుండు శేడనో. ౨౦

కం. ది క్కిదియని తెలిసినచో, తెక్కలు కట్టుకొని యెగసిఁజివ్వనఁ బోనో

యెక్కడనున్నాఁడో గదె? యెక్కరణిని దెలియవచ్చునృపచరితంబుల్. ౨౧

కం. అని మనము నిలుపఁజాలక, ఘనముగఁ బైపై న పొరలి ♦ కడుదుస్సహమై

చనుదెంచుశోకవారిధి, మునుఁగుచును వితాకుగొనుచు ♦ మూర్ఛమునుఁగుచున్

కం. నిదురంబొందక యట నెయ్యదిగన్నను రాజదత్తమైయుండుటచే

మది దుఃఖము వర్ధిలుచుం, బొదలఁగ నచ్చోటు వాసిఁపోయె నొకండున్. ౨౩

మ. చని యారామమునందు నొక్కయెడ వృక్షచ్ఛాయ నిర్వాతసీ

మను గూర్చుండి సుమంత్రుఁ డొక్కడ మహాఁమాత్రాప్తకంబందు న

న్ననురాగంబునఁ బ్రోచుభూధవుఁడు దుఃఖాంభోధినిర్మగ్నుండై

వనటంఘరుచునుండ నేను సుఖనై ♦ వర్తించుచున్నాడఁ ఛీ ! ౨౪

మ. రథియై యాతఁడు దిక్కులన్ గెలువ సారధ్యైకసామర్థ్యముం

బృథురీతిన్ వెలయింప, తేడగుచుఁ బాఠీంద్రాసనాసీనుండై

ప్రథమీకన్ మతికెక్క మంత్రములఁ జెప్పన్, మెచ్చి మన్నించు నన్

వృథగా నెన్నఁడుఁ బల్కఁ డట్టిపతి పాపిం దక్కునా నాకునున్. ౨౫

కం. పతియై మన్నించును దా, హితుండై బోధించు నాకు ♦ నేకాంతమునన్

మతిలోనఁ గలరహస్యము, సతతము దాఁపక వచించు ♦ సంశోషమునన్. ౨౬

ఉ. నాదగుజీవితంబు మఱి ♦ నా కిలఁ గల్గినభోగభాగ్యముల్

నాదగువాసివన్నెయును ♦ నన్నుఁ బురీజనులెల్లఁ జూచుమ

ర్యాదయు నాధరాధిపుదయారసపూరితసత్కటాక్షవి

క్షూదృతికారణంబునఁ గదా సయిరింతునె తద్వియోగమూఁ.

౨౭

ఉ. అక్కడఁ బెండ్లిహేతువుగఁ నాతనిఁగూడి నదిం దరింపఁగా

నెక్కడిగాలి చూడ నదియెక్కడివాన యకాలమయ్యునుఁ

గ్రక్కున నాజిఁ ద్రుంప నలుకాలుఁడు వచ్చె నటంచు నెంతు నా

కక్కట! రాఁ డదేలయిటు లార్తిని గూర్చుట కేమొ దైవమా!

౨౮

ఆ. సత్యవచనరచనఁ సత్యంబు గలదేని, సత్యవచనుసూక్తిఁ సత్య మేని

రాజభక్తి నాకుఁరాణించె నేనియు, మంద లొందుఁ గాకమనుజవిభుఁడు.

౨౯

కం. దినముల నెనిమిదిఁ గనుడీ, యని ముని మముఁ బనిచె నేటికదియుం దీతొ

ఇనుఁ డుదయించిన నెయ్యవి, వినవ్రాసినవాఁడొ ధాతఁ వేడిపలుకులఁ.

౩౦

కం. అరుణోదయపూర్వమ నే, మరణోదయలబ్ధి గనుట మానిత మగుఁ ద

చ్చరణధ్యానాస్తకిని, నిరయము నా కగునే? వినఁగనేర్తునె చెడుగుల్?

౩౧

వ. అని ప్రాణత్యాగపరాయణుం డైన యతనికి దక్షిణభుజనయనంబులు చలింపనిది

యేమియో శుభసూచకం బగుచున్నయది. ఆ ఫలంబునృపున కగుఁగాక. అనువి

సర్జనంబు కర్తవ్యంబు గాదు. “జీవన్ భద్రాణిపశ్యతి” యని యుండుట మనినఁ

గదా యతనికి నుపయుక్తుండ నగుదు. మరణంబు కరణీయంబైన సతనియుణంబు

నఁజనువాడఁ గావున మనికి గలయునికియ లెస్సయనిదురంతచింతాక్రాంతస్త్వాం

తుండై నిబ్బరంబులేక యూరక వావిడిచి పలవించుచుండ నంత జటాయువును

సమీపస్థుఁ డాట నతనిచరితం బెల్లఁ జూచి యతండు సుమంత్రుండకా శంకించి,

డాయం జని తనకులనామంబులు చెప్పి యి ట్లనియె.

౩౨

❧❧❧ జటాయుస్సుమంత్రుల సంభాషణము. ❧❧❧

ఉ. ఎవ్వడవయ్య నీవు? మది నేటికిఁ గుండెన విట్టు బిట్టుగా?

నెవ్వగ నొందఁగారణము నే నెఱుంగం దగునేని చెప్పమా!

జవ్వని యేదియేని యభిసారిక వచ్చెద నంచుఁ దప్పెనా?

సవ్వడి నీవె తప్పితొ విచారము నొందఁగనేల దీనతఁ?

౩౩

చం. కులటకు నీతియుం గలదెక్కి రమింపఁ దలంచి యెందఱు

వలచునొ యెట్టిభంగి ననువారఁ జరించునొ మోసపుచ్చునో

పెలుచన నెందఱు, వగవుపెల్లునఁ దోపదుగాక యిట్టిపె

న్వలఁతియు నిట్లు గుండఁ దగవా మగవాడవుగావె యిస్సిరో.

౩౪

వ. అట్లు కాదేని యిట్టినిశీధిని నొంటిగనీవృక్షంబునీడశోకింపఁగారణంబేమి యన. ౩౫

కం.విని కటకటబడి మనమున, ఘనముగఁ గుత్పించి నీవు ♦ గర్జ మెఱుంగకే

నను నేల దూఱనాడెద, వనఘా! నాచరిత వినుమ ♦ యాద్యంతంబున్.

3౬

చం.మనుజవరేణ్యుఁ డాజికిని ♦ మంత్రి సుమంత్రుడ, తేఁడు పెందయన్

మనుచును లోకమెల్ల ననుమాత్రముఁ జెప్పఁగనేల; యట్టివాఁ

డనువునఁ బెండ్లికార్యమున♦కై చనుచోఁ దరియింపఁగా నదిన్

ఘనమగుగాలి వాన గడుఁ♦గాతీయ పెట్ట మునింగె నావయున్.

3౭

కం.ఆతనిపోకడ నెఱుంగక, యాతతదుఃఖాబ్ధి మునిగి ♦ యడలెద నే ను

ద్వీలలనాధునిఁగూరిచి, వీతముదంబునను బక్షి ♦వీరా ! యనినన్.

చం.పకపకనవ్వి యిట్టులనెఁ ♦ బ్రజ్ఞాడ పీవయి యింతమాత్రకే

తికమిక నొంది కుందెదవు ♦ దీనత?నిక్కము పల్కవయ్య ధా

త్రికి విభు లెంద తేగిరా? వధిర్ములు గారొకొ ప్రార్థరాధిపుల్?

సుకలులు గారొ? శాత్రవనిఁపూదనదక్షులు గారొ? నిల్పిరే.

3౯

కం.ధర నాయది యనువానిని, ధర నవ్వు ననంగవినమె♦దశరథుఁ డీల్లన్

ధరణి యరాజక మగునా? ధరణీశుఁడు దొరకఁడోటు♦తద్రక్షుకునై.

౪౦

కం.ఏమిటి కేఁడ్చెద వన విని, ధీమహితుఁడు గానఁ గోప ♦ ధీరహితుండై

సామమునఁ బల్కెవినుమా, నామతముఁ బతంగరాజ ♦ న్యాయ్యపథంబున్.

౪౧

ఆ. రాచకటపు రాదు♦రాష్ట్రం బరాజకం, బెపుడుఁ గాదు నిక్క♦మింత యైనఁ

దమకుఁ గూర్చునట్టి♦ధరణీశుఁ డబ్బుట, యవనిజనులభాగ్య ♦ మని తలంతు.

వ జగతిఁ బ్రతిన్మపతియు సుమతియని మతినెంచకుము. వారియట్ల ప్రాడ్వివాకులును.

❖❖ దుష్ప్రభుత్వవర్ణనము. ❖❖

ఉ. లంచముఁ గొంచుఁ గొందఱును ♦ లంజెల కాస వహించి కొందఱున్

వంచనచేతఁ గొందఱు స్వ♦భావదురూహలచేతఁ గొందఱున్

గొంచక దుష్టకార్యములఁ ♦ గూర్చి మనంబు జనంబు గుండఁగాఁ

గొంచెమయేని జంకకయె ♦ కూళులు న్యాయముఁ దీర్తు రక్కటా.

౪౪

ఉ. న్యాయపథంబునుం దొలఁగ ♦ మంచు వచించుచు నీతు లాడుచుం

గాయలుఁగూరలుం గొనరు ♦ కానుకపండు గ్రహింప రిట్టిపె

న్మాయలు పన్ని కార్యముల ♦ మానక మిత్రులవంక నేనియున్

జాయల వంక నేనియు ధ♦నంబులుఁ గొందురు మోసతీర్పరుల్.

౪౫

చం.చెనఁటియొకండు దాఁ జెవిని ♦ జెప్పినమాటలు నమ్మి సాధులౌ

జనులకుఁ గీడుసేయుదురు ♦ చాల రొకింత యెఱుంగ న్యాయమున్

వినుదురు దేనిఁ జెప్పినను ♦ విశ్వసనీయుఁ డటంచునజ్జనుఁ
గనుఁగొనలేరు దుష్టవచఁనంబులు మే లనినమ్మి దుష్ప్రభుల్.

౪౬

కం. అనుజీవికప్తమెఱుంగఁడు, తనజీవమె దివ్యమనుచుఁ ♦ దలఁచుఁ గుమతి దాఁ
దనుఁజేరవచ్చె నేనియు, ననఘునిఁ గనలేక మిగులఁనవమానించుఁ.

౪౭

ఉ. లేనికుయ్యకిఁ బన్ని మితిలేనివ్యయంబులు చెప్పి లెక్కకుఁ
రానివి పన్నులం గొనుచు ♦ రాష్ట్రమునెల్ల మహాదరిద్రతాఁ
ధీనముచేసి భూప్రజలఁ ♦ దీనతరార్తులఁ జేయునట్టిభూ
జానులసేవ నా సరకఁసామ్యముగాదె తలంపనేరికిఁ.

౪౮

సీ. దుర్భిక్షమున జనుల్ ♦ దోరంగఁ బెల్లుగా, నతిభుక్తిచేత నీమృతి యటంచుఁ
జెలమ నీ రనఁగఁ బఁన్నులు దీయుకొలఁదిని, బౌరులసంపదఁపరఁగు ననుచు
శాస్త్రసంఘం ‘బతి ♦ సర్వత్రవర్జయే,’ త్తనుఁ గాన మితము వేతనము లిడుచు
‘కష్టీఫలీ’ యని ♦ కల దటుగావున, విడువక రేవగల్ ♦ నెతల నిడుచు

తే. రాజు రక్షకుఁ డగుటనుఁబ్రజలకెల్ల, ధనము నృపకోశమం దుంపఁదగునటంచు
నొడుపుమాటలఁ బ్రజతలల్ ♦ దడపునట్టి, రాజుసీమను జనులకు ♦ బ్రదుకుగలదె?

చం. కొలుపుడుకాఁడుమాత్ర మనఁ ♦ గూటికి నిచ్చుచు, రేయియుం బగల్
గొలుపునఁ ద్రిష్పాచుం, దిరియఁ ♦ గూడదు భూములు విల్వఁగూడ ద
ప్పుల గడియింపరాదనుచుఁ ♦ బూని విధించుచు నాలుబిడ్డలం
దలఁప రదెల్లు ప్రోతు రని ♦ దండ్యు లటందురు లంచగొండులుఁ

౫౦

తే. తన్నుఁ బ్రోచినవారి సఁధికిరెంచు, వారిఁ బెరివారు నమ్మంగఁవచ్చునెట్లు
బహుజనవిరోధినుడివినుఁప్రభువు సర్ప, యుక్తచందన మటుచేరఁకుందు రెవరు.

మ. జను లుచ్చసితినున్న చో నహిభయాఁసన్నంబు శంకింపఁ డా
త్మను విశ్వాసముఁ జూపుచుం బ్రజలభద్రం బాత్మభద్రం బటం
చును వర్తించుచు మన్ననం దనుపుచుఁ ♦ శుద్ధాత్మఁడై యుండుఁ గా
వున నాజం దమతండ్రిగా జనులు కొల్వం బాయ రెప్పట్టునఁ.

౫౧

ఆ. ప్రజల కేమివలయు ♦ బాధ లేకుండుట, సౌఖ్యవృత్తి గాక ♦ జరగ నివియు
జనులుప్రభులపట్లఁజలుపరుద్రోహ మం, చెఱిగియతఁడుమేలఁయెపుడుఁజేయు.

సీ. తనవారి నైనను ♦ దండింపకుండఁడు, తప్పుగల్గినచోట ♦ ధర్మనిరతి
యోగ్యతయున్నచో ♦ నొప్పురికింపఁడు, సేవకు లంచును ♦ జిన్నపుచ్చి
జనసమ్మతములేక ♦ శాసింప నొల్లఁడు, తత్కార్యములను స్వతంత్రుఁ డయ్యు
నందిపొందినవారిఁనైనఁ జేవీడఁడు, తనదుబంధులమాటఁ ♦ దడవ నేల

తే. శ్రమముల నెఱింగి తగినజీతముల నిచ్చి, తప్పుగల్గిన దండించి ♦ మెప్పు మెచ్చు
త్రూపుడిటులైన నన్యార్థికారులేల, నీచమతిగేలు సాత్రు రుత్కొచములకు.

కం. విశ్వాసము విశ్వాస మ, విశ్వాస మవిశ్వాసనము ♦ వెలయించు మదిక
విశ్వంబునఁ గావునఁ గడు, విశ్వాసమె చూపుఁ బ్రజలవిషయమునందుక. ౫౧

వ. మఱియు నెవ్వనికోపప్రసాదంబులు నిష్కారణంబులు నిరర్థకంబు లెవ్వనిమనం
బుంబోలె వచనం బవిశ్వసనీయంబు చంచల బట్టి మాతృర్యాసూయాధారాత్ము
లగుపాపాత్ములఁ గొలుచుటకన్న మూఁడువీధుల ముష్టి యెత్తుకొని కాలంబుగ
డుపుట చాలమేలుకాదె యదియునుం గాక. ౫౬

కం. ఇనకులుఁ డనూఁడుఁ డగుటను, నినవంశము నేటితోడ ♦ నిగిరె నటంచుక
మనమున దుఃఖించెద నే, ననయంబుఁ దదవితదేహామై యిది యునికిక. ౫౭

వ. అని వగచిన విని సుమంత్రా! నీయంతటిమతిమంతుండును, గుణవంతుండు నగు
మంతిరి యుండుట నిసుమంతయువంత దశరథధరాకాంతునకు సంభవింప నేరదు
నీమనంబుఁ బరీక్షింపఁ బరిహాసంబుగాఁ బలికితి క్షమింపుము. ౫౮

కం. పురికి ననతిదూరంబున, సరసతఁ గౌసల్యఁగూడి ♦ జనవిభుఁ డున్నాఁ
డరసి నిను వార్తఁజెప్పఁగ, ధరణీశుండు పంపె నన్నుఁ ♦ దధ్యము సుమ్మి. ౫౯
వ. నను మీయేలికకు మిత్రునిఁగా నెఱుంగు మని యింపుకించుక యతనివృత్తాంతం
బెఱిఁగించి. ౬౦

ఆ. ఏకవస్త్రిఁ డగుచు ♦ నెలనాఁగతోఁగూడి, పురము వెలిని నిలిచె ♦ భూవిభుండు
పురమునందుఁ జాటఁ ♦ బుచ్చుము విభురాకఁ, దడవుసేయవలదు ♦ ధన్యచరిత.

వ. అనిన తెప్పవెట్టక యట్టె యతనిమొగంబుఁ గొంతతడపుచూచి సుమంత్రుండు.

ఉ. నమ్మఁగఁజాల నీవలుకు ♦ నావిభు నాజిని గాంచికాని లే
లెమ్మిదె కాంచనాంబరము ♦ లీలగఁ దెచ్చెద నంచుఁ బాసి తా
నుమ్మలికంబు సంభ్రమము ♦ నొప్పినశంకయు సందడింప నొ
క్కుమ్మడి నింటికేగి వ స ♦ నోజ్జ్వలభూషణముల్ గ్రహించుచుక. ౬౩

శ్రీ సుమంత్రుండు దశరథుం జూచుట. శ్రీ

చం. అతనిని గూడి ♦ తా దశరథావనిపాలుసమీపసీమకై
యతులిత వేగయుక్తిఁ జన ♦ నాతనిఁ గాంచి సుమంత్ర! లెస్సయే?
హితులకు మేలె? పారుజనులెల్లసుఖంతురె? యంచు సేమముక
హితమతిఁ బ్రశ్న సేయ ధరణీశునిపాదయుగంబు పట్టుచుక. ౬౪

వ. అభివాదనంబుఁ గావించి హర్ష పులకితగాత్రుండై నేత్రంబుల నానందాశ్రులుజాలు
వాఱు సర్వంబులెన్న యని విన్నవించి తాఁ దెచ్చినదుకూలాభరణంబు లొసంగి
మదీయపునరాగమనంబు నిరీక్షింపుఁడు పురంబున సర్వంబు నాయత్తంబుచేసి క్ర
మ్యుత్తెద నని సెలవుగొని నగరంబున కరిగి యమాత్యులకెల్లఁ దద్వృత్తాంతంబుం
జెప్పి పుత్తెంచి పురంబున సందులు గొందులు రథ్యాపథాదుల నొక్కపెట్టి బోరు
గలుగ.

౬౫

కం. చనుదెంచె నాజి కుశలిగ, వనజాయతలోచన నివివాహంబై పూ
ర్జనము లెదుర్కొన వలయుం, గనరండీ గృహముగృహముఁ దై నేయుండీ.

౬౬

వ. అని చాటింపించిన నందఱు సంభ్రామింతులై పురం బలంకరించి రందు.

౬౭

❦ పౌరు లయోధ్య నలంకరించుట. ❦

ఉ. చారుమసారహీరనవఁసారవసారసకైరవోరుక
హ్లాఠపరంపరాకలితఁహరిసుగంధిలమోదకారిస
త్తోరణరాజి రాజిలఁగఁ దోరముగా ఘటియించి రందఱు
దారులఁ బౌరు లాత్మల ముదంబు ముదంబువుగ్రాలఁ గన్నులక.

౬౮

తే. అంగుమీఱినయాణిమెఁజుంగుమణులఁ, బొంగ నంగంబు వీడులఁ ముంగిళ్ళులను
రంగురంగుగఁ దీర్చిరిఁ రంగుమీఱి, రంగవల్లుల భీతకుఁరంగదృశలు.

౬౯

సీ. వీట నెయ్యెడఁ గన్నఁ బాతీరఘనసార. సారసకరవీరఁసారభములె
వసతు లెయ్యెడఁ గన్నఁ గాయనవృకధూప, మంగళధూపధూఁమఘమఘమలె
జనుల నెవ్వరిఁ గన్నఁ సవిలాససువికాస, భాసమానాస్యప్రభాలసితులె
సతుల నెచ్చటఁ గన్నఁ సతులితాలంకార, కౌశేయవర్ణకఁ కమ్రతనులె

౭౦

తే. తెంకులం దెల్లగీతవాదిత్రవమె, వీధులం దెల్ల మంగళవిపులనదమె
వెలయుఁ బర్వంబునందలిజలధికరణి, జనము లుబ్బునఁబొదలి రాసమయమునను.

తే. సచివవర్గంబు పురజనసహిత మగుచు, రాజవర్చ్య నెదుర్కొనఁ నోజఁ జనియె
బర్వశర్వరి శర్వరీపతికి నెదురు, సరవిఁ బఱుతెంచుమున్నీటితరఁగ లనఁగ.

౭౧

వ. ఇట్లపరిమితసన్నాహంబున నృపవర్చ్యుని డాయంబోయి నమస్కారాదివిధుల బ
హూకరించిన నతండును వారల నుచితసత్కారంబుల గౌరవించి జరగినవృత్తాం
తం బంతయుఁ దెలిపిన వారు భయభ్రాంతసహర్ష చేతన్ములైరి. పిదప నచ్చటన
నృపుండువారితో మజ్జన భోజనాదిక్రియల నిర్వర్తించి సుఖగోష్ఠినుండి సాయం
సమయమగుటయు మహాడంబరంబున నగరంబుఁ బ్రవేశింపసమకట్టి కౌసల్యాదే
వింగూడి రథాఠోహణంబుఁ గావించి మహావైభవంబుతో రాజమార్గంబున రాఁ
బారులు బారులుదీరి చూడఁ దొడంగి రప్పుడు.

౭౨

శ్రీ కా స ల్యాదశరథు లయోధ్యం జొచ్చుట. శ్లో

చం. ఇరుగడలందు హర్యముల ♦ నింపును సొంపు రహింప మీఱుస్త్రీ
పురుషకరోజ్ఞ తప్రసవపుంజము దోచె మరుండు చిమ్మెనో
స్ఫురదభిరూపమారరతిమూర్తుల దంపతులన్ శరాళి మ
చ్చరమున, నాకవాసులె వెదనం గునుమాళుల నించినో యనన్. 23

ఉ. పల్లవపాణి యోర్తు కరపద్మపుటఁబున దోయిలించి నం
పుల్లను మోత్కరంబుఁ దమి ♦ భూపకుమారకుఁ జూచి చూచి యా
హల్లకమగ్నయై ప్రిదులుహస్త మెఱుంగక రిత్తదోయిటం
జల్లిన దానిఁ జూచి యెకనక్కెము లాడిరి తోడిచేడియల్. 24

కం. కోరిక దశరథు మారా, కారునిఁ గనుఁగొనినపౌరకంజాతాక్షుల్
సారెకు నావలఁ బతులం, గూరిమి రతిఁగూడి రినునిఁ ♦ గూడినభంగిన్. 25

చం. వలచి కడానిపైఁడిహరివాణమునం గవురంపుటారతిం
గలికిమిటారి యోర్తు గొని ♦ కాయజరూపు మొగంబుఁ జూచుచు
నైలువుగఁ ద్రిప్పచుండెఁ గననేరక కప్పరమాటుటల్ ననుం
దెలియుము మన్మథుం డీటుల ♦ త్రిప్పెడుఁ జిత్త మటంచుఁ జాటెనాన్. 26

వ. ఇట్లు పౌరులు నిర్భరానందమగ్నయై తమ్ముంజూడ వధూవరులువిభులు గడచి సౌ
ధంబు ప్రవేశించి జటాయువునకుఁ బసదనంబులతోడ సెల వొసంగి యథేచ్ఛవ
ర్తనలం బ్రవర్తించుచు భానుమంతునకుఁ దదుదంతంబు సర్వంబుఁ దెలిపించినఁ
దనయ పునర్జీవిత యయ్యె నని హర్షంబున భార్యసమేతుండై యతండు చను
దెంచి పెండ్లికూతుఁ గూతుఁ బెండ్లికొడుకుఁ బెండ్లికొడుకుం గాంచి యభినందిం
చి కొన్ని దినంబులుండి యరిగె నంత. 27

ఉ. వాసరనాథవంశనృపవాసవుడున్ శుకపైకగీతికో
ద్భాసితమాసర ప్రసవవాసితకోమలపుష్పవాటికా
ద్భాసితవృత్తి నిందుముఖి ♦ దాను వసంతమువేళ మీతె న
ద్భాసితమారశాస్త్రముల ♦ వాసి వహించి రహించి యెంతయున్. 28

ఉ. రంగదభంగురాంగభవరంగసుసంగతభంగి బొంగి యా
యగంన సంగడంబు వెలయంగను దుంగతరంగపంక్తిజ
క్రాంగవిహంగదంపతులయంగున సంగమువొంగ మండువే
సంగిఁ దరంగిణితటి నెసంగెఁ బతంగకులప్రదీవుడున్. 29

వ. ఇట్లు వరసరుం డనవరతనవరతవరతర కేళిలోలుండై చరించుచు. ౩౦

కం.మిత్రకులాభరణంబు ప,విత్ర సుధీనుతచరిత్ర ♦ విజ్ఞానకళా
పాత్రను వరించె బిదప సు,మిత్రను సౌందర్యజనన♦మీడితగాత్రక. ౮౧

ఉ. నీదుసమక్షబోధమున ♦ నే నిఖిలావనిసీమఁ బట్టమున్
నీదునుతాతనూజనకు ♦ నిక్కముగా ఘటియింతు నంచు మ
ర్యాద వచించిమానవకు♦లాధిపుఁ డర్చిలిఁ బెండ్లియాడె నా
హ్లాదము మీఱఁ గేకయధ♦రాధిపనందనఁ గైక యన్నతిక. ౮౨

కం.శనిరోహిణీశకటభేదన మాఘుచు ద్వాదశాబ్దతతదుర్భిక్షం
బనువుపడకుండ నొనరిచె,ననఘుఁడు దోడఁండఘనశ♦రాసనశక్తిక ౮౩

❖❖ కాలనిర్ణయ రామాయణము. ❖❖

మ. సవ మీఱంగను ఋశ్యశృంగయుతుఁడై ♦ చల్పంగఁ దా యాగమున్
సవనాగ్నిం బ్రభవించి దివ్యఁ యొనఁగె ♦ సంప్రీతిమై బాయసం
బవనీపాలున కంతఁ దత్పతులు న్యా♦యంబొప్పఁ గొసల్య రెం
డవుభాగాలు సుమిత్ర పాదమును బా♦దార్ధంబు నక్కైకయున్. ౮౪

సీ. ఉపయోగ మొనరింప ♦ నొప్పుగఁ బంచమ,త్రేత విలంబిని ♦ జైత్రమాస
సితపక్షనవమిని ♦ సితకరనుతవార,మధ్యాహ్న వేళను ♦ మఱి పునర్వ
సూడువు నందుఁ జెల్వొందు కర్కాటకం, బందును గురువిధు ♦ లందగింప
రెంట రాహువును నా♦ల్లింటను సౌరియు, మకరకుంభంబుల ♦ మహిజకేతు

తే. వులును మీనంబునను శుక్రబుధులు మేష
మునను సూర్యుండు చెలువార♦మునులు విబుధు
లలరఁ గొసల్యగర్భమం ♦ దెలమిఁ బుట్టె
రామచంద్రుండు సుగుణాభి♦రాముఁ డగుచు. ౮౫

సీ. జగముల నన్నిటి ♦ జతరాన ధరియించు, దైవంబు జతరానఁ ♦ దాల్చె నెవతె
పాలవారిధిలోనఁ ♦ బంధుపాపనికిని, బాలియ్యఁ జాలెనే♦పద్మవదన
నెఱిమఱ్ఱియాకుపైఁ♦గొఱనిద్రగొనువేల్పుఁ,గుఱువున జోకొట్టెఁ ♦ గొమ్మయెవతె
దివిజులమొక్కంగఁ♦దెలియరానిఘనుండు,ప్రత్యహంబునుమొక్క♦వఱలెనెవతె

తే.నిమిషమొకచోట నిల్కడ♦నిలువనట్టి, కొమ్మయెవతెకు నొనరించెఁ♦గోటటికముఁ
దల్లి యననొక్కకొసల్య ♦ దల్లిగాక, తక్కువారలు దల్లులే ♦ ధరణియందు. ౮౬

చం.కనియెను బుష్కమిక్ భరతుఁ ♦ గైక, సుమిత్రయుఁ గాంచె సాహృదం
బున శుభలక్షణుం డయిన♦పుణ్యుని లక్ష్మణు వానితమ్మునిక
జనపతి యష్టమాబ్దమున♦జైత్రసితంబునఁ బంచమితిధిం
దనయుల బ్రహ్మచారుల నొ♦నర్చెను; గాధితనూజువెంబడిక. ౮౭

ఉ. కానకకానకేకనినకందుని నొక్కని క్షీరకంఠుని

మానుగఁగాకపక్షధరు ♦ మాతృమృదూరులఁగాని నిద్దురం

గాననివాని వల్లభుఁడు ♦ గానల కంపఁగఁ గన్నతల్లి దా

లో నెటులోఁఁబై బట్టి వనిలోఁ గనురుల్ దిని జాలఁ బండఁగన్. ౮౮

చం.తనయుల ద్వాదశబ్రగుల ♦ దైత్యవధార్థము మానివెంబడిం

బనిచెను; రామచంద్రుఁ డటఁవారక తాటకఁ ద్రుంచి జన్నముం

బనివడి కాచి గండశిల ♦ భామ నొనర్చివిదేహశంభువీల్

దునుముచు వీర్యశుల్క యగుఁతోయజనేత్రఁ బవిత్ర జానకన్. ౯౯

చం. వెలయ నగర్భజాతఁ బృథివీజ వివాహసుయోగ్యశైశవా

కలితసురూపఁ బెండ్లియయి ♦ క్రన్నన భార్గవు గెల్చి యావరా

జ్యలలితలక్ష్మీఁ బూనుసమయంబున నిర్వదియేనవేటఁ గా

నల జనకుండు నిల్వ మన ♦ నాతియుఁ దమ్ముఁడుఁ దోడురాఁ జనన్. ౧౦౦

సీ. మొలక ప్రాయమువాని ♦ ముద్దులీనెడువానిఁ, జిఱునవ్వు మొగమునఁజెలఁగువాని

సుకుమారుఁ డగువానిఁసోయగంబులవానిఁ, గొమరుఁబాయపుటాలుఁగులుకువాని

సత్యవాక్కులవాని ♦ జననతుం డగువాని, సర్వసమ్మతగతి ♦ జరగువాని

నిర్దోషఁ డగువాని ♦ నిర్మలుం డగువాని, యావరాజ్యంబున ♦ కలరువానిఁ

తే. గామవశుఁడయి సవతి కై ♦ కకునుజిక్కి, కానకునుబోరయనిసుతుఁగాంతుఁడాడ

జనని యెవ్వ తెయోర్చుఁగొనల్య దక్కఁ, గాంతకును బతిభక్తిదాఁనెంతఁఘనమొ.

చం. వనటను జైత్రశుద్ధమునఁ ♦ బంచమినాఁ డిలువీడి దుందుభిం

జనుచును షష్ఠఘ్రమున ♦ సంతస మొప్పఁగఁ జిత్రకూటముం

గనుట సుమంత్రుఁడుం దెలుపఁగా నడిరేయిని రామరామ యం

చును మృతినొందె నాజి యతిశోకముపెంపున; వార్త చేరినన్. ౧౦౧

చం. భరతుఁడు వచ్చి తీర్చికొని ♦ పైతృకకర్మము రామువేడినం

దిరముగ మూఁడునాళ్లు మదిఁద్రిప్పక పాదుక లిచ్చి పంపి వ

త్సరదశకం బరణ్యమున ♦ సంయమిసంగతి నేండ్లు రెండు ని

ర్భరకుతుకంబు మీఱఁగను ♦ బంచవటిన్ వసియించుచుం దగన్. ౧౦౨

చం. మునుకొని చుప్పనాతిచెవిఁముక్కులు గోసి, ఖరత్రీశీర్షుల

న్ననుజులఁ ద్రుంచి మాయహరిణంబును జంపి ధరాత్మజాతఁ గొం

చును బదునాల్గవేటి దగుఁశుక్రమునందగు శుక్లపక్షమం

దనువగుఘ్రమునఁయందున, విందను బక్షితిన్ వడిన్. ౧౦౩

ఉ. దొంగిలిపోవురావణునిఁ ♦ దోరపుశక్తి జటాయు వాఁగినన్

భంగమునొందఁ జేసి చన ♦ వానిని రోయుచు శౌచమాసమం

దుం గలపున్నమన్ హరిసుతు న్వధియించి కపింద్రు నేలి రా

జ్యాంగమునందు నిల్చి జనకాత్మజ రోయఁగ నంపఁ గ్రోతులన్. ౧౦౪

ఉ. వారలలోన నాహనుమఁ ధాల్గునశుద్ధమునంద్రయోదశిన్
వారధిదాటి సీతఁగని ధవాలి చతుర్దశి లంకఁ గాల్చి పెం
పారఁగఁదెల్పఁ బున్నమ జయీవహ మావిజయాన నేగి తాఁ
జేరెను వేల భూపతి విశిష్టకపీశ్వరకోటి గొల్వఁగన్. ౯౬

సీ. ఆరాత్రి జలధివేలావని వసియించి, యావలను విభీషణాభయప్ర
దుం డయి ప్రార్థించి ధియధి దినముల, మూటఁ గుశానసమునఁ బరుండె
ప్రార్థన వినకున్న భంగించి నేతువు, చవితియాదిగనేనుదివసములను
బంధించి దాటి తద్వాసరంబున సంజ, నెక్కి సువేల దా నేవు మీఱ
తే. బహుళపక్షంబునవమినిద్వంద్వమైన, రణమునకుఁ బూని యానాటిరాత్రినాగ
పాశబంధనమోక్షముల్ ప్రాణి రామ, చంద్రుఁడునటించెలక్ష్మణసహితుఁడగుచు

మ. అని ధూమ్రాక్షుఁడు వజ్రదంష్ట్రుఁడును దుష్టాకంపనామాత్యకు
ల్లిన మొక్కంటను మిత్రభృత్యతనయాళిం గూడుచుం బోరినన్
హాసనం బొప్పఁగఁజేయ వానరులు దైత్యాధీశుఁ డేతేర వా
నిని బాణప్రవిభిన్నగాత్రునిగ నెఁతేకోపియై తోలినన్. ౯౭

ఉ. రామశరార్ధిఁ గుంది యవురా యని తమ్మునిఁ గుంభకత్తుని
న్రాము జయింపఁ బంపఁగ రణంబునఁ దాదశమిన్ వధించినన్
హామికఁ బంక్తికంఠుఁడు నరాంతకకుంభనికుంభముఖ్యులన్
దీమస మొప్పఁ బంపఁ గడతేర్చెను వారల వానరావళుల్. ౯౮

సీ. పదునాల్గువర్షముల్ పనిఁబూని నిద్రయు, నాహార మెఱుంగని యధికుచేత
మరణంబు నొందంగ వరముగాంచినమేఘు, వాహారి లక్ష్మణస్వామి తోడ
నేకాదశియుమొదల లేకంబుగా మూఁడు, దినములుపోరఁ దృతీయదినము
నందును జాంద్రమానానుసారంబుగ, వ్రతమైన సావనపద్ధతులను

తే. మున్నె పదునాల్గువర్షముల్ చన్నకతనఁ, ద్రుంచెసామిత్రిలోకంబు లెంచనవల
మూలబలమెల్లనయ్యెనిర్మూలబలము, మఱుసటిదినానదశరథమహిషనుతుడు.

చం. అమవసఁ ద్రుంచె రావణు జితాఖిలశాత్రవుఁ డైనరాముఁడున్
విమలమతిన్ ఘటించెను విభీషణు నేలికగాఁగ లంకకున్
విమనను సీత నగ్నిని బ్రవేశముసేయఁ దృతీయఁ బంచి యా
యమఁ గయికొంచు నేగెను రథయానఁ జతుర్థిని బుష్పకంబునన్. ౧౦౦

కం. పంచమిని భరద్వాజు, న్నాంచి మఱుదినంబునందు నందిగ్రామం
బంచితగతిఁ జేరి జడల్, దించెను దమ్ముండుఁ దాను దెప్పన నంతన్. ౧౦౧

సీ. వాసిమీఱఁగ ధాతువత్సరచైత్రమా, సమునను శుద్ధసప్తమిని దమిని
సుగ్రీవముఖులెల్ల సొంపుమీఱ నయోధ్యఁ, బురజనులెల్లరుఁ బొగడుచుండఁ
జతురంబునిధివరజలములు దెప్పింపఁ, బట్టాభిషేకంబుపటిమ మెఱయ
నరులువానరు లార్యవరులును సురలును, సంతోషయుక్తులై సంభ్రమింప

తే. ముగురుదమ్ములుఁ జామరములను బూన, వందిమాగధులెల్ల మిన్నందిపొగడ
రాముఁ డలరారెఁ బట్టాభిరాముఁ డగుచు, వీడ వెలయంగఁబట్టాభిషేకవేళ.
శా.సాక్షాత్కారము గాంచెనో శమ మిలకొనత్త్వంబు సాకారమై
లక్ష్మింపందగెనో, దయారసమె యావిరూభతమై మూర్తమై
లక్ష్మింపంబడె నొక్కొయంచును మహాప్లవదంబు నిడక సహ
స్రాక్షత్ర్యక్షులె సేవచేసి రన నేల యెన్న భూవాసులక.

౧౦౪

సీ. మనవికై చేరంగమచ్చరంబునఁ దల, వంచియెత్తక యుండువాఁడు గాఁడు
ఎత్తెబో వారు నోరెత్తకయే మున్న, బద్దుగా గద్దించువాఁడు గాఁడు
గద్దించెబో మఱి సుద్దుల విని పెడ, వాదంబులను ద్రోయువాఁడు గాఁడు
వాదించెబో మీఁదఁ బొరువంబున కేని, పక్షపాతము సేయువాఁడు గాఁడు

ఆ. విగతవిస్మయండు విస్మయశీలుండు, మృదులపూర్వభాషి హితచరితుఁడు
సత్యధర్మరతుఁడు సాకేతనిలయుండు, మనుజమాత్రుఁడగునె మానవేంద్ర.

తే. చక్రవర్తిస్ఫురతీర్థశాలులైన, భూమిపాలురు వెలయరే భూమియందు
వారిప్రభుతకు దేనికే వచ్చెనొక్కొ, రామరాజ్య మటన్న యానామ మధిప.

చం. చిలుకలఁ గోడెదూడలను జిన్నికుమారుల వీళ్లనూళ్లులం
బిలుచుచు రామ రామ యని పేరు లొసంగి యజస్రముక జనుల్
దలచుచు ముద్దులాడుచును దన్మయతక స్థిరసౌఖ్య మొందఁగాఁ
దెలుపఁగ శక్యమానె జగతీవర! రాముదయామహత్త్వముక.

౧౦౬

కం. పాపలు చన్నంగుడువఁగ, దాపున రామా యటన్నధ్వని వినఁబడినం
జూపులు నిడిగించుచు నలు, వైపులఁ జూచెడ రికేమిపలుక మహీశా!

తే. నాటికిని నేటికిని కెన్ని నాళ్లకైన
భూమి నాపంచమ మదెట్టి మూఘులైన

“రామవాక్యంబు” మఱి “రామరాజ్య” మనెడు

పలుకె సాక్ష్యంబు తన్మహత్త్వమున కధిప!

౧౦౯

వ. ఇట్లు సాక్షాద్వైకుంఠధాముఁ డైనశ్రీరాముండు రావణమారణకారణంబుగధరణీ
సలిజనించి సురల సంతోషింపంజేసి నిజపావనకథాపావనిచేత లోకంబుల ధావ
నంబుసేసి రాజ్యంబు సేయుచుండె.

౧౧౦

ఉ. రాముఁడు ఘోరరాక్షసవిరాముఁడు భక్తజనావనక్రియో
ద్ధాముఁడు కోటిచంద్రరుచిధాముఁడు సేవితదివ్యవాసర
స్తాముఁడు సూర్యవంశనృపసాముఁడు కారణరూపి యోగిహృ
ద్ధాముఁడు పాపమారకసునాముఁడు నన్నుఁ గృతార్థుఁ జేయుతక.

౧౧౧

ఉ. వారక కేలుమోడ్తు ననివారితవా రిధిగర్వ హర్తకుఁ
వారిజవాసినీహృదయభర్తకు భక్తజనోపకర్తకుఁ

బౌరగహారమానసవిహర్తకు లోకకదంబకర్తకుం
గారణరూపధర్తకు నశిల్మషవేదవచోప్రవక్తకుకా.

౧౧౨

సీ. మొలచుట్టు పులివాలు ♦ తలచుట్టు మిన్నేలు, వెలిచట్టుదానుండ ♦ వేడ్కపట్టు
డబ్బుడబ్బునుడోలు ♦ గబ్బులీనెడుసాలు, ముమ్మెనల్ గలగోల ♦ మొనసికేల
గంగమ్మ తలనెక్కి ♦ గౌరమ్మ నొకచక్కి, గుజ్జుదేవరదంట ♦ కూడి వెంటఁ
బెనుచేదు కవణంబు ♦ వినదారి రవణంబు, ముందలనెలవంక ♦ ముద్దుజింక
తే. వెలయు జంగముదేవర ♦ వేడ్క మీఱ, మదిని గలకాల మెవ్వని ♦ స్మరణసేయు
నట్టినాపాలివేల్పు నా ♦ రాయణుండు, జానకీజాని నన్ను ర ♦ ట్టణముసేయు. ౧౧౩
వ. అని ధ్యానించి నమస్కరించి శుకయోగీంద్రుండు పరిక్షిన్నప్రాలున కెఱిగించిన
తెఱంగున నీకు విన్నవించితి. ౧౧౪

సీ. సత్యసంకల్ప నాజసయిత్రకోరిక, నెఱవేర్పఁ గనుట నీ ♦ నెనరుగాదె
నాకాఱియలలోన ♦ నీకృతి కొనసాగఁ, గాంచుటలెల్ల నీ ♦ కరుణగాదె
సుమతులై నట్టినా ♦ సుహృదులు గని సాధ్య, భిప్రాయు లగుట నీ ♦ పేర్చిగాదె
చేజాఱిపడుచున్న ♦ జీవజీవనము లు, ధారణవశాట నీ ♦ దయయాకాదె
తే. మత్స్యతుల నెల్ల నీకిచ్చు ♦ మతిగలుగుట, నీదుప్రేమంబ యిన్నింట ♦ నీదుకృపకు
నర్హుడై నాడ నకాధైర్య ♦ మబ్బెనింక, నెవ్వరేమన్ననండ్లు నా ♦ కేమిఁకొదవ.
తే. యత్కరోషి కురుష్వ మ ♦ దర్పణమని, యన్ననుడి నమ్మి నీకు స ♦ మర్పణంబు
చేసితిని నింక నేమైన ♦ జేయవయ్య, జానకీరామ శ్రీభద్ర ♦ శైలధామ! ౧౧౬

* ❦ కల్పితకల్పవల్లీభాస్కరవిలసితవృత్తము. ❦ *

సారదతను జితసారమసారా ! సారసనగ ! హరి ! సరసవిచారా !
హారకలితకళ ! హరివిహారా ! హరిసురుచియుత యదుకులవీరా !
వారణమదహర ♦ పాపనివారా ! వారిధిగృహ ! సురపరసువిదారా
కారితహరి ! మధుకైటభకారా ! కారణతనుగతకమతశరీరా. ౧౧౭

→ ముక్తాహరబంధము—మాక్తికమాలావృత్తము. ←

సారసనేత్రా ! యజ భవనాశా !
సారదకాయా ! మననపరత్రా !
క్లారవినేత్రా ! యః ఘభయనాశా !
సారదగేయా ! ఘనసుపవిత్రా !

౧౧౮

* ❦ ఆందోళికాబంధము—కనకలతావృత్తము. ❦ *

అరినికరహానన ! హరిహయహరనుత ! గతనుతలా !
ఖరహర ! దరయుతకర ! కనకవసన ! శుభచరితా !
నరహిత ! సుఖద ! సరసముగనను పసుఖతఁ గనుమా
కరుణచెలఁగ సుముఖతఁ గుముఖతతి నణఁపఁ గనవే.

౧౧౯

౧౪౪

శ్రీ కౌ స ల్యా ప రిణ య ము.

కం.సా(హం)కృతిదుర్జనమా, రా! హంపీరారిపరశురామస్మయవా
రా!హంకచేల! నతాం, హేమాహననా! ధవళనీరజోపమనయనా!

శ్రీకంఠభూషణవృత్తము.

ని(స్తు)లకరుణానిధి! దాశరథీ!

ప్రస్తుతసుగుణావధి! కీశరథీ!

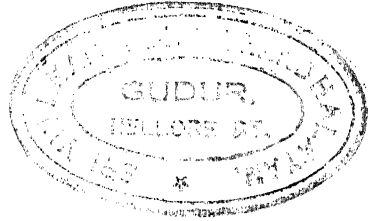
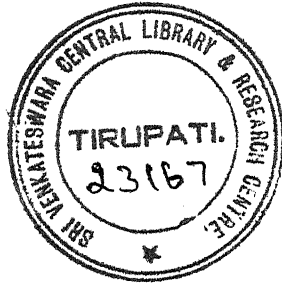
ధ్వస్తవిఘత! నాదరథీ! విరథీ!

స్వస్తి యవిత పావనధీ! వరథీ!

శ్రీ గ ద్య ము శ్లో

ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణారవిందమిళిందాయమానమానసత్వమహాత్మై
వావిలికొలను రామచంద్రరాయతనూభవ సుజనవిధేయ సుబ్బరాయ
నామధేయ ప్రణీతం బైన శ్రీ కౌసల్యాపరిణయంబునందు
షష్ఠా శ్వాస ము సంపూర్ణ ము.

శ్రీరామార్పణమస్తు.

035, IV, 1
F29

విద్యాన్నదాన కైంకర్యములకుఁగాను శ్రీమదొంటిమిట్ట కోదండరామస్వామిలవారికి
సర్వస్వాతంత్ర్యములతో సమర్పించిన
పుష్పకముల పట్టి.

1. శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకి రామాయణము. 4-వ కూర్పు లఘుప్రీకతోడ మొదటి

	రూ.	అ.	పై.
సంపుటము కాలికో బైండు	...	4	0 0
లఘుటీకతోడ చెందవ సంపుటము	...	4	0 0
మూడుసంపుటములు	...	10	0 0
ఏడుసంపుటములు	...	13	0 0
నుందరికాండము	...	1	0 0
2. శ్రీకృష్ణలీలామృతము (వచనకావ్యము) 1-వ భాగము	...	1	12 0
" " 2-వ భాగము	...	2	4 0
" " 3-వ భాగము	...	2	0 0
శ్రీకృష్ణవతారతత్త్వమంతయుఁ ప్రత్యేకపీఠికగాఁగల 4-వ భాగము	...	2	4 0
(ఇది నూతన వచన మహాగ్రంథము. నానా పురాణేలిహాసములఁగల కృష్ణచర్య యందు సమకూర్పఁబడినది. సమస్తాంధ్ర) శ్రీ పురుషులకు నవశ్య పఠనీయము. ఇందుఁజిత్రపటములుగలవు. వైనాలుగు భాగముల నొక్కమారుగ కొనువారికి అట్టబైండుతో రూ. 7-8-0 నకే ఇయ్యఁబడును. కాలికోబైండుతో 2 సంపుటములుగ గిట్టు అక్షరములపేరుతో గలది.			
శ్రీకృష్ణమారాభ్యుదయము, 2-వ కూర్పు (రింగుకాగితము)	...	1	0 0
4. సుమసౌల్లాసము, వైదానికి టీక (పునర్ముద్రణముకావలెను)			
5. శ్రీకౌసల్యాపరిణయము, 2-వ కూర్పు పెద్దయక్షురములు (నిండుకాలికో)		1	4 0
6. † సుభద్రావిజయము, 3-వ కూర్పు (నిండుకాలికో)			
7. కౌసల్యాపరిణయటిక ప్రథమాశ్వాసము	...	0	12 0
కౌసల్యాపరిణయముతోడఁ దీసికొనిన	...	0	6 0
8. బమ్మెర పోతన నికేతనచర్చ	...	1	0 0
9. బమ్మెర పోతరాజ విజయము	...	0	12 0
N. B.—8-9 ఈరెండును గ్రంథాలయములవారికి 0-14-0 కీయఁబడును.			
10. బమ్మెర పోతన గీతములు, రామనుజుని, కృష్ణనుజుని.	...	0	1 0
11. ఇవి టీకతోడఁ గలసిన నుత్తరము	...	0	4 0
12. బమ్మెరపోతన రత్నములు, (కాలికో, మూడువకూర్పు)	...	0	14 0

II

భాగవతములోని మంచిపద్యములన్నియు నేటి భక్తి, నీతి, స్తుతి, వైరాగ్యాదులు తరగతులుగ విధి జించి కూర్చబడినవి. 500 కెక్కు పద్యములు గలవు. ప్రత్యాంధ్రుఁడును నుదయమునఁబడినది.

13. శ్రీ కాళహస్తిమాహాత్మ్యము (ధూగజ్జటికవి ప్రణీతము)	రూ. అ. నై.		
,, రెండవకూర్పు (సగముకాలికో)	...	1	0 0
14. భీమఖండము (శ్రీనాథప్రణీతము) సగము కాలికో)	...	1	0 0
15. కృష్ణమంజరి	...	0	1 0
16. † నులభవ్యాకరణము, 5-వ కూర్పు 1-వ భాగము	...	0	11 0
† 3-వ ,, 2-వ ,,	...	1	12 0
† 3-వ ,, 3-వ ,,	...	0	9 0
17. ఆర్యకథానిధి 8 భాగములు. 18. ఆర్యచరిత్ర రత్నావళిమాలికా గ్రంథములు. 19. భక్తి ప్రసూనమాలికా గ్రంథములు. 20 హితచర్యమాలికా గ్రంథములు ఈ వన్నియు లూ దిగువ విలాసమునకు దొరుకును.			
21. ముముక్షుహితచర్య 2 భాగములు (కాలికోబైండు)	...	2	2 0
,, ప్రథమభాగము (రంగుకాగితమునకు)	...	0	14 0
,, ద్వితీయభాగము	...	0	14 0

౧. శ్రీరామజయమందిరము. నెం. ౨౧. రాజా హనుమంతలాలాపీఠి, తిరువళిక్కిణి, మదరాసు.

౨. శ్రీరామసేవాకుటీరము, ఒంటిమిట్ట, కడపజిల్లా.

3. ఎం. పి. శర్మ ఆంధ్రగ్రంథాలయము, నెల్లూరు.

వీరిలో నెవరికైనను న్రాసి తెప్పించుకొనవలయును.

